

Γαβριήλ Κουντιάδου
Ἱερομονάχου

ΜΟΥΣΙΚΟΝ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Περιέχον

ἅπασαν τὴν ἱερὰν τῆς Ἐκκλησίας ὕμνωδιαν
τὴν ψαλλομένην ἀπὸ
τῆς Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα
μέχρι
τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων

ΣΕΡΡΕΣ

1931-1935

(1η ἐπανέκδοση: Νοέμβριος 1991)

ἐπιμέλεια
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης
Λουκάς Λουκά
Ὀκτώβριος 2023

Τερομόναχος π. Γαβριήλ Κουντιάδης

(1876 – 1965)

Πρόλογος έκδοτου

Ἀπεφάσισα νὰ προβῶ εἰς ἔκδοσιν τοῦ ἀνὰ χειῖρας «Μουσικοῦ Πεντηκοσταρίου», μὴ φεισθεῖς οὔτε κόπων οὔτε δαπάνης, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἵνα παράσχω τὴν εὐκολίαν εἰς τοὺς σπουδάζοντας τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ὑπείκων εἰς τὰς προτροπὰς πολλῶν ἐκ τῶν φίλων μοι ἱεροψαλτῶν, οἵτινες, καίτοι ἐντριβεῖς ὄντες εἰς τὴν πάτριον τῆς Ἐκκλησίας μας Μουσικὴν, οὐχ ἤττον προτιμοῦν καὶ εὐχαριστοῦνται ἀπὸ μουσικοῦ βιβλίου νὰ ψάλλουν ἢ καὶ νὰ ἀκούουν ψαλλόμενα κανονικῶς καὶ σεμνοπρεπῶς ὅλα τὰ ἱερά τῆς Ἐκκλησίας μελωδήματα, συνωδᾷ ἄλλως τε καὶ πρὸς τὸν ἱερόν Κανόνα τῆς ἐν Λαοδικαίᾳ τοπικῆς Συνόδου (368), ὅστις ὀρίζει: «Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἀναβαίνοντας ἀπὸ διφθέρας (ἦτοι ἀπὸ μουσικοῦ βιβλίου) δεῖ ψάλλειν».

Διὸ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεκέντρωσα ἐν τῷ παρόντι μουσικῷ βιβλίῳ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸν ἱεροψάλτην μαθήματα, ἀπὸ τῆς μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων, οὕτως ὥστε νὰ μὴ εὐρίσκεται οὗτος εἰς τὴν ἀνάγκην, ἀπερχόμενος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ δύο ἢ καὶ τρία μουσικὰ βιβλία, πρὸς χρῆσιν τῶν ψαλτέων κατὰ τὴν περίοδον ταύτην μαθημάτων.

Φίλος δὲ καὶ ὀπαδὸς θερμὸς τυγχάνων οὐ μόνον τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀρχαιοπρεποῦς καὶ σοβαροῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ὕφους, ἐφρόντισα ἵνα καὶ τὰ ἐν τῷ Μουσικῷ τούτῳ Πεντηκοσταρίῳ περιεχόμενα μαθήματα μὴ ἀπομακρύνωνται καθόλου κατὰ τε τὴν γραφὴν καὶ τὸ μέλος ἀπὸ τὰ ἀρχαιοπαράδοτα καὶ ὄντως ἀθάνατα ἐκεῖνα ἔργα τῶν παλαιῶν καὶ διαπρεπῶν τῆς Ἐκκλησίας Μουσικοδιδασκάλων.

Οὕτω φερ' εἰπεῖν τὰ Κεκραγάρια, Πασαπνοάρια, Ἀναστάσιμα τροπάρια καὶ λοιπά, εἶναι ἐκλελεγμένα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὸ Ἀναστασιματάριον Ἰωάννου Πρωτοψάλτου, μετὰ μικρῶν τινῶν διαφορῶν εἰς τινὰς θέσεις. Ὡσαύτως καὶ τὰ Δοξαστικά καὶ λοιπὰ Ἰδιόμελα εἶναι εἰλημμένα κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν «Μουσικὴν Κυψέλην» Πέτρου καὶ Στεφάνου τῶν Λαμπαδαρίων· τινὰ δὲ μόνον τούτων περιέχουν θέσεις ἐκλεκτὰς ἀπὸ τὸ «Πεντηκοστάριον» τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου τοῦ Ῥαιδεστηνοῦ. Δύο δὲ μόνον Δοξαστικά τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ εἰς τοὺς Αἴνους, καὶ δύο «Ἄξιόν ἐστιν», ὑπὲρ τὸ δέον κεκαλλωπισμένα, ἐξέρχονται κάπως τοῦ ἀπλοῦ καὶ ἀπερίττου Ἐκκλησιαστικοῦ μέλους. Τὰ δὲ Χερουβικά καὶ Κοινωνικά, συντετμημένα τὰ πλεῖστα, ἀπαρτίζονται ἀπὸ γραμμὰς ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν ἐρασισημείας ἀπὸ τὰ μαθήματα τοῦ εἶδους τούτου τῶν ἀοιδίμων μουσικοδιδασκάλων Θεοδώρου Φωκαέως, Πέτρου Λαμπαδαρίου, Γρηγορίου καὶ Κωνσταντίνου Πρωτοψαλτῶν.

∴

Ἐν γένει ἐπέστησα τὴν προσοχὴν μου καὶ κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα ἡ ὅλη σύνθεσις τοῦ ἔργου μου τούτου μὴ προσκροῦῃ μῆτε πρὸς τοὺς κανόνας τῆς μουσικῆς, μῆτε πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀποφεύγων δὲ καὶ τὰ πολὺ ἐκτεταμένα μαθήματα, καθὼς καὶ τὸν πολὺ ἄργον χρόνον ἐφήρμοσα εἰς πάντα τὸ μέτριον, οὕτως ὥστε ὁ ψάλλων νὰ ἔχη ἔμπρός του μαθήματα οὔτε πολὺ ἄργά, ἀλλ' οὔτε καὶ πολὺ σύντομα, καθ' ὃν τρόπον συνήθως ψάλλονται ταῦτα σήμερον εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἱερὰν Μονήν.

Παρέλειψα μόνον νὰ καταχωρήσω εἰς τὴν σειράν των τὰ Ἰδιόμελα, ὅσα ἀπαντῶνται εἰς τὰς Λιτὰς τῶν ἑορτῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου, καθὼς καὶ τοὺς κατ' Ἦχον Ἀναβαθμοὺς τῶν Κυριακῶν, διὰ τὸν λόγον ὅτι τὰ μὲν Ἰδιόμελα τῶν Λιτῶν ψάλλονται συνήθως πολὺ πρῶτ' παρὰ τῶν ἱερέων μόνον· τὰ δὲ τροπάρια τῶν Ἀναβαθμῶν εἶναι εὐκόλον καὶ ἐκ τοῦ κειμένου χύμα σχεδὸν νὰ ψάλλωνται.

∴

Οὕτω λοιπὸν τῇ τοῦ Θεοῦ συνάρσει ἀποπερατῶσας τὸ ἔργον μου, παραδίδω ἤδη τοῦτο εἰς τὸν τύπον, καὶ διὰ τοῦ τύπου εἰς τοὺς ἀξιολίμους ἱεροψάλτας καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ περὶ τὴν μουσικὴν ἀσχολουμένους· φρονῶν ὅτι δι' αὐτοῦ οὐ μόνον εἰς τὴν ἀγαθὴν αὐτῶν θέλησιν καὶ ἐπιθυμίαν πλήρως ἀνταποκρίνομαι, ἀλλὰ καὶ μικρὰν τινα ὑπηρεσίαν προσφέρω πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ νεαρᾶς μου ἡλικίας ἐτάχθην ὡς κληρικὸς νὰ ὑπηρετήσω.

Δὲν παραλείπω δὲ ἐν τέλει νὰ σημειώσω καὶ τοῦτο, ὅτι ὀφείλομεν οἱ πάντες, οἱ ὀπωσδήποτε πολλὰς ἢ ὀλίγας μουσικὰς γνώσεις ἔχοντες, νὰ συντελέσωμεν παντοιοτρόπως τὸ κατὰ δύναμιν ἕκαστος, ὅπως ἢ νέα μας γενεά, καὶ μάλιστα οἱ καλλιφωνότεροι ἐκ τῶν σημερινῶν νέων οἱ ὁποῖοι μᾶλλον ἔχουν τάσιν πρὸς τὴν ξενικὴν τετράφωνον μουσικὴν, ἀγαπήσουν μετὰ θερμῆς καὶ ζήλου καὶ τὴν πατροπαράδοτον ἐθνικὴν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν μας μουσικὴν, καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὴν ἐκμάθησιν αὐτῆς. — Καὶ τοῦτο βεβαίως εἶναι εἰς ἐπὶ πλεόν λόγος καὶ ὁ μᾶλλον κυριώτερος σκοπός, δι' ὃν ἀπεφάσισα νὰ προβῶ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος μουσικοῦ βιβλίου εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν μεγίστη ἀκηδία καὶ τελεία ἀδιαφορία παρατηρεῖται, καὶ οὐδεμία παρ' οὐδενὸς σοβαρὰ συζήτησις περὶ τῆς πατρίου ἡμῶν μουσικῆς γίνεται.

∴

Διὸ καὶ πέποιθα ὅτι, οὐ μόνον ἀπὸ μέρους τῶν ἱεροψαλτῶν καὶ λοιπῶν φιλομούσων θέλει γίνεαι ἀσμένως δεκτὸν τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ θέλει τύχει τῆς ἐπεικοῦς παρ' αὐτῶν κρίσεως διὰ τὰς τυχὸν ἑλλείψεις αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σεβασμιωτάτων ἀγίων ἀρχιερέων θέλει τύχει τῆς εὐμενοῦς ἐπιδοκιμασίας, οἵτινες πάντως θέλουσιν εὐαρεστηθῆναι νὰ συστήσωσι τοῦτο εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν ἐπαρχιῶν των καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των ἱερατικὰς σχολὰς.

Ἐφ' ᾧ καὶ ἐκφράζω ἐκ τῶν προτέρων εἰς ἀπαντας τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας καὶ τὴν αἰτιδίον μου εὐγνωμοσύνην.

Ἐν τῇ παρὰ τὰς Σέρρας Ἱερᾷ Πατριαρχικῇ καὶ Σταυροπηγιακῇ Μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Τῆ 6ῃ Ἰουνίου, 1930
Ὁ ἐλάχιστος ἐν ἱεροψάλταις
ΓΑΒΡΙΗΛ ΚΟΥΝΤΙΑΔΗΣ
ἱερομόναχος

Λίγα λόγια τῶν ἐπιμελητῶν

Μὲ τὴν Χάριν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, δλοκληρώσαμε τὸ «Μουσικὸν Πεντηκοστάριον» τοῦ ἀειμνήστου Ἱερομονάχου π. Γαβριήλ Κουντιάδου.

Μερικὲς διευκρινήσεις ἐπὶ τοῦ ὅλου ἔργου:

Πρὶν ἀπὸ κάθε μουσικὸ κείμενο, προσετέθη τὸ ποιητικὸ σὰν «**χύμα**» κείμενο.

Ὅπου ὑπῆρχαν παραπομπὲς γιὰ ἀναζήτησιν μικρῶν μουσικῶν κειμένων σὲ ἄλλες σελίδες τοῦ βιβλίου, αὐτὲς διεγράφησαν καὶ στὶς θέσεις ἐκεῖνες ἐπαναλαμβάνονται τὰ ἀντίστοιχα μουσικὰ κείμενα. Παραπομπὲς πρὸς μεγάλα μουσικὰ κείμενα, ἔμειναν ὡς ἔχουν, προκειμένου νὰ μὴν μεγαλώσει ὁ ὄγκος τῶν σελίδων.

Χάριν πληρότητος τῆς ἐκδόσεως, πρὶν ἀπὸ κάθε στιχηρὸ (*ιδιόμελο ἢ προσόμοιο*) προσθέσαμε τὸν ἀντίστοιχο στίχο. Ὁ δανεισμός τῶν στίχων ἔγινε, κυρίως, ἀπὸ τὸ στιχολόγιο τοῦ κ. Ἑμμ. Χανιώτη.

Χάριν εὐχρηστίας, σὲ κάθε δοξαστικὸ προσετέθη τὸ ἀντίστοιχο μουσικὸ «**Δόξα**» ἢ «**Καὶ νῦν**» (*τινὰ ἐξ' αὐτῶν περιέχονταν ἤδη στὸ Πεντηκοστάριον, ἐκ τῆς γραφίδος τοῦ π. Γαβριήλ*).

Ὁ χωρισμός (στὸ μουσικὸ κείμενο), μεταξὺ ὁμοίων γραμμάτων σὲ δύο συνεχόμενες λέξεις, ἔγινε μὲ τὴν προσθήκην σταυροῦ (+) καὶ ὄχι μὲ κεφαλαῖο γράμμα.

Ὅλα τὰ κείμενα ὑπεβλήθησαν σὲ σχολαστικὸ ἔλεγχο. Παρὰ ταῦτα, ἔνεκα τῆς «ἀνθρωπίνης φύσεως» ἀφ' ἑνός καὶ τοῦ μεγάλου ὄγκου τῶν δεδομένων ἀφ' ἑτέρου, ἐνδεχομένως νὰ ἔχουν διαφύγει λάθη τινά. **Θὰ ἐκτιμούσαμε ἰδιαίτερα τὴν ἐπισήμανσή τους στοὺς ἐπιμελητὲς τοῦ ἔργου.**

19ῆ Ὀκτωβρίου 2023

Οἱ ἐπιμελητὲς

Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεράσιμος Μοναχὸς ἀγιορείτης

Εύχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐπιμέλεια | Λουκάς Λουκά
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἄγιορείτης

louka.loukas@gmail.com

gerry.monk@gmail.com

Λογισμικὸ Συγγραφῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Μουσικὰ Κείμενα

τοῦ Δημητρίου Παπαδοπούλου

Περιεχόμενα

Ἱερομόναχος π. Γαβριὴλ Κουντιάδης	1
Πρόλογος ἐκδότου	2
Λίγα λόγια τῶν ἐπιμελητῶν	5
Κυριακὴ τοῦ Πάσχα	19
Ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως.....	19
Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.....	20
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	20
Χριστὸς ἀνέστη.....	21
Κανὼν.....	24
Ῥδὴ α΄.....	24
Ῥδὴ γ΄.....	27
Ῥδὴ δ΄.....	31
Ῥδὴ ε΄.....	35
Ῥδὴ ς΄.....	38
Ῥδὴ ζ΄.....	42
Ῥδὴ η΄.....	46
Ῥδὴ θ΄.....	50
Ἐξαποστειλάριον.....	58
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	58
Πασαπνοάριο.....	58
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.....	60
Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.....	64
Δόξα... Καὶ νῦν.....	68
Ὑπακοή.....	71
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.....	72
Ἀντίφωνα.....	72
Εἰσοδικὸν.....	74
Κοντάκιον.....	75
Ὅσοι εἰς Χριστὸν.....	75
Λειτουργοῦντος ἀρχιερέως.....	77
Μετὰ τὸν Ἀπόστολον.....	78
Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.....	78
Χερουβικὸν ἤχος α΄.....	79
Λειτουργικὰ ἤχος πλ.α΄.....	84
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.....	87
Κοινωνικὸν ἤχος πλ.α΄.....	89
Εἰς τὸ «Μετὰ φόβου...».....	92
Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον.....	93
Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου	94
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	94
Εἰς τὰ Ἑσπέρια.....	94
Κεκραγάριον.....	94
Ἑσπέρια Ἀναστάσιμα.....	97
Δοξαστικὸν.....	104
Δογματικὸν Θεοτοκίον.....	106

Φῶς ἰλαρόν	107
Μέγα προκείμενον	110
Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον	111
Εἰς τὴν Ἐκτενῆ	112
Εἰς τὸν Στίχον.....	113
Δόξα... Καὶ νῦν.....	113
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	117
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	117
Πασαπνοάριο	118
Στιχηρὰ Αναστάσιμα.....	119
Δόξα... Καὶ νῦν.....	124
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν	126
Ἀντίφωνα.....	126
Ὅσοι εἰς Χριστὸν	127
Δύναμις.....	128
τοῦ βήματος.....	130
Χερουβικὸν ἦχος β΄	131
Λειτουργικὰ ἦχος πλ.α΄	136
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως	138
Κοινωνικὸν ἦχος β΄	140
Τρίτη τῆς Διακαιησίμου	143
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	143
Εἰς τὰ Ἑσπέρια	143
Κεκραγάριον.....	143
Στιχηρὰ Αναστάσιμα.....	144
Δοξαστικὸν.....	150
Δογματικὸν Θεοτοκίον.....	151
Μέγα Προκείμενον.....	153
Εἰς τὸν Στίχον.....	154
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	155
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	155
Πασαπνοάριο	155
Στιχηρὰ Αναστάσιμα.....	156
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν	160
Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον	160
Χερουβικὸν ἦχος γ΄	161
Λειτουργικὰ ἦχος γ΄	165
Κοινωνικὸν ἦχος βαρῦς	167
Παρασκευὴ τῆς Διακαιησίμου	170
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	170
Εἰς τὰ Ἑσπέρια	170
Κεκραγάριον.....	170
Στιχηρὰ Αναστάσιμα.....	171
Δοξαστικὸν.....	178
Δογματικὸν Θεοτοκίον.....	180
Μέγα Προκείμενον.....	182
Εἰς τὸν Στίχον.....	183
Ἀναστάσιμον	183

Δοξαστικὸν.....	184
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	187
Ἐξαποστειλάρια.....	187
τοῦ Πάσχα.....	187
τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.....	188
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	189
Πασαπνοάριον.....	189
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.....	190
Στιχηρὰ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.....	193
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.....	196
Χερουβικὸν ἦχος πλ.β΄.....	196
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.....	200
Κοινωνικὸν ἦχος α΄.....	202
Κυριακὴ Β' ἀπὸ τοῦ Πάσχα (Θωμᾶ).....	206
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	206
Εἰς τὰ Ἑσπέρια.....	206
Κεκραγάριον.....	206
Ἰδιόμελα.....	207
Δόξα... Καὶ νῦν.....	217
Προκείμενον.....	220
Εἰς τὴν Ἐκτενῆ.....	220
Εἰς τὸν Στίχον.....	221
Ἰδιόμελα.....	221
Δόξα... Καὶ νῦν.....	225
Ἀπολυτίκιον.....	227
Εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν.....	228
Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια.....	228
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	232
Θεὸς Κύριος.....	232
Καθίσματα.....	233
Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν.....	233
Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν.....	234
Μετὰ τὸν Πολυέλεον.....	235
α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.....	237
Προκείμενον.....	239
Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.....	240
Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν.....	241
Καταβασίαι τοῦ Πάσχα.....	243
Σύντομοι.....	243
Ἄργαί.....	247
Θ' ᾠδὴ.....	254
Καταβασία θ' ᾠδῆς, τοῦ Πάσχα.....	256
Ἐξαποστειλάρια.....	259
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	261
Στιχηρὰ Προσόμοια.....	261
Δόξα... Καὶ νῦν.....	264
Δοξολογία I ἦχος πλ.β΄ (με βαρὺ).....	267
Δοξολογία II ἦχος πλ.β΄.....	274

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.....	279
Χριστὸς Ἀνέστη.....	279
Τρισάγιον.....	281
Δύναμις, Γεωργίου τοῦ Κρητὸς.....	283
Χερουβικὸν ἦχος α΄.....	285
Λειτουργικὰ ἦχος πλ.α΄.....	289
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.....	291
Κοινωνικὸν ἦχος α΄.....	292
Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου.....	295
Κυριακὴ Γ΄ ἀπὸ τοῦ Πάσχα (Μυροφόρων)	297
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	297
Εἰς τὰ Ἑσπέρια.....	297
Κεκραγάριον.....	297
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα (εἰρμολογικῶς).....	298
Ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων.....	305
Δοξαστικὸν.....	311
Εἰς τὴν Ἐκτενὴ.....	313
Εἰς τὸν Στίχον.....	314
Δόξα... Καὶ νῦν.....	314
Ἀπολυτικά.....	319
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	322
Θεὸς Κύριος.....	322
Καθίσματα.....	322
μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν.....	322
μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν.....	324
Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.....	328
Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν.....	335
Ὡδὴ θ΄.....	336
ὠδὴ θ΄, κανὼν τοῦ Πάσχα.....	337
ὠδὴ θ΄, κανὼν τῆς Θεοτόκου.....	340
Καταβασία ὠδῆς θ΄, τοῦ Πάσχα.....	342
Ἐξαποστειλάρια.....	343
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	345
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα (εἰρμολογικῶς).....	345
Ἑωθινὸν δοξαστικὸν β΄.....	350
Δοξολογία ἦχος β΄.....	352
Ἀναστάσιμον τροπάριο.....	358
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.....	358
Δύναμις τοῦ βήματος.....	358
Χερουβικὸν ἦχος β΄.....	360
Λειτουργικὰ ἦχος β΄.....	363
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.....	365
Κυριακὴ Δ΄ ἀπὸ τοῦ Πάσχα (Παραλύτου)	368
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν.....	368
Εἰς τὰ Ἑσπέρια.....	368
Κεκραγάριον.....	368
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.....	369
Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου.....	375

Δοξαστικὸν.....	379
Εἰς τὴν ἔκτενῆ	383
Εἰς τὸν Στίχον.....	383
Ἀναστάσιμον.....	383
Δοξαστικὸν.....	384
Ἀπολυτικίον	386
Ἀναστάσιμον	387
Θεοτοκίον.....	387
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	389
Θεὸς Κύριος.....	389
Καθίσματα	389
μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν	389
μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν.....	392
Εὐλογητάρια σύντομα.....	395
Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν.....	401
Ἐξαποστειλάρια.....	404
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	406
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.....	406
Δοξαστικὸν.....	410
Δοξολογία ἤχος γ΄	412
Ἀναστάσιμον τροπάριο	418
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.....	419
Τρισάγιος Ὑμνος.....	419
Χερουβικὸν ἤχος γ΄	420
Λειτουργικὰ ἤχος α΄	424
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως	427
Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς	429
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	429
Εἰς τὰ Ἑσπέρια	429
Κεκραγάριον.....	429
Στιχηρὰ Προσόμοια	430
Δόξα... Καὶ νῦν.....	435
Προκείμενον.....	436
Εἰς τὸν Στίχον.....	437
Ἰδιόμελα.....	437
Δόξα... Καὶ νῦν.....	441
Ἀπολυτικίον	443
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	443
Θεὸς Κύριος.....	444
Καθίσματα	444
μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν	444
μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν.....	445
Καταβασίαι	447
Θ' ᾠδὴ	451
Κανὼν α΄, ᾠδὴ θ΄	451
Κανὼν β΄, ᾠδὴ θ΄	453
Καταβασία θ' ᾠδῆς.....	457
Ἐξαποστειλάριον	457

Εἰς τοὺς Αἶνους.....	458
Πασαπνοάριον	458
Προσόμοια	459
Δόξα... Καὶ νῦν.....	463
Δοξολογία ἤχος δ΄ [Λέγετος].....	465
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.....	470
Κοντάκιον.....	470
Τρισάγιος Ὕμνος.....	471
Χερουβικὸν ἤχος δ΄ [Ἅγια]	473
Λειτουργικὰ ἤχος πλ.δ΄	477
Εἰς τὸ Ἐξαίρετως	479
Κοινωνικὸν ἤχος δ΄ [Ἅγια].....	480
Κυριακὴ Ε΄ ἀπὸ τοῦ Πάσχα (Σαμαρείτιδος)	484
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	484
Εἰς τὰ Ἑσπέρια	484
Κεκραγάριον.....	484
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.....	485
Στιχηρὰ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς	489
Στιχηρὰ τῆς Σαμαρείτιδος.....	493
Δοξαστικὸν.....	498
Δογματικὸν Θεοτοκίον.....	500
Εἰς τὸν Στίχον.....	503
Ἀναστάσιμον	503
Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.....	504
Δοξαστικὸν, τῆς Σαμαρείτιδος	509
Καὶ νῦν, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.....	510
Ἀπολυτίκια.....	511
Ἀναστάσιμον	511
τῆς ἑορτῆς	512
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	514
Θεὸς Κύριος.....	514
Καθίσματα	514
μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν	514
μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν.....	517
Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν.....	521
Ἐξαποστειλάρια.....	522
τοῦ Πάσχα	523
τῆς Σαμαρείτιδος.....	524
τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, μεθέορτον	525
Εἰς τοὺς Αἶνους.....	526
Πασαπνοάριον	526
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.....	527
Δοξαστικὸν.....	531
Καὶ νῦν... «Ἀναστάσεως ἡμέρα»	533
Δοξολογία ἤχος πλ.α΄.....	535
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.....	540
Τρισάγιος Ὕμνος.....	540
Χερουβικὸν ἤχος δ΄ [Ἅγια]	543

Λειτουργικά ἦχος δ΄ [Λέγετος]	548
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως	550
Κοινωνικὸν ἦχος δ΄ [Ἅγια].....	552
Κυριακὴ ΣΤ΄ ἀπὸ τοῦ Πάσχα (Τυφλοῦ)	555
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	555
Εἰς τὰ Ἑσπέρια	555
Κεκραγάριον.....	555
Στιχηρὰ Αναστάσιμα.....	556
Στιχηρὰ τοῦ Τυφλοῦ	564
Δοξαστικὸν.....	568
Δογματικὸν Θεοτοκίον.....	572
Εἰς τὴν Ἐκτενῆ	574
Εἰς τὸν Στίχον.....	575
Ἀναστάσιμον	575
Δοξαστικὸν.....	576
Ἀπολυτικά.....	577
Ἀναστάσιμον	577
Θεοτοκίον.....	578
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	580
Θεὸς Κύριος.....	580
Καθίσματα	580
μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν	580
μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν.....	583
Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν.....	586
Καταβασίαι	588
Καταβασία τῆς θ΄ ᾠδῆς	591
Ἐξαποστειλάρια.....	592
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	595
Πασαπνοάριον	595
Στιχηρὰ Αναστάσιμα.....	596
Δοξαστικὸν.....	601
Δοξολογία ἦχος πλ.α΄	603
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.....	610
Τρισάγιος Ὕμνος.....	610
Χερουβικὸν ἦχος πλ.α΄	611
Λειτουργικὰ ἦχος πλ.α΄	617
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως	620
Κοινωνικὸν ἦχος πλ.α΄	622
Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως	626
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	626
Εἰς τὰ Ἑσπέρια	626
Κεκραγάριον.....	626
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα	627
Δόξα... Καὶ νῦν.....	635
Προκείμενον.....	639
Εἰς τὸν Στίχον.....	640
Ἰδιόμελα.....	640
Δόξα... Καὶ νῦν.....	644

Ἀπολυτίκιον	646
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	647
Θεὸς Κύριος.....	647
Καθίσματα	647
μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν	647
μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν.....	649
μετὰ τὸν Πολυέλεον.....	650
α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου	651
Προκείμενον.....	654
Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου	654
Μετά τὸν Ν΄ Ψαλμόν.....	655
Ἰδιόμελον	656
Καταβασίαι ἀργαί	658
Θ΄ ᾠδή	665
Κανὸν α΄, ᾠδή θ΄	665
Κανὸν β΄, ᾠδή θ΄.....	668
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς, ἀργή.....	672
Ἐξαποστειλάριον	673
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	674
Πασαπνοάριον	674
Στιχηρὰ προσόμοια.....	675
Δόξα... Καὶ νῦν.....	679
Δοξολογία ἤχος β΄	681
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.....	688
Ἀντίφωνα.....	688
Εἰσοδικὸν.....	690
Κοντάκιον.....	691
Τρισάγιον.....	692
Δύναμις Νηλέως Καμαράδου	694
Ἔτερον Δύναμις τοῦ αὐτοῦ (μετὰ κρατήματος).....	696
Δύναμις Ξένου τοῦ Κορώνη (11ος αἰὼν)	702
Κύριε ἐλέησον «Πεντάηχον» Νηλέως Καμαράδου	707
Χερουβικὸν ἤχος δ΄	710
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως	714
Κοινωνικὸν ἤχος δ΄	715
Κυριακὴ τῶν Πατέρων	718
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	718
Εἰς τὰ Ἑσπέρια	718
Κεκραγάριον.....	718
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.....	719
Ἰδιόμελα τῆς Ἀναλήψεως	723
Προσόμοια τῶν Πατέρων	728
Δοξαστικὸν I.....	733
Δοξαστικὸν II.....	736
Εἰς τὴν Ἐκτενῆ	738
Εἰς τὸν Στίχον.....	739
Ἀπόστιχα.....	739
Δοξαστικὸν, τῶν Πατέρων.....	743

Καὶ νῦν, τῆς Ἀναλήψεως	746
Ἀπολυτίκιον	747
Ἀναστάσιμον	747
τῶν Πατέρων	748
τῆς Ἀναλήψεως	750
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	751
Θεὸς Κύριος.....	751
Καθίσματα Ἀναστάσιμα.....	751
Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν	751
Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν	754
Τιμιωτέρα	756
Καταβασία θ΄ ᾠδῆς, ἀργή	757
Ἐξαποστειλάρια.....	758
Ἀναστάσιμον ι΄	759
Τῶν Πατέρων.....	760
τῆς Ἀναλήψεως	761
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	762
Πασαπνοάριον	762
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.....	763
Προσόμοια τῶν Πατέρων	767
Δοξαστικὸν Ι (Νικολάου Σμύρνης †1887).....	771
Δοξαστικὸν ΙΙ (ἀπλοῦν).....	776
Καὶ νῦν, τὸ Ἀναστάσιμον	779
Δοξολογία ἤχος πλ.δ΄	781
Ἀναστάσιμον τροπάριο	788
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.....	788
Εἰσοδικὸν.....	788
Χερουβικὸν ἤχος πλ.β΄	789
Λειτουργικὰ Ι ἤχος πλ.β΄	793
Λειτουργικὰ ΙΙ ἤχος πλ.β΄	796
Ἄξιόν ἐστιν Ι.....	798
Ἄξιόν ἐστιν ΙΙ.....	800
Κοινωνικὸν ἤχος πλ.β΄	802
Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς	807
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	807
Εἰς τὰ Ἑσπέρια	807
Κεκραγάριον.....	807
Ἰδιόμελα.....	808
Δόξα... Καὶ νῦν.....	818
Εἰς τὸν Στίχον.....	821
Ἰδιόμελα.....	821
Δόξα... Καὶ νῦν.....	824
Ἀπολυτίκιον	826
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	827
Θεὸς Κύριος.....	827
Καθίσματα	828
Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν	828
Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν	829

Κάθισμα μετὰ τὸν Πολυέλεον.....	831
α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου	832
Προκείμενον.....	835
Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν.....	835
Ἰδιόμελον	837
Καταβασίαι διπλαῖ	838
Θ' ᾠδὴ	849
Κανὸν α΄	849
Κανὸν β΄	851
Καταβασίαι θ' ᾠδῆς.....	854
Ἐξαποστειλάρια.....	855
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	857
Πασαπνοάριον	857
Ἰδιόμελα (εἰρμολογικῶς)	858
Δόξα... Καὶ νῦν.....	863
Δοξολογία ἤχος πλ.β'	864
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν	871
Ἀντίφωνα.....	871
Εἰσοδικὸν.....	873
Κοντάκιον	874
Ὅσοι εἰς Χριστὸν.....	875
Χερουβικὸν Βαρὺς	877
Λειτουργικὰ Βαρὺς	882
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως	884
Ἀντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν I	884
Ἀντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν II	886
Κοινωνικὸ ἤχος α΄	887
Δευτέρα τοῦ ἁγίου Πνεύματος	890
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	890
Εἰς τὰ Ἑσπέρια	890
Κεκραγάριον σύντομον	890
Ἰδιόμελα (εἰρμολογικῶς)	891
Δόξα... Καὶ νῦν.....	896
Μέγα Προκείμενον.....	898
Εἰς τὸν Στίχον.....	899
Ἀπόστιχα.....	899
Ἀπολυτίκιον	904
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	905
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	905
Πασαπνοάριον	905
Ἰδιόμελα.....	906
Δόξα... Καὶ νῦν.....	910
Δοξολογία I ἤχος πλ.δ΄	912
Δοξολογία II ἤχος πλ.δ΄ (τρίφωνος).....	918
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν	924
Χερουβικὸν ἤχος α΄	925
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως	929
Κοινωνικὸν Βαρὺς	930

Εἶδομεν τὸ φῶς.....	933
Τῶν Ἁγίων Πάντων	935
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	935
Εἰς τὰ Ἑσπέρια	935
Κεκραγάριον.....	935
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.....	936
Στιχηρὰ τῶν ἁγίων Πάντων.....	942
Δοξαστικὸν.....	947
Δογματικὸν Θεοτοκίον.....	950
Εἰς τὸν Στίχον.....	952
Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα	952
Δοξαστικὸν.....	955
Θεοτοκίον.....	958
Ἀπολυτίκιον	959
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	962
Θεὸς Κύριος.....	962
Καθίσματα	962
Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν	962
Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν	966
Καταβασίαι (τῆς Θεοτόκου)	970
Ἄργαί.....	970
Σύντομοι	977
Ἐξαποστειλάρια.....	982
Εἰς τοὺς Αἴνους.....	986
Πασαπνοάριον	986
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.....	987
Στιχηρὰ τῶν ἁγίων.....	991
Ἑωθινὸν δοξαστικὸν α΄	995
Δοξολογία ἤχος α΄.....	997
Ἀναστάσιμον τροπάριο	1003
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.....	1003
Ἀπολυτίκιον Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου	1003
Κοντάκιον.....	1005
Εἰς τὴν Ἐκτενῆ	1005
Χερουβικὸν ἤχος πλ.δ΄	1006
Λειτουργικὰ ἤχος πλ.δ΄	1011
Ἄξιόν ἐστιν.....	1013
Ἄξιόν ἐστιν ἕτερα ἤχος Βαρύς.....	1015
Ἄξιόν ἐστιν I.....	1015
Ἄξιόν ἐστιν II.....	1016
Κοινωνικὸν	1018
Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἤχος πλ.α΄	1018
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἤχος πλ.δ΄	1021
Εἶδομεν τὸ φῶς.....	1024
Παράρτημα	1026
Ν' Ψαλμὸς.....	1026
ἤχος β΄.....	1026
Πεντηκοστάρια	1031

ἦχος βαρὺς	1036
Πεντηκοστάρια	1041
ἦχος πλ.α΄	1044
Πεντηκοστάρια	1049
Ὅταν ὁ Ἀρχιερεὺς.....	1052
...ἀσπάζεται τὸ Εὐαγγέλιον	1052
...εὐλογεῖ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ	1053
...λαμβάνει καιρὸν, μετὰ τὸ «Πᾶσα πνοή»	1053
Εἰς χειροτονίας.....	1055
Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν	1055
Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν	1056
Θετόκε Παρθένε... I.....	1056
Θετόκε Παρθένε... II.....	1057
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν.....	1058
Χερουβικὸν ἦχος δ΄ [Λέγετος].....	1059
Ἄξιόν ἐστιν, ἕτερα.....	1063
Ἦχος πλ.α΄ I.....	1063
Ἦχος πλ.α΄ II	1065
Ἦχος πλ.α΄ III	1067
Εἰς Μνημόσυνα.....	1069

Κυριακή τοῦ Πάσχα

Ἡ τελετή τῆς Ἀναστάσεως

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδοσις 1991 σ.11*

Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, καὶ δοξάσατε Χριστόν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Δ ε ευ τε λα α α βε τε ε φω ω ως εκ του α
νε σπε ε ε ε ρου φω ω ω τος και δο ξα σα τε
Χρι στον τον α να στα αντα εκ νε ε κρω ω ω ων

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδοσις 1991 σ.11*

Τὴν Ἀνάστασιν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τ ην Α να στα σι ι ιν σου Χρι στε σω τηρ αγ
γε λοι η μνου σιν εν ου ρα νοις και η μας τους ε πι
γη η ης κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρ δι α

σε ε δο ξα α α ζειν

τὸ τρίτον

Την Α να στα σι ι ιν σου Χρι στε σω τηρ αγ

γε λοι η μνου σιν εν ου ρα νοις και η μας τους ε πι

γη η ης κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρ δι α

σε δο ξα α α α ζει ει ει ει ν

Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον

Ἦχος ἤ Γα²

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.12*

Δο ξα σοι Κυ ρι ι ε ε ε ε δο ο ξα α α

σοι οι οι οι οι οι

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Χριστός ἀνέστη

Ἦχος λ π ῥ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.12*

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ ἱερεὺς **Χ** ρι στο ος α νε ε στη η ε ε εκ νε κρω

ων θα να α τω θα α να α το ον πα τη η η η σα α

α ας και τοι οις ε ε εν τοις μνη μασι **η** β'

κατάλιξι εἰς τὸ πρῶτο, ὁ χορὸς α' ζω ην χα ρι σα αμε νος **Δ**

κατάλιξι εἰς τὸ δεύτερο, ὁ χορὸς β' ζω ην χα ρι σα αμε νος **Δ**

Ὁ ἱερεὺς τὸ τρίτον **π** **Χ** ρι στο ος α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε εκ νε ε ε ε εκρω

ων θα α να α α τω θα α να α το ον πα τη η

η ηη η ηη σα α α ας και αι αι αι τοι οι οι

οι οισ ε ε ε εν τοις μνη μα σι ι ζω ην χα α α

ρι σα α α α χα ρι σα με ε νο ο ο

ος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν ἑξάκις

∴ Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

∴ Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

π ρ Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρω ων

θα να α τω θα α να α το ον πα τη η η η σα α α

ας και τοι οισ ε εν τοις μνη η μα σι ζω ην χα ρι σα α

με νος

∴ Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ

^π₉ **Χ** ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε κρω ων

θα να α τω θα α να α το ον πα τη η η η σα α α

ας και τοι οις ε εν τοις μνη μα σι ^π₉ ζω ην χα ρι σα α α με

vos ^Δ_Δ (6')

∴ Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

∴ Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

^π₉ **Χ** ρι στο ος α νε στη η εκ νε ε κρω ων θα

να α τω θα α να α τον πα τη η η η σα α α α

ας και τοι οις εν τοι οις μνη μα α σι ^π₉ ζω ω ην χα ρι σα α

α με vos ^Δ_Δ (6')

^π₉ **Χ** ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρω

Ὁ ἱερεὺς

ων θα να α τω θα α να α το ον πα ρη η η η σα α

α ας χορός α' και αι τοι οι οι οι οισ ε ε ε ε εν

τοις μνη μα σι ι ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο

ο ο ο ος π ρ

Κανών

Ψδὴ α'

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδοσις 1991 σ.14*

«Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας». β'

α να στα σε ως η με ρα λαμ πρυν θω μεν λα

οι Πα α σχα Κυ ρι ου Πα σχα εκ γαρ θα

να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι

στο ος ο Θε ος ^{π ρ} η μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι

κι ον α α δο ον τας ^{π ρ} (β')

Δόξα Πατρι και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἑξαστράπτοντα, καί, χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{Δ ρ}

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο με θα ^{Δ ρ}

τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως ^{π ρ} Χρι στον

εξ α στρα πτον τα και χαι ρε τε φα σκον τα ^{Δ ρ} τρα νω ως

α κου σο μεθα ε πι νι κι ον α α δο ον τες ^{π ρ}

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατὸς τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευ φραι νε σθω σαν

γη η δε α γαλ λι α σθω ε ορ τα ζε τω

δε κο ο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο ρατος Χρι

στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νηαι ω ω νι ι ος

Καταβασία

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ανα στα σε ως η με ρα λαμ πρυν θω μεν λα

οι Πα α σχα Κυ ρι ου Πα σχα εκ γαρ θα

να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι

στο ος ο Θε ος η μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι

κι ον α α δο ον τας π ρ

Ήχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.15*

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. γ'

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας και τοις εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι

σα α με νος π ρ (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα θως

προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω

ην και με γα ε λε ο ο ος π ρ

Ψδὴ γ'

Ἦχος ᾠ Πα ᾠ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.16*

«Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα». β'

Δεῦ τε πο μα πι ω μεν και νον οὐκ εκ πε τρας α γο
ο νου τε ρα τουρ γου με νον ἀλλ α φθαρ σι ας πη
γην εκ τα α φου ομ βρι σαν τος Χρι στου ἐν ω στε ρε
ου ου με ε θα (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶς, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἔστερέωται.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Νυν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω γουν

πα σα κτι σις την ε γερσιν Χρι στου **Δ** εν η ε στε ρε ε ω

π
ται

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Χθες συνεθαπτόμην σοι Χριστέ συνεγείρομαι σήμερα αναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθες, αυτός με συνδόξασον Σωτήρ, εν τη βασιλεία σου.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην **Δ**

Χθες συν ε θα πτο μην σοι Χρι στε **Δ** συν ε γει ρο μαι

ση η μερον α να σταν τι σοι **π** συν ε σταυ ρου μην

σοι χθες **Δ** αυ τος μεσυν δο ξασον Σω τηρ **Δ** εν τη βα σι

λει ει α σου **π**

Καταβασία

Δεϋτε πόμα πίνωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας αγόνου τερατουργούμενον, αλλ' αφθαρσίας πηγής, εκ τάφου δμβρήσαντος Χριστοϋ, εν ω στερευόμεθα.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δουκ εκ πε τρας α γο

ο νου τε ρα τουρ γου με νον ^παλλ α φθαρ σι ας πη

γην ^Δεκ τα α φου ομ βρι σαν τος Χρι στου ^Δεν ω στε ρε

ου ου με ε θα ^π

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.15*

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. γ'

Χ ^χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας ^Δκαι τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι

σα α με νος ^π (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα θως

προ ει ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την αι ω νι ονζω

ην και με γα ε λε ο ο ος **π**

Ψδὴ δ'

Ἦχος **Γ** Πα **ϛ**

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.17*

«Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος».

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ βα

κουμ **Δ** στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω **Δ** φα ε σφο ρον

αγγε λον **π** δι α πρυ σι ως λε γοντα **π** ση με ρον σω

τη ρι α τω κο ο σμω **Δ** ο τι α νε στη Χρι στος ως

παν το δυ υ να α μος **π**

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ἄρσεν μέν, ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς

προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλῖδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθῆς, τέλειος λέλεκται.

Δ ο ξ α τ η α γ ι α Ἀ ν α στα σει σου Κυ ρ ι ε

Ἀ ρ σεν μεν ως δι α νοι ξαν την παρ θε νευ ουσαν νη

δυν πε φη νε Χρι στος ^{π ρ} ως βρω τος δε α μνος προσ η γο

ρευ ται ^Δ α μωμος δε ως α γευστος κη λι δος ^{π ρ} το

η με τε ρον Πα α σχα ^Δ και ως Θε ος α λη θης τε

λει ος λε ε λε κται ^{π ρ}

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστός ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο, καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Ὡ ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος η

μιν **Δ** στε φανος χρηστος εκουσι ιως **Δ** υπερ παν

των τεθυται **π** Πασχατο καθαρτηριον **π** και αυθις εκ του

τα φου ωραι αι ος **Δ** δι και ο συνησημιν ελαμ

ψεν η ηλιος **π**

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ο θεοπάτωρ μεν Δαυιδ, προ της σκιωδους κιβωτου ηλατο σκιρτων, ο λαος δε του Θεου ο αγιος, την των συμβολων εκβασιν, ορωντες, ευφρανθωμεν ενθεως, οτι ανεστη Χριστος ως παντοδυναμος.

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων

αμην **Δ**

Ο θεοπατωρ μεν Δαβιδ προ της σκιωδους κι

βωτου **Δ** ηλατοσκιρτων **π** ο λαος δε του Θεου ο

αγιος **Δ** την των συμβολων εκφανσιν ορων

τες ^{π ρ} ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ^Δ ο τι α νε στη

Χρι στος ως παν το δυ υ να μος ^{π ρ}

Καταβασία

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφόρον ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ βα

κουμ ^Δ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω ^Δ φα ε σφο ρον

αγγε λον ^{π ρ} δι α πρυ σι ως λε γον τα ^{π ρ} ση με ρον σω

τη ρι α τω κο ο σμω ^Δ ο τι α νε στη Χρι στος ως

παν το δυ υ να α μος ^{π ρ}

Ἦχος ^Γ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.15*

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. γ'

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα
 τη η σας **Δ** και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι
 σα α με νος **π** (γ')

Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

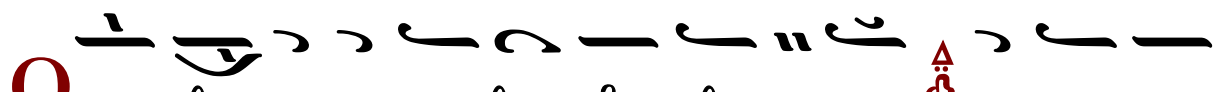

Α να στας ο Ἰ η σους α πο του τα φου κα θως
 προ ει ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω
 ην και με γα ε λε ο ο ος **π**

Ψδὴ ε'

Ἦχος **ζ'** Πα **ϛ'**

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.19*

«Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα». β'

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ως **Δ** και αν τι

μου ρου τον υ μνον προς οι οι σο μεν τω Δε σπο τη π ρ

και Χρι στον ο ψο μεθα δι και ο συ νης η λι ον Α Δ

πα σι ζω ην ανα τε ελλο ον τα π ρ (β')

Δόξα Πατρι και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι Α Δ

Τ ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι ι αν Α Δ οι ταις του α δου

σει ραις συν ε χο ο με νοι δε δορ κο τες π ρ προς το φως

η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω πο δι Α Δ Πα

σχα κρο τουν τες αι ω ω νι ον π ρ

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μηνήματος, ὡς νυμφίῳ, και συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Προς ελθω μεν λαμπα δη φο ο ροι τω προ ι ον

τι Χρι στω εκ του μην η μα τος ως νυμ φι ω και συν ε

ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι Πα σχα Θε

ου τοσω τη η ρι ον

Καταβασία

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ως και αν τι

μου ρου τον υ μνον προσ οι οι σο μεν τω Δε σπο τη

και Χρι στον ο ψο μεθα δι και ο συ νης η λι ον

πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα ^π ₉

Ἦχος $\frac{4}{\bar{q}}$ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.15*

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. γ'

Χ ^χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας ^Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι

σα α με νος ^π ₉ (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα θως

προ ει ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω

ην και με γα ε λε ο ο ος ^π ₉

Ἦχος ἴ̣ Πα Ḅ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.20*

«Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἕξανέστης τοῦ τάφου». β'

Κ α τ η η λ θ ε ς ε ν τ ο ι ς κ α τ ω τ α α τ ο ι ς τ η ς γ ῆ ς ^{π ρ} και
σ υ ν ε τ ρ ι ψ α ς μ ο χ λ ο υ ς α ι ω ν ι ο υ ς ^{Δ ρ} και τ ο χ ο υ ς
π ε π ε δ η μ ε ε ν ω ν Χ ρ ι σ τ ε ^{π ρ} και τ ρ ι η μ ε ρ ο ς ω ς ε κ κ η
τ ο υ ς Ι ω ν α ς ^{Δ ρ} ε ξ α ν ε ε σ τ η ς τ ο υ τ α φ ο υ ^{π ρ} (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι ω Π νευ μα τι ^{Δ ρ}
Φ υ λ α ξ α ς τ α σ η μ α ν τ ρ α σ ω α Χ ρ ι σ τ ε ^{Δ ρ} ε ξ η γ ε ρ
θ η ς τ ο υ τ α φ ο υ ^{Δ ρ} ο τ α ς κ λ ε ι ς τ η ς Πα ρ θ ε ε ν ο υ μ η λ υ μ η

να μενος εν τω το κω σου ^{π ρ} και α νε ω ξας η μιν ^Δ ^Δ

πα ρα δει ει σου τας πυ λας ^{π ρ}

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Σωτήρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην ^Δ ^Δ

Σω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει ον ^Δ ^Δ

ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ως προσ α γα γω ω ν τω Πα

τρι ^{π ρ} συν α νε στη σας πα γ γε νη τον Α δαμ ^Δ ^Δ α να

στα ας εκ του τα φου ^{π ρ}

Καταβασία

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Κ α τη ηλ θες εν τοις κα τω ταα τοις της γης ^{π ρ} και

συν ε τρι ψας μο χλους αι ω νι ι ους ^{Δ ρ} και το χους

πε πε δη με ενων Χρι στε ^{π ρ} και τρι η μερος ως εκ κη

τους Ι ω νας ^{Δ ρ} εξ α νε ε στης του τα φου ^{π ρ}

Ἦχος $\frac{4}{\bar{\eta}}$ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.15*

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. γ'

Χ ^χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας ^{Δ ρ} και τοις εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι

σα α με νος ^{π ρ} (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα θως

προ ει ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την αι ω νι ονζω

ην και με γα ε λε ο ο ος **π**

Ψδη ζ'

Ἦχος **Λ** Πα **Χ**

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.22*

«Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καί διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος».

Ο παι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος **Δ** γε νο με νος

αν θρωπος **π** πα σχει ως θνη τος και δι α πα θους το θνη

τον **Δ** α φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν **π** ο μο νος

ευ λο γη τος των πα τε ε ρων **Δ** Θε ος και υ περ ε εν

π δο ο ξος

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων

ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστέ μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Δ ο ξ α τ η α γ ι α Ἀ ν α στα σει σου Κυ ρι ε

Γ υ ναι κες με τα μυ ρων θε ο φρο νες ο πι σω σου

ε δρα μον ο ν δε ως θνη τον με τα δα κρυ ων ε ζη τουν

προ σ ε κυ νη σαν χαι ρουσαι ζων τα Θε ον και Πα α σχα

το μυ στι κον σοις Χρι στε μαθηταις ευ ηγ γε λι ι σαν

το

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, καὶ σχιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Θ α να του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν α δου την κα

θαί ρε σιν ^{π ρ} αλ λης βι ο της της αι ω νι ου α παρ

χην ^Δ και σκιρ των τες υ μνου μεν τον αι τι ον ^{π ρ} τον μο νον

ευ λο γη τον των πα τε ε ρων ^Δ Θε ον και υ περ ε εν

δο ξον ^{π ρ}

Και νῦν και ἀει και εις τους αιῶνας τῶν αιῶνων, ἀμήν.

Ὡς ὄντως ἱερά και πανέροτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ και φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς ἐγέρσεως οὔσα προάγγελος, ἐν ἧ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην ^Δ

Ω ς ον τως ι ε ρα και παν ε ορ τος ^Δ αυ τη η

σω τη ρι ος ^{π ρ} νυξ και φω ταυ γης ^Δ της λαμ προ φο ρου η

με ρας της ε γερ σε ως ου σα προ αγ γε λος ^{π ρ} εν

η το α χρο νον φως εκ τα α φου σω μα τι κως

πα σιν ε πε ε λαμ ψεν

Καταβασία

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ο παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα μενος γε νο μενος

αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α πα θους το θνη

τον α φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ο μο νος

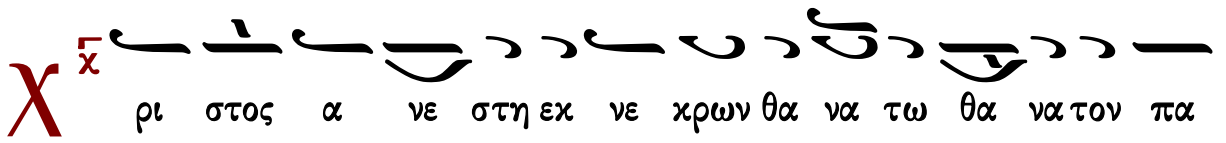
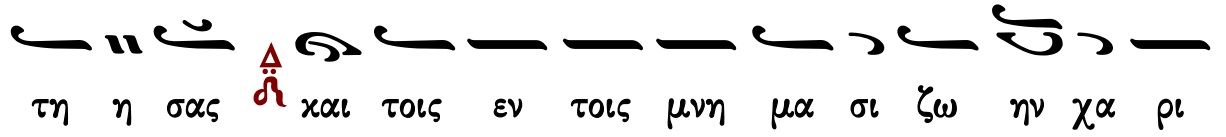

ευ λο γη τος των πα τε ε ρων Θε ος και υ περ ε εν

δο ο ξος

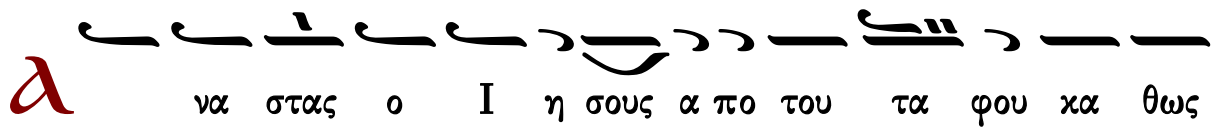
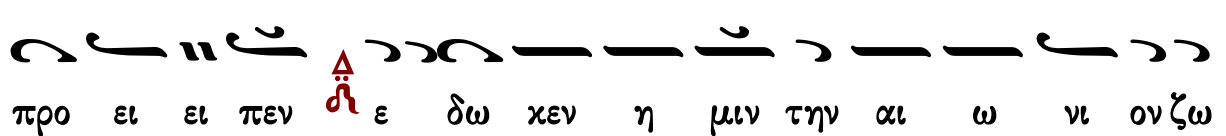
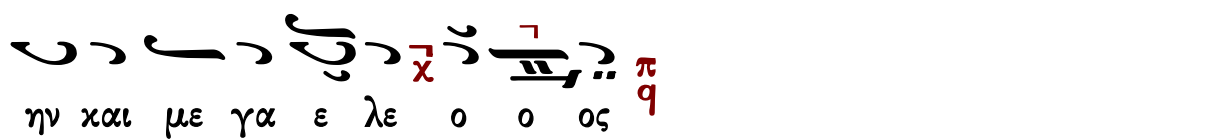
Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.15*

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶντι χαρισάμενος. γ'

 ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα
 τη η σας
 και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι
 σα α με νος (γ')

Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

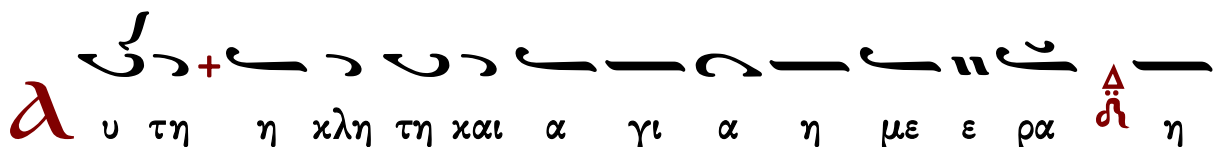

 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα θως
 προ ει ει πεν
 ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω
 ην και με γα ε λε ο ο ος

Ψδὴ η'

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανεκδόσις 1991 σ.23*

«Ἀὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεω», ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

 υ τη η κλη τη και α γι α η με ε ρα η

μι α των Σαβ βα α των η βα σι λι ις και κυ ρι α ^{π ρ} ε

ορ των ε ορ τη ^Δ και παν η γυ ρις ε στι παν η γυ ρε

ων ^{π ρ} εν η ευ λο γου ου μεν Χρι στον εις τους αι ω νας ^{π ρ}

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμενῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε ^Δ

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος ^Δ της

θει ας ευ φρο συ υ νης εν τη ευ ση μω η με ρα της ε

γερ σε ως ^{π ρ} βα σι λει ας τε Χρι στου κοι νω νη σω

μεν ^Δ υ μνου ντες αυ τον ως Θε ον εις τους αι ω νας ^{π ρ}

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Ἰῶν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἑβας τᾶ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν καὶ ἀγιὸν

Πνεῦμα τὸν Κυριὸν ᾧ

ἄρον κυκλωτοὺς ὀφθαλμοὺς σου Σιών καὶ ἰ

δε ἰδοὺ γὰρ ἠκασί σοι θεοφεγγεὶ εἰς ὧς φω

στηρεσ ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης καὶ ε

ῶας τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα Χριστὸν εἰς

τοὺς αἰῶνας

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ παντοκράτωρ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σέ βεβαπτίσμεθα, καὶ σέ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

ἀμήν

Π α τερ παν το κρα τος και Λο γε και Πνε ευ μα ^Δτρι

σιν ε νι ζο με νη εν υ πο στα α σε σι φυ σις ^πυ

περ ου σι ε και υ περ θε ε ^Δεις σε ε βε βα πτι

σμε θα και σε ευ λο γου ουμενεις παν τας τους αι ω νας ^πυ

Καταβασία

[Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.]

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἣ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον

Κυ ρι ον ^Δ ^πυ

Δ υ τη η κλη τη και α γι α η με ε ρα ^Δη

μι α των Σαβ βα α των η βα σι λι ις και κυ ρι α ^πε

ορ των ε ορ τη ^Δ και παν η γυ ρις ε στι παν η γυ ρε

ων ^{π ρ} εν η ευ λο γου ουμεν Χρι στον εις τους αι ω νας ^{π ρ}

Ἦχος $\frac{4}{\bar{\eta}}$ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.25*

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. γ'

Χ ^χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας ^{Δ ρ} και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι

σα α με νος ^{π ρ} (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα θως προ

ει ει πεν ^{Δ ρ} ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ^χ ε λε ο ο ος ^{π ρ}

Ἦχος ἰ̇ Πα ᾠ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.25*

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.
Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ τ ο ν ε θ ε λ ο υ σ ι

ι ω ς **Δ** πα θ ο ν τ α κ α ι τ α φ ε ν τ α **Δ** κ α ι ε ξ α ν α

σ τ α α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ **π**₉

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ζ ο υ **π**₉ η ν ε α Ι ε ρ ο υ σ α

λ η μ **Δ** η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ο υ ε π ι σ ε α ν ε τ ε ι λ ε **π**₉

χ ο ρ ε υ ε ν υ ν κ α ι α γ α λ λ ο υ Σ ι ω ν **Δ** σ υ δ ε Α γ ν η η η

τ ε ρ π ο υ **Θ** ε ο τ ο ο κ ε **Δ** ε ν τ η ε γ ε ρ σ ε ι τ ο υ τ ο ο

κ ο υ ο υ σ ο υ **π**₉

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγαλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α ν α σ τ α

αν τα ^Δτρι η με ρ ο ν εκ τα φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν τ ο ν ζ ω ο δ ο τ η ν ^π9

Φ ω τ ι ζ ο υ φω τ ι ζ ο υ ^π9 η ν ε α Ι ε ρ ο υ σ α

λη μ ^Δ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ο υ ε π ι σ ε α ν ε τ ει λε ^π9

χο ρ ε υ ε ν υ ν και α γ α α λ λ ο υ Σ ι ω ν ^Δ σ υ δε Α γ ν η η η

τερ π ο υ Θ ε ο τ ο ο κ ε ^Δ εν τ η ε γ ε ρ σ ει τ ο υ τ ο ο

κου ο υ σου ^π9

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ἦ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἀγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Χ ρ ι σ τ ο ς τ ο και ν ο ν Π α σ χ α τ ο ζ ω ο ο θ υ τ ο ν θ υ υ

μα ^Δ α μνος Θε ου ο αι αι ρων την α μαρ τι αν κο

σμου ^{π ρ}

Ω θει ας ω φι λης ^{π ρ} ω γλυ κυ τα της σου φω

νης ^Δ μεθ η μων α ψευ δως γαρ ε πηγ γει λω ε σε

σθαι ^{π ρ} με χρι τερ μα των αι ω ω νος Χρι στε ^Δ ην οι πι

στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι δος ^Δ κα τε χον τες α γαλ λο

ο με θα ^{π ρ}

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Ὡ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἀγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σ η με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και χαι αι ρει ^Δ

ο τι Χρι στος α νε στη και α δης ε σκυ λευ θη ^{π ρ}

Ω θει ας ω φι λης ^{π ρ} ω γλυ κυ τα της σου φω

νης ^{Δ ρ} μεθ η μων α ψευ δως γαρ ε πηγ γει λω ε σε

σθαι ^{π ρ} με χρι τερ μα των αι ω ω νος Χρι στε ^{Δ ρ} ην οι πι

στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι δος ^{Δ ρ} κα τε χον τες α γαλ λο

ο μεθα ^{π ρ}

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Ω Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{Δ ρ}

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρισ υ πο στα

α του ^{Δ ρ} και α δι αι ρε του θε ο τητος το κρα τος ^{π ρ}

Ω Πα σχα το με γα ^{π ρ} και ι ε ρω τα τον Χρι

στε **Δ**ω σο φια και Λο γε του Θε ου και δυναμεις **π**

δι δου η μιν εκ τυ πω τε ρον σου μετα σχει ει ει ν εν τη α

νε σπε ε ρω **Δ**η με ρα της βα σι λει ει ας σου **π**

Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

*Χαιρε, Παρθене, χαιρε· χαιρε, ευλογημενη· χαιρε, δεδοξασμενη,
σος γαρ Υιός ανεστη τριήμερος εκ τάφου.*

Ω Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὡ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην **Δ**

Χαι ρε Παρ θε νε χαι ρε χαι ρε ευ λο γη με ε νη **Δ**

χαι ρε δε δο ξα σμε νη σος γαρ Υι ος α νε στη τρι η

με ρος εκ τα φου **π**

Ω Πα σχα το με γα **π** και ι ε ρω τα τον Χρι

στε **Δ**ω σο φια και Λο γε του Θε ου και δυ να μεις **π ρ**

δι δου η μιν εκ τυ πω τε ρον σου μετα σχει ει ει ν εν τη α

νε σπε ε ρω **Δ**η με ρα της βα σι λει ει ας σου **π ρ**

Καταβασία

Ἦχος 4 Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ Ἄγνῃ Παρθένε, χαῖρε, καί πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε·
ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἄγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ο **χ** α γ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω με

Δ ε νη **Δ** α γνη Παρ θε νε χαι ρε και πα λιν ε ρω χαι αι

Δ ρε **Δ** ο σος Υι ος α νε στη τρι η με ρος εκ τα

π ρ
φου

Φ ω τι ζου φω τι ζου **π ρ** η νε α Ι ε ρου σα

λημ ^Δη γαρ δο ξα Κυ ρι ου ε πι σε α νε τει λε ^π9

χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων ^Δσυ δε Α γνη η η

τερ που Θε ο το ο κε ^Δεν τη ε γερ σει του το ο

κου ου σου ^π9

Ἦχος ♩ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.15*

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. γ'

Χ ^χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

τη η σας ^Δκαι τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι

σα α με νος ^π9 (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα θως

προ ει ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την αι ω νι ονζω

ην και με γα ε λε ο ο ος **π**

Ἑξαποστειλάριον

Ἦχος **Δ**

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἑξάνεστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Σαρ κι υ πνω ω σας ω ως θνη τος ο βα σι λε

ευς και Κυ υ ρι ος **ε** τρι η με ρος ε εξ α νε

ε ε στης **Δ** Α δαμ ε γει ει ρας ε εκ φθο ρας και κα

ταρ γη η σας θα α να τον **Δ** Πα σχα της α φθα ρ σι ας

του κο σμου ου σω τη η ρι ον **ε** γ

Θίς τούς Αἴνους

Πασαπνοάριο

Ἦχος 4̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἁ' ἔκδοσις 1931-1935
ἔπανέκδοσις 1991 σ.28*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς Ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι
ι ι ον π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α
ων η αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι
ι στοις π σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε
ω π

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε λοι
οι οι α α α αυ του π αι νει ει ει τε α αυ τον πα
σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου η σοι πρε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω π ρ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος ♩ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.29*

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Υμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

ΜΕΛ

Χ α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της

με γα λω συ υ νης α α αυ του

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος και δο ξα ζο με εν σου τη ην Α

να α α στα α α α σιν

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤψῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχοσάλπιγγος αἰνεῖ
 τε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ αὐκιθαῶ
 αἶρα

Ὁσταυρὸν ὑπομεινας καὶ τὸν θάνατον κατὰ ἀρ
 γῆ ἡ ἡσας καὶ ἀνάστασιν ἐκ τῶν νεκρῶν
 εἰρηνεύσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κυρίου ἐ
 νος πάντοθεν ὑψίστος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ αὐοοοργα

α α α α νω π ρ

Ο τον α δην σκυ λε ε ευ σας και τον αν θρω πον

α να α στη η η σας π ρ τη Α να στα α α σει ει

ει σου ου Χρι ι ι στε π ρ α ξι ω σον η μας εν

κα θα ρα α καρ δι ι α ρ υ υ μνιν και αι δο ξα

α α ζει ει ει ει ν σε π ρ

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας Σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις π ρ αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου π ρ αι

σα πνο η αι νε σα ατω τον Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ον π ρ

Την θε ο πρε πη σου συκα τα βα σιν δο ξα ζο οντες

υ μνου με εν σε ε Χρι ι στε π ρ ε τε χθης ε

εχ Πα αρ θε ε νου ρ και α χω ρι στος υ πηρ χες τω

ω Πα α α τρι π ρ ε πα θες ως αν θρω ω πος π ρ και ε

κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον π ρ α νε στης ε

εχ του ου τα α φου ως εκ πα στα δο ος προ ε ελ θων ρ

ι να σω σης τον κο σμον Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α

α α σοι π ρ

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.31*

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Ἰ̣ Χ̣
Ἀ να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη

τω σαν οι ε χθροι αυ του και φυ γε τω σαν α

πο προσ ω που αυ του οι μι σουν τες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει κται Πα σχα και νον α γι ον Πα σχα μυστι

κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι στο ος ο

λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα με γα Πα

σχα των πιστων ^χ_ψ Πα σχα το πυ λας η μιν του παραδει

ει σου α νοι οι ξαν ^χ_ψ Πα σχα παν τας α γι α ζον πι

στους ^χ_ψ

Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν βασιλέα Χριστόν, θαυσαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

^χ_ψ Ως εκ λει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ^χ_ψ ως

τη κε ται κη ρος α πο προσ ω που πυ ρος ^χ_ψ

Δευ τε α πο θε ας γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι ^χ_ψ και τη Σι ων ει πα τε ^ν_ψ δε χου παρ

η μων χα ρα ας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε

ως Χρι στου ^χ_ψ τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ ^{χ̣ ḡ} τον βα σι λε α Χρι στον θε α σα

με νη εκ του μνη μα τος ^{χ̣ ḡ} ως νυμ φι ον προ ερ χο

ο με ε νον ^{χ̣ ḡ}

Οὕτως ἀπολούνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

^{χ̣} Ο υ τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προσ ω που του Θε ου ^{χ̣ ḡ} και οι ^{χ̣} δι ι και οι

ευ φραν θη τωσαν ^{χ̣ ḡ}

Α ι μυ ρο φο ρι γυ ναι κες ο ορθρου βα θε ε

ως ^{ν̣ ḡ} ε πι στα σαι προς το μνη η μα του ζω ο δο ο

του^{χ̣η̣} ευρον αγ γε λον ε πι τον λι θον κα θη με νον^{γ̣η̣}

και αυ το ος πρ ος φθ ε γ ξα μενος αυ ται αι αις ου τως ε

λε γε^{χ̣η̣} τι ζη τει τε τον ζων τα με τα των νε κρων^{φ̣χ̣} τι θρη

νει τε τον α θφαρ τον ως εν φθο ρα^{φ̣χ̣} α πελ θου σαι κη

ρυ ξα α τε ε τοις αυ του μαθη ταις^{χ̣η̣}

Αύτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτύξώμεθα, ὃ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστός, τὰ γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε ἀποστόλοις.

^{χ̣} αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο

Κυ ρι ος^{χ̣η̣} α γαλ λι α^{χ̣} σω με θα και ευ φραν θω

μεν εν αυ τη^{χ̣η̣}

Π α σχα το τερ πνον ^{γ'} Πα α α α σχα Κυ ρι ου

Π α σχα ^{κ' ρ'} Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε

τει λε ^{γ'} Πα σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω μεθα ^{κ' ρ'}

ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ πης ^{κ' ρ'} και γαρ εκ τα φου

ση με ρον ^{κ' ρ'} ωσ περ εκ πα στου εκ λαμ ψας Χρι στος ^{γ'} τα

γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων ^{κ' ρ'} κη ρυ υ ξα τε α

πο στο ο ο λους ^{κ' ρ'}

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ς Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.33*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ε ρα α και

λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα αν η γυ υ υ υ

ρει και αλ λη η η λου ους πε ε ρι ι πτυ ξω ω

ω ω ω με ε ε ε θα ει πω ω με ε ε εν α δε

ελ φοι οι και τοι οισ μι σου ου ου σι ιν η η

η μας συγ χω ρη η σω ω ω μεν πα α αν τα α

τη Α α α να στα α α α σει ^π και αι ου τω ω βο

η η η σω ω ω ω μεν ^χ Χρι στος α νε στη η ε εκ

νε ε ε κρων θα να τω ω θα α να το ον πα τη η

η η σας ^π και τοις ^σ ε εν τοι οις μνη η μα α α

σι ^χ ζω ω ην χα α ρι σα α με νο ο ο ος ^Α

* τὸ τέλος νο ο ο ο ο ο ος ^π

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.34*

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε κρων ων θα να α

τω θα α να α το ον πα τη η η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνη η μα σι ^η ζω ω ην χα ρι σα α με

γερ θη ο Κυ ρι ος θα να τω σας τον θα να τον ο

τι υ παρ χει Θε ου Υι ος του σω ζον τος το γε νος

των αν θρω ω ω πω ω ω ν

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος Δε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.36*

- ∴ Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. 65:1
- ∴ Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. 65:2
- ∴ Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. 65:3
- ∴ Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματι σου. 65:4

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω ω τε ερ σω

σον η μας

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β΄

Ἦχος Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.36*

- ∴ Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. 66:2
- ∴ Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. 66:3
- ∴ Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. 66:4
- ∴ Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. 66:8

ω σον η μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να στα α α ας
ε εκ νε κρων ψαλ λον τα ας σοι αλ λη λου ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

ο μο νο γε νης Υἱ ος και Λο γος του Θε ου
α θα νατος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω ρη ρι αν σαρ κω θη η ναι

εκ της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα

ρι ας α τρε πτωσ εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι

στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων

της α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο μενος τω Πα τρι

και τω α γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Εἰσοδικόν

Ἦχος

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.37*

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς Ὑιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισραηλ σω σον η μα ας Ὑι ε

ε Θε ου ο α να στα α α ας ε εκ νε κρων ψαλ λον

τα ας σοι αλ λη λου ι α

Κοντάκιον

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.37*

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

του α δου κα θει λες την δυ να μιν και α νε στης

ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι μυ ρο φο

ροις φθεγ ξα με νος χαι ρε τε και τοις σοις α πο στο

λοις ει ρη νηνδω ρου ου με νος ο τοις πε σου ου σι πα

ρε χων α να στα σι ι ιν

Ὅσοι εἰς Χριστὸν

Ἦχος 4 Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.38*

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Ο^χ σοι εἰς Χρι στον ε ε βα πτι ι σθη η η τε

ε **Δ** Χρι στο ο ο ον ε εν ε ε ε δυ σα α σθε ε αλ

λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α **π**⁹ (γ')

Δ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι **Δ**^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην **Δ**

Χ^χ ρι στο ο ο ον ε εν ε δυ υ σα α σθε ε αλ

λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α **π**⁹

Δ υ να α μις **π**⁹ **Ο** σοι εἰς Χρι στον ε ε βα

πτι ι σθη η η ε βα α πτι σθη η η τε ε

ε ε ε **Α** Χρι στο ο ο ον ε εν ε ε δυ σα α

σθε ε αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α α

α α **π**
9

Λειτουργούντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ π ς Γα χ

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' Έκδοσις 1931-1935
έπανέκδοσις 1991 σ.39*

Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς.

Κ υ ρι ε σω ω ω σον του ους ε ε ε ευ

σε ε ε τους ευ σε ε βει ει λει ει ει ει εις **π**

Κ υ ρι ε σω ω ω σον του ους ε ε ε ευ

σε ε ε τους ευ σε ε βει ει λει ει ει ει εις **π**

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω σ ο ν τ ο υ ο υ ς ε υ σ ε ε β ει

ει ει ει ει λει ει ει εις

Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Κ αι αι ε πα α α α α α α α α α α

κου ου ου ου ε πα α κου σο ο ο ο ο ο ο ον η η

η η η η μω ω ω ων

Μετά τόν Ἀπόστολον

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.40*

Α λ λη λου ι α αλ λη λου ου ου ι ι ι α αλ

λη λου ου ι α α α

Μετά τὸ Εὐαγγέλιον

Ο ι τα α α α α α α α α α α α α α χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΖΟ ΠΑ
ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου

ΝΗ ΠΑ
ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ

ΚΕ↓
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μ υ υ σι ι

ΠΑ
χω ω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α
KE
π

α α α α α α α α α α α α α α α α
KE
Τρι

δι ι ι ι ι τον τρις α α α α γι ι ο ον υ
ΠΑ
χ

υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α ια α α α α
ΔΙ
Δ

α α α δο ο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ος α α α α
ΠΑ

δο ον τε ε ε ες πα α α α α α α α α α
KE
π

α α α σααν την βι ι ο ο ο ο τι ι ι βι ο ο
ΠΑ
χ

τι ι κη η η η η η η η η η α πο
ΔΙ
χ

θω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α α
ΠΑ
δ

α α α α α α α α α α με ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α α α α α

α α α α α αν

ω ω ω ω ω ω τον βα α α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε βα σι λε ε

ε ε ε ε ε ε ε α α α α α των ο ο

ο λω ω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε

νοι

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α

τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον

τα α α α α ξε ε ε ε σιν α α αλ λη

λου ου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά ἦχος πλ.α'

Γερασίμου Κανελλίδου
(διασκευή Κουντιάδου)

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδοσις 1991 σ.44*

Κ υ ρι ε ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η η σον

Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε **π**

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω ω σον

η η μας **π**

Σ οι οι οι Κυ υ ρι ι ι ε **π**

Π α τε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ο ον και α

χω ω ω ρι ι ι στον **π**

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε

ε σε ε ως

Κ αι με τα του Πνευ μα το ο ος σου

Ε χομεν προς τον Κυ ρι ι ον χ' ρ'

Α ξι ι ο ον και αι δι ι και αι αι ον π ρ'

Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ χ' ρ' πλη ρης ο ου ρα νο ο ος και η γη της

δο ξης σου π ρ' ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις χ' ρ'

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος π' ρ' εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου χ' ρ' ω σαν να α α ο εν τοις υ

ψι στοις π ρ'

Α α α α α α α μην π ρ'

Α α α α α α α μην η η η η η π ρ'

ε ε υ υ μνου ου μεν σε ε ε ευ λο γου ου ου

ου ου ου μεν σοι ευχα ρι στου μεν Κυ υ υ ρι ι

ι ε και δε ο με θα α α σου ουου ο ο Θε

ο ο ος η η η μω ω ω ω ω ω ν

Θις τὸ Ἑξαιρέτως

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.47*

Ὁ Ἄγγελος ἔβόα τῇ κεχαριτωμένῃ Ἄγνῃ Παρθένε, χαῖρε, καί πάλιν ἔρω, χαῖρε·
ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

α αγ γε λο ο ο ος ε ε βο ο ο ο ο

α α τη η η η κε ε χα ρι ι ι τω με ε ε ε νη

α γνη Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε ε

και πα α λιν ε ρω ω ω ω χαι αι αι αι ρε ^{π ρ} ο σο

ος Υι υι ος α νε ε ε ε ε ε στη η η η ^{π ρ} τρι

ι η η με ε ρο ο ος εκ τα α α α φου ^{π ρ}

Φ ω τι ι ζου ου ου φω ω τι ι ι ζου ου ου ^{π ρ}

η νε ε α α Ι ι ε ε ε ρου ου σα α α

λημ ^{π ρ} η γαρ δο ο ο ξα α α Κυ υ ρι ι ι

ου ^{κ ρ} ε πι σε ε ε α α α νε ε τει ει ει λε ^{π ρ}

χο ο ο ο ρευ ε ε νυ υ υν ^{κ ρ} και α γα α

α α α α λ λου ου Σι ι ι ων ^{π ρ} συ υ υ

δε ε ε ε συ δε ε α α α γνη η η η η ^{κ ρ}

τε ερ που ου Θε ο το ο ο ο ο κε ε ε εν τη

ε γε ε ε ερ σει ει ει ει του ου ου ου το ο

ο ο του το ο κου ου ου ου σου ου ου ου ου

ου π ρ

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.α'

Ἦχος λ π ρ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.48*

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσαθε.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Σω ω μα α

Χρι ι στου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με

ε τα α λα α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α με τα λα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α βε ε ε ε με ε τα λα

α α α βε ε τε ε ε ε πη η γη η η η η

η η η η η η η η η η χη η η η η χη

η ης α α θα α α να α α α α α α

α α α α α α χα α α α α α α α α α α

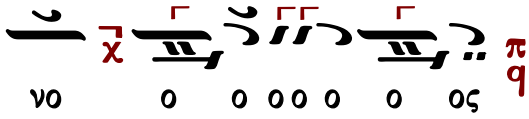
α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α θα α α να α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

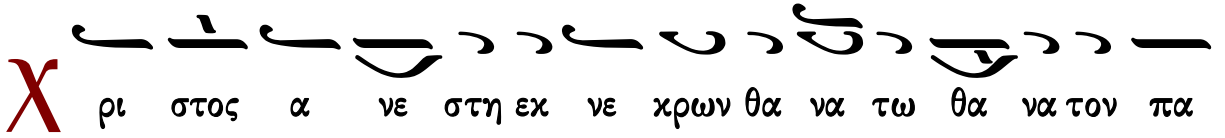

 νο ο ο ο ο ο ο ος π ρ

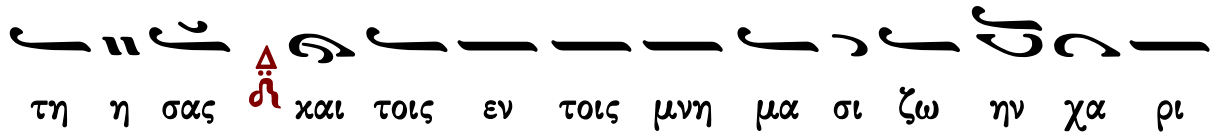
Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον

Ἦχος $\frac{4}{\bar{\eta}}$ Πα $\bar{\chi}$

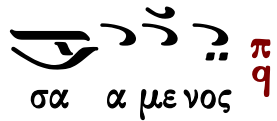
Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.51*

 Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

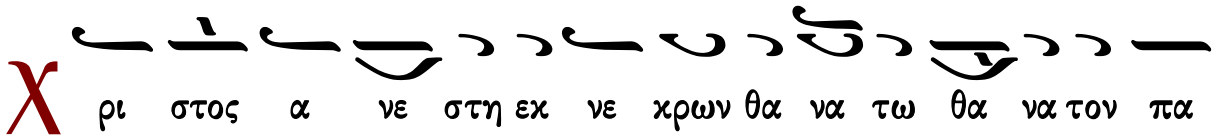

 τη η σας Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι

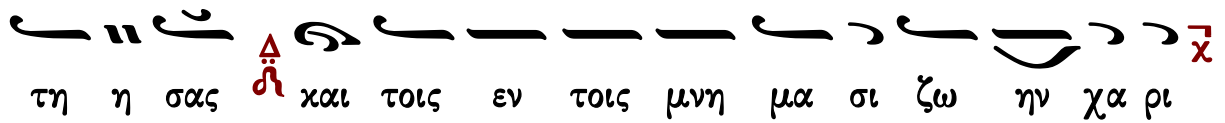

 σα α μενος π ρ

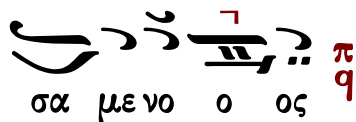
τὸ τρίτον

 Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

 τη η σας Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι χ

 σα μενο ο ος π ρ

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Τον προ αι ω νων εκ Πα τρος γε ε εν νη θε εν τα

τον Θε ον Λο γον σαρ κω ω θε ε εν τα εκ παρ

θε ε νου ου ου Μα ρι ι ας δε ευ τε ε προσ κυ νη η

η σω ω ω μεν Σταυ ρον γα α αρ υ υ υ πο ο

μει ει ει νας τη τα φη πα ρε δο ο ο θη ως αυ

το ος η θε ε λη η η σε και α να στα

α ας ε εκ νε ε ε κρων ε σω σε με τον πλα νω ω

με ε νο ον α α αν θρω ω ω ω πον

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε, προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Ενεκεν του ονοματος σου υπει

να σε Κυριε υπειμειν η ψυχη μου εις

τον λογον σου ηλπισεν η ψυχη μου επι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον

Χριστος ο σωτηρ η ημων το καθημων χειρογρα

φον προσηλωσαστω στα αυρω εξη

η η λειειειειψε και του θανατου το κραατο ο

ος κατη η ηρ γη η η η σε προσκουου ου

ου μεν αυτου την τριη η μεροον ε ε

ε γε ε ερσιν

Ἀπό φυλακῆς πρωτὰς μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωτὰς, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὺν ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Συν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου την Α

να α α στα α α α σιν αυ τος γαρ λυ τρω τη ης

ε ε στι και Σω τη ηρτων ψυ χω ω ων η μων και

εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται α α δυ να

α α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι ναι κο ο

σμο ον ον ε ε ε πλα α α α σεν

Ἔστι παρὰ τῶ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναῖξί·
Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· Ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διὸ σε
προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ ε τον σταυ ρω θεν τα και τα α φε ε εν τα αγ γε λος

ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

γε ται αις γυ ναι αι ξι δευ τε ι ι δε ε τε ο που

ε ε κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α

νε στη γαρ κα θως ει ει ει πεν ως πα α αν το

δύ υ υ να α α α μος δι ο σε ε ε προ

ο ο σκυ νου ου μεν το ον μο ο ο ο νον α θα α α

α να α α α τον ζω ο δο τα Χρι στε ε λε

ε η η σο ο ον η η η η μας

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινεῖσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε ν τω Σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την του ξυ υ λου

ου ου κα α τα α α ραν εν τη τα φη σου ε νε

ε κρω ω σας του θα να α α α του ου το κρα α

α α τος εν δε τη ε γε ερσει ει σου ε φω τισας

το γε νο ο ος τω ωων αν θρω ω πων δι α

του το σοι οι βο ο ο ω ω ω με εν ευ ερ

γε τα Χρι στε ο Θε ο ος η η μων δο ο ο ξα

α α α σοι

Ἄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦνοιγήσαν σοι Κύριε φόβω πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ Ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Ὅ τι ἐκραταιώθη το ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νειεις τον αι ω να

Ἦ νοι γησαν σοι Κυ ρι ι ε φο βω πυ υ λαι αι αι θα

να α του πυ λω ροι δε ε α α α δου ι δο ον τε ε

ες σε ε ε ε πτη η η η ξαν πυ λας γαρ χαλ

κας συν ε ε τρι ι φας και μο χλους σι δη ρου ους συν ε

ε θλα α α σας και ε ξη γα γες η μα α ας εκ σκο

ο τους και σκι α ας θα α α να α α του και τους

δε σμους η μω ων δι ι ε ε ερ ρη η η η

ξας

Δοξαστικὸν

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.58*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν· δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου προσπέσωμεν λέγοντες· ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Τ ον σω τη ρι ον υ μνο ο ον α δο ον τες εκ

στο μα α τω ων α να με ε ε ελ ψω ω ω ω

μεν δευ τε πα αντες ε εν οι κω ω ω Κυ ρι ι ου

προσ πε ε σω ω ω μεν λε ε γο ο ο ον τες ο ε

πι ξυ λου σταυ ρω θεις και εκ νε κρων α να α στας

και ων εν κο ολ ποι οισ του Πα α τρος ι λα

α σθη η η ι λα α σθη η τι ταις α μα αρ τι ι

ι αι αις η η η μω ω ω ω ν

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.58*

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρηῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἔκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ωνων α α μη ην

Παρη η ηλ θε εν η η σκι ι α α α α του

νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου

ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε

και αι ε ε ε το και τα φλε ε ε ε γο ο

ο με ε ε νη η ου τω παρ θε ε νος ε

ε ε τε ε ε ε κες και αι πα α αρ θε νος

ε ε ε ε μει ει ει νας αν τι στυ υ υ λου

πυ υ ρο ο ο ο ος δι και ο συ υ υ υ νη η

ης α νε ε ε ε τει λεν η η η η λι ι ι ι

ος αν τι ι ι Μω υ σε ε ε ε ε ως Χρι ι στο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος η σω τη ρι ι

α των ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

ων

Φῶς ἰλαρόν

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.60*

Φῶς ἰλαρόν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόυ, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον

Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Ὡς Θεοῦ, ζῶν ὁ
διδούς, διὸ ὁ κόσμος σέ δοξάζει.

Φ ω ω ως ι ι ι ι ι λα α α α ρο ο

ο ο ον α α α γι ι ι ι α α α ας δο ο

ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α α να α

α α α του ου ου Πα α α α τρο ο ο ος ου ου

ου ου ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου

ου ου α α α α γι ι ι ι ι ι ου ου μα α

α κα α α α ρο ο ο ος Ι ι ι ι ι η η η

η σου ου ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ε

ε ελ θο ο ο ον τε ε ες ε ε πι τη η η ην

η η η η λι ι ι ι ι ι ου ου δυ υ υ σι

ι ι ιν ι ι δο ο ο ο ον τε ε ε ες φω ω

ω ω ωως ε ε σπε ε ε ρι ι ι ι νο ο ο ον

υ υ μνου ου ου ου με ε ε εν Πα α α α τε ε

ε ε ε ρα α α α α Υι υι υι υι ο ο ο

ο ο ον και αι αι αι α α α γι ι ι ι ι ο ο

ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α Θε ε ε ε

ο ο ο ον α α α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι και αι αι αι ροι οι

οι οι οι οισ υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι αι

φω ω ω ω ναι αι αι αι αι αις αι αι σι ι ι

αι αις Υι ε ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου

ου ου ου ου ζω ω ω ω η η ην ο ο ο δι ι ι

ι δου ους δι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο χο ο ο ο σμο ος σε ε ε δο ο ο ο ξα α

α α α α α α λα σε δο ξα α α α ζει ει ει

ει ει ει ει ει ει

Μέγα προκείμενον

ψαλμός 76

Ἦχος Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.62*

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Τ ις Θε ος με ε ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

ο ος η μω ων η σου ει ει ει ο ο Θε ε ε ε ε

ο ος ο ποι ω ων θαυ μα α α σι ι α μο

ο ο νο ος η

∴ Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου.

∴ Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

∴ Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

τὸ τελευταῖο

Τ ις Θε ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε ο ος η

μω ων η σου ει ει ει ο ο Θε ε ε ε ε ο ος η

ο ποι ω ων θαυ μα α α σι ι α μο ο ο νο

ο ο ος η

Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον

Ἦχος λ π ρι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.62*

Δ ο ξ α σοι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε
 δο ο ο ξ α α α σοι οι οι οι οι οι οι
 οι ρι

Εἰς τὴν Ἐκτενῆ

Ἦχος λ π ρι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον ρι
 Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον ρι
 Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον ρι
 Κ υ υ υ ρι ε ε λε ε ε η σον ρι
 Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον ρι

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ν ς

Εἰς τὸν Ἑτίχον

Ἦχος Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.63*

Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Η Α να στα σι ις σου Χρι ι στε Σω τηρ α πα
σαν ε φω τι σε την οι οι κου με νην και α νε κα
λε σω το ι ι δι ον πλα σμα παν το δυ να με Κυ υ ρι
ε ε δο ξα σοι

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ ή Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.63*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα.

Εἶπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω
βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και Υι υι

ω και α γι ι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α

α τι π ρ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην π ρ

Α να στα α α α α α α α α α α σε ε

ε Α να στα α σε ε ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ως π ρ η η η με ε ε ε λε ε ε ε

ρα και αι αι αι αι αι λααμ πρυ υ υ υ υν θω ω

ω ω ω ω ω ω με εν τη παν η η η η

η γυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ τη παν

η η η γυ υ υ υ υ υ ρει ει ει ει και αλ λη

η η η η η η η η λου ους πε ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι πε ε ρι ι πτυ υ υ

ξω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω με ε ε ε ε ε ε ε ε λε πε ρι πτυ υ

ξω ω με ε ε θα ει ει ει ει ει ει

πω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε λε ε ε εν

α α α δε ελ φοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

νε ε κρω ω ω ω ω ω ω ω ων ^{χ ρ} θα α α α

να α τω ω ω ω θα α να α α α το ο ο

ο ον πα α α τη η η η η η η η η η η

η η η η σας ^{π ρ} και τοις ε εν τοις μνη η η μα α

α α εν τοις μνη η μα ^{χ ρ} σι ζω η η η η η η χα α α

ρι σα α α α α χα ρι σα με ε νο ο ο

ος ^Α

* α α α χα ρι σα με ε νο ο ο ο ο ο ο ο ος ^{π ρ}

Εἰς τὸν Ὅρθρον

«Χριστὸς ἀνέστη» (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)
Κανὼν τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)
Ἐξαποστειλᾶριον (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Εἰς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάριο

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.67*

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς Ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ
υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων
ου ου ρα α α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον
ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ
του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α

 μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

 τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.68*

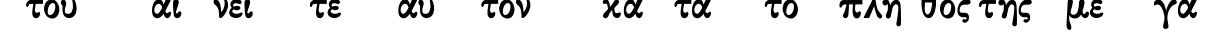
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
 Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον
 κατήργησας, ἵνα δείξῃς τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόνητος.

 Δι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

 λω συ νης α αυ του

 Πα σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

 Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Στα αυ ρου τον

θα να το ο ον κα τη η ηρ γη η η η σας ι

να δει ει ξη ης τοις λα α οις την εκ νε κρων σου

ου Α να α α στα α α α σιν ως μο ο νο ος φι

ι λα α αν θρω ω ω προς

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν βασιλέα; διατὶ γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ουν τε ες το ο ον βα α

α σι λε ε α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

υ λα α ξε την πε ε ε ε τραν τη ης ζω ω η ης η τον

τα φεν τα δο τω ω σαν η α να στα αν τα α προσ κυ

νη η η τω ω ω σαν λε γοντες συν η η μιν

δο ξα τω πληθει των οι κτι ρω ω των σου Σω τηρ

η η μων δο ο ο ξα α α σοι

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Χαίrete λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίrete Λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

 Χ αι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α α α σθε αγ

 γε λος ε κα θι σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

 η μα α α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α

 το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων

 ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο ο σμου και ε πλη ρω σε

 τα συ υμπα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας και

 ρε τε λα οι οι οι και αι αι αι α γα α αλ λι α

 α α α σθε

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ κεχαριτωμένη ἐκόμισεν, ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μηνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων

ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι

ον

Α γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη ψε

ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε νη ε

χο ο ο μι ι ι ι σεν αγ γε λος δε τον λι ι ι

θον του εν δο ο ξου σου μνη η η μα τος εν τη

ση Α να στα α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι

σεν ο μεν αν τι της λυ υ υ πης ευ φρο συ νης

 συμ βο ο ο λα α α μη νυ υ ων ο δε αν τι

 ι θα α να α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ

 υ υτ τω ων η η η μιν δι ο βο ω ω με εν σοι

 ευ ερ γε τα των α παν των Κυ ρι ι ε ε δο ο

 ο ξα α α σοι

Στιχηρά τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακή τοῦ Πάσχα)

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.70*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και α γι ι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π 9

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην π 9

Α να στα α σε ω ως η η με ε ε ε

ρα και λαμ πρυν θω ω ω ω με ε εν τη πα αν

η γυ υ υ υ ρει και αλ λη η η η η λου ου ους

πε ρι ι πτυ υ ξω ω ω ω ω με ε ε ε θα ει

πω με ε εν α α δε ελ φοι οι και τοις μι σου ου ου

σι εν η η η μας συγχω ρη η σω ω ω μεν

πα α αντα α τη Α α α να στα α α α σει και αι π 9

ου τω ω βο η η η η η η η σω ω ω ω
 ω ω ω ω ω μεν Χρι στος α νε στη η ε εκ νε ε
 ε κρων θα να τω ω θα α να το ον πα τη η η η
 σας και τοις ε ε εν τοι οι οις μνη η μα α α
 σι ζω ω ην χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανεκδόσις 1991 σ.72*

- ∴ Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. 65:1
- ∴ Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. 65:2
- ∴ Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. 65:3
- ∴ Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματι σου. 65:4

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω ω τε ε ερ

σω σον η μας

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.72*

- ∴ Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. 66:2
- ∴ Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. 66:3
- ∴ Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. 66:4
- ∴ Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. 66:8

σω σον η μας Υι ε ε Θεου ο α να στα

α ας εκ νε κρων ψαλ λον τα ας σοι αλ λη λου ι α

Ὅσοι εἰς Χριστὸν

Ἦχος Πα ρ

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.38*

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Ο σοι εις Χριστον εεβαπτιισθηηητε

ε Χριστοοοονεενεεεδυσασθεεαλ

ληλουουουουουιιιια **π**9 (γ')

ΔοξαΠατρικαιΥιωκαιαγιωΠνευματι

Καινυνκαιαεικαιειςτουςαιωναςτωναιων

ωναμην

Χριστοοοονεενεεδυσασθεεαλ

ληλουουουουουιιιια **π**9

Δύναμις

Ἦχος 4 Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοσις 1931-1935
επανέκδοσις 1991 σ.72*

N ε ε Δυ υ υ υ υ ναα α α μεις ^{π9}

O ο ο ο ο ο ο ο ο ο σοι οι ^{π9} εις Χρι στο

ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε βα α πτι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ^{π9} ε ε ε βα α πτι ι ι ι ι σθη η η

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^Δ Χρι στο ο ο ο ο

ον ε ε ε ε ε ε ε εν ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε εν ε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ^{π9} υ υ

υ υ υ σα α α εν ε ε ε δυ υ υ υ υ υ σα

σθε ε ε ε ^{π9} α α α α αλ λη η λου ου

ου ου ου ου ου ου ιε ε α α α αλ λη λου ου ου

ι α αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α π ρ

τοῦ θήματος

Ἦχος 4/8 Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.73*

Ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι ει εις Χρι στο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ον π ρ

Ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ε ε βα α πτι σθη η

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε π ρ

Χ ρι στο ο ο ο ο ον ε ε εν ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εν ε δυ υ υ υ υ υ υ σα α

α εν ε δυ υ σα α σθε ε ε ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε π ρ

α α α αλ λη η λου ου ου ου ι ι

ι α αλ λη λου ου ι ι ι α α α π ρ

Χερουβικόν ἦχος β'

ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.74*

ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

πα α σααντη ην βι ι ο τι ι ι κη η ην α πο

θω ω ω με ε ε ε ε θαα α α α α α α α α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι ι ι πασαν με ε ρι ι μνα αν

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

λε ε ε ε ε ε α α α α α α α α α α α α

των ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι

οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α α α

τῶς δὸ ρυ φο ρου ουου με ε νον τα α α ξε ε σι ιν

αλ λη λου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά ἦχος πλ.α'

ἦχος λ π ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.78*

Π α τε ε ρα Ὑι ον και α γι ον Πνευ μα Τρι

α δα ο μο ου ου σι ον και α χω ω ρι ι ι στον

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε ε σε ε ε ως

Κ αι με τα του Πνευ μα το ο ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον ε ε στι **π⁹** [προσ κυ νειν Πα

τε ε ρα Υι ον **π⁹** και α γι ον Πνευ μα **χ⁹** Τρι α δα

ο μο ου ου σι ον **π⁹** και α χω ω ρι ι ι στον **π⁹**]

Α γι ος α γι ος α α γι ος **π⁹** Κυ ρι ος Σα βα

ωθ **π⁹** πλη η ρης ο ου ρα νος **π⁹** και η γη η της

δο ο ξης σου ου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις **χ⁹** ευ

λο γη με νος ο ερ χο ο με νος **χ⁹** εν ο νο μα τι

π⁹ Κυ ρι ι ι ι ου **π⁹** ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι

ι ι ι στοις **π⁹**

Α α α α α α α α μην **π⁹**

Α α α α α α α μη η η η η η η ην π ρ

Ε υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν π ρ σε ε ευ λο γου

ου ου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ ρι ι

ε και δε ο με θα α α α α σου ο Θε ος η η

η η η μων π ρ

εις τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος Ἁ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.79*

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ Ἄγνῃ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε·
ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ο α αγ γε λο ος ε ε ε βο ο ο α α τη η

Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η α

γνη η πα αρ θε ε νε ε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι

πα α λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο

σο ος Υι υι ο ος α α νε ε ε ε στη η τρι ι ι

η η η η με ρο ο ος ε ε εκ τα α α

α α φου π 9

Φ ω τι ι ζου ου ου φω ω τι ι ι ζου ου η π 9

νε ε α α Ι ι ε ε ε ρου ου ου σα α λη

ημ η γαρ δο ο ο ξα α α Κυ υ υ π 9

ρι ι ι ι ι ου ε ε ε πι ι σε ε α α Δ

α νε ε ε τει ει λε ε χο ο ο ρε ευ ε ε π 9

νυ υ υ υν και αι α γα α α αλ λου ου Σι ι ι
 ων σου υ υ υ δε ε α α α γνη η η η τε
 ερ που Θε ε ο ο το ο ο κε ε ε εν
 τη η ε ε γε ε ερ σει του ου το ο ο ο ο
 κου ου ου ου σου ου ου ου

Κοινωνικὸν ἦχος β'

ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.81*

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω μα α α α λα α α α α α α α α
 α α χα α α α α α α α α λα α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι

Σω μα α Χρι ι στου ου με τα λα α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α με ε τα α λα α α α α α α

α α α α α α βε ε ε ε ε με τα α λα

α α α α βε ε ε τε ε πη γη η η η η η η η η

η η η η η χη η η η η η η η η η η

η η η η η η χη η η η η η η η η η η η

η πη η γη ης α α θα α α να α α α α α

Τρίτη τῆς Διακαινησίμου

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

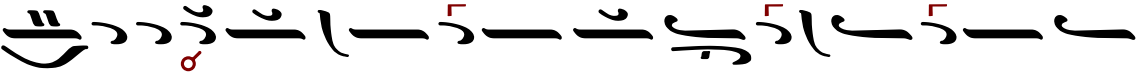
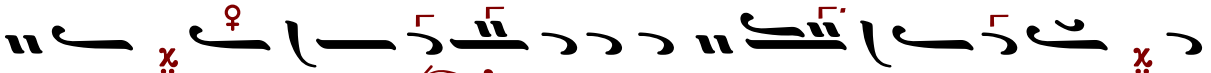

Εἰς τὰ Ἑσπέρια

Κεκραγᾶριον

Ἦχος ἤ Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.83*

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ
υ ρι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος σε

ε ε εισ α α α α α κου ου σο ο ον μου εισ

α κου ουσον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε ε Κυ ρι ε

ε ε κε κρα α ξα α προ ο ος σε ε ε εισ α α

α α κου σο ον μου ου προ ο σχες τη φω

νη η η η της δε ε η η σε ω ω ω ως

μου ου ^π εν τω κε κρα γε ναι με ε προ ο ος σε ε

ε εισ α α κου σον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ε

ε ^η

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ος ευ χη η η η

μου ^χ ως θυ μι α α μα α α ε εν ω ω πι

ο ο ο ον σου ου ^π ε παρσις τω ω ω ν χει ει ρω

ω ω ν μου θυ σι ι ι α α ε ε ε σπε ε ρι

ι ι νη ^χ εισ α α κου σον μου ου Κυ υ ρι ι ε

ε ε ε ^η

Ἦχος ἠ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.84*

Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστῷ Σωτῆρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἢ πλάνη κατήργηται, γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα
σοι ο ι λα α σμο ος ε ε στιν

Τ ω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος λε
λυ υ ται και δι α βο λου η πλα α α νη κα τη ρη
ται γε νος δε αν θρω πων πι ι στει σω ζο με νον
υ υ μνον σοι καθ ε κα στη ην προσ φε ρει

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέωκται, πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

^χ [♀]
Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε ^χ[♀] υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^χ^χ[♀] ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι το ον Κυ

ρι ι ο ον ^π[♀]

Π ε φω τι σται τα συμ παν τα τη Α να στα σει σου

Κυ ρι ε ^χ[♀] και ο πα ρα δει σος πα α λιν η νε ω ω

κται ^π[♀] πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα σε ^χ[♀] υ

υ μνο ον σοι καθ ε κα στη ην προσ φε ρει ^η

*Ἀπό φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὑμῶν τὴν ἐξουσίαν,
ἀδιάρητον, ἄκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.*

^χ [♀]
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^χ[♀] α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε

πι το ον Κυ ρι ι ο ον ^π

Δ ο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ ναμιν ^χ

και Πνευ μα τος α γι ι ου υ μνω την εξ ου σι ι αν ^π

α δι αι ρε τον α κτι στον θε ο τη τα Τρι α δα

ο μο ο ου σι ι ον ^π την βα σι λευ ου σαν εις αι ω να α αι

ω νος ^η

Στιχηρά Ἀνατολικά

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν· τῷ γὰρ μῶλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

^χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^{χ̣ ḡ} και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισρα ηλ ^{χ̣ ḡ ḡ} εκ πα σων των α νο μι ι ων

^{π ḡ} α αυτου

Tον Σταυ ρο ον σου τον τι μι ον προσ κυ νου

μεν Χρι στε ^{χ̣ ḡ} και την Α να στα σι εν σου υ μνου

μεν και δο ξα ζο ο μεν ^{π ḡ} τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι

παν τεσ ι α α θη η μεν ^ḡ

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἕσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωροῦμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Aι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^{χ̣ ḡ ḡ}

ε παι νε σα τε αυ το ον παν τεσ οι λα οι ^{π ḡ}

μου μεν τον Σω τη ρα τον εκ της Παρ θε νου σαρ
 κω θε εν τα δι η μας γαρ ε ε σταυ ρω ω ω θη και
 τη τρι ι τη η με ε ρα α νε ε στη δω ρου μενος η
 μιν το με γα ε ε λε ε ος

Ἐπι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Τοῖς ἐν ἄδη καταβάς Χριστὸς εὐηγγελίσατο, θαρσεῖτε λέγων, νῦν νενίκηκα. Ἐγὼ ἡ
 Ἀνάστασις, ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ
 του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
 με ε νει εις τον αι ω ω να

Τοις εν α δη κα τα βαρ Χρι στορ ευ ηγ γε λι σα
 το θαρ σει τε λε γων νυν νε ε νι κη η κα ε γω ει μι ι

η Α να στα σις ε γω υ μας α να ξω λυ σας

θα να του ουτας πυ λας

Δοξαστικὸν

Ἦχος ἠ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἐκδόσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.86*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες, Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τὸν λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου, φιλόανθρωπε.

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και αι α γι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι ι

Ο ι α να ξι ι ι ως ε στω ω ω ω τες εν τω

α χρα αν τω σου ου οι οι οι κω ε σπε ρι νο ον

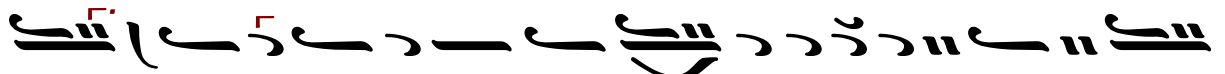
υ μνο ον α α να α με ε ελ πο ο ο ο με εν

 εκ βα θε ε ε εων κραυ γα α α ζον τες Χρι στε

 ε ο ο Θε ε ε ος ο φω τι ι σας το ον

 κο ο ο σμον τη τρι η με ρω ω Α να α στα α α

 σει ει ει ει σου ου εξ ε λου ου το ο ον λα α ο

 ο ον σου εκ χει ρο ος των ε χθρω ω ω ων σου φι λα

 α α α α αν θρω ω ω ω πε

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Ἦχος ἠ΄ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανάκδοσις 1991 σ.87*

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικὸν σου τόκον πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σώαν φυλάζαντα. Διὸ μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτόν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ α α εὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ ω ω νας

των αι αι ω ω ω νων α α μη ην ^{π ρ}

Π ω ω ω ως μη η θου μα α α σω μεν ^{χ ρ} τον θε

αν δρι κο ο ον σου το κο ον παν σε ε βα α α σμι ι

ι ι ε ε ^{π ρ} πει ραν γα αρ α α αν δρος μη δε ξα

με ε ε νη η παν α α α μω με ^{χ ρ} ε τε κε ες

α α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον ε εν σα α αρ

χι ^{χ ρ} τον προ αι ω νων εκ Πα α α τρος γεν νη θε

ε εν τα α α μη η η η το ο ο ο ρα α ^{π ρ} μη

δα μω ως υ πο μει να αν τα τρο ο πη η ην ^{χ ρ} η

φυρ μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν ^{ν ρ} αλλ ε κα τε

ε ρας ου σι ι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω

ω ω αν φυ υ λα α α α ξα α α αν τα α ^π9 δι

ο ο μη τρο πα α αρ θε νε Δε ε ε σποι να αυ τον

ι κε τευ ε σω ω θη η η ναι ^χ9 τας ψυ χα ας

των ο ο ορ θο δο ο ο ο ξως ^χ9 Θε ο το ο

ο ο ο κο ον ο μο ο λο γου ου ου ου ου

ουν τω ω ων σε ε ε ε ^η

Μέγα Προκείμενον

Ἦχος Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.88*

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Ο Θε ος η μων εν τω ου ου ρα νω ω και

ε εν τη γη η παν τα α ο ο ο σα α η θε

ε λησεν ε ε ποι οι οι η η η σε ε

∴ Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστάφη εἰς τὰ ὀπίσω.

∴ Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰορδάνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω;

τὸ γ'

Θε ος η μων εν τω ου ρα νω και εν τη γη

η παν τα α ο ο ο σα α η θε ε λησεν ε ε ποι οι

οι οι η η η σε ε ε εν

Εἰς τὸν Ὀτίχον

Ἦχος ἠ Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.89*

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἑσπερινὸν ὕμνον φιλάνθρωπε.

τω πα θει σου Χρι στε α μαυ ρω ω σας τον η λι

ιον και τω φω τι της ση ης Α να στα σε ως φαι

 δρυ νας τα συμ παν τα ^χ_η προσ δε ξαι η μων τον ε σπε ρι νον

 υ μνον φι λα αν θρω ω πε ^η

Στιχηρά του Πάσχα (Βλέπε Κυριακή του Πάσχα)

Δόξα... Καί νῦν... «Ἀναστάσεως ἡμέρα» (Βλέπε Κυριακή του Πάσχα)

Εἰς τὸν Ὅρθρον

«Χριστὸς ἀνέστη» (Βλέπε Κυριακή του Πάσχα)

Κανὼν του Πάσχα (Βλέπε Κυριακή του Πάσχα)

Ἐξαποστειλάριον (Βλέπε Κυριακή του Πάσχα)

Εἰς τοὺς Αἶνους

Πασαπνοάριον

Ἦχος ἠ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.90*

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς Ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον

 Κυ υ υ υ ρι ι ι ο ον αι νει ει τε

 τον Κυ υ υ ρι ον εκ τω ων ου ου ρα α α

νων ^χ ^q αι αι νει ει ει τε α αυ το ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι ^π ^q σοι οις σοι πρε ε πει υ

μνο ος τω ω ^θ ^ε ^ε ω ω ω ^η

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

^α ι νει ει τε α αυ το ον πα α αντες οι αγγε ε λοι οι

οι α α α αυ του ου ^π ^q αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα α ⁺ ^σ ^{αι} αι ^δ ^υ υ ^ν ^α α α ^μ ^{ει} εις α αυ του

ου ^χ ^q σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω ^θ ^ε ^ε ω ω ω

ω ^η

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος ἠ Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.91*

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γινῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ

αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς

μεγαλωσύνης αὐτοῦ

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη γινῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου

αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς

μεγαλωσύνης αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς

μεγαλωσύνης αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς

μεγαλωσύνης αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχοσάλπιγγος

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ

Διηγήσαντο πάντα ταῦθα θαυμάσια οἱ φυλά

κες σου οὐ Κύριε ἀλλά το σὺν ἐδριοντησμάται ο

τητος πληρωσαν δωρωντην δεξιαν αυτων κρυ

πτειν ενομιζον την αναστασιν σου ην ο κο

σμος δοξααζει ελεησον η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς ἀναστάσεως τὴν πεῖραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὔρεν ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ἔδωκε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῳ

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω ^{π ρ}

Χ α ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται της Α να στα σε

ως την πει ραν ει λη φο τα ^{π ρ} Μα ρι α γαρ η Μα γδα

λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ^{χ ρ} ευ ρεν αγ γε λον ε

πι τον λι θον κα θη με νον ^{χ ρ} τοις ι μα τι οις εξ

α στρα πτον τα και λε γο ον τα ^{π ρ} τι ζη τει τε τον ζων τα

με τα των νε κρων ουκ ε στιν ω δε αλλ ε γη γε ερ

ται ^{χ ρ} κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα α λι λαι α ^η

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλόθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λαλα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον

Ε ν τω φω τι σου Δε σπο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη

ρι αντω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να

σε πα σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον

ε λε η σον η μας

Στιχηρά του Πάσχα (Βλέπε Κυριακή του Πάσχα)

Δόξα... Καί νυν... «Ἀναστάσεως ἡμέρα» (Βλέπε Κυριακή του Πάσχα)

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον

Ἦχος ἤ Γα^ρ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.93*

Δ ο ξ α σοι Κυ υ ρι ε δο ο ξ α α α α
σοι οι οι οι οι

Χερουβικόν ἦχος γ'

Ἦχος ἤ Γα^ρ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.93#

Ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
Ο ι οι οι οι τα α α α α α α α α α α
α χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου βι ι

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ στυ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι υ υ υ

στι ι χω ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι

ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε λε ε ε ε

ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

τη η η η η η η η η η η η η η η η η

ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ρι μνα α α ια α α α α α α α

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα α

σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε

ε α α α ια α α α α των ο ο ο λω ω ω

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Τ αις αγ γε λι και αι ιαι αι αι αι αις α ο ρα α

α α τω ως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

ε σι ι ι ιν αλ λη λου ι α α α α α α α α α

α

Λειτουργικά ἦχος γ'

Ἦχος ἤ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.96*

Π α τε ρα Ὑι ον ^κ και α α γι ον Πνε ε ευ

μα ^κ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον ^δ

Ε λε ον ει ρη η νης ^κ θυ σι αν αι νε ε σε ως ^δ

Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου ^κ

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον ^κ

Α ^κ ξι ον και αι αι δι ι και αι ον ^δ

Α ^κ γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα

βα ωθ ^κ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη τη ης δο ξης σου ^δ

ω σαν να ^σ εν τοις υ ψι ι στοις ^κ ευ λο γη

με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ι ου γ ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι

στοις

α α α α α α α α μη η η η

α α α α α α α α α α α α μη η η η

ην

ε ε υ υ μνου ου ου ου ου ου ου μεν σε ε ευ λο

γου ου ου ου μεν Σοι ευ χα ρι στου με ε εν Κυ ρι ι ι

ε ε ε και δε ο ο με ε θα α α α σου ου ο

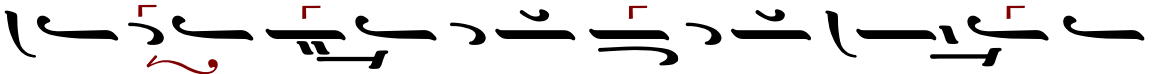
Θε ο ο ο ος η η η η μω ω ω ν

Κοινωνικὸν ἦχος βαρὺς

ἦχος Ζω

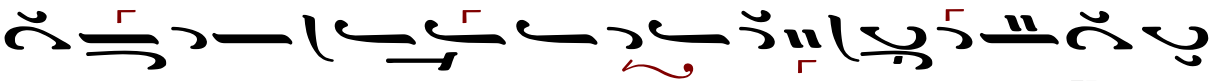
Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.97*

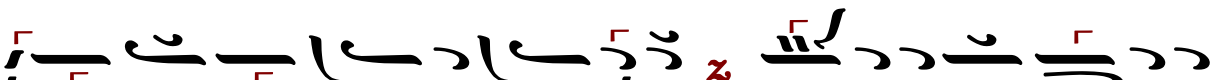
Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσαθε.

C
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Σω ω ω ω ω ω

μα α α α α α α α α α α α α Χρι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

π η γ η η η η η η η η η η η η η η η η

η γ η η η ς α θ α ν α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α χ α α α α α α α α α α α

α α α α θ α ν α α α α α α α α α α α

α α α α α τ ο υ γ ε ε ε ε ε ε υ σ α α α α

γ ε ε υ σ α α σ θ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε

Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Εἰς τὰ Ἑσπέρια

Κεκραγᾶριον

Ἦχος λ π τ Πά

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.100*

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ υ ρ ι ι ε ε κε κρα α ξα α α προ ος σε εις

α α α κου ου σο ο ον μου εις α κου σο ο ον μου

Κυ υ ρ ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κε κρα α ξα προ

ος σε ει ει εις α α α κου ου σο ο ον μου προ σχες

τη φω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω ω ως

μου εν τω κε κρα γε ναι αι με ε προ ος σε ε εις

α κου σο ονμου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η η προ ο οσ

ε ευ χη η η μου ὦ ως θυ μι ι α α μα α εν ω

ω ω πι ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ι ις τω

ων χει ει ρω ω ων μου ὦ θυ σι α α ε σπε

ε ε ρι ι ι ι ι ι νη ὦ εἰσ α κου σο ονμου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος λ π Πά

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.101*

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσης σεαυτῶ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· ὁ πηγάζων ζωὴν, ἐξ οἰκείου

φωτός, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου

του εξ ο μο λο γη σασθαι τω ο νο ο ο μα τι ι ι

ι σου

Ν ι κην ε χων Χρι ι στε την κα τα του α α α α

δου εν τω Σταυ ρω ω α νη η η ηλ θες ι να τους

εν σκο τει θα να του ου ου κα α α θη η με

ε ε νους συν α να στη η σης σε ε α αυ τω ο

εν νε κροι οισ ε λε ευ θε ε ε ρος ο πη γα ζων

ζω ην εξ οι κει ει ει ει ου φω ω τος παν το

δυ υ υ να α α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε

η η η σο ον η η η μας

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν, ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἔδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτὴρ ἔλεησον ἡμᾶς.

ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αν τα α πο δω ω ως μοι

η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α τη

σας κα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε στη και

την α γαλ λι α σιν τω κο σμω ω ω ω ε δω ρη η

η η σα α α α το ι να παν τες κραυ γα ζο ον τες τον

υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω μεν η πη γη

της ζω ης το α προ σι το ον φως παν το

δὺ υ υ να α α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε ε

η σο ον η η η μας

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὲ Κύριε, τὸν ὄντα, ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς, ἐν τῷ Ἄδῃ; ἐπάτησας θάνατον, εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ βαθεων εκεκραξα σοι Κυριε Κυ

ρι ε εισ ακουσον τη ης φωνη η ης μου

ε ε Κυριε τον ο ο οντα εν πα αση η

η τη η κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που

φυ υ υ γω ω μεν εν τω ου ρα α νω αυ το

ο ος κα τοι οι κεις εν τω α α α α δη ε πα α τη η

η σας θα α να α α τον εις τα βα αθη τα α

α τη η ης θα λα α ασ σης ε κει η χει ει ειρ σου

Δε ε σπο ο ο τα προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προς

πι ι πτον τες ι κε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να

στα α ας ε ε εκ τω ων νε ε ε κρων ε λε η

η σο ον η η η μας

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ καυχώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χοντα εις

την φω νην της δε η η σε ω ω ω ως μου

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε καυ χω ω μεε θα και

τη ην Α α α να α α στα α σι ι ιν σου υ

μνου μεν και αι αι δο ξα α ζο ο ο ο μεν π συ γαρ ει

Θε ος η η μων ε κτος σου α αλ λο ονουκ οι οι οι δα α

α α μεν π

Ἐάν ἀνομίας παρατήρησης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, δωροῦμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στι π

Δ ο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε ο τι κα τη ηρ γη η σας τον το κρα τος ε

ε ε χ ο ο ν τ α τ ο υ ο υ θ α ν α α α τ ο υ α ν ε κ α ι

ν ι σ α ς η μ α α ς δ ι α α α τ ο υ ο υ ο υ σ τ α α υ ρ ο υ ο υ ο υ

σ ο υ δ ω ρ ο υ μ ε ν ο ς η μ ι ν ζ ω ω η η ν κ α ι α φ θ α ρ σ ι ι

ι ι α ν

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.

Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

ε ν ε κ ε ν τ ο υ ο ν ο μ α τ ο ς σ ο υ υ π ε μ ε ι

ν α σ ε κ υ ρ ι ε υ π ε μ ε ι ν ε ν η ψ υ χ η μ ο υ

ε ι ς τ ο ν λ ο γ ο ν σ ο υ η λ π ι σ ε ν η ψ υ χ η μ ο υ ε π ι ι ι

τ ο ν κ υ ρ ι ι ι ο ν

Δ ι α π α ν τ ο ς ε υ λ ο γ ο υ ο υ ο υ ο υ ν τ ε ς τ ο ν

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον υ μου ου ου ου μεν την

Α να α στα σι ιν α α αυ του Σταυ ρο ον

γα αρ υ πο μει ει ει να ας θα να τω θα α να α τον ω

ω ω λε ε ε ε σεν

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ π ρι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.104*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγῆ; ἥτις ἐξ ἀκενώτων θαυμάτων πλημμυροῦσα, πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν ἐνεργεῖς διὰ ἰάσεων. Βαβαὶ τῶν μεγαλειῶν, ὧν τοῖς πάσιν ἐπιρρέεις! οὐ μόνον γὰρ νοσήματα χαλεπὰ ἀπήλασας, τῶν προσιόντων μετὰ πόθου, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ψυχῶν πάθη ἐκπλύνεις καθαρίζουσα πανάσπιλε, σὺν πᾶσι βραβεύουσα καὶ μέγα ἔλεος.

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι

Τ ις λα α λη η η σει ει τας δυ να στει ει ας

σου Πη η γη η η η η η τις εξ α κε ε νω ω ω

των θα αυ μα α των πλημ μυ υ υ ρου ου ου ου

σα πολ λα και υ ε ερ φυ υ υ σι ιν εν ερ γει

εις δι α ι ι α α α σε ε ε ε εων βα

βαι αι τωων με γα λει ει ει ω ων ων τοι οισ πα

α σιν ε πι ι ιρ ρε ε ε ε ε εις ου μο

νο ον γαρ νο ο ο ση μα α τα α χα λε ε ε πα α α

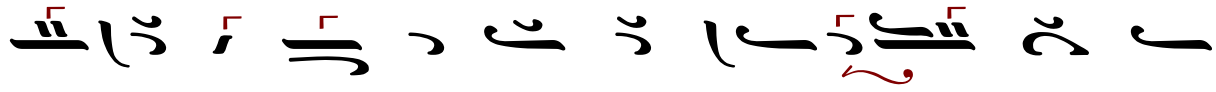
πη η η λα α α α σας των προσ ι ον των με

τα α πο ο ο θου αλ λα και τα των ψυ χων πα θη ε εκ

πλυ υ υ νεις κα θα ρι ι ζουσα πα αν α α α

 α α α σπι ι ι ι λε ^γ συν πα α σι βρα α βε ε

 ευ ου ου ου ου σα και με ε ε γα ε

 ε ε λε ε ε ε ος ^γ

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
 ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανεκδόσις 1991 σ.106*

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνή παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κ αι νυ υ υν και α α ει ^Δ και εις τους αι αι ω ω ω

 νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην ^π

Τ ις μημα κα ρι ση σε παν α γι α α α Πα αρ

 θε ε ε νε ^Δ τις μη α νυ μνη σει ει σου τον α λο

ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ

α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ο ος μο ο

νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου τη ης α α

α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α φρα α α στως σα

αρ κω ω ω θεις φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ

πα α αρ χων και φυ σει γε νο ο με ε ε νος

α αν θρω ω ω προς δι ι η η η η μας ουκ

εις δυ α α δα προ ος ω ω ω ω πων τε μνο ο

ο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α δι φυ υ σε

ε ε ων α συγ χυ υ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με

ε ε νος αυ το ον ι ι κε ε τε ε ευ ε

σε μνη Πα αμ μα κα α α ρι ι ι ι στε ε λε

η θη η η η η η ναι αι τα α α ας ψυ χα α

ας η η η η μω ω ω ω ω ω ω ω ν

Μέγα Προκείμενον

Ἦχος Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοσις 1931-1935
επανεκδοσις 1991 σ.107*

Ἀγαπήσω σε, Κύριε ἡ ἰσχὺς μου· Κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου.

α γα πη σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υ υ υς

μου Κυ ρι ι ι ος στε ρε ε ε ω ω ω μα α α

α μου και κα τα φυ γη η η μου και αι ρυ υ υ

υ στη η ης μου ου

∴ Ὁ Θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιδὴ ἐπ’ αὐτόν, ὑπερασπιστής μου καὶ κέρασ σωτηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου. (εἰς’ 3)

∴ Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. (εἰς’ 4)

∴ Ἦκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. (εἰς’ 7)

τὸ τελευταῖο

α γα πη σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υ υ υς

μου Κυ ρι ι ι ος στε ρε ε ε ω ω ω μα α α

α μου και κα τα φυ γη η η μου και αι ρυ υ υ

υ στη η ης μου ου ου ου

Εἰς τὸν Ὑτίχον

Ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α’ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδοσις 1991 σ.108*

Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, ἀγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν.

Τ ην Α να στα σι ι ι ν σου Χ ρι στε σω τη ρ αγ

γελοι υμνου σιν εν ουρα νοις και η μας τους ε πι

γη η ης κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρ δι α

σε ε δο ξα ζειν

Δοξαστικόν

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.108*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σαλπίσωμεν φιλέορτοι ἐν ὕμνοις, σκιρτήσωμεν ἐν ὕδασι καὶ χορεύσωμεν [εὐφραϊνόμενοι/ἀγαλλόμενοι], τοῖς ἀενάως πλημμυροῦσι ἐκ ζωηφόρου πηγῆς. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ πηγῆς τὴν χάριν προχείτωσαν ἀφθόνως· βασιλεῖς γὰρ ἔσωσε, τοὺς ἐν κλίνῃ συσχεθέντας δέ, τῇ προσψαύσει [ἔξανέστησαι/λυτρωθῆναι παρεσκεύασε]. Ποιμένες τε καὶ σύμπαντες, τὴν ὄμβροφόρον νεφέλην, τὸ σωτήριον ὕδωρ συνελθόντες ἀρυσώμεθα, οἱ ἐν νόσοις ἀπαλλαγὴν, οἱ ἐν κινδύνοις τὴν ῥῶσιν, τὴν ἀναψυχὴν οἱ ἐν δίψει· τὰ ὄμματά τε οἱ τυφλοί, οἱ κωφεύοντες τὴν εὐηχοίαν, τὴν ἰατροίαν οἱ καχεκτοῦντες, οἱ ἐν θανάτοις τὴν ζωηφόρον, οἱ πάντες τὴν πανταχοῦ πιστοῖς προρρέουσαν, ὕδατα σωτηρίας, ἀνακροτήσαντες, οὕτω κράζωμεν· Ἀείζωα προχέουσανάματα, ἐκ Πηγῆς ἀγνῆς, μὴ διαλίπης Παρθένε πρεσβεύουσα πάντοτε ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και α γι ι ι ω Πνε

ευ μα α α τι

καλ πι σωμεν φι λε ο ορτοι ε εν υ υ υ μνοις

σκιρ τη σωμεν εν υ υ δα α α σι και χο ρευ σω

μεν ευ φραι νο ο με ε νοι τοις α ε να ως πλημ

μου ρου ου σι εκ ζω ω η η φο ο ο ο ο ρου

ου Πη η η γης βα σι λεις και αρ χο ον τες συν τρε ε

χε ε ε τω ω ω σαν και Πη γη ης τη ην χα α α

ριν προ ο χει ει τω σα αν α φθο ο ο ο νως βα

σι λεις γαρ ε σω ω σε τους εν κλι νη συ σχε θεν τα ας

δε τη προσ ψαυ σει ε εξ α α νε ε ε ε

ε στη η η η σε ποι με νες τε και συμ πα αν τες την

ομ βρο φο ο ρον νε ε φε ε ε λην το σω τη ρι ον

υ υ δωρ συν ελ θο ον τε ες α α ρυ υ σω ω ω

ω ω με ε ε ε θα οι εν νο ο σοις α α α

παλ λα α γην οι εν κιν δυ νοις τη ην ρω ω ω σιν

την α να ψυ χη η η η ην οι οι οι εν δι ι ι

ι ψει τα ομ μα τα τε ε οι τυ υ φλοι οι κω φε

ευ ο ο ον τε ε ες τη ην ευ η η η χο ι ι ι

ι αν την ι α τρει ει ει ει αν οι κα α

χε ε ε κτου ου ου ουν τες οι εν θα να α α τοι οις

την ζω ω ω η φο ο ο ο ρον οι παν τες τη ην παν τα

χου πι στοι οισ προ ορ ρε ε ε ου ου ου ου σαν υ

δα τα σω ω τη η ρι ι ας α να κρο τη η σα

α αν τες ου ου ου τω κρα α ξω ω ω μεν α ει

ζω α προ χε ου σα να μα α τα εκ πη γη ης α α

γνη μη δι α λι πης Πα αρ θε ε ε νε πρε σβευ ου

σα παν το ο τε υ πε ερ των δου ου λων σου

ου ου ου

Καὶ νῦν «Ἀναστάσεως ἡμέρα» (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Ἑξαποστειλάρια

τοῦ Πάσχα

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομοναχοῦ
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἑξανέστης, Ἄδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Ⲭ ⲁⲣ ⲕⲓ ⲩⲡⲛⲱ ⲱⲥⲁⲥ ⲱ ⲱⲥ ⲑⲛⲛⲟⲥ ⲟ ⲃⲁ ⲥⲓ ⲕⲉ
ⲉⲩⲥ ⲕⲁⲓ ⲕⲩ ⲩ ⲣⲓ ⲟⲥ ⲧⲣⲓ ⲛⲉ ⲙⲉ ⲣⲟⲥ ⲉ ⲉⲗⲁ ⲛⲉ
ⲉ ⲉ ⲥⲧⲛⲉⲥ Ⲁ ⲃⲁⲙ ⲉ ⲕⲉⲓ ⲉⲓ ⲣⲁⲥ ⲉ ⲉⲕ ⲑⲃⲟⲣⲁⲥ ⲕⲁⲓ ⲕⲁ
ⲧⲁⲣ ⲕⲉ ⲛⲉ ⲥⲁⲥ ⲑⲁ ⲁ ⲛⲁ ⲧⲟⲛ ⲡⲁ ⲥⲅⲁ ⲧⲛⲉⲥ ⲁ ⲑⲃⲁⲣ ⲥⲓ ⲁⲥ
ⲧⲟⲩ ⲕⲟⲥⲙⲟⲩ ⲟⲩ ⲥⲱⲧⲛⲉ ⲛⲉ ⲣⲓ ⲟⲛ

τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

Ἦχος ⲁⲓ

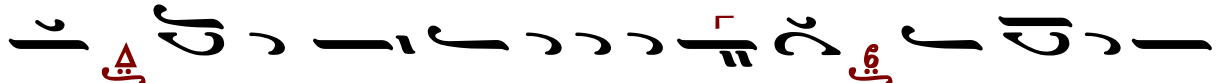
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστᾶριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.111*

Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὕδατος ζῶντος Δέσποινα· ἐκπλύνεις οὖν νοσήματα, ψυχῶν σωμάτων χαλεπά, ἐν τῇ προσφάσει μόνη σου ὕδωρ τῆς σωτηρίας, Χριστὸν ἢ προχέουσα.

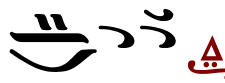
ⲡⲉ ⲕⲉ ⲛⲉ ⲥⲁⲥ ⲑⲁ ⲁ ⲛⲁ ⲧⲟⲛ ⲡⲁ ⲥⲅⲁ ⲧⲛⲉⲥ ⲁ ⲑⲃⲁⲣ ⲥⲓ ⲁⲥ
ⲧⲟⲩ ⲕⲟⲥⲙⲟⲩ ⲟⲩ ⲥⲱⲧⲛⲉ ⲛⲉ ⲣⲓ ⲟⲛ
ⲉ ⲉ ⲥⲧⲛⲉⲥ Ⲁ ⲃⲁⲙ ⲉ ⲕⲉⲓ ⲉⲓ ⲣⲁⲥ ⲉ ⲉⲕ ⲑⲃⲟⲣⲁⲥ ⲕⲁⲓ ⲕⲁ
ⲧⲁⲣ ⲕⲉ ⲛⲉ ⲥⲁⲥ ⲑⲁ ⲁ ⲛⲁ ⲧⲟⲛ ⲡⲁ ⲥⲅⲁ ⲧⲛⲉⲥ ⲁ ⲑⲃⲁⲣ ⲥⲓ ⲁⲥ
ⲧⲟⲩ ⲕⲟⲥⲙⲟⲩ ⲟⲩ ⲥⲱⲧⲛⲉ ⲛⲉ ⲣⲓ ⲟⲛ

 χων σω μα των χα λε πα εν τη προσ ψα αυ σει μο ο νη

 σου υ δωρ της σω ω τη ρι ι ας Χρι στον η προ

 χε ου σα

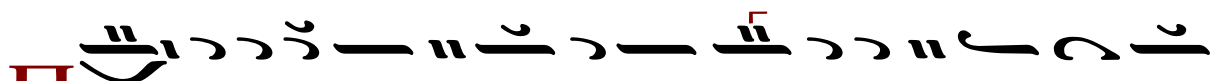
Εἰς τοὺς Αἰῶνας

Πασαπνοάριον

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.111*

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς Ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

 Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ

 υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι

 ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε

ε ε ω π

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰ νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι α α αγ γε

λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του σοι

πρε πει υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ε ω π

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος λ π Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.112*

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις, ὑπάρχει τῷ λαῷ σου καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Χ του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα

πτον Δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ

του

Ὁ Σταυ ρος σου Κυ ρι ε ζω η και α να στα σις υ παρ

χει τω ω λα ω σου και επ αυτω ω πε ποι θε ο τες

σε τον α να στα αν τα Θε ον η μων υ μνου μεν ε

λε η σον η μα ας

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, παράδειςον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰ νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης αυ του

Ἡ τα φη σου Δε σπο τα πα ρα δει σον η νοι ξε τω γε

νεῖ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκφθοράς λυτρωθεῖντες

τὸν ἀνάστατον Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν

ἐν ἡσυχίᾳ

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· σὺ ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἔλεησον ἡμᾶς.

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ

αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς με

γαλωσύνης αὐτοῦ

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν τὸν

ἀνάστατον ἐκ νεκρῶν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶ

μεν σὺ ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ ἀνάστα

σεις ελεησον ημας

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου, καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχώ σαλπικ

γοσ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηριῳ και αικι

θα ρα

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ ἐκ τάφου καὶ ἀθως γέ

γραπται συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν

διό σε καὶ δοξάζει τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων

και ανυμνει σου την Αναστασιν

Ἐπιγραὰ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἦδωρ τὸ τῆς Πηγῆς, σωτήριον ὑπάρχει, πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι· προσέλθωμεν οὖν πίστει,
καὶ χάριν ἀρυσώμεθα.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ

νειτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ αἰαίοργα

νειτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ αἰαίοργα

νειτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ αἰαίοργα

Ἦδωρ τῆς Πηγῆς σωτήριον ὑπάρχει

πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι προσέλθωμεν οὖν

πίστει καὶ χάριν ἀρυσώμεθα

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Φρέαρ τὸ ζωηρόν, Πηγῆς τῆς ἀθανάτου τοῖς προσιοῦσι πόθῳ, ἰάσεων παρέχει, πλημμύραν ἀνεξάντλητον.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι

ον

Φ ρε ε ε αρ το ζω η ρον Πη γης της α α θα να

του τοις προσ ι ου ου σι πο θω ι α σε ων

πα ρε χει πλημ μυ ραν α νε ε ξαν τλη τον

Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ῥώννυσι τὰς ψυχὰς, τὸ ὕδωρ τῆς Παρθένου, οἱ τῶν παθῶν ἐν ῥύποις, προσδράμωμεν τῇ Κόρῃ, καὶ τούτους ἀποπλύνωμεν.

Ἡ γι α σε το σκη νω μα αυ του ο Ὑ

ψι στος

Ῥ ω ω ν νυ σι τας ψυ χας το υ δωρ τη ης Παρ θε

νοῦ οἱ τῶν παθῶν ἐν ῥυθμοῖς προσδραμῶμεν

τῆ Κοορηκαὶ τοὺς ἀποπλυνώμεν

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα, εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Στάμνος ἡ ἱερά, τὸ μάννα νῦν ἀφθόνως, πηγῆς ἐξ ἀνάου, προχέει τοῖς αἰτοῦσι, τὴν χρεῖαν πᾶς ἀντλήσωμεν.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι

τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ

Στάμνος ἡ ἱερά το μάννα νῦν ἀφθόνως Πη

γῆς ἐξ ἀνάου προχέει τοῖς αἰτοῦσι τὴν

χρεῖαν πᾶς ἀντλήσωμεν

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Δόξα... Καὶ νῦν... «Ἀναστάσεως ἡμέρα» (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Χερουβικὸν ἦχος πλ.β'

ου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ

υ υ στι ι κω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ει

χο ο νι ι ι ι ι ζο ο ον τε ες και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι τη η η η η η η η η η η η η η

ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α Τρι ι ι ι ι

α α α α α α α χα α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α λε ε Τρι α α α α α α α δι

ι τον τρισ α α α α γι ι ον υ υ υ υ υ

μνον προσ α α α ια α α α α α α δο ο ο ο

ο ο υ μνον προ οσ α α α δο ο ον τε ες πα σαν

την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η η η α

πο θω ω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι με ε

ε ε ρι ι ι μνα αν

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε τον βα α σι λε ε ε ε

ε ε ε α α των ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο

με ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α τω

ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α ξε ε ε σι

ιν αλ λη λου ι ι α α α α

Θις τὸ Ἑξαιρέτως

Ἦχος λ̣ π̣ ἤ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.118*

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ Ἁγνῇ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε·
ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

χ π ρ
λε ε ε

Ο αγ γε λο ο ο ος ε ε βο ο ο ο ο α α

τη η η η Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε ε νη α

γνη η Παρ θε ε νε ε ε χαι αι αι ρε ε και πα

α α α λι ιν ε ρω ω ω ω χαι αι αι αι ρε ο

σο ο ος Υι ο ος α νε ε ε ε στη η τρι

η η με ε ρο ο ος ε ε εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζου ου ου φω ω τι ι ι

ζου η νε ε ε α Ι ε ε ρου σα λη η η η η

η ημ η γαρ δο ο ο ο ξα α Κυ υ υ ρι

ι ι ου ε ε πι ι σε ε α α α νε ε ε

τει ει ει λε ε χο ο ο ο ο ο ο ρε ευ ε ε

νυ υ υν και αι α γα α α αλ λου ου Σι

ι ι ι ων φ συ υ υ υ δε ε α α α α γνη

η η η τε ε ερ που Θε ε ε ο το ο ο ο ο κε

εν τη ε γε ε ε ερ σει ει του το ο ο ο

κου ου ου ου σου ου ου ου ου ου

Κοινωνικὸν ἦχος α'

Ἦχος ♯̣ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.119*

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσαθε.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

λα α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α α α α α

α α με ε τα α λα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α βε τε ε ε ε πη γη η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η χη η η η η η η η η η η η η η πη

γη η η η η η η η η η η η η η η η

ης α θα να α α α α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α χα

α α α α α θα α α να α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α α α α α

α α α θα να α του γε ε ε ευσα α σθε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε

ε προ ο ο ος σε ε ε εις α α κου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο ος ε ευ χη

η η μου ως θυ μι ι α α μα α α εν ω ω

πι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων

μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η εις α α κου

σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Ἰδιόμελα

Ἦχος Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.123*

Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοί ὁ ἰλασμός ἐστίν.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τῶν μαθητῶν συνηθροισμένων, εἰσῆλθες ἄφνω παντοδύναμε, Ἰησοῦ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ στάς ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἰρήνην δούς, ἐπλήρωσας ἀγίου Πνεύματος,

προσμένειν τε προσέταξας, και μηδαμοῦ χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσωνται τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν· διὸ βοῶμέν σοι· ὁ φωτισμός, και ἡ ἀνάστασις, και ἡ εἰρήνη ἡμῶν, δόξα σοι.

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Τ ων θυ ρων κε κλει σμε νων των μα θη των συν η θροι οι

σμε ε ε νων εισ ηλ θες α φνω Παν το δυ υ να α

με Ι η σου ο ο Θε ο ο ος η η η η μων και

στας εν με ε σω α αυ των ει ρη νην δους ε πλη ρω

σας α γι ου Πνε ε ευ μα α α α τος προσ με νειν

τε ε προ οσ ε τα α ξας και μη δα μου χω ρι ζε σθαι α

πο I ε ρου σα α λημ ^{π 9} ε ως ου εν δυ σω ων

ται την εξ υ υ υ ψου ου ους δυ υ να α α μιν ^{π 9}

δι ο βο ω ω μεεν σοι ^{π 9} ο φω τι σμος και η α

να στα α σις ^{π 9} και η ει ρη νη η η μων δο

ο ο ξα α α α σοι ^{π 9}

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.

Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τῆς ἐγέρσεώς σου Κύριε, ὠφθης τοῖς μαθηταῖς σου ἐν τόπῳ οὓ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ φωνήσας αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν, τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἄχραντον πλευράν, ἧ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

^{π 9} ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε ^{π 9} υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ^{π 9} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ}

Μεθ η με ρας ο κτω της ε γερ σε ως σου Κυ ρι ι

^{π ρ}ε ω φθης τοις μα α θη η ται αις σου εν το πω

ου ου ου η η η σαν συ υν η γμε ε ε ε νοι ^{π ρ} και

φω νη σας αυ τοις **Ε**ι ρη η η νη υ υ μιν ^{π ρ} τω α πι

στον τι μα θη τη τας χει ρας υ πε ε ε δει ει ει ει

ξας ^{π ρ} και την α α χρα αν το ον πλε ευ ραν ^{π ρ} ο δε

πει σθεις ε βο α α σοι ^{π ρ} ο Κυ ρι ος μου και ο Θε

ος μου δο ο ο ξα α α α σοι ^{π ρ}

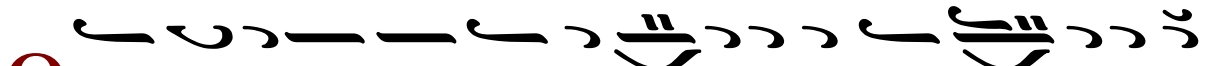
Ἀπό φυλακῆς πρωτὰς μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωτὰς ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε εἰσῆλθες Χριστέ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν· ὅθεν καὶ ἠπίστει τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν, οὐκ ἀπηξίωσας δὲ ἀγαθέ, ὑποδείξαι αὐτῷ τὴν ἀχραντον πλευράν σου, καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τούς

μώλωπας, ὁ δὲ ψηλαφήσας καὶ ἰδὼν, ὠμολόγησέ σε εἶναι Θεὸν οὐ γυμνόν, καὶ ἄνθρωπον οὐ ψιλόν, καὶ ἔβόα· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος π 9

α πο φυ λα κης πρω ι ας π 9 ελ πι σα τω Ισρα

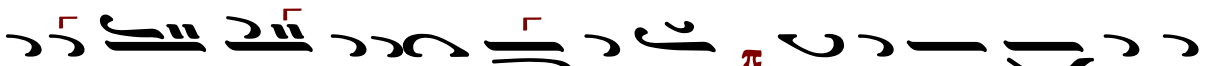

ηλ ε πι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον π 9

Θ ω μας ο λε γο με νος Δι δυ υ μος ουκ η η η η μετ

α αυ των π 9 ο τε εις η η η λ θες Χρι ι στε π 9 κε κλει σμε

ων τω ω ων θυ υ υ υ ρων π 9 ο θεν και η πι στει

τοις ρη θει ει σιν α αυ τω π 9 εξ α πι στι ας εις πι

ι ι στιν βε ε βαι αι αι ων π 9 ουκ α πη ξι ω σας

δε ε ε α γα α θε π 9 υ πο δει ξαι αυ τω την α

χραν τον πλε ευ ρα αν σου και των χει ρων και των πο

δων τους μω ω ω λω ω ω πας ο δε ψηλα φη

σα ας και αι ι ι δων ω μο λο γη σε σε ει ναι Θε

ο ο ον ου ου γυ υ μνον και αι αν θρω ω πον ου

ου ου ψι ι ι ι λον και ε βο ο ο α α ο

Κυ ρι ος μου και ο Θε ος μου δο ο ο ξα α α α

σοι

“Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῶν μαθητῶν δισταζόντων, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἐπέστη ὁ Σωτήρ, οὓς ἦσαν συνηγμένοι, καὶ τὴν εἰρήνην δούς τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· Δεῦρο ἀπόστολε, ψηλάφησον παλάμας, αἷς τοὺς ἥλους ἐπηξάν. Ὡ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ! τῶν πιστῶν τὰς καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἦξε, καὶ μετὰ φόβου ἐβόησεν, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^{π9} και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^{χπ9} εκ πα σων των α νο

μι ω ω ων α α α αυ του ^{π9}

Tων μα θη των δι στα ζον των τη ο γδο ο η η η με

ε ε ρα ^{π9} ε πε στη η ο ο Σω ω τηρ ου ου ου ου

η η η σαν συ υν η γμε ε ε ε νοι ^{π9} και την ει

ρη νη ηνδους τω Θω μα α ε ε βο ο ο η η η η

σε ^{π9} δευ ρο α πο στο λε ψη λα φη σον πα α λα α

μας ^η αις τους η λους ε ε ε πη η η η ξαν ^{π9} ω

κα λη α πι στι α α του Θω ω μα ^{π9} των πι στων τα ας κα

αρ δι ι ας εις ε ε πι ι ι ι γνω ω σιν η η η
 η ξε και με τα φο βου ε βο ο η η σεν ο Κυ
 ρι ος μου και ο Θε ος μου δο ο ο ξα α α α
 σοι

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.126*

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Μετὰ τὴν ἐγερσίν σου Κύριε, συνηγμένων τῶν μαθητῶν σου, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
 ἐν μέσῳ ἕστης, εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς. Πεισθεὶς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς, τῇ ὄρασει τῶν χειρῶν
 καὶ τῆς πλευρᾶς σου, Κύριον καὶ Θεόν σε ὠμολόγησε, σφύζοντα τοὺς ἐλπίζοντα εἰς σέ,
 φιλόανθρωπε.

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
 ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
 Με τα την ε γερ σιν σου Κυ ρι ι ε συν η γμε ε
 νω ων τω ω ων μα α α θη τω ων σου και των θυ

ρων κε κλει σμε ε νωων ε ε εν με ε ε σω ω ε

ε ε στης ει ρη νην πα ρε ε ε χω ων α

α αυ τοις πει σθει εις δε και αι ο Θω ω μας τη ο

ρα σει των χει ρων και αι αι τη η ης πλευ ρα ας σου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον και Θε ο ον σε ε ω μο

λο ο ο ο γη η η η σε σω ζον τα τους ελ

πι ζο ον τας εις σε ε φι ι λα α αν θρω ω ω ω

πε

“Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστάς ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Τί μοι ἀπιστεῖς, ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν; φέρε ὡδε τὴν χειρὰ σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου καὶ ἴδε· σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος, οἱ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασίν μου, κράζειν μετὰ σοῦ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Τ ων θυ ρων κε κλει σμε νων ε πι στας ο Ι η σους τοι

οις μα θη η ταις α φο βι αν και ει ρη νην ε δι

ι ι δου ου α α αυ τοις ει τα λε γει ει τω Θω ω

μα τι μοι α πι στεις ο τι α νε ε στην ε εκ νε ε κρω

ων φε ρε ω δε την χει ρα α σου και βα λεεις την πλευ ρα

αν μου ου και ι ι δε σου γαρ α πι στου ου ουν τος

οι παν τες ε μα θον τα Πα α α α α α θη και

τη ην Α α α να α α στα σι ιν μου κρα α α

ζει ει ει ν με ε τα α α σου ο Κυ ρι ος μου και

ο Θε ο ος μου ου δο ο ο ξα α α σοι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.128*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης Χριστέ πρὸς τοὺς μαθητάς. Τότε ὁ Θωμᾶς, οἰκονομικῶς οὐχ εὐρέθη μετ' αὐτῶν· ἔλεγε γάρ· οὐ μὴ πιστεύσω, ἐὰν μὴ ἴδω καὶ γὼ τὸν Δεσπότην, ἴδω τὴν πλευράν ὅθεν ἐξῆλθε τὸ αἷμα, τὸ ὕδωρ, τὸ βάπτισμα, ἴδω τὴν πληγὴν, ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος, ἴδω, πῶς οὐκ ἦν, ὡς πνεῦμα, ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὀστέα, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας, Κύριε, δόξα σοι.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μην

των θυρων κει κλειει σμε ε ε νων ε

πε ε ε στη ης Χρι ι ι στε προ ο ος τους μα α

θη η η η τας το ο τε ε ο ο ο Θω ω μας

οι κο νο μι κως ουχ ευ ρε ε θη με ετ α α αυ

των ε λε γε γα αρ ου ου ου μη η η πι ι στε

ε ευ σω ε αν μη ι ι ι δω κα α γω ω ω το

ον δε σπο ο ο ο την ι ι δω ω ω ω την πλε ευ

ραν ο θεν ε ξη ηλ θε ε ε το ο αι αι αι μα

το υ υ δω ω ωρ το βα α α πτι ι ι ι

σμα ι ι δω ω ω ω ω τη ην πλη η γην εξ

ης ι ι α α α θη η το με ε γα α α τρα α α

α αυ μα ο α α αν θρω ω ω ω προς ι

ι ι δω πως ου ου ουκ η η ην ω ως πνε ε ευ

μα αλ λα σα α αρξ και αι αι ο στε ε ε ε

α ο τον θα να α α το ο ον πα τη η η

σας και Θω μαν πλη η η ρο ο ο φο ο ρη η η σας

Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α σοι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι

Προκείμενον

Ἦχος Δι'

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.130*

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε

πει αν εν ε δυ σα το

∴ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1

∴ Καὶ γὰρ ἔσπερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ευ πρε πει αν εν ε δυ σα το ο ο

Θίς τὴν Ἐκτενῆ

Ἦχος Δι'

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.130*

Κ υ ρι ι ι ε ε ε λε ε ε ε η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ν π ρ

Κ υ υ ρι ι ι ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε

η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Κ υ υ ρι ι ε ε ε ε ε ε λε ε η η η σο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

εις τον Στίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.131*

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπιστία πίστιν βεβαίαν ἐγέννησεν· εἰπὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς· Ἐὰν μὴ ἴδω, οὐ μὴ πιστεύσω, ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευράν, ἔθεολόγει τὸν σαρκωθέντα, τὸν αὐτὸν Ἰῶν τοῦ Θεοῦ, ἐγνώρισεν ὡς πεπονθότα σαρκί, ἐκήρυξε τὸν ἀναστάντα Θεόν, καὶ ἐβόησε λαμπρᾶ τῇ φωνῇ, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ω του πα ρα δο ξου ου ου θαυ μα α τος α πι

στι α πι στιν βε βαι α αν ε ε γε ε εν νη η η η

σεν ^{π ρ} ει πων γαρ ο Θω μας ε αν μη ι ι ι δω ω

ου μη η η πι στε ε ε ευ σω ^{π ρ} ψη λα φη σας δε την

πλε ευ ραν ^{Δ ρ} ε θε ο λο γει τον σα αρ κω θε

ε εν τα τον αυ τον Υι ο ο ον του ου Θε ε ε

ου ^{π ρ} ε κη ρυ ξεν ως πε πον θο ο ο τα σα αρ κι ^{Δ ρ} και

ε βο η σε λαμ πρα α α τη η φω ω ω νη ^{π ρ} ο

Κυ ρι ι ο ο ος μου και ο ο ο Θε ο ος μου ου δο ξα α

σοι οι ^{6 λ}

^ρΕπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

^ρὉ τοῦ παραδόξου θαύματος! τοῦ πυρὸς ὁ χόρτος ἀψάμενος σέσωσται· βαλὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς ἐν τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ τὴν χεῖρα, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐ κατεφλέχθη τῇ ψηλαφήσει· τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσπειθές, μετέβαλεν εἰς εὐπιστίαν θερμῶς, ἐκέκραζεν ἀπὸ βαθέων ψυχῆς· ὁ Δεσπότης σύ μου εἶ καὶ Θεός, ὁ ἐκ νεκρῶν ἐγηγεμένος, δόξα σοι.

Ε παι νει Ι ε ρου σα λημ τον Κυ ρι ον

αι νει τον Θε ο ο ον σου ου Σι ι ι ων

Ω του πα ρα δο ξου ου ου θαυ μα α τος του πυ

ρος ο χορ τος α ψα με ε νο ος σε ε ε σω ω ω

σται βα λων γαρ ο Θω μας εν τη πυ ρι νη πλευ ρα

α α την χει ει ει ρα Ι η σου Χρι στου του Θε ε

ου ου κα τε φλε ε ε χθη η τη ψη η λα φη η η η

σει της ψυ χης γαρ το ο δυσ πει ει θες με τε βα λεν

εις ευ πι στι ι ι αν θε ερ μως ε κε κρα α ξεν α πο

βα θε ε ε ω ων ψυ υ υ χης ο Δε σπο της

σου μου ει ει και Θε ε ος ο εκ νε κρων ε γη η

η γερ με ε νο ος δο ξα α σοι οι

Ἔτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἰωάννης στήθει τοῦ Λόγου ἀνέπεσε, Θωμᾶς δὲ τὴν πλευρὰν προσψηλαφήσαι κατηξιώθη· ἀλλ' ὁ μὲν, ἐκεῖθεν φρικτῶς θεολογίας βυθὸν ἀνέλκει, τὴν οἰκονομίαν, ὁ δέ, ἤξιωται μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς· παρίστησι γὰρ τὰς ἀποδείξεις τρανῶς τῆς ἐγέρσεως αὐτοῦ, ἐκβοῶν ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ὅ τι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν

σου εὐλογοῦ σε τοὺς υἱοὺς σου οὐ ε

ἐ ἐν σοι

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος Ἰω

άννης στήθει τοῦ Λόγου ἀνεεπεεε

σε Ἐθωμάς δεετην πλευραν προσψηλαφήησαι

αι κα τη ξι ω ω ω ω θη ^π αλλ ο μεν ε χει θεν

φρι κτως θε ο λο γι ας βυ θο ον α νε ε ελ χει

τη ην οι κο ο νο μι ι ι αν ^π ο δε η ξι ω ω

ται μυ στα γω γη η ησαι η η μας ^π πα ρι στη σι

γαρ τας α πο δει ξεις τρα α νως ^Δ της ε γε ερ σε ω

ως α αυ του ου ου ε εκ βο ο ο ων ^π ο Κυ ρι ι

ο ο ος μου και ο ο ο Θε ο ος μου ου δο ξα α σοι

⁶
οι ^λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.133*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἐμακροθύμησας, ὑπὸ Ἰουδαίων ραπιζόμενος, ὑπὸ ἀποστόλου ψηλαφώμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε πολυπραγμονούμενος. Πῶς ἐσαρκώθης; πῶς ἐσταυρώθης ὁ ἀναμάρτητος; ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς, ὡς τὸν Θωμᾶν βοᾷ σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και α γι ι ι ω Πνε

ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω νω ων α α α μην

Φ ι ι λα α α αν θρω ω ω ω πε με γα

και α α νει ει ει κα α α α στον το πλη η η θο ος

των οι οι οι κτιρ μω ω ω ν σου ο τι ε μα κρο θυ

μη η σας υ πο Ι ου δαι ων ρα πι ι ζο ο ο με ε

ε ε νος υ πο α πο στο λου ψη λα φω με ε

νος ^Δ και υ πο των α θε του ουν τω ωων σε
 πο λυ πρα α γμο ο νου ου ου ου με ε ε ε
 νος ^{π ρ} πω ως ε σα αρ κω ω ω θης ^{χ ρ} πως ε στα αυ ρω
 ω ω θης ο ο α α να μα α α αρ τη η η η
 τος ^{π ρ} αλ λα συν ε τι ι σο ον η η μας ω ως το ο
 ον Θω μα αν βο α α α αν σοι ^ο ο Κυ ρι ι ο ο ος
 μου και ο Θε ος μου δο οξα σοι οι οι οι οι οι οι ^{π ρ}

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α΄ ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.134*

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. (γ')

Εσφραγισμενου του μνηματος η ζωη εκ

τα αφου ανετειλας Χριστε ο Θεος και των θυ

ρων κεκλεισμενων τοις μαθηταις επεστη η πααν

των αναστασις Πνευμα ευθεσ δι αυτων εγ και

νι ιζων ημιν κα τα το με εγασου ε ε

λε ε ος (γ')

* κα τα το με εγασου ε λε ο ο ο ος

Εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν

Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια

Ἦχος Δι' ς

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.135*

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθρον ὑμνεῖν Τριάδα, Ἄναρχον Πατέρα καὶ παντουργόν, Συνάναρχον Λόγον, πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρεούτως τεχθέντα, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η θω ω ως

την υ περ θε ον υ μνειν Τρι α α α δα α ναρχον Πα

τε ε ρα και πα αν του ουρ γο ο ον συν α ναρ

χον Λο ο ο γον προ αι ω ω νων εκ του ου

Πα α τρο ο ος α ρευ στω ως τε ε ε χθε ε εν

τα και το α γι ον Πνε ε ε ευ μα το εκ Πα

τρο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ ο ο ο με νο ο ον

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν Λόγον. Ὅν φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβείμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἕξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, φόβῳ δοξάσωμεν.

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η θω ω ως

του δο ξα ζειν σε τον Θε ον Λο ο ο γον ον φριτ τει

και τρε ε μει τα Χε ε ρου ου βι ι ιμ και δο ξο ο

ο λο γου ου ου σιν αι δυ να α μεις των ου

ρα νω ω ων τον εξ α α α να στα α αν τα

τρι η η με ρον εκ τα α α α φου Χρι στον τον ζω

ω ο δο ο την φο βω δο ξα α α σω με ε εν

Υμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τρισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν, καὶ Κυριότητα.

Υμνη σω μεν πα αν τες θε ο πρε πω ω ως α

σμα σιν εν θε ε ε οις τον Πα τε ε ρα και τον

Υι ο ο ον και Πνευ μα α το ο ο θει ει ει ον

τρις υ πο στα τον κρα α α α τος την μι αν βα

α σι λει ει αν και κυ ρι ο ο ο τη τα α α

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, ἄχραντε Παρθένε, ἀναστάντα θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἢ κτίσις ἐπληροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

Ε κ νε κρων ι δου ου σα τον σον Υι ο ο ον

α χραν τε Παρ θε ε ε νε α να στα αν τα θε

ο πρε πω ω ως χα ρας α α νε ε εκ φρα α α

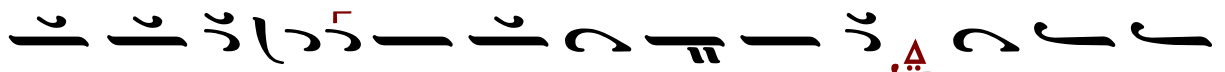
σ του η κτι ι σις ε πλη ρου ου ου ου το αυ τον

δο ξο ο λο γου ου σα και σε γε ραι αι αι ρου σα α

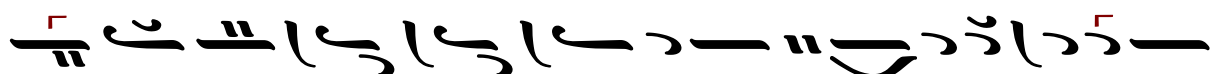
α

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βι ι

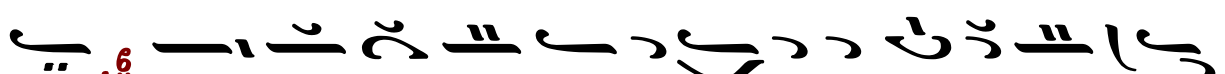
 ιμ και εν δο ο ο ξο τε ε ε ραν α συγ κρι

 ι τως των Σε ρα φι ι ι ιμ τη ην α δι ι ι

 α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου ου

 σαν την ον τως Θε ο ο το ο κον σε με γα λυ

 νο με ε ε εν

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Θεὸς Κύριος

Ἦχος Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.137*

 Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο

 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.138*

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, κεκρυμμένων τῶν μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς ἀγαθέ, καὶ ἕστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιὸς καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μώλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ· φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἔρευνα, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμί, ὁ διὰ σὲ παθητός.

Τ ω φο βω των Ε βραι ων κε κρυμ με νων των μα θη
των και εν τη Σι ων συν η γμε ε νων εισ ηλ θες προς αυ
του ους α γα θε και ε στης κε κλει σμε νων των θυ ρων
εν με σω αυ των χα ρο ποι ος και υ πε δει ξας
αυ τοις τας χει ει ρας και της α χραν του σου πλευ ρας τους μω
λω πας λε γων τω α πι στουν τι μα θη τη φε ρε
την χει ρα σου και ε ρε ευ να ο τι αυ τος ε γω ει μι

ο δι α σε ε παθη τος π ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι π ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην π ρ τὸ ἴδιο ↗

Μετὰ τὴν 6' στιχολογίαν

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἦχος Ἁ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.138*

Ἐπέστης ἡ ζωὴ, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Χριστέ τοῖς μαθηταῖς, καὶ πλευρὰν ὑπεδείκνυς, καὶ χεῖράς σου καὶ πόδας σου, τὴν ἐκ τάφου σου ἔγερσιν, προπιπτούμενος· ἀλλ' ὁ Θωμᾶς οὐχ εὐρέθη· ὅθεν ἔλεγεν· Ἦν μὴ θεάσωμαι τοῦτον, οὐ πείθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν.

Ε πε στης η ζω η των θυ ρων κε κλει σμε νων ρ

Χρι στε τοις μα θη ταις και πλευ ραν υ πε δει κνυς ρ

καὶ χεῖρας σου καὶ πόδας σου οὐ τὴν ἐκτάφου σου

ἐγερσίν προπιστουόμενος ἀλλ ὁ Θεὸς μᾶς οὐχ

ῥεθῆ ὁ θεὸς ἐλέγεν ἡν μὴ θεάσωμαι τοῦ

τοῦ οὐ πειθομαι τοῖς λόγοις ἡμῶν

Ὁ ξα Πατρι καὶ Υἱὸ καὶ ἁγίω Πνεύμα

τι

Καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ

ῶνων ἀμην ✠ τὸ ἴδιο ✠

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἥλων, Θωμᾶ, τί ἀπιστεῖς, τῇ ἐμῇ ἀναστάσει; ὁ Κύριος ἔλεγεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, ὀπτανόμενος, τοῖς ἀποστόλοις ἀρρήτως, ὁ δὲ Δίδυμος, πεισθεὶς ἐβόα τῷ κτίστῃ· Θεός μου εἶ καὶ Κύριος.

Ἰδων μου την πλευραν και τας τρησεις των ηλων

Θωμα ατια πιστεις τη εμη Αναστασει

ο Κυριος εελεγεν αναστας εκτου μνηματος

οπτανοομενος τοις αποστολοις αρρητως ο

δε Διδυμος πεισθεις εβοα τω κτιστη Θεος

μου ει και Κυριος

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αι

ω νων α μην

τὸ ἴδιον

α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου

Ἄργον

Ἦχος δ' Ββ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστίριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.139*

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

(β')

Εκ νεο τη το ο ο ο ος μου πο ο ολ λα α

α πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ αυ

το ο ος α αν τι λα α βου ου ου ου και σω ω

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου (β')

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπέξηραμμένοι. (β')

Οι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου ⁶ως χο ορ το ο ο ος γα αρ ^{π9} πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι ⁶ (ε')

Δόξα Πατρι και Υιῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄγιῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑφοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ^Δ και αι αι

αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι ⁶

α γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι ⁶ και κα θα α α αρ

σει υ ψου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε

ται αι ⁶ τη Τρι α δι κη η μο ο ο να α α δι ι ι

ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως ⁶λ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Κ α ι ν υ υ υ ν κ α ι α α ε ι ^Δ και εις τους αι αι ω ω

ω ν α σ τ ω ν αι ω ω ν ω ν α α μ η η ν ⁶λ

Α γ ι ω Π ν ε υ μ α α τ ι α ν α β λ υ υ ζ ε ι τ α

τ η η σ χ α α α ρ ι τ ο ο ς ρ ε ι ε ι ε ι θ ρ α α ⁶λ

α ρ δ ε ε υ ο ο ο ο ν τ α α ^π9 α α π α α σ α ν

τ η η ν κ τ ι ι ι σ ι ι ι ι ν π ρ ο ς ζ ω ω ω ο γ ο

ο ν ι ι ι α α ν ⁶λ

Προκείμενον

Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. (β')

Ε̅^χ παι αι νει Ι ε ρου σα λημ τον Κυ ρι ον
 αι νει τον Θε ο ον σου Σι ω ων (β')

∴ Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί. ρμζ' 2

Ε̅^χ παι αι νει Ι ε ρου σα λημ τον Κυ ρι ι
 ον αι νει τον Θε ον σου Σι ω ω ων

Τάξις Ἑωθινοῦ Ἑυαγγελίου

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον (β')

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερειώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η πα σα τον Κυ ρι ο

ο ον

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν

Ἄργα

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.146*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Δ ο ξ α Πα α τρι και Υι υι ω και α γι
 ι ω Πνε ε ευ μα τι ι ι Ταῖς τω ων α πο
 στο ο ο ο λω ων πρε ε σβει ει ει αις ε λε η
 η η μο ο ον εξ α α α λει ψο ο οντα πλη
 η η θη των ε ε μω ω ω ων ε ε ε γ κλη μα
 α α α των

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α α μη η ην **Τ**αις τη ης Θε ο το ο ο

ο κου ου πρε ε σβει ει ει αις ε λε η η η μο

ο ον εξ α α α λει ψο ο ον τα πλη η η

θη των ε ε μω ω ω ων ε ε ε γ κλη μα α

α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ
μέγα ἔλεος.

ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ

μων σου εξ α λει ει ψον το α νο ο ο μη μα α α

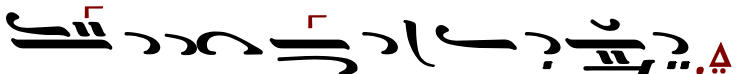
μου

 να στας ο ο Ι ι η η σου ους α πο του ου

 τα α α α α α α φου κα α θω ω ως προ ο ει

 ει ει ει πε ε ε εν ε ε δω κεν η η μιν την

 αι ω νι ι ον ζω ω η ην και με ε ε γα α α

 ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα

Σύντομοι

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.14*

ψδὴ α'

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζώην, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

 να στα σε ως η με ρα λαμ πρυν θω μεν λα

οι **Δ** Πα α σχα Κυ ρι ου Πα σχα **π** εκ γαρ θα

να του προς ζω ην **Δ** και εκ γης προς ου ρα νον Χρι

στο ος ο Θε ος **π** η μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι

κι ον α α δο ον τας **π** ὠδὴ γ'

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ** ουκ εκ πε τρας α γο

ο νου τε ρα τουρ γου με νον **π** αλλ α φθαρ σι ας πη

γην **Δ** εκ τα α φου ομ βρι σαντος Χρι στου **Δ** *α' χορός* εν ω στε

ρε ου ου με ε θα **π** ὠδὴ δ'

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ βα

κουμ Δστη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω Δ φα ε σφο ρον

αγγε λον π δι α πρυ σι ως λε γον τα π ση με ρον σω

τη ρι α τω κο ο σμω Δ ο τι α νε στη Χρι στος ως

παν το δυ υ να α μος π

ωδη ε'

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ως Δ και αν τι

μου ρου τον υ μνον προσ οι οι σο μεν τω Δε σπο τη π

και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον Δ

πα σι ζω ην ανα τε ελλο ον τα π

ωδη ε'

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους

πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἕξανέστης τοῦ τάφου.

Κ α τ η η λ θ ε ς ε ν τ ο ι ς κ α τ ω τ α α τ ο ι ς τ η ς γ η ς ^{π ρ} και
 σ υ ν ε τ ρ ι ψ α ς μ ο χ λ ο υ ς α ι ω ν ι ι ο υ ς ^{Δ ρ} και τ ο χ ο υ ς
 π ε π ε δ η μ ε ε ν ω ν Χ ρ ι σ τ ε ^{π ρ} και τ ρ ι η μ ε ρ ο ς ω ς ε κ κ η
 τ ο υ ς Ι ω ν α ς ^{Δ ρ} ε ξ α ν ε ε σ τ η ς τ ο υ τ α φ ο υ ^{π ρ} ῶδὴ ζ'

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ο παι αι δ α ς ε κ κ α μ ι ν ο υ ρ υ σ α μ ε ν ο ς ^{Δ ρ} γ ε ν ο μ ε ν ο ς
 α ν θ ρ ω π ο ς ^{π ρ} π α σ χ ε ι ω ς θ η η τ ο ς και δι α π α θ ο υ ς τ ο θ η η
 τ ο ν ^{Δ ρ} α φ θ α ρ σ ι α ς ε ν δ υ ε ι ε υ π ρ ε π ε ι α ν ^{π ρ} ο μ ο ν ο ς
 ε υ λ ο γ η τ ο ς τ ω ν π α τ ε ε ρ ω ν ^{Δ ρ} Θ ε ο ς και υ π ε ρ ε ε ν
 δ ο ο ξ ο ς ^{π ρ} ῶδὴ η'

[Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.]

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἅγια ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ,
καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν τον

Κυ ρι ον

Αυ τη η κλη τη και α γι α η με ε ρα η

μι α των Σαβ βα α των η βα σι λι ις και κυ ρι α ε

ορ των ε ορ τη και παν η γυ ρις ε στι παν η γυ ρε

ων εν η ευ λο γου ου μεν Χρι στον εις τους αι ω νας

 να α α ας

Ἄγαι

ᾠδὴ α΄
χρόνος διπλοῦς

Ἦχος $\frac{4}{\bar{q}}$ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστίριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.142*

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς
ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

να στα α σε ως η με ε ε ρα λαμ

πρυ υ υν θω ω ω με εν λα α α οι Πα α α α

σχα α Κυ ρι ι ου ου Πα α α σχα α εκ

γαρ θα να α α του προς ζω ω ην και εκ γης προ

ος ου ου ρα νο ον Χρι ι στο ο ο ο ος ο

ο Θε ε ε ος η μα α α ας δι ι ε

ε ε βι ι βα α α σεν ε ε πι ι νι ι ι

κι ο ον α α α α α δο ο ο ον τας

Δεϋτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Δευ τε πο μα πι ι ι ω μεν και αι νον ουκ εκ

πε τρας α α γο ο ο νου τε ε ε ρα του ουρ

γου ου με ε νο ον **Α** αλλ α φθαρ σι ι ι ι ας πη

η η γη ην εκ τα α φου ομ βρη η η σαν τος

Χρι ι στου **Α** α' χορός ε ε εν ω ω ω στε ρε ε ου ου

ου ου ου με ε ε ε θα **π** **9** ωδη δ'

Επί τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφόρον ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Επι της θει ει ει ει α α ας φυ λα α

κης **Α** ο ο ο θε ε η γο ρο ος Α αβ βα α

κου ου ου ου ουμ **Α** στη τω μεθ η μω ω ων και

αι αι δει ει ει κνυ υ υ υ υ τω **Α** φα ε σφο

 ο ρον α αγ γε ε λον δι α α α πρυ υ

 σι ι ω ω ως λε ε ε γο ο ον τα α ^{π ρ} ση η με ε

 ρον σω τη ρι ι α τω ω κο ο ο σμω ω ^Δ ο τι

 α νε ε ε ε στη Χρι ι στο ος ως πα αν το ο δυ υ

 υ υ υ να α α α μος ^{π ρ}

ὠδὴ ε'

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ο ρ θρι ι σω ω μεν ο ο ο ορ θρου ου ου βα θε ε

 ε ε ος ^{π ρ} και αν τι μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ

 μνο ον ^Δ προσ οι οι οι οι σο ο μεν τω ω Δε σπο ο ο

 ο τη ^{π ρ} και Χρι στο ον ο ψο ο με ε θα ^Δ

δι ι ι και αι ο συ υ νη η ης η η λι ι ι
 ον **Δ** πα α σι ι ζω ω ω ην α α να α
 τε ε ε ε ελ λο ο ο ον τα **π ρ** ῶδὴς'

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους
 πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἕξανέστης τοῦ τάφου.

Κ α τη ηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις τη ης
 γης **π ρ** και συν ε τρι ι ψας μο ο χλους **Δ** αι ω νι ι ι
 ι ουους **χ ρ** κα το ο χους πε πε ε δη η με ε
 ε ε ε νω ων Χρι ι ι στε **π ρ** και τρι η με ε ρος
 ως εκ κη του ους Ι ω ω νας **Δ** εξ α νε ε ε
 στη η ης του τα α α α φου **π ρ** ῶδὴζ'

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους

τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ο παῖ αἰ αἰ αἰ δας ^χεκ κα μι ι ι νο ρυ υ
σα α με ε νο ος ^δγε ε νο ο ο ο με ε νο ος α
α αν θρω ω ω πο ος ^ππα α σχει ει ει ει ει
ω ως θνη η τος ^ακαι αἰ αἰ δι ι α πα θου ους το
ο θνη η το ο ο ο ον ^δα φθαρ σι ι ι ι
α αν ^χε ε εν δυ υ υ υ ει ει ε ε ευ πρε ε ε
πει ει ει α αν ^πο μο ο ο νος ευ λο ο γη
το ος των πα α τε ε ε ρων ^δΘε ο ος και υ
υ πε ερ ε ε ε ε εν δο ο ο ο ξος ^π ὠδὴ η'

[Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.]

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ,

καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου

ου με εν το ο ον Κυ υ υ ρι ι ι ο ον

Α αυ τη η η κλη η η τη η η η και αι α

α γι ι ι α α η η με ε ε ρα α

η μι α των Σα αβ βα α α τω ων η βα σι

ι λι ι ις και αι αι κυ ρι ι ι ι α ε ορ

των ε ο ορ τη η η η και αι παν η η η

η η γυ υ υ ρις ε ε ε στι ι ι ι πα αν

η η η γυ υ υ ρε ε ε ω ων εν η η η

ε ευ λο γου ου ου με ε εν Χρι ι στο ον εις

του ου ους αι αι αι ω ω ω ω να α α ας π 9

Θ' ὤδὴ

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.148*

«Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

ε την φα ει νην λαμ πα α δα και μη τε ρα του Θε ου π 9

την α ρι ζη λον δο ξαν και α νω τε ραν παν των

των ποι η μα α των εν υ μνοις μεγα λυ υ νο μεν π 9

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Σοῦ τὴν φαεινὴν ἡμέραν, καὶ ὑπέρλαμπρον Χριστέ τὴν δλόφωτον χάριν, ἐν ἧ ὠραῖος κάλλει τοῖς Μαθηταῖς σου, ἐπέστης μεγαλύνομεν.

Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε π 9

ου την φα ει νην η με ε ραν και υ περ λαμ προν Χρι

στε πρ την ο λο φω τον χα ριν εν η ω ραι ος

καλ λει τοις μα θη ται αις σου Δ ε πε στης μεγα λυ υ νο

μεν πρ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σὲ τὸν χοϊκῆ παλάμη ψηλαφώμενον πλευράν, καὶ μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς αὐτοῦ θείας οὐσίας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι Δ πρ

ε τον χο ι κη πα λα α μη ψη λα φω με νον πλευ

ραν πρ και μη φλε ξαν τα ταυ την πυ ρι τω της α υ

λου θει ας ου σι ι ας Δ εν υ μνοις μεγα λυ υ νο μεν πρ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην **Δ** **π** 9

Σε τον ως Θε ον εκ τα α φου α να σταν τα Χρι στον **π** 9 ου

βλε φα ρις ι δον τες αλ λα καρ δι ας πο θω πε πι

στευ κο ο τες **Δ** εν υ μνοις μεγα λυ υ νο μεν **π** 9

Καταβασία θ' ὠδῆς, τοῦ Πάσχα

Σύντομος

Ἦχος **Γ** Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.28*

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ Ἄγνῃ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε·
ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἄγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ὁ **χ** αγ γε λος ε βο ο α τη κε χα ρι τω με

Δ ε νη α γνη Παρ θε νε χαι ρε και πα λιν ε ρω χαι αι

ρε ^Δ ο σος Υι ος α νε στη τρι η με ρος εκ τα

φου ^{π ρ}

Φ ω τι ζου φω τι ζου ^{π ρ} η νε α Ι ε ρου σα

λημ ^Δ η γαρ δο ξα Κυ ρι ου ε πι σε α νε τει λε ^{π ρ}

χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων ^Δ συ δε Α γνη η η

τερ που Θε ο το ο κε ^Δ εν τη ε γερ σει του το ο

κου ου σου ^{π ρ}

* σου ου ου ου ^{π ρ}

Ἄεγι

Ἦχος $\frac{4}{\bar{q}}$ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστήριον
ἀ' ἐκδόσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.149*

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ Ἄγνη Παρθένε, χαῖρε, καί πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε·
ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ
ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἄγνη, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ο α αγ γε λο ος ε ε ε βο ο ο α α τη η

Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η α

α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι αι ρε ε και αι πα

λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο σο ος

Υι υι ο ος α α νε ε ε ε στη η τρι ι ι η η

η η με ρο ο ος ε ε εκ τα α α α α

φου π ρ

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου η νε

ε ε α α Ι ι ε ε ε ρου ου σα α α λη

ημ η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

ε ε πι ι σε ε α α α νε ε ε τει ει λε ε π ρ
 χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων Δ σου υ υ υ
 δε ε α α α γνη η η η τε ερ που Θε ε ο
 ο το ο ο κε ε Δ εν τη η Ε ε γε ε ερ σει
 του ου το ο ο ο ο κου ου ου ου σου ου ου ου π ρ

Ἑξαποστειλάρια

Ἦχος ⲛⲓⲁⲓ ⲁⲓ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' έκδοσις 1931-1935
 ἐπανεκδόσις 1991 σ.150*

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ')

α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων ⲁⲓ (γ')

Ψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Υ ψου ται Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προσ

κυ νει τε το υ πο πο δι ω των πο δων αυτου χορός 6'

ο τι α α γι ος ε στι

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἦχος ἠ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἐκδοαίς 1931-1935
ἐπανέκδοαίς 1991 σ.150*

Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσης, τραυματισθέντι διὰ σέ, σὺν μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν. (β')

Ε μων με λων χει ρι σου ^π₉ εξ ε ρευ νη σας τα ας

πλη γας ^η μη μοι Θω μα α πι στη η σης ^π₉ τραυ μα τι

σθεν τι δι ι α σε ^η συν μα θη ταις ο ο μο φρο

ο ο νει ^α₉ και ζων τα κη η ρυτ τε Θε ε ον ^η(β')

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χορεύει, σήμερον αἴρονται κλεῖθρα, θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος· ὁ Κύριος καὶ Θεός μου.

С η με ρον ε αρ μυ ρι ι ζει ^π₉ και και νη κτι

σις χο ρευ ει ση με ρον αι ρον τα κλει ει θρα π θυ

ρων και της α α πι στι ας Θω μα του φι λου ου

βο ω ω ω ν τος ο Κυ ρι ος και αι Θε ος μου

Εἰς τοὺς Αἶνους

Πασαπνοάριον ἦχος α' (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Στιχηρὰ Προσόμοια

Πανεύφημοι μάρτυρες

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.151*

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, ζωοδότα ἔγερσιν, ὡσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστέ τοῦ μνήματος οὕτω κεκλεισμένων θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθὲς σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἄμετρον ἔλεος.

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης αυ του

Μ ε τα την εκ τα φου σου φρι κτην **Δ** ζω ο δο τα ε γερ

σιν **π** ωσ περ σφρα γι δας ουκ ε λυ σας Χρι στε του μνη μα

τος **π** ου τω κε κλει σμε ε νων θυ ρων εισ ε λη λυθας **π** προς

τους παν ευ κλει εις α πο στο λους σου χα ρο ποι οι ων

αυ τους **π** και ευ θε ες σου πα ρε χο μενος του τοις Πνε

ε ευ μα **Δ** δι α μετρον ε ε λε ε ος **π**

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ↗

Δ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος **Δ** αι

νει τε αυ τον **Δ** εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα **Δ** τὸ ἴδιον ↗

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἠνίκα σύ, τοῖς μαθηταῖς ὠφθης Κύριε· ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἥλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

Α ἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

π ρ

Θ ω μας ο και Δι δυμος ουκ ην εν δη μων η νικα

π ρ συ τοις μα θη ταις ω φθης Κυ ρι ε ο θεν η πι στη

π ρ σε τη ση Α να στα α σει ει και τοις κα τι δου σι σε

ε βο α ει μη βα λω τον δα κτυ λον εις την πλε ευ ραν

π ρ αυ του και των η η λων τα τυ λω μα τα ου πι στε

π ρ ε ευ ω ο τι εξ ε γη η γε ρ ται

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστὸς τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γινῶθί με ὅστέα ἔχοντα καὶ γεῶδες σῶμα καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι, ὃ δὲ ἐβόησεν ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις, δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

ω ς θε ε λει ψη λα φησον Χρι στος τω Θω μα ε βο η

σε βα λε την χει ρα και γνω θι με ο στε α ε χον τα

και γε ω δεσ σω ω μα και μη γι νου α πι στος ε

πι σης δε τοις αλ λοις πι στω θη τι ο δε ε ε βο

η σεν ο Θε ο ος μου και ο Κυ ρι ος συ υ πα

α αρ χεις δο ξα τη Ε γε ρσει ει σου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π τ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.153#

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ τῆς ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ βασιλεῦ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρός, ὠφθης τοῖς μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος καὶ τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ τοὺς τύπους ἔδειξας. Δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν, ὃ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α

α α μην

Μ εθ η με ε ε ε ρα α ας ο ο κτω της ε

γε ερ σε ε ε ω ω ω ω ως σου Ι η σου βα

σι ι λευ ^Δμο νο γε νες Λο ο γε του ου Θε

ε ε ου ^πω φθη ης τοι οι οισ μα α αθη η ται

αι αις σου ^Δκε κλει σμε ε νω ων τω ω ων θυ υ

ρων ^Δτην ει ρη η νη η ην σου πα α α ρε

χο ο ο με ε ε ε νος και τω α πι στου

ουν τι μα α θη η τη τους τυ υ υ πους ε ε ε

δει ει ει ει ξας ^πδε ευ ρο ο ψη η λα α φη

η η σον τας χει ρα α ας και αι αι του ουσ πο

ο ο δας ^Δκαι την α κη ρα το ο ον μου ου πλε

ε ευ ραν ^πο δε πει σθει εις ε βο ο ο α

α α α σοι ο Κυ ρι ο ο ο ος μου χορός β'

και ο Θε ο ος μου δο ο ο ξα α α α σοι

Δοξολογία Ι ἦχος πλ.β' (με βαρὺ)

Χριστοδούλου Γεωργιάδου Κεσσανιέως
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ π Πά χ

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπιμέλειαν 1991 σ.154*

μὲ βαρὺ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φω ως δο ξα εν

υ ψι στοις Θε ω ω και ε πι γη ης ει ρη

νη εν αν θρω ποις ευ δο κι ι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι ι στου ου

μεν σοι δι α την με γα α λην σου δο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ζ' λ' ε που ρα νι ε Θε

ε ε ε Πα τερ παν το κρα α α α τος ζ' λ' Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες ζ' λ' Ι η σου ου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ζ' λ' ο α μνο ος του Θε ου ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ

τι ι αν του κο ο ο σμου ζ' λ' ε λε η σον η μας

ο αι αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο ο σμου π

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ζ' λ' ο κα θη η

με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μα ας

Ο τι συ ει μο νος α α γι ι ος σου ει

μο νος Κυ ρι ι ος Ι η σου ους Χρι στος εις δο ο

ο ξαν Θε ε ου Πατρος α μη ην

Καθ ε κα α α στην η με ραν ευ λο

γη η σω ω σε ε και αι νε ε ε ε σω

το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ υ ρι ι ε εν τη

η με ρα τα α α αυ τη α να μαρ τη η η του

ους φυ λα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ο Θε

ο ος των πα τε ε ρων η μω ων και αι νε το ο

ον και δε δο ξα σμε ε ε ε νον το ο νομα α

σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ υ ρι ι ε το ε λε ος σου εφ

η μα ας κα α θα α α περ ηλ πι ι σα μεν

ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ο ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε ε

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα δι και ω μα τα α α

σου (6')

Ευλογητος ος ειει Κυυριι εεεε
εεε διι δαξονμετα δι και ωματααα

σου

Κυριεκαταφυγη εγενη ηθης ημιιν
ενγενεαα και γενεαα εγωειει
ειειπα Κυυριι εελεεησον

μειιιιασαιτηνψυχηηηνμου οτιημαρτο

οονσοι

Κυυριι επρος σε κατεεεφυγονδι

δα ξο ο ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α α

σου ο τι συ ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης εν τω φω

τι ι ι σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα α τει ει νο ον το ε λε ο ο ο ο ος

σου ου τοις γι νω σκου σι ι ι σε

Α Α α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος

α α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

(γ)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων α μη ην

Α α γι ος α θα νατος ε λε ησον η μα ας

Α α α α γι ι ι ος ο ο Θε ε ε ο ο

ο ο ος

Α α α α α γι ι ι ος ι ι σχυ υ υ ρο ο

ος

Α α α α α α α α α α α α γι κε α

α γι ι ι ι ος α θα α α α α α α

α α α α θα α να α α το ο ος ε λε ε ε

 η η η σο ον η η η μα α α α α α α α

 α ας

Δοξολογία II ἦχος πλ.β'

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ π Πά χ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.160*

Δο ξα σοι τωδει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι στοις

Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο

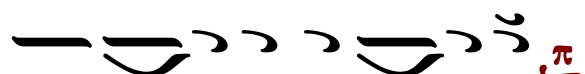
 κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν

 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

 με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε ε Πα τ ε ρ π α ν

τ ο κ ρ α α τ ο ρ Κυ ρ ι ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η σ ο υ

Χ ρ ι σ τ ε κ α ι α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε ο υ ο Υ ι

ο ς τ ο υ Πα τ ρ ο ς ο α ι α ι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ κ ο

ο ς μ ο υ ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς α μ α ρ τ ι

ι α ς τ ο υ κ ο ς μ ο υ

Π ρ ο ς δ ε ξ α ι τ η ν δ ε η σ ι ν η μ ω ν ο κ α θ η μ ε ν ο ς ε κ δ ε

ξ ι ω ν τ ο υ Πα τ ρ ο ς κ α ι ε λ ε η σ ο ν η μ α ς

Ο τ ι σ υ ε ι μ ο ν ο ς α γ ι ο ς σ υ ε ι μ ο ν ο ς Κυ

ριος Ιησους Χριστος εις δοξααν Θεου Πατρος α

μη ην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω σε και

αινεσω το ονομα σου εις τον αιωωω

να και εις τον αιωωωνα αιωωωνος

Καταξιωσον Κυριε εντη ημερα ταυτη

αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατερων

ημων και αινετον και δεδοξασμε εενον

το ονομα σου εις τους αιωωωνα αιωωωνην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^Δ κα

θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε ε ^π

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^Δ δι δα ξο ον με τα δι

και ω ματα σου ^π (6')

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω ματα σου ^π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ^π ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ^Δ ι ασαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ το ον

σοι ^π

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δ ι δ α ξ ο ο ν

μ ε ^Δ του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου ^π

Ο τι πα ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ^Δ εν τω φω τι σου ο

ψ ο με θ α φω ω ς ^π

Π α ρ α α τ ει ν ο ν τ ο ε λε ο ο ς σου ου τοι ς γι

νω σ κ ο υ σ ι ι σε ^π

Α α γ ι ο ς ο Θε ο ς ^Δ α γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς ^κ α γι

ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μα α ς ^π (γ')

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα τι ^π

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

α α γι ος ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ος

α γι ος ι ι σχυ υ υ ρο ος

α γι ο ος α θα α α να α α α τος

ε λε ε ε η η η σο ον η η η μα α α α

α α ας

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Χριστὸς Ἄνέστη

Ἦχος λ̣ ή Πα ϛ̣

Τὰ παρακάτω 3 Χριστὸς Ἀνέστη ψάλλονται συγχρόνως ὑπὸ τριῶν.

Χ ρι στο ος α νε στη η ε εκ νε ε κρων ^{π 9} θα να α
τω θα α να α το ον πα τη η η σα α α ας και τοι οis
ε εν τοis μνη μα si ^{π 9} ζω ην χα ρι σα α α με νος ^Α

^{π 9}

Χ ρι στο ος α νε στη η ε εκ νε ε ε κρων ^{π 9}
θα να α τω θα α να α το ον πα τη η η σα α
α ας και τοι οis ε εν τοis μνη η μα si ^{π 9} ζω ην χα

ρι σα α με νος ^Α ^{π 9}

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων ^{π 9} θα να α τω
θα να τον πα τη σας και τοis εν τοis μνη μα

σι ^πζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ

Τρισάγιον

Ἦχος ^Δ Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.165*

Α ^χ α γι ι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο

ο ος α α γι ι ι ο ο ος ι ι ι σχυ υ υ

ρο ο ο ο ος α α γι ι ι ος α θα α να α α

τος ^ε ε λε ε ε η σο ο ο ον η μα ας ^Δ *τὸ τρίτον*

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ^ε α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ο ος ^Δ

α α α α α α α α α α γι ι ι ος α θα α

α α να α α το ο ο ος ε λε ε ε η

σο ο ο ον η μα ας

τὸ τρίτον ψάλλεται καὶ οὕτως

α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ος α

φι γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α τος ε λε

ε ε η σο ο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

α α α α α α α α γι ι ι ος α θα α

α α να α α το ο ο ος ε λε ε ε η

σο ο ο ον η μα ας

Δύναμις, Γεωργίου τοῦ Κρητῶς

Γεωργίου τοῦ Κρητῶς

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου
 Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
 ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανεκδόσις 1991 σ.166*

ε ε Δυ υ να α α μιν

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α τος

λε ε ε ε ε ε ε η η σο ον η μα α α

α α α α α α α ας

Χερουβικόν ἦχος α'

ἦχος 4/4 Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.168#

ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι χοι οι οι

ι τα α α α α α α α α α α α α α Χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου Χε ε

ε ερου ου βι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ στι

ι ι ι ι ι ι μ υ υ στι ι κω ω ως

ει χο νι ι ι ι ι ι ι ε ε ι χο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ζο ο ο ο ε ι ε ι χο ο ο νι ι ι ι ι ι

ι ι ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η η η η ζω ο ο ο ο ποι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω

ω ω Τρι ι ι ι ι α α α α α α α α

Τ α ι ς α α γ γ ε ε λ ι ι κ α ι ς α ο ρ α α α

τ ω ω ω ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ ο υ μ ε ε ν ο ο ν

τ α α α α α ξ ε ε ε ε σ ι ν α α α λ λ η

λ ο υ ο υ ο υ ο υ ι α α α α α α α α α

Λειτουργικά ἦχος πλ.α'

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.170*

Π α τ ε ρ α Ὑ ι ο ν κ α ι α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α Τ ρ ι α δ α

ο μ ο ο υ ο υ σ ι ο ν κ α ι α χ ω ω ρ ι ι ι σ τ ο ν

Ε λ ε ο ν ε ι ρ η ν η ς θ υ σ ι α ν α ι ν ε ε σ ε ε ε ω ς

Κ α ι μ ε τ α τ ο υ Π ν ε υ μ α τ ο ς σ ο υ

C ε ε υ υ μνου ου ου ου μεν π σε ε ευ λο γου ου

ου ου μεν χ σοι ευ χα ρι στου ου ου ου μεν Κυ υ ρι

ι ε και δε ο με θα α α α α σου ο ο Θε

ε ο ος η η η μω ω ων π

εις τὸ Ἑξαιρέτως

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.171*

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

C ε ε τη ην φα ει ει νη η ην λα αμ πα

α α α α α δα α α α α και αι μη η τε ε

ρα α α του ου ου Θε ε ε ου ου τη η η η ην α

ρι ι ζη η λο ο ον δο ο ο ο ο ο ξα α α

αν και αι α νω τε ε ε ρα α α αν πα α
 α αν τω ων των ποι οι η η μα α α των
 εν υ υ υ μνοις με ε ε γα α λυ υ υ υ
 υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Κοινωνικὸν ἦχος α'

Πέτρου Λαμπαδαρίου
(διασκ. Γαβριήλ Κουντιάδου)

Ἦχος λ π ῥ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστήριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.172*

Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών. Ἀλληλούια.

παι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει I ι ι

ε ε ε ρου ου ου ου σα α α α α α α α α α

α α α α α α χα α α α α α α α α α

χα α α α α I ε ρου ου ου ου ου ου σα α α

λη η η η η η η η η η ημ ζ το ο ο

ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ χ ρ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ το ο ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ π ρ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι το

ο ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον π ρ αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρ αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει χ ρ αι νει ει

το ον Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο τον Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο π ρ

το ο ον Θε ε ε ε το ον Θε ο ο ο ο ο ον

σου ου ου ου η Σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ω ω ω ω ν χ ρ Α α αλ λη λου ου ι ι ι

α ααα α αα α α π ρ

Θῆν τὸ ὄνομα Κυρίου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με ε

α πο του νυν και ε ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο ο

ος

Κυριακή Γ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα (Μυροφόρων)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Εἰς τὰ Ἑσπέρια

Κεκραγάριον

Ἦχος Δι'

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.175*

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

 Κ υ υ υ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ο ος

 σε ε εισ α α α κου σο ον μου ει εισ α κου ου ου

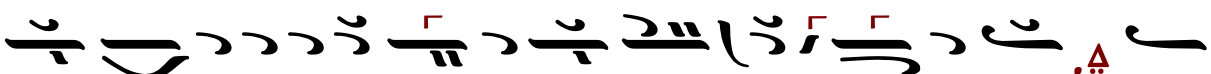
 ου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι

 ι ι ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε εισ

 α α α α κου ου σο ο ον μου προ ο ο σχεε τη

 φω νη η η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν

τῶ κε κρά γε ναι αὶ με εἰς ἐπὶ οὐρανὸν
τω κε κρα γε ναι αι με ε ε προ ος σε εις α

κου σο ονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ἡ ἡ μου οὐ ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ἐν ὧ ὡ ὡ πει ἰ ο ο ὦν σου εἰς ἐπὶ οὐρανὸν
εν ω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε ε πα αρ

σι ἰς τῶν χειρῶν μου οὐ θύσις ἡ ἐσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ἐσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Ἐπιγραφή Ἀναστάσιμα (εἰρημολογικῶς)

Ἦχος Δε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.176*

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν λόγον σαρκωθέντα, ἐκ παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Ε ξα γα γε εκ φυ κα κης την ψυ χην

μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τι

σου

Τ ον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε ον

Λο γον σα ρκω θεν τα εκ παρ θε ε νου Μα ρι ι ας

δευ τε προσ κυ υ νη σω μεν Σταυ ρον γαρ υ υ πο μει νας τη

τα φη πα ρε δο θη ως αυ τος η θε λη σε και α να

στα ας εκ νε κρων ε σω σε με τον πλα νω ω με νο ον αν θρω

πον

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδοῖς μοι.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε, προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως
ου αν τα πο δω ως μοι

Χ ρι στος ο Σω τηρ η μων το καθ η μων χει ρο γρα φον προσ
η λω ω σας τω Σταυ ρω εξ η λει ψε και του θα να
του το κρα τος κα τηρ γη σε προσ κυ νου ου μεν αυ του την
τρι η η με ρο ον Ε γερ σιν

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὺν ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἔστι, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε
Κυ ρι ε εισ α α κου σον της φω νη ης μου

Κυν αρ χαγ γε λους υ μνη σωμεν Χρι στου ουτην Α α να στα

σιν αυ τος γαρ λυ τρω της ε στι και Σω τη ηρτων ψυ

χων ημων και εν δο ξηφο βε ρα και κρα ται α δυ

να α μει πα λιν ερ χε ται κρι ναι κο ο σμον ο ον ε

πλα σε

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναῖξί·
Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· Ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διό σε
προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα εις την φω νη ην της δε η σε ως μου

Κ ε τον σταυ ρω θεν τα και αι τα φεν τα αγ γε

λος ε κη ρυ ξε Δε σπο την και ε λε γε ταις γυ ναι

ξι δευ τε ι δε τε ο που ε χει το ο ο Κυ ρι ος

α νε στη γαρ κα θως ει πεν ως παν το δυ να μος δι

ο σε προσ κυ νου με τον μο ο νον α θα να τον Ζω ο

δο ο τα Χρι στε ε λε η σον η μας

Ἐὰν ἀνομίας παρατήρησῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

ε ν τω Σταυ ρω σου κα τη ρη σης την του ξυ υ λου

καταραν εν τη τα φη σου ε νε κρωσας του θα να του ου

το κρα τος εν δε τη ε γερ σει σου ε φω τι σας το

γε νος των αν θρω πων δι α του το σοι βο ω ω

μεν ευ ερ γε τα Χρι στε ο Θε ο ος η μωων δο ξασοι

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦνοιγήσαν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοῦς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε

πι ι τον Κυ ρι ον

Η νοι γη σαν σοι Κυ ρι ε φο βω πυ λαι αι θα να του

πυ λω ροι δε α δου ι δο οντες σε ε πτηξαν πυ

λας γαρ χαλ κας συν ε τρι φας και μο χλους σι δη ρους συν

ε θλα σας και εξ η γα γες η μας εκ σκο του ους και

σκι ας θανα του και τους δε σμους η μων δι ερρηξας

*Ἀπὸ φυλακῆς πρώτας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρώτας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Τὸν σωτήριον ὕμνον ἄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν, δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
προσπέσωμεν λέγοντες· ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, καὶ ὢν ἐν κόλποις
τοῦ Πατρὸς, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ

ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τ ον σω τη ρι ον υ μνον α δον τες εκ στο μα των α να

α μελ ψω μεν δευ τε παν τες εν οι κω ω Κυ ρι ου προς πε ε

σω ω μεν λε γον τες ο ε πι ξυ λου σταυ ρω θεις και

εκ νε κρω ων α να στας και ων εν κολ ποις του Πα τρος

ι λα σθη τι ταις α μαρ τι αις η μω ων

Ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστίριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.178*

Ὅτι παρὰ τῆ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ' αὐτῆ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες ὄρθρου βαθέος, ἀρώματα λαβοῦσαι τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον, ἅπερ δὲ οὐκ ἤλπιζον εὑροῦσαι, διελογίζοντο εὐλαβούμεναι τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν, καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· Ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ ἔστιν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβῆς ἀσφάλεια; Γέγονε δὲ μηνυτῆς τῶν ἀγνοουσῶν γυναικῶν, ἕξαστράπτων ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; ἐξηγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ραυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Α ι μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ορ θρου βα α θε ε ε

ως α ρω μα α α τα α α λα βου ου σαι του

Κυ ρι ου τον τα α α α φον κα τε ε ε λα α α α

βον α περ δε ουκ ηλ πι ζο ο ον ευ ρου ου σαι δι

ε λο γι ζον το ευ λα βου ου με ε ναι του λι θου

τη η ην με τα α θε ε ε ε σιν και προς αλ

λη λας δι ε λε ε ε γον το που ει σιν αι σφρα

γι ι ι ι δεσ του μνη η η μα α α α τος που ε

στιν η του Πι λα του κου ου ου στω δι ι α και

α κρι βη ης α α α σφα α λει ει ει α γε γο

νε δε μη νυ της των α γνο ου σω ωων γυ ναι αι κων

εξ α στραπτων αγ γε ε λος και φα α σκων προ ος α αυ τα

ας τι με τα θρη νων ζη τει τε το ον ζω ω ων τα

και ζω ο ποι η σαν τα το γε νο ος των βρο ο των εξ

η γερ θη Χρι στος ο Θε ος η η μων εκ νε κρω ων ω

ως Παν το δυ υ υ να α α α μος πα ρε χων πα

σιν η η μιν α φθα ρ σι αν και ζω ην φω τι σμον και

το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι μαθήτραι κινᾶτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται, ἴδετε τὴν φθοράν, τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν, τὰς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς, ὑπνοῦντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν, τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ, ὁ Ἄδης θρηνεῖ, δραμοῦσαι χαρᾶ, εἶπατε τοῖς ἀποστόλοις, ὁ νεκρῶσας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Τι τα μυ ρα τοις δα κρυ υ σι μα θη τρι ι ι αι αι αι

κιρ να α τε ο λι θος κε κυ λι ι σται ο τα α

α α φος κε κε ε ε νω ω ω ται ι δε τε ε την

φθο ρα α αν τη ζω η πα α α τη η θει ει ει

σαν τας σφρα γι δας μαρ τυ ρου σα ας τη λα αυ γως υ

πνου ουν τα ας δει ει ει νως τους φυ υ λα α κας των

α α α πει ει ει θων το θνη το ον σε σω σται

σαρ κι Θε ε ου ο α α α δης θρη η νει ει δρα

μου σαι χα ρα ει πα τε ε τοι οι οισ α α απο στο

ο λους ο νε κρω σας Χρι στος τον θα να α τον πρω το

το κος εκ νε ε κρων η μας προ α γει ει ει εις την

Γα α λι λαι αι αι αν

“Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῳιαι γενόμεναι, καὶ τὸ μνημῆμά σου μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι, ἐπεζήτησαν σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἀχραντὸν σῶμά σου, καὶ τοῦ ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηγηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον. “Οτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Δι μύ ρο φο ροι ορ θρι αι γε ε ε νο με ε ναι

και το μνη μα σου με τα σπου δης κα α α τα α α λα

βου ου σαι ε πε ζη η η του ου ουν σε

ε Χρι ι ι στε προς το μυ ρι σαι το α α α α

χραν τον σω ω ω μα α α α σου και του αγ γε

λου τοις ρη μα σιν εν η η η χη θει ει σαι χα ρο

ποι α α α συ υμ βο ο ο λα τοις α πο

στο ο ο ο λοις ε κη η η ρυ υ υ τ τον ο τι α

νε στη ο αρ χη γος της σω τη ρι ας η η μων σκυ

λε ευ σα α ας τον θα α να α α τον τω δε κο

 σμω δω ρου με ε νος ζω ην αι ω ω ω νι ι ι ι

 ον και το με ε γα α ε ε ε λεε ε ε ος

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 ἀ' ἐκδοσίς 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.181*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

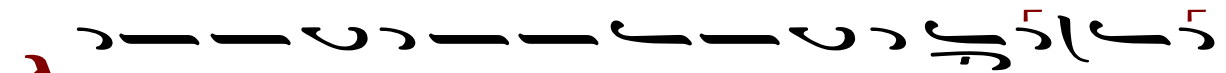
Αἱ μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, καὶ τὰς σφραγιδας τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι, μὴ εὐροῦσαι δὲ τὸ ἄχραντον σῶμά σου, ὀδυρόμεναι, μετὰ σπουδῆς ἦλθον λέγουσαι· Τίς ἔκλεψεν ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς εἴληφε νεκρὸν γυμνὸν ἐσμυρνισμένον τῆς Μητρὸς μόνον παραμύθιον; ὦ! πῶς ὁ νεκρὸς ζωώσας τεθανάτωται; ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, πῶς τέθαπται; ἀλλ' ἀνάστηθι Σωτὴρ αὐτεξουσίως, καθὼς εἶπας τριήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

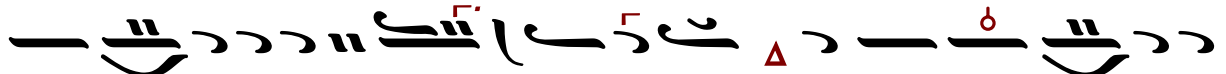
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω

 και α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

 Α ι μυ ρο φο ροι γυ ναι κες τον τα φον σου ου κα α

 α τα α α λα α βου ου ου σαι και τας σφρα γι ι ι

δας του ουμνη η μα τος ι δου ου ου ου σαι μη

η ε ευ ρου ου σαι αι αι δε το ο α α α α χραν

τον σω ω ω ω μα α α α σου ο δυ ρο ο

με ε ε ναι με τα σπου ου δη ης η ηλ θον λε ε

γου ου ου σαι τι ις ε ε κλε ε ε ψεν

η μω ων τη ηην ε ελ πι ι ι δα τις ει ει λη

φε ε νε ε κρον γυ μνον ε ε ε σμυ υ υρ νι ι σμε

ε ε νον της Μη τρος μον πα α α ρα μυ υ

υ θι ι ι ι ον ω πως ο νε κρους ζω ω

ω σα ας τε θα να α α α τω ω ω ω ται ο τον

α δην σκυ λε ευ σα ας πως τε ε ε θα α πται αλλ

α να στη η η θι ι Σω τηρ α α αυ τε ε εξ ου ου

σι ι ι ως κα θως ει πα ας τρι η

η η με ε ε ε ρος σω ζων τα ας ψυ χα α ας η

η η η μω ω ω ων

Δογματικὸν «Παῖλθεν ἡ σκιά» (Βλέπε Δευτέρα τῆς Διακαινισίμου)

Θίς τὴν Ἐκτενῆ

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.183*

Κ υ ρι ι ι ε ε ε λε ε ε ε ε ε η

η η σο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ ρι ι ι ε

ε ε ε λε ε ε ε ε ε η η η σο ο ο

ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ε ε

ε ε λε ε ε ε ε η η η σο ον

Θεις τὸν Ἑτίχον

Ἦχος Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, ἄπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Η Α να στα σι ις σου Χρι ι στε Σω τηρ α πα

σαν ε φω τι σε την οι οι κου με νην και α νε κα

λε σω το ι ι δι ον πλασμα παν το δυ να με Κυ υ ρι

ε ε δο ξα σοι

Ἑτιχηρὰ τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.183*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὡς περ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρῆνον ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἶμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὄν πρό μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγγυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμὲ ἐκουσίως ὑπελθόντα θάνατον· πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψάύσω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ οἰκτίρμων; Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφήν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι υι ω και α γι ι ι ω Πνε

ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω νω ων α α α μην

C ε τον α να βαλ λο με ε ε νον το ο φως

ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον κα θε λων

Ι ω σ η φ α π ο τ ο υ ξ υ υ υ λ ο υ ο υ σ υ ν Ν ι ι ι κ ο δ η η

η η μ ω π και θε ω ρ η σ α ς ν ε ε κ ρ ο ν γ υ υ μ ο ν

α α α α α τ α α α α φ ο ν ρ ο ε υ σ υ μ π α α

θ η η η η τ ο ν θ ρ η η ν ο ο ν α α α ν α λ α α

β ω ν ρ ο δ υ ρ ο ο μ ε ε ε ν ο ς ε ε λ ε ε

ε ε γ ε ν ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι μ ο ι ο ι γ λ υ κ υ τ α α τ ε

ε Ι η σ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο ν π ρ ο μ ι κ ρ ο υ ο η

η λ ι ι ο ς ε ν Σ τ α α α α υ ρ ω κ ρ ε μ α μ ε ν ο ν θ ε

α σ α α μ ε ε ε ν ο ς ζ ο ο ο φ ο ν π ε ρ ι ι

ε ε ε β α α λ λ ε ε ε τ ο και η η η γ η

τῷ φῶ ο ο βῶ ω ε ε κυ μαι αι αι αι αι αι

αι αι νε το ο ο και δι ερ ρη η γνυ υ υ

το να ου ου το ο κα α τα α πε ε ε ε

ε τα α α α σμα ^{π ρ} αλλ ι δου ου νυ υν βλε ε

ε πω ω ω ω σε ^{χ ρ} δι ε με ε ε κου ου σι ι ι

ως υ πελ θο ο ον τα θα α να α α τον ^{π ρ} πω ω

ως σε ε κη δε ε ευ σω ω ω Θε ε ε ε ε μου ^{π ρ}

η η η πω ως σιν δο ο ο σι ι ν ει λη η η

η σω ^{π ρ} ποι αις χερ σι δε προ οσ ψα α αυ σω το σον

α α κη η η η ρα α α τον Σω ω ω ω μα ^{π ρ} η

ποι α α σμα α τα α με ελ ψω τη ση ε ε ξο ο ο

ο δω ω οι κτι ι ι ιρ μον με γα λυ νω

ω τα Πα α α θη η η η σου υ μνο λο ο γω ω

και τη η ην τα φη η η ην σου συν τη Α να στα

α α σει ει κρα α αυ γα α α α α ζων Κυ ρι

ι ε δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι

* και κατά τούτον τον τρόπον

με γα λυ υ υ υ νω ω τα Πα α α θη η η

η η τα Πα α α α α α θη η σου υ μνο λο ο γω

ω και τη η ην τα φη η η ην σου συν τη Α να

στα α α σει ει ει ει ει κρα α αυ γα α α α α

α α α α ια α α α ζων ^χη Ky υ ρι ι

ι ε δο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι οι ^πη

Ἀπολυτίκια

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστίριον
α' ἐκδόσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.186*

Ὄτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θανατον η ζω η η

α θα α να τος ^Δ το τε τον α δην ε νε εκρω σας

τη α στρα πη της θε ο τη τος ^ε ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη

σας πασαι αι δυναμεις των επουρανιων ε

κραυγασον Ζωοτοτα Χριστε ο Θεος ημων δο

ο οξα σοι

Δόξα Πατρι και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας και ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξα Πατρι και Υἱω και αγιω Πνευμα

τι

Ο ευσχημων Ιωσηφ απο του ξυλου

καθελων το αχραντον σου σωμα σινδονικαθα

αρειλησας και αρωμασιν εν μνημα

τι και νωκη δευσας απεθετο αλλα τριημερος

α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το

με γα ε ε ε λε ος

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ταις μυροφόροις γυναιξι, παρα το μνημα επιστας, ο αγγελος εβόα: Τα μύρα τοις θνητοις υπαρχει αρμόδια, Χριστος δε διαφθορας εδειχθη αλλότριος: αλλα κραυγάσατε: Άνέστη ο Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ταις μυροφοοροις γυναιξι παρα το μνημα

επιστας ο αγγελος εβόα τα μύρα τοις θνητοις υ

παρχει αρμοοδια Χριστος δε διαφθορας ε

δειχθη αλλοτριος αλλα κραυγάσατε ανεστη ο

Κυ υ ρι ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα

ε λε ο ο ος

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Θεὸς Κύριος

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.188*

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η

μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ι ου

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.188*

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι, Κύριε δόξα σοι.

Τ ο ν λ ι ι θ ο ν τ ο υ μ ν η μ α τ ο ς σ φ ρ α γ ι σ θ η ν α ι μ η κ ω λ υ
σ α ς τ η ν π ε τ ρ α ν τ η ς π ι ι σ τ ε ω ς α ν α σ τ α ς π α ρ ε
σ χ ε ς π α σ ι Κ υ ρ ι ε δ ο ο ο ξ α σοι

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον, ἐν ὑψίστοις μὴ κενώσας ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, ὑπὲρ πάντων κατεδέξω, Κύριε δόξα σοι.

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι κα ι Υ ι ω κα ι α γ ι ω Π νευ μα
τι

Τ ο ν κ ο λ π ο ν τ ο ν α χ ρ α ν τ ο ν ε ν υ ψ ι σ τ ο ι ς μ η κ ε
ν ω σ α ς τ α φ η ν κα ι Α ν α α σ τ α σ ι ν υ π ε ρ π α ν τ ω ν κ α
τ ε δ ε ξ ω Κ υ ρ ι ε δ ο ο ο ξ α σοι

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνεῖα

ἔσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Παντα υπερενοι αν παντα υπερενοξα
τα σα Θεο το κεμυστηρια τη α γνεια ε

σφραγισηνη και παρθενιαφυλαττομεε

νη μητηρ ε γνωσθης α ψευδης Θεον τεκουσα

αληθινον αυτον ι κετευε σωθη ναι τας ψυ

χας ημων

μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Ἦχος Δε

Γαβριὴλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
επανάκδοσις 1991 σ.189*

Αἱ μυροφόροι ὄρθρῃαι γενόμεναι, καὶ τὸ μνήμα κενὸν θεασάμεναι, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγον τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταιός, καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ ἤρπασε τῶν δεσμῶν, κηρύξατε παρρησίαν. Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Αἱ μυροφόροι ὄρθρῃαι γενόμεναι καὶ
τὸ μνήμα κενὸν θεασάμεναι τοῖς ἀποστόλοις ἐ-
λέγον τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταιός καὶ
τοὺς ἐν Ἄδῃ ἤρπασε τῶν δεσμῶν κηρύξατε παρ-
ρησίαν ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός δω-
ρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου, αἱ γυναῖκες κομίσασαι, λαθραίως πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὄρθρῃαι, τῶν Ἰουδαίων δειλιῶσαι τὴν αὐθάδειαν καὶ στρατιωτῶν προορῶσαι τὴν ἀσφάλειαν· ἀλλὰ φύσις ἀσθενής τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν, ὅτι γνώμη συμπαθῆς τῷ Θεῷ εὐηρέστησε· προσφόρως οὖν ἐκραύγαζον· Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι

τι

Τ α μ υ υ ρ α τ η ς τ α φ η ς σ ο υ α ι γ υ ν α ι κ ε ς κ ο μ ι ι

σ α σ α ι λ α θ ρ α ι ω ς π ρ ο ς τ ο μ η η μ α π α ρ ε γ ε ν ο ν τ ο

ο ρ θ ρ ι α ι τ ω ν Ι ο υ δ α ι ω ν δ ε ι λ ι ω σ α ι τ η ν α υ θ α

α δ ε ι α ν κ α ι σ τ ρ α τ ι ω τ ω ν π ρ ο ο ρ ω σ α ι τ η ν α

σ φ α λ ε ι α ν α λ λ α φ υ σ ι ς α σ θ ε ν η ς τ η ν α ν δ ρ ε ι α ν ε

ν ι ι κ η σ ε ν ο τ ι γ ν ω μ η σ υ μ π α θ η ς τ ω Θ ε

ω ε υ η ρ ε σ τ η σ ε π ρ ο σ φ ο ρ ω ς ο υ ν ε κ ρ α α υ γ α

ζ ο ν α ν α σ τ α Κ υ ρ ι ε β ο η θ η σ ο ν η μ ι ν κ α ι λ υ

τ ρ ω σ α ι η μ α ς ε ν ε κ ε ν τ ο υ ο ν ο μ α τ ο ο ο ς σ ο υ

Και νυν και αιει και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Υπερδεδοξαμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηγε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Υπερ δε δοξα σμε ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε παρ θε νε υ μνου μεν σε δι α γαρ του Σταυ

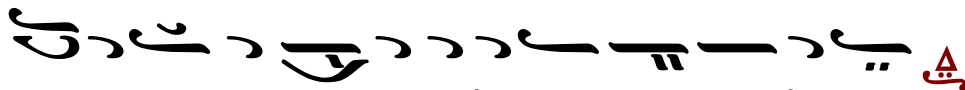
ρου του Υι ου ου σου κα τε βλη θη ο α δης και ο θα

να τος τε θνη κε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και

ζω ης η ξι ω θημεν τον πα ρα δει σον ε λα βο

μεν την αρ χαι αν α πο λαυ σιν δι ο ευ χα ρι

στων τεσ δο ξο λο γου ου μεν ως κρα ται ον Χρι στον τον Θε

ον η μων και μο νονπολυ ε ε ε λε ον

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Κουντιιάδου)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε̣

Γαβριήλ Κουντιιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.191*

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὄρων σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ,
τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητοσ ει Κυυριιε διδα

ξοοοον μετααδιιι καιωωματαααα

σου χ̣ ᾠ̣

Τωωωνααγγε εελων οδηη

ημοσκατεπλαγηορωωωνσε εννεε

κροιοιοις λοογισθεεεεντα τουθανα

του ου δε ε σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν κα α
 θε λο ο ο ον τα και αι συν ε α αυ τω το
 ον Α δα αμ ε γει ει ρα α αν τα και εξ α
 δου πα αντα α ας ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α αν τα α
 α

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὧ μαθήτριάι κερᾶντε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἔξανεστη τοῦ μνήματος.

ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω ω μα τα α α α
 σου

Τ ι ι ι ι τα α μ υ υ ρα συμ πα θω ως

σου <sup>χ
9</sup>

Λ ι ι α αν πρ ω ω ι <sup>χ
9</sup> μυ ρο φο ο ροι οι

ε ε δρα α μον <sup>γ
η</sup> προς το μνη μα α σου ου ου θρη νο

λο γου ου ου ου σαι ^χ αλλ ε πε στη η προς αυ τας

ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε <sup>γ
η</sup> θρη η νου ου ο

και αι ρος πε ε παυ ται αι μη κλαι αι ε ε ε

τε ^χ την Α να στα α σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει

ει ει πα α α α τε ε ε <sup>χ
9</sup>

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἄγγελου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογιζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε <sup>γ
η</sup> δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω ω μα τα α α α

σου

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρων ελ θου ου ου ου σαι προς το μνη

μα α σου ου ου Σω ω ω τερ ε εν η χου ου ου ουν

το αγ γε ε λο ος δε προς αυ τας ε φη λε ε ε ε

γων τι ι με ε τα νε ε κρω ω ων τον ζω ω ων τα

α λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ος γα αρ εξ α

νε ε ε ε στη η του μνη η η μα α α α το ο ος

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα και τὸν τούτου Υἱόν τε και τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Δ ο ξ α Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α α γι ι

ω Πνε ευ μα α α τι ^χ₉

Π ρο ο ο ο σ κυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα α και τον του του Υι ο ο ο ον τε ^{ν'}_η και το ο

α α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα ^χ₉ την α γι α

αν Τρι ι α α δα εν μι α τη ου σι ι ι α ^{ν'}_η συν

τοι ο ις Σε ε ρα α φι μ κρα α ζο ον τε σ το α α α

γι ι ος α α γι ι ι ος ^χ₉ α α γι ι ο ος ει

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ^χ₉

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.
Ζωοδότην τεκοῦσα, ἑλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐα, ἀντὶ
λύπης παρέσχεσ, ρεύσαντα ζωῆς, ἴθινε πρὸς ταύτην δέ, ὃ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ
ἄνθρωπος.

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω

νας τω ων αι ω ω ω νω ων α α α μην

Ζω ω ω ω ο ο δο ο ο τη ην τε κου ου

ου σα α ε λυ τρω σω Παρ θε ε ε ε νε τον Α α

δα α α αμ α μαρ τι ι ι ι ας χαρ μο νην δε ε

τη η Ε ευ α αν τι λυ πης πα τε ε ε ε σχες ρευ

σα αν τα α ζω ω ης ι ι θυ νε ε προς τα

αυ τη η ην δε ο εκ σου ου ου σαρ κω θει εις Θε ε

ο ος και α α αν θρω ω ω ω πο ο ος

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. γ'

Α λ λη λου ου ι α α λ λη λου ι ι α α λ

λη λου ου ι ι α **γ'** δο ο ο ξα α σοι ο ο Θε

ε ε ος **χ'**

το τέλος του γ' **γ'** δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος **χ'**

Μετά τον Ν' Ψαλμόν

Ἦχος **Δι' χ'**

Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἐκδοσὴ 1931-1935
επανεκδοσὴ 1991 σ.195*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα α

τι **χ'**

Τ αι αις των α πο στο ο λων πρε σβει αις ε ε λε η μον **Δ** εξ

α λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα α των **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων α μην

Ται αις της Θεο το οκου πρε σβει αις ε ε λε η μον εξ

α λει φον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα α των

ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ

μων σου εξ α λει φον το α νο ο μη μα μου

α να στας ο Ι η σους α πο του τα α φου κα

θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω

ην και με γα ε λε ο ο ο ο ος

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακὴ Β΄ ἀπὸ τοῦ Πάσχα)

Ψδὴ θ'

Ὡδὴ θ', κανὼν τοῦ Πάσχα

Ἦχος ᾠ̣ Πα ρ̣

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.25*

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.
Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ τ ο ν ε θ ε λ ο υ σ ι

ι ω ς πα θ ο ν τ α κ α ι τ α φ ε ν τ α κ α ι ε ξ α ν α

σ τ α α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ζ ο υ η ν ε α Ἱ ε ρ ο υ σ α

λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ο υ ε π ι σ ε α ν ε τ ε ι λ ε

χ ο ρ ε υ ε ν υ ν κ α ι α γ α λ λ ο υ Σ ι ω ν σ υ δ ε Α γ ν η η η

τ ε ρ π ο υ Θε ο τ ο ο κ ε ἐ ν τ η ε γ ε ρ σ ε ι τ ο υ τ ο ο

κ ο υ ο υ σ ο υ

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α ν α σ τ α

α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν τ ο ν ζ ω ο δ ο τ η ν

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ζ ο υ ἡ ν ε α Ἰ ε ρ ο υ σ α

λ η μ ἡ γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ο υ ε π ι σ ε α ν ε τ ε ι λ ε

χ ο ρ ε υ ε ν υ ν κ α ι α γ α α λ λ ο υ Σ ι ω ν σ υ δ ε Α γ ν η η η

τ ε ρ π ο υ Θ ε ο τ ο ο κ ε ἐ ν τ η ε γ ε ρ σ ε ι τ ο υ τ ο ο

κ ο υ ο υ σ ο υ

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῆμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

Ὁ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἀγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Χ ρ ι σ τ ο ς τ ο κ α ι ν ο ν Π α σ χ α τ ο ζ ω ο θ υ τ ο ν θ υ υ

μα ^Δ α μνος Θεου ο αι αι ρων την α μαρ τι αν κο

σμου ^π

Ω θει ας ω φι λης ^π ω γλυ κυ τα της σου φω

νης ^Δ μεθ η μων α ψευ δως γαρ ε πηγ γει λω ε σε

σθαι ^π με χρι τερ μα των αι ω ω νος Χρι στε ^Δ ην οι πι

στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι δος ^Δ κα τε χον τες α γαλ λο

ο με θα ^π

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Ὡ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρω, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Σ η με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και χαι αι ρει ^Δ

ο τι Χρι στος α νε στη και α δης ε σκυ λευ θη ^π

Ω Πα σχα το με γα ^{π ρ} και ι ε ρω τα τον Χρι

στε ^{Δ ρ} ω σο φι α και Λο γε του Θε ου και δυ να μεις ^{π ρ}

δι δου η μιν εκ τυ πω τε ρον σου με τα σχει ει ει ν εν τη α

νε σπε ε ρω ^{Δ ρ} η με ρα της βα σι λει ει ας σου ^{π ρ}

ὠδὴ θ', κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.196*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε·
χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{Δ ρ}

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρι σ υ πο στα

α του ^{Δ ρ} και α δι αι ρε του θε ο τητος το κρα τος ^{π ρ}

Ὑμνωσὺς Παρθενε^{πρ}σε μακαριζομεν πι

στοι^Δχαιρε πυλη Κυριου χαιρε πολις εμψυχε^{πρ}

χαιρε διης ημιν ελαμψεση ημερον φωως του

εκ σου τε χθε εν τος^Δτης εκ νεκρων αναστασεως^{πρ}

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη,
σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμπας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Και νυν και αι και ει και εις τους αιωνας των αιωνων

αμην^Δ

Χαιρε Παρθενε χαιρε χαιρε ευλογημεε

νη^Δχαιρε δεδοξασηνησος γαρ υιος ανεστη

τριημερος εκταφου^{πρ}

Ε υ φ ρ α ι ν ο υ α γ α λ λ ο υ ^{π ρ} η θ ε ι α π υ λ η τ ο υ φ ω

τ ο ς ^{Δ ρ} ο γ α ρ δ υ ν α ς ε ν τ α α φ ω Ι η σ ο υ ς α ν ε τ ε ι λ ε ^{π ρ}

λ α μ ψ α ς η λ ι ο υ φ α ι δ ρ ο τ ε ρ ο ν κ α ι τ ο υ ς π ι σ τ ο υ ο υ ο υ ς

π α ν τ α ς κ α τ α υ γ α α ς α ς ^{Δ ρ} θ ε ο χ α ρ ι τ ω τ ε Δ ε ε σ π ο ι

^{π ρ}
ν α

Καταβασία ὕδῃς θ', τοῦ Πάσχα

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.28*

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ Ἄγνῃ Παρθέने, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε·
ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἄγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ο ^χ α γ γ ε λ ο ς ε β ο ο α τ η Κ ε χ α ρ ι τ ω μ ε

ε ν η ^{Δ ρ} α γ ν η Πα ρ θ ε ν ε χ α ι ρ ε κ α ι π α λ ι ν ε ρ ω χ α ι α ι

ρε ^Δο σος Υι ος α νε στη τρι η με ρος εκ τα

φου ^{π ρ}

Φ ω τι ζου φω τι ζου ^{π ρ} η νε α Ι ε ρου σα

λημ ^Δη γαρ δο ξα Κυ ρι ου ε πι σε α νε τει λε ^{π ρ}

χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων ^Δσυ δε Α γνη η η

τερ που Θε ο το ο κε ^Δεν τη ε γερ σει του το ο

κου ου σου ^{π ρ}

* σου ου ου ου ^{π ρ}

Ἐξαποστειλάρια

Ἦχος ^ⲓ Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.150*

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ')

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων ^ⲓ (γ')

Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Υ ψου ται Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προσ
κυ νει τε το υ πο πο δι ω των πο δων αυ του ο
τι α α γι ος ε στι

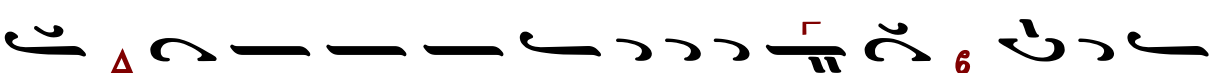

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδοσις 1991 σ.28*

Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξάνεστης, Ἀδάμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Σ αρ κι υ πνω ω σας ω ως θνη τος ο βα σι λε
ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε εξ α νε
ε ε στης Α δαμ ε γει ει ρας ε εκ φθο ρας και κα
ταρ γη η σας θα α να τον Πα σχα της α φθα ρ σι ας
του κο σμου ου σω τη η ρι ον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως, τύραννον Ἄδην πατήσας, φθορᾶς ἐξήγειρα κόσμον, δράμετε φίλοις εἶπατε, τοῖς ἑμοῖς εὐαγγέλια· βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἐκεῖθεν ἀυγάσαι, ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ λύπη.

 Γ υ ναι κες α α κου τι ι σθη τε φω νην α γα

 α λ λι α α σε ως τυ ραν νον α δη ην πα τη η η

 σας φθο ρας ἐξ η γει ει ρα κο ο σμον δρα με τε

 φι ι λοις ει ει πα τε τοις ε μοις ε ευαγγε ε λι

 α βου λο μαι γα αρ το πλα α σμα μου χα ραν

 ε κει θε εν αυ γα α σαι ἐξ ης προ ηλ θε εν η λυ

 υ πη η

Θίς τούς Αἶνους

Πασαπνοάριον ἦχος β' (Βλέπε Δευτέρα τῆς Διακαινσίμου)

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα (εἰρημολογικῶς)

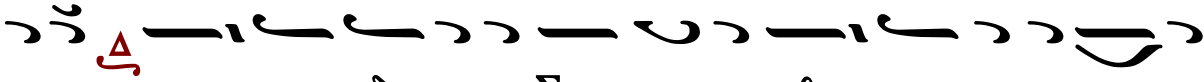
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόνητος.

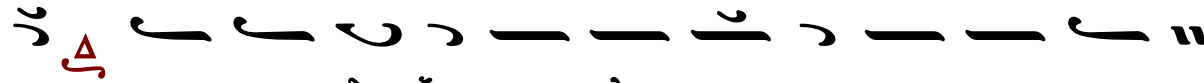

Α ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της

με γα λω συ νης αυ του

Π α σα πνο η και πα σα κτι ι σις σε ξο ξα ζει Κυ

ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να τον κα τη ρη γη

σας ι να δει ξης τοις λα οις την εκ νε κρω ων

σου Α να στα σιν ως μο ο νος φι ι λαν θρω πος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν βασιλέα; διατι γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν· Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Α ἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα

Ε ἰ πα τωσαν Ἰ ου δαι αι οι πωσ οι στρα τι ω

ται α πω λεσαν τη ρου ουντες τον βασι λε α δι α

τι γαρ ο λιθος ουκ ε φυ λα ξε την πε τραν της ζω

ης η τον τα φεν τα δο τωσαν η ανα σταν τα

προσ κυ υ νη τωσαν λε γοντες συν η μιν δο ξα τω

πληθει των οι κτιρ μω ων σου Σω τη ηρ η μω ων δο ξασοι

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ

Χαίrete λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίστατο εἰπὼν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίrete Λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Χ αι ρε τε λα οι οι και α γαλ λι α σθε αγ γε

λος ε κα θι σεν εις τον λι θον του μνη ματος αυ τος

η μας ευ ηγγε λι σα το ει πων Χρι στος α νε στη εκ

νε κρων ο Σω τηρ του κο ο σμου και ε πλη ρω σε τα

συμ παν τα ευ ω δι ασ χαι ρε τε λα οι οι και α γαλ λι

α α σθε

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ κεχαριτωμένη ἐκόμισεν, ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνημάτος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Α γ γελος μεν το χαι αι ρε προ της σης συλ λη η ψε

ως Κυ ρι ε τη Κε χα ρι τω με ε νη ε ε κο μι σεν

αγ γελος δε τον λι θον του εν δο ο ξου σου μνη μα

τος εν τη ση Α να στα α σει ει ε κυ λι σεν ο μεν αν

τι ι της λυ πης ευ φρο συ νης συμ βο λα μη νυ

ων ο δε αν τι θα να του Δε σπο την ζω ο δο

την κη ρυτ των η μιν δι ο βο ω μεν σοι ευ ερ

αις πως ε ε ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ

χει ειν του ου ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ω ρα α α θη ο ο λι θο ο ος με ε ε τηρ

με ε νος και θει ος νε α α νι ι ι ας κα

τα στε ε ε ελ λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω

ω ω ων τη ης ψυ υ υ χης η γερ θη γα αρ

φη η η σιν Ι η σου ους ο Κυ υ υ ρι

ος δι ο κη η η ρυ υ ξα α τε τοις κη η ρυ υ

ξιν αυ του ου ου ου ου μα α θη η η ταις

εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α μει ει ει ει ειν και ο

ο ψε ε ε σθε α αυ το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον α να στα α α α αν τα α ε ε ε ε

ε εκ νε ε κρω ω ων π⁹ ως ζω ο δο τη ην και

αι Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Και νυν... «**Α**ναστάσεως ημέρα» (Βλέπε Κυριακή τοῦ Πάσχα)

Δοξολογία ἦχος β'

Ἰωάννου Καββάδα
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος Δι' ς

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.201*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φω ως δο ξα εν υ ψι

στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ

δο κι ι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ε προσ κυ νου μεν

σε δοξολογουμεν σε ευχαριστουμεν σοι δι α

την μεγαλην σου δοξαν

Κυριε βασιλευ επουρανιε Θεε εε Πα

τερπαντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης

Ιησου Χριστε και ααγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνοστου Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν του κο

οσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας α

μαρτιιαστοκοοσμου

Προσδεξαιτην δεησιν ημων οκαθημε

νοσ εκ δε ξι ων του Πατροσ και ε λε ησον η μας

Ο τι συ ει μονοσ α γι ο οσ συ ει μονοσ Κυ ρι

οσ **Ι** η σουσ Χρι στοσ εισ δο ξαν Θε ου Πα τροσ α

μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι

ω ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω νοσ

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τουσ φυλα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τοσ ει Κυ ρι ε ο Θε οσ των πα τε ρων η

μῶν και αι νε τον και δε δοξα σμε ενον το ο νο

μα σου εις τους αι ω ωνας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα α σου (β')

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαιτην ψυ χη ηνμου ο τι η μαρ το

ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Οτι πα ρα σοι πηγη ζω ης εν τω φω τι ι σου

ο ψο ο με θα φως

Πα ρα α τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Αγιος ο Θε ο ος α γιος ισχυ ρος α γι ος α

θα νατος ε λε η σον η μας (β')

α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α

γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

α γι ο ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ο ο ο ος

α γι ο ο ο ο ος ι ι σχυ υ ρο ο ο ος

α γι ος α α α θα α να α α τος ε λε ε

η η σο ο ον η η η η μα α α ας

Ἀναστάσιμον τροπάριο

Ἦχος Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.205*

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν

α σω μεν τω α νασταν τι εκ τα φου και αρ χη γω ω

της ζω ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να τω τον

θα να α τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με

γα ε ε λε ο ο ος

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τρισάγιον (Βλέπε Κυριακὴ Β' ἀπὸ τοῦ Πάσχα)

Δύναμις τοῦ θήματος

Ἦχος Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.206*

N ε ε Δυ υ να α α μισ Α α α α α α

α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο

ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι σχ υ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο

ο ο ος α α α α θα α α α α α α α α α α

α α να α α λε α α θα α να το ο ο ο ο ο

ο ος

Ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ο η η

μα ας

Χερουβικόν ἦχος β'

ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.207#

ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

ο ι οι οι οι τα α α α α α α α α α α

α α α α Χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε

ε ρου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μ υ σ τ ι ι ι κ ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ε ι κ ο ν ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ι κ ο ν ι ι ι ζ ο

ο ο ν τ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζ ω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζ ω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω τρι α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ι α α α α α τρι α

α α α α α α α α α α α α ι ε ε τρι α α

α α α α α δι ι τον τρι α γι ι ο ο ν υ υ υ μ ν ο ν

προσ α α α α α α α α α α α προσ α

α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ες Πα α α α α α α α α α α α ια α α

α α α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι

ι βι ο ο τι ι ι κη η η η ην α πο θω ω ω με ε

ε θα α με ε ε ρι ι μνα α α α α α α α α α

α αν

ω ς το ον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε

ε ε ε α α α α α α α α α α α των

ο ο ο λω ω ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α α

α α τως δο ρυ φο ρου ουου με ε νον τα α α ξε ε ε

σι ιν Αλ λη λου ου ι ι α α α α α α α α

α

Λειτουργικά ἦχος β'

ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.209*

Π α τε ε ρα Υι ον και α α α γι ον Πνε

ε ευ μα Τρι ι α δα ο μο ου ου ου σι ι ον και

α χω ω ω ρι ι ι στο ο ο ο ο ο ο ο ον

Ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι αν αι νε ε ε σε ε

Ως

Κ αι με ε τα του πνευ μα το ο ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ι ον

Α α ξι ι ι ον και αι δι ι και αι ο ον

Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

Ω θ πλη η ρης ο ου ρα νο ος και η γη της δο ο

ο ξη της σου ω σα αν να εν τοις υ ψι ι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο ο με ε νος

εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν

να α α α ο εντοις υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι

οι οι οι οι οι οισ

μη η η η η η η η η η η ην

α α α α μη η η η η η η η η η

ην

ε υ υ μνου ου μεν σε ε ευλο γου ου μεν

σοι ευ χα ρι στου μεεν Κυ υ υ ρι ι ε και δε ο

ο με ε θα α σου ου ο Θε ο ο ος η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων

εις τὸ ἔξαιρέτως

Ἦχος 4̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδοσις 1991 σ.79*

Ὁ Ἄγγελος ἔβόα τῇ κεχαριτωμένῃ Ἄγνῃ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἔρω, χαῖρε·
ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ο α α γ γε λο ος ε ε ε βο ο ο α α τη η
Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η α
γνη η πα αρ θε ε νε ε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι
πα α λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
σο ος Υι υι ο ος α α νε ε ε ε στη η τρι ι ι
η η η η με ρο ο ος ε ε εκ τα α α
α α φου π ρ

Φ ω τι ι ζου ου ου φω ω τι ι ι ζου ου η π ρ

νε ε α α Ι ι ε ε ε ρου ου ου σα α λη

ημ^{π ρ} η γαρ δο ο ο ξα α α Κυ υ υ

ρι ι ι ι ι ου^{Δ ρ} ε ε ε πι ι σε ε α α

α νε ε ε τει ει λε ε^{π ρ} χο ο ο ρευ ε ε

νυ υ υ υν και αι α γα α α αλ λου ου Σι ι ι

ων^{Δ ρ} συ υ υ υ δε ε α α α γνη η η η τε

ερ που Θε ε ο ο το ο ο κε ε ε^{Δ ρ} εν

τη η ε ε γε ε ερ σει του ου το ο ο ο ο

κου ου ου ου σου ου ου ου^{π ρ}

Κοινωνικὸν «Cῶμα Χριστοῦ» ἦχος β' (Βλέπε Δευτέρα τῆς Διακαινισίμου)

Κυριακή Δ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα (Παραλύτου)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

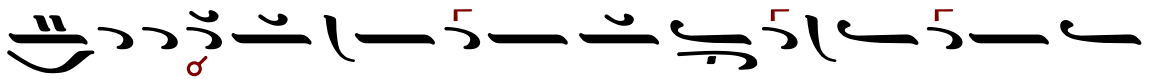

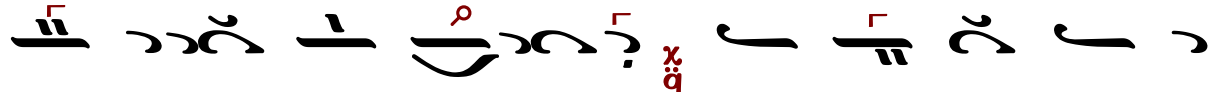

Εἰς τὰ Ἑσπέρια

Κεκραγάριον

Ἦχος ἤ Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.83*

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ
υ ρι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος σε

ε ε εισ α α α α α κου ου σο ο ον μου εισ

α κου ουσον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε ε Κυ ρι ε

ε ε κε κρα α ξα α προ ο ος σε ε ε εισ α α

α α κου σο ον μου ου προ ο σχες τη φω

νη η η η της δε ε η η σε ω ω ω ως

μου ου ^π εν τω κε κρα γε ναι με ε προ ο ος σε ε

ε εισ α α κου σον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ε

ε ^η

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ος ευ χη η η η

μου ^χ ως θυ μι α α μα α α ε εν ω ω πι

ο ο ο ον σου ου ^π ε παρσις τω ω ω ν χει ει ρω

ω ω ν μου θυ σι ι ι α α ε ε ε σπε ε ρι

ι ι νη ^χ εισ α α κου σον μου ου Κυ υ ρι ι ε

ε ε ε ^η

Ἦχος ἤ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.84*

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστῷ Σωτῆρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἢ πλάνη κατήργηται, γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Ε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου
του εξ ο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τι
ι σου

Τ ω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρατος λε
λυ υ ται και δι α βο λου η πλα α α νη κα τη ρη
ται γε νος δε αν θρω πων πι ι στει σω ζο με νον
υ υ μνον σοι καθ ε κα στη ην προσ φε ρει

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέμκται, πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου

αν τα πο δω ως μοι

Π ε φω τι σται τα συμ παν τα τη Α να στα σει σου

Κυ ρι ε και ο πα ρα δει σος πα α λιν η νε ω ω

κται πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα σε

υ μνο ον σοι καθ ε κα στη ην προσ φε ρει

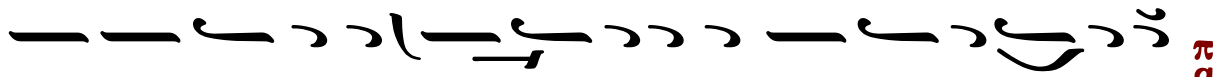

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὕμνῶ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαιρέτον, ἄκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α α κου σον της φω νη ης μου

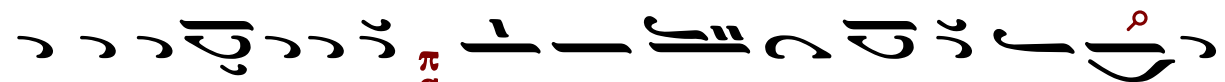
Δ ο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ να μιν

 και Πνευ μα τος α γι ι ου υ μνω την εξ ου σι ι αν π ρ

 α δι αι ρε τον α κτι στον θε ο τη τα Τρι α δα

 ο μο ο ου σι ι ον π ρ την βα σι λευ ου σαν εις αι ω να α αι

 ω νος ρ

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μῶλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

χ Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα χ

 εις την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π ρ

ρ Τ ον Σταυ ρο ον σου τον τι μι ον προσ κυ νου

 μεν Χρι στε χ ρ και την Α να στα σι ιν σου υ μνου

 μεν και δο ξα ζο ο μεν π ρ τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι

πα αν τες ι α α θη η μεν η

Ἐὰν ἀνομίας παρατήρησῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα α σμο ος ε ε στιν π

Υ μνου μεν τον Σω τη ρα τον εκ της Παρ θε νου σαρ

κω θε εν τα δι η μας γαρ ε ε σταυ ρω ω θη και

τη τρι ι τη η με ε ρα α νε ε στη δω ρου μενος η

μιν το με γα ε ε λε ε ος η

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῖς ἐν ἄδῃ καταβάς Χριστὸς εὐηγγελίσαστο, θαρσεῖτε λέγων, νῦν νενίκηκα. Ἐγὼ ἡ Ἀνάστασις, ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πισεν η ψυ χη μου ε πι το ον Κυ

ρι ι ο ον

Τ οις εν α δη κα τα βας Χρι στος ευ ηγ γε λι σα

το θαρ σει τε λε γων νυν νε ε νι κη η κα ε γω ει μι ι

η Α να στα σις ε γω υ μας α να ξω λυ σας

θα να του ου τας πυ λας

Ἀπό φυλακῆς πρῶτας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρῶτας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες· Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τὸν λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου φιλόνηρωπε.

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^Γχ^χϞ^Ϟ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε

πι το ον Κυ ρι ι ο ον ^πϞ

σ.211*

Ο ι α να ξι ως ε στω ω τες εν τω α χρα αν τω

σου οι κω ^χϞ^Ϟ ε σπε ρι νον υ μνον α να μελ πο ο μεν ^πϞ^Ϟ εκ

βα θε ε ων κραυ γα ζον τες Χρι στε ο Θε ος ^χϞ^Ϟ ο

φω τι σας τον κο ο σμον τη τρι η με ρω α να α στα

σει ει σου ^πϞ^Ϟ ε ξε λου τον λα ο ο ον σου εκ χει ρος των

ε χθρων σου φι λα αν θρω ω πε ^Γη

Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου

Ἦχος ⁴Ϟ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.211*

Ἔστι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις,

καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ τῆ παλάμη τῆ ἀχράντω, πλαστουργήσας τὸν ἄνθρωπον, ἦλθες εὐσπλαγγχε, τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι Χριστέ, τὸν παράλυτον ἐν τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρα, διὰ τοῦ λόγου σου ἀνέστησας. Αἱμόρρου δὲ τὸ ἄλγος ἐθεράπευσας, τῆς Χαναναίας τὴν παιῶδα ἐνοχλουμένην ἤλέησας, καὶ τὴν αἴτησιν τοῦ ἑκατοντάρχου οὐ παρεῖδες· διὰ τοῦτο κράζομεν παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ⲭ
Ὁ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα αυ τω λυ τρω σις π ρ και αυ το ς λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ Ⲭ π ρ εκ πα σων των α νο

μι ω ω ων α α α αυ του π ρ

Ὁ τη πα λα μη τη α χραν τω πλα στου ρ γη η σας τον

αν θρω ω πον π ρ ηλ θε ς ευ σπλα αγ χνε τους νο σουν τας ι

α σα σθαι αι Χρι ι ι στε π ρ τον πα ρα λυ τον εν

τη Προ βα τι κη η κο λυ υμ βη η η θρα π ρ δι

α του λο γου σου ου α νε ε ε ε στη η η η σας ^{π 9}

αι μορ ρου δε το αλ γος ε θε ε ρα α α πε ε ε ευ

σας ^{π 9} της Χα να ναι α αστη ην παι αι δα ε νο χλου

με νη ην η λε ε ε η η η η σας ^{π 9} και την αι τη

σιν του ε κα τον ταρ χου ου ου ου ου πα α ρει

ει ει δεσ ^{π 9} δι α του το κρα α ζο ο μεν ^{π 9} παν το

δυ να με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι ^{π 9}

Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεῖσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί. ↗

Α ^{π 9} ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^{π 9}

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα

α α οι ^{π 9} τὸ ἴδιο ↗

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄταφος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ παράλυτος, ἰδὼν σε ἐβόησεν· Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἡ κλίνη μου τύμβος μοι ἐγένετο. Τί μοι κέρδος ζωῆς; οὐ χρήζω τῆς Προβατικῆς κολυμβήθρας· οὐ γὰρ ἐστὶ μοι τίς ὁ ἐμβάλλων με, ταραττομένων τῶν ὑδάτων· ἀλλὰ σοὶ τῇ πηγῇ προσέρχομαι τῶν ἰαμάτων, ἵνα καὶ γὰρ μετὰ πάντων κράζω· παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Χ Ὅτι ἐκραταιώθη το ελεος αυ

του εφ η μας **π ρ** και η α λη θει α του Κυ ρι

ου με νει εις τον αι ω ω ω ω να **π ρ**

Δ τα φος νε κρος υ παρ χων ο πα ρα λυ υ τος **π ρ**

ι δων σε ε βο ο η η σεν **π ρ** ε λε η σον με Κυ ρι

ι ε **π ρ** ο τι η κλι νη μου τυ υμ βος μοι οι ε γε

ε ε νε ε ε ε το **π ρ** τι μοι κε ε ε ρδος ζω ω ης **π ρ**

ου χρη ζω της προ βα τι ι κη η η ης κο ο λυμ βη η

η η θρας **π ρ** ου γαρ ε στι μοι τις ο εμ βαλ λων με τα

ρατ το με νων τω ω ω ν υ υ δα α α των π ρ

αλ λα σοι τη πη γη προσ ερ χομαι των ι ι α α

μα α των ι να κα γω με τα παν των κρα α α ζω παν

το δυ να με Κυ ρι ι ι δο ο ο ξα α α α σοι π ρ

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.213*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρα, τῇ λεγομένη κατὰ Ἰουδαίους Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἐχούσῃ· ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων. Ἄγγελος γὰρ τοῦ Θεοῦ, κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν, διετάραττεν αὐτήν, καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει. Καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος χρονοιοῦντα ἄνθρωπον, λέγει πρὸς αὐτόν· θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἰατροῖς κατηνάλωσα τὸν ἅπαντά μου βίον, καὶ ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἤξιώθην. Ἄλλ' ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων λέγει πρὸς αὐτόν· Ἄρόν σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει, κηρύττων μου τὴν δύναμιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασι.

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^π ρ

Α α νε ε ε βη η ο ο ο Ι η η σους ^χ ρ

εις Ι ε ε ρο ο σο ο ο λυ υ υ υ μα ^χ ρ ε

πι τη προ βα τι κη κο λυ υ μ βη η η θρα ^Α τη λε γο

με νη κα τα Ι ου δαι αι ους Βη η θε εσ δα πε ε

εν τε ε στο α α ας ε χου ου ου ου ση ^π ρ εν ταυ ταις

γαρ κα α τε ε κει ει το πλη η η θο ος των α α α

σθε νου ου ου ουν των ^χ ρ αγ γε λος γα α αρ του Θε ε

ου ^χ ρ κα τα και ρον ε ε πι ι φοι οι οι των δι ε

τα α α ρα α ατ τε εν α α αυ την ^Α και ρω

ω ω σιν ε χα α ρι ι ζε ε ε το τοις προσ ι

ι ου ου ου ου σι ι ιν εν πι ι ι ι στει και

ι δων ο ο Κυ ρι ι ος χρο νι ου ουν τα α α α

αν θρω ω ω πον λε ε ε γει προ ος αυ το ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ον θε λεις υ γι η η

η ης γε νε ε σθαι αι ο α σθε νω ω ω ων

α α πε ε χρι ι ι ι ι να α α α το Κυ

υ υ υ ρι ι ε α αν θρω ω πον ου

ου ουκ ε ε ε ε χω ι να ο ταν τα ρα χθη η

η το ο υ υ δωρ βα α λη η η με ε ε ε ει ει

εις την κοολυμβηθηθηθραν ^{π9} ιατρεις κα

τηναλωωσατοναπαντααμουουουβι

ιιοον ^η καιελεεεεεουουςτυ

υχειειν ουουκ ηηηξιωωωωθην ^{π9} αλλο

ιατροςτωνψυχωνκαιτωνσωωμααατων ^{χ9}

λεεεγειπροος αυ τοοοοοιοοοοοοο

ον ^{χ9} αρον σου τον κρααββαατοοον καιπε

εεριπαααααται ^{χ9} κηρυυυττω

ωνμουουτηνδυυυνααααατηνδυυυ

υυυνααμιν ^χ καιτομεεγαααε

ε λε ε ε ος ε εν τοις πε ε ρα α σι ι ι

ι

Λογματικὸν «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν» (Βλέπε Τρίτη τῆς Διακαινισίμου)

Θίς τήν ἕκτενή

Ἦχος λ π δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.215*

Κυ ρι ι ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε

η η η σο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ ρι ι

ι ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε η η η σο ο

ο ο ον Κυ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον

Θίς τὸν Ἑτίχον

Ἀναστάσιμο

Ἦχος ἤ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.216*

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἑσπερινὸν ὕμνον φιλόνηρωπε.

Ὁ τω παθει σου Χρι στε α μαυ ρω ω σας τον η λι
ιον και τω φω τι της ση ης Α να στα σε ως φαι
δρυνας τα συμ παν τα προσ δε ξαι η μων τον ε σπε
ρι νον υ μνον φι λα αν θρω ω πε

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.216*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος, ἐκεῖ κατέκειτο πλήθος τῶν ἀσθενούντων, καὶ μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, εὔρεν ὁ Χριστὸς ὀκτῶ καὶ τριάκοντα ἐτῶν παράλυτον κείμενον, δεσποτικῆ φωνῇ λέγει πρὸς αὐτόν· θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν, ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἄρόν σου τὴν κλίνην, ἴδε ὑγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε. Τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Ε ν τη στο α του Σο λο ο ο μω ωων το ος

ε κει κα τε κει το πλη η η θο ος των α σθε νου ουου

ου ουν των και με σου σης της Ε ο ορ της ευ ρεν

ο Χρι στος ο κτω και τρι α κον τα ε των πα

ρα α α λυ τον κει ει ει με ε ε ε νον δε

σπο τι κη φω ω νη λε ε γει προς α αυ τον

θε λεις υ γι η ης γε ε νε ε ε σθαι αι ο α

σθε νω ων α πε ε χρι ι ι να α α α το Κυ ρι

ε α αν θρω ω πον ου ου ουκ ε ε ε ε χω ^π9 ι

να ο ταν τα ρα χθη η η το ο υ υ δωρ ^π9 βα αλη

η με ε ε ει ει εις την κο ο λυμ βη η η η θραν ^π9 ο

δε λε γει ει προς α αυ τον ^Δ9 α ρο ον σου τη ην κλι ι ι

νη ην ^Δ9 ι δε υ γι η η ης γε ε γο ο ο νας

μη κε ε τι α α μα α α α αρ τα α α α α α

νε ^ρ9 ^γ9 της Θε ο το ο κου πρε σβει ει αι αι αις

Κυ υ υ υ ρι ι ε ε ^β9 ^λ9 κα τα α πε εμ ψον η

μι ιν το με ε ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος ^γ9

Και νυν... «^λναστάσεως ήμέρα» (Βλέπε Κυριακή του Πάσχα)

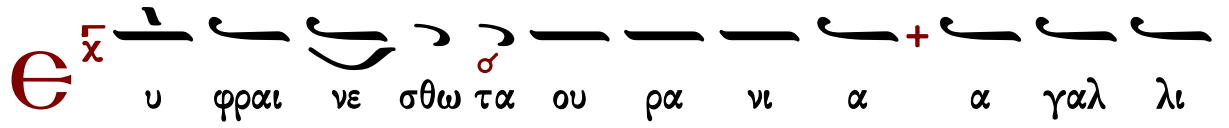
Άπολυτίκιον

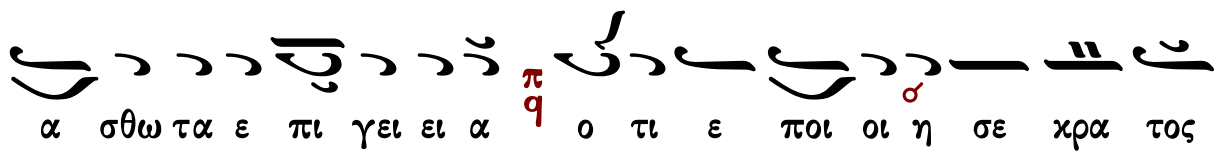
Ἀναστάσιμον

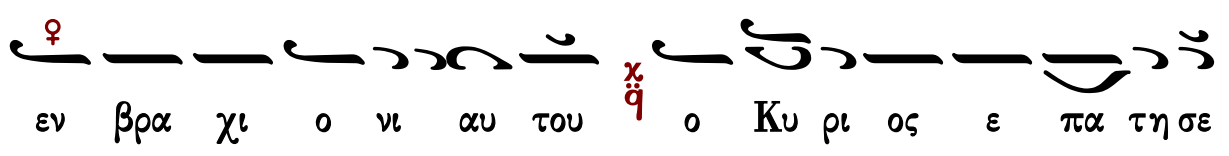
Ἦχος ἤ Γα

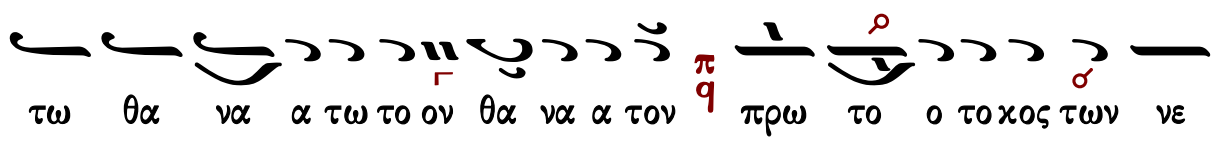
Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἐκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.218*

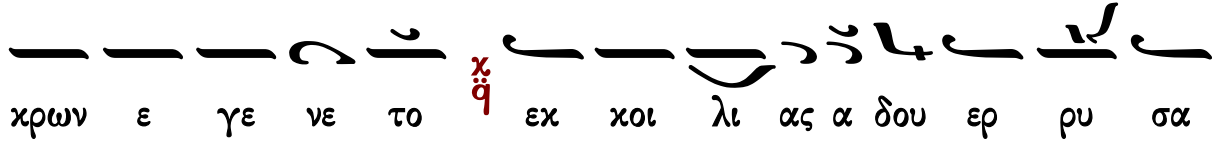
Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιτίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ε^χ
υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γαλ λι

α σθω τα ε πι γει ει α ^π ο τι ε ποι οι η σε κρα τος

[♀]
εν βρα χι ο νι αυ του ^χ ο Κυ ρι ος ε πα τη σε

τω θα να α τω το ον θα να α τον ^π πρω το ο τοκος των νε

κρυν ε γε νε το ^χ εκ κοι λι ας α δου ερ ρυ σα

το η μας ^χ και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με

γα ε ε λε ε ος ^η τὸ τέλος ε λε ο ο ο ος ^η

Ἦχος ἤ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.218*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι ἦ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ων α μην ἦ

Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του γε ε

νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε

εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προσ λη φθει ση ο Υι ος

σου και Θε ος η μων το δι α Σταυ ρου κα τα δε ξα

α με νος πα α θος ^{π ρ} ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο

ρα αςως φι λαν θρω πο ο ο ος ^{ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ}

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Θεὸς Κύριος

Ἦχος ἠΐ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἐκδόσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.219*

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θ ^{χ ρ} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^{χ ρ} ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ου ^{ρ ρ}

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Ἦχος ἤ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.219*

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. Ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Χ̄ ρι στος εκ νε κρω ν ε γη γερ ται η α παρ χη των

κε κοι μη με ε νων ο πρω το τοκος της κτι σε ως

και δη μι ουρ γος πα αντων των γε γο νο ο των την

κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν

ε αυ τω ω α νε ε και νι ι σεν ουκ ε τι θα να τε κυ

ρι ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο ο ο της το

κρα τος σου κα τε ε λυ υ σε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σαρκί τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνισχύσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἥτταν ἀνακαλούμενος, ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ρ̣η

Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε

το πι κρον του θα να α του εξ ε τε μες τη Ε γερ

σει ει σου και τον αν θρω πον νυν κατ αυ του εν ι σχυ

σας της αρ χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με

ε νος ο υ περ α σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ

ρι ε δο ο ξα α σοι ρ̣η

Ἦχος ῥη Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.220*

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριήλ καταπλαγεὶς ἐβόα σοι Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Θεοτοκίον

Την ω ραι ο τητα α της παρ θε νι ι ας σου και

το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ο Γα

βρι ηλ κατα πλα γεις ε βο ο α σοι Θε ο το ο κε

ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προσ α γα γω ε πα α ξι

ον τι δε ο νο μα σω σε ε α πο ρω ω και ε ξι

στα αμαι δι ο ως προσ ε τα α γην βο ω σοι χαι αι

ρε η Κε χα ρι τω με νη

μετά τήν 6' στιχολογίαν

Πάντα ἀνθρώπινα, καταδεξάμενος, πάντα ἡμέτερα, οἰκειωσάμενος, προσηλωθῆναι ἐν Σταυρῷ, εὐδόκησας ποιητά μου, θάνατον ἐλόμενος, ὑπομεῖναι ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ θανάτου λυτρώσῃς ὡς Θεός· διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι· δόξα Χριστέ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Πάντα ἀνθρώπινα α κα τα δε ξα α με νος
 παν τα η με τε ρα α οι χει ω σα α με νος προσ η
 λω θη ναι εν Σταυ ρω ευ δο ο κη σας Ποι η τα α μου
 θανα τον ε λο με νο ος υ πο μει ναι ως α αν θρω πος
 ι να το αν θρω πι νο ον εκ θα να α του λυ τρω σης ως
 Θε ος δι ο ως Ζω ο δο ο τη βο ω μεν σοι δο ο
 ξα Χρι στε τη ευ σπλα γ χνι ι α α σου

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστέ τῇ

ἀναστάσει σου.

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

Τ ο α κα τα α ληπτο ον το της σταυ ρω ω σε ως
και α νερ μη η νευ το ον το της ε γε ερ σε ως θε

ο λο γου μεν οι πι στοι μυ στη ρι ον α α πορ ρη η τον
ση μερον γαρ θα α να το ος και ο α δης ε σκυ υ λευ

ται γε νος δε αν θρω πινον α φθαρ σι ι αν ε εν δε δυ

υ ται δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα ζο μεν

δο ο ξα Χρι στε τη Α να στα α σει ει σου

Και νῦν και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τὰ ἐπουράνια, πόθῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμῳ ἐξίσταντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνή, ἐπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτι τὸν πρωτόπλαστον, ἐκ θανάτου ἐρρύσατο· διὸ σὺν τῷ ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· χαῖρε ἀγνή παρθενομήτορ.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην Ϛ Θεοτοκίον

Τ α ε που ρα α νι α α πο θω η γα α λ λον το Α και

τα ε πι ι γει α α τρο μω εξ ι ι σταν το Α ο τε

η α χραν τος φω νη ε πη ηλ θε σοι Παν α γι ι α π ρ

μι α γαρ παν η γυ ρι ις αμ φο τε ροις ε πε ε λαμ

ψεν Α ο τι τον πρω το πλα στον εκ θα να α του ε ρ ρυ

σα α το π ρ δι ο συν τω αγ γε ε λω βο ω μεν σοι κ ρ

χαι αι ρε α γνη Παρ θε νο μη τορ Ϛ

Ἦχος ἧ̣ Κε̣

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὄρων σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ Κυριε ^{γ' η̣} διδάξον με τα δικαι
ωματα σου ^{χ' η̣}

Των ἀγγελων ὁ δηηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογισθεντα ^{χ' η̣} του θανατου
δε σωτηρ την ισχυν κα θελον τα και συν ε αυ
τω τον Αδαμ εγειραντα ^{χ' η̣} και εξ Αδου παντας ε
λευθερωσαντα ^{χ' η̣}

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι κिरнᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις: Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ευλογητός εἰ Κύριε ἡ διδάξον μετὰ δι και

ω μα τασου ^χ₉

Τιτα μυυρα συμπαθως τοις δακρυσιν ωμαθη

τρια κίρνα τε ^χ₉ ο αστραπτων εν τω ταφω αγ

γελος προσεφθεγγε το ταις μυροφοροις ^χ₉ ι δε τε υ

μεις τον τααφον και ησθητε ^χ₉ ο σωτηρ γαρ εξα νε

εστη του μνημα ατος ^χ₉

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωτῆ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμᾳ σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἶπατε.

Ευλογητός εἰ Κύριε ἡ διδάξον μετὰ δι και

ω μα τασου ^χ₉

Λιαν πρωι μυροφοροι εδραμον ^{γ'} προς το

μνημασου θρηνο λογουσαι ^χ αλλεπεεστηη προς

αυτας ο αγγελος και ειειπε ^{γ'} θρηνου ο καιρος

πεπαυται μη κλαιετε ^χ την Αναστασιν δε απο

στολοις ειειπαατε ^χ

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἄγγελου τρανωῶς, πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Ευλογητος ει Κυριε ^{γ'} διδαξον μεταδι και

ωματασου ^χ

Μυροφοοροι γυναι αι αι κες με τα μυυρων

ελθου ουσαι ^{γ'} προς το μνημα σου Σωτερ εν η χουν το ^χ

αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε

νου ^{γ'}η τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ^χη ως

Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος ^χη

Δόξα Πατρι και Υιῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα και τὸν τούτου Υἱόν τε και τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^χη

Π ρο σ κυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα ^χη την α γι

ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α ^{γ'}η

συν τοις Σε ρα φιμ κρα ζοντες το α α α γι ος α

γι ος ^χη α γι ος ει Κυ ρι ι ε ^χη

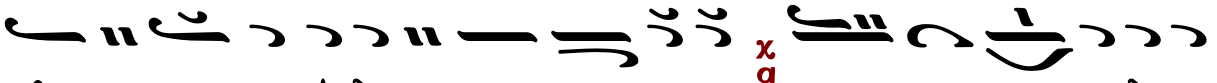
Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἔλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδάμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντι-
λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὃ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ
ἄνθρωπος.

Κ αὶ νυ ὑν καὶ α εἰ ^{γ'} καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠ νας τῶν αἰ

ὠ νων α μην ^χ₉

Ζ ὠ ο δο ο την τε κου ου ου σα ε λυ τρω ὠ σω Παρ

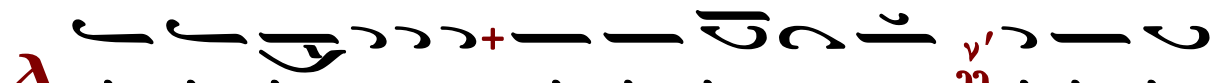

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^χ₉ χαρ μο νη ην δε τη

Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχεις ^{γ'} ρευ σαν

τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ^χ₉ ο εκ σου σαρκω

θεις Θε ος καὶ α ανθρω ω πος ^χ₉

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. γ'

Α λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ^{γ'} αλ λη λου

ι α δο ο ο ξα σοι ο Θε ος ^χ₉ (β')

α λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ^{ν'} η αλ
λη λου ου ι ι α δο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ος ^{κ ρ}

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν

Ἦχος Ζω

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.226*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω ^η και α γι ι
ω Πνε ευ μα α α τι ι ι **Τ**αις των α πο
στο ο ο ο λω ω ων πρε σβει ει αι αις ε λε η η
η η μων ^ζ εξ α α λει ει ψον τα α πλη η η
η θη η η ^ζ των ε μω ω ων ε εγ κλη μα α
α α των ^ζ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω να

ας των αι ω ω ω νω ων α α α μη η ην

Τ αις της Θε ο το ο ο ο κου ου ου πρε σβει ει αι αις ε

λε η η η η μων εξ α α λει ει ψον

τα α πλη η η η θη η η των ε μω ω ων ε

εγ κλη μα α α α των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ

μων σου ε ξα α λει ψον το α νο ο μη μα α

α α μου

Α να στας ο ο Ι η η σου ους **η** α πο του τα α

α φου κα θω ως προ ει ει ει ει πεν **ζ** ε ε

δω ω κεν η η μιν **ζ'** την αι ω νι ι ο ο ον ζω ω η

η η η ην **ζ'** και με ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο

ζ ο ος

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Κ^χ υ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε

η σοον Κυ ρι ε ε λε η σον **ζ**

τὸ τέταρτον

Κ υ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η

σοον Κυ ρι ε ε λε ε η σο ο ο ο ον **ζ**

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακὴ Β' ἀπὸ τοῦ Πάσχα)

Ψδὴ θ' τοῦ Πάσχα - Καταβασία (Βλέπε Κυριακὴ Γ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα)

Ἑξαποστειλάρια

Ἦχος

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοση 1931-1935
επανάκδοση 1991 σ.514*

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (β')

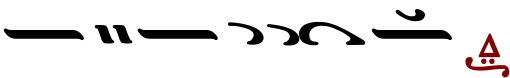

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων (β')

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ ψου

τε Κυ ρι ον τον Θε ον η μων και προσ κυ νει τε

τω υ πο πο δι ω των πο δων αυτου *χορὸς θ'* ο τι

α α γι ος ε στι

Ἦχος

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοση 1931-1935
επανάκδοση 1991 σ.28*

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἑξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

С αρ κι υ πνω ω σας ω ως θνη τος ο βα σι λε

ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε εξ α νε

ε ε στης Α δαμ ε γει ει ρας ε εκ φθο ρας και κα

ταρ γη η σας θα α να τον Πα σχα της α φθα ρσι ας

του κο σμου ου σωτη η ρι ον

Γυναϊκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοση 1931-1935
επανάκδοση 1991 σ.228*

Ἐπέστη ὁ φιλόνητος, καὶ πανοικτίρμων Κύριος, Προβατικῆ κολυμβήθρα, τοῦ
θεραπεῦσαι τὰς νόσους, εὔρε δὲ κατακείμενον, ἄνθρωπον πλείστοις ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν
ἐβόησεν Ἄρον τὸν κράββατον, ἴθι, πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας.

ε πε στη ο ο φι λα αν θρω πος και παν οι

κτι ιρ μων Κυ υ ρι ος Προ βα τι κη κο ο λυμ βη

η η θρα του θε ρα πευ σαι αι τας νο ο σους ευ ρε

δε κα α τα κει ει με νον αν θρω πον πλει ει στοις ε

ε τε σιν και προς αυ τον ε βο ο η σεν α

ρον τον κραβ βα α τον ι ι θι προς τας ο δους τα ας ευ

θει ει α ας

Εἰς τοὺς Αἶνους

Πασαπνοάριον ἦχος γ' (Βλέπε Τρίτη τῆς Διακαινισίμου)

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος ἤ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.91*

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γινῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ
σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της

μεγα λω συ νησ αυτου π ρ

Δευ τε πα αντα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη ρι

ι ου την δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο

εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων ε

τα α φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι τα συμ

παν τα αυ τον προσ κυ νη η σω ω μεν

Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

Δι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ λα

κες σου ου Κυ ρι ι ε αλ λα το συν ε δρι ον της μα ται ο

πι τον λιθον καθημενον ^{χ ρ} τοις ιματιοις εξ

α στραπτοντα και λεγοντα ^{π ρ} τι ζητειτε τον ζωντα

μετα των νεκρων ουκ εστιν ωδε αλλ εγηγεερ

ται ^{χ ρ} καθως ειπεπροαγωνεντη **Γα** αλιλαι **α** ^ρ

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλόνηρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

^χ **Α** ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ^ρ α λαλαγμου **πα** ^χ

σαπνο η αι νε σα ατω τον **Κυ** ρι ι ον ^{π ρ}

Ε ν τω φωτι σου ^ρ Δε σπο τα ο ^ρ ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη

ρι αντω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να

σε πα σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον

ε λε η σον η μας

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἐκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.229#

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, τὸν παράλυτον οὐχ ἢ κολυμβήθρα ἐθεράπευσεν, ἀλλ' ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισε, καὶ οὐδὲ ἡ πολυχρόνιος αὐτῷ ἐνεπόδισε νόσος, ὅτι τῆς φωνῆς σου ὀξυτέρα ἡ ἐνέργεια ἐδείχθη, καὶ τὸ δυσβάστακτον βᾶρος ἀπέριψε, καὶ τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐβάστασεν, εἰς μαρτύριον τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρισμῶν σου, δόξα σοι.

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε τον Πα α ρα

α α α α α α α λυ υ τον ουχ η κο λυμ βη

η η η θρα ε θε ε ε ρα α α α α πε ε θε

ρα α πε ε ευ σε εν αλλ ο σος λο ο γος α νε ε

και αι αι αι αι αι νι ι ι α νε και αι νι ι σε

και ου δε ε ε η πο λυ υ χρο νι ι ο ος

α α αυ τω ω ω ω ω ω ε νε ε πο

ο ο ο δι σε νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ο τι της φω νη η η ης σου ου ου ο

ξυ τε ε ε ε ρα α α α η ε νε ε ερ γει

α α ε ε ε δει ει ει ει ει χθη και το δυσ βα

α στα α ακτον βα α α α α ρος α πε ερ

ρι ι ι ψε και το φορ τι ο ο ο ο ον

τη η ης κλι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

νης ε βα α α α α α στα α σεν εις

μαρ τυ υ ρι ι ον του ου πλη η η η η η η η

η θου ου ου ου ου ους των οι κτιρ μω ω ω

ων σου ου δο ο ο ο ο ο ο ξα α α α σοι

οι οι οι γ

Και νυν... «**Α**ναστάσεως ήμέρα» (Βλέπε Κυριακή του Πάσχα)

Δοξολογία ήχος γ'

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υψι

στοις Θεω και επι γης ειρη η η νη εν αν

θρωποις ευδοκια

Υμνου ουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυνουμεν σε

δοξολογουμεν σε ευχαριστουμεν σοι δια την

μεγαλην σου δοξαν

Κυριε βασιλευε πουρα νιε Θεε Πα

τερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

η σου Χριστε και αγιον Πνευμα

Κ υ ρ ι ε ο Θε ος ο α μ νο ος του Θε ου ο

Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι ι

αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι αι

ρων τας α μαρ τι ι αστου κο σμου

Π ρ ο σ δε ξ αι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ δε

ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξ αν Θε ου Πα

τρ ος α μην

Κ α θ ε κα α στην η με ρ αν ευ λο γη σω σε

και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω

να και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με

τα δι και ω μα τα σου ^Γη (6')

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ^χη ^η δι δα ξο ον

^πη ^η με ε τα δι και ω μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^Γη ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ^η ^χη ι α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η μαρ τον

σοι ^Γη

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ^χη ο τι συ ει ο ο Θε ος μου ^Γη

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης ^χη εν τω φω τι ι

σου ο ψο ο μεθα φως **Γη**

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι ι

σε **πρ**

Α α γι ος ο Θε ο ος α γι ος ι σχυ ρος **κρ**

α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Γη** (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα α τι **πρ**

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην **πρ**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Γη**

Α **κρ** α γι ο ος ο ο Θε ε ο ο ος **κρ**

α γι ο ος ι ι σχυ υ ρο ο ος

γι ος α α θα α α α να α α α το

ος ε λε ε ε η σον η η η μα α α α

α α α α ας

Ἀναστάσιμον τροπάριο

Ἦχος ἠΐ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.234*

η μερον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν

α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη

γω ω της ζω ης η η μων κα θε λων γαρ τω θα να α

τω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με

γα ε λε ο ο ο ος ἦ

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος ἦ Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.235*

α α γι ι ο ος ο Θε ο ο ο ο ος α α γι ι

ο ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ι ος

α θα α να α τοο ο ος ε λε ε η η η

σο ον η η μα α ας ἦ (γ')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ἦ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ωνων α μην ἦ

Α α γι ι ι ος α θα α να α το ο ο ος

ε λε ε η η η σο ον η η μα α ας

Ν ε ε Δυ υ να α μιν

Α α γι ι ο ος ο Θε ο ο ο ο ος α α γι ι

ο ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ι ος

α θα α να α το ο ο ος ε λε ε η η η

σο ον η η η μα α α ας

Χερουβικόν ἦχος γ'

ἦχος ἠ Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἐκδόση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.236*

Ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Τ αις αγ γε λι και αι λαι αι αι αι αις α ο ρα α

α α τω ως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

ε σι ι ι ιν αλ λη λου ι α α α α α α α α

α

Λειτουργικά ἦχος α'

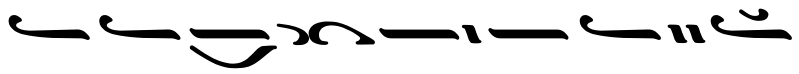

Ἦχος ♩ Πα

Γαβριήλ Κουντιιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.238*

Π α τε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ευ μα Τρι

α δα ο μο ου ου σι ι ον και α χω ω ρι ι στον

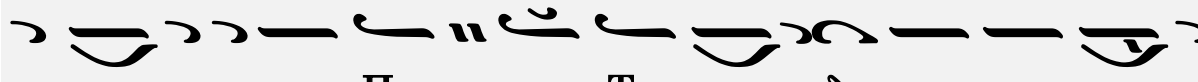
ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε ως

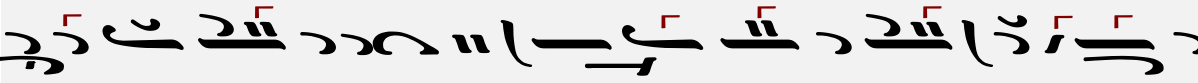
Κ αι με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον

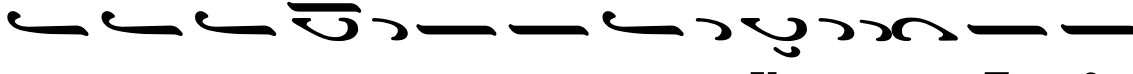
Α α ξι ι ο ον και αι δι ι ι ι ι και αι

αι αι ον   [ ]

και α α γι ον Πνε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου

σι ι ον και αι α α χω ω ω ω ω ρι ι ι ι

  ]
στον

Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ   και η γη της δο

ξης σου   ]
ω σα αν να εν τοις υ ψι ι στοις

ο Θε ε ο ο ο ο ος η η η η μω ω ω ω π ρ

εις τὸ Ἑξαιρέτως

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.149*,239*

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ Ἄγνῃ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί, χαῖρε πύλη Κυρίου, χαῖρε πόλις ἐμψυχε, χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Ο α αγ γε λο ος ε ε ε βο ο ο α α τη η

Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η α

α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι αι ρε ε και αι πα

λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο σο ος

Υι υι ο ος α α νε ε ε ε στη η τρι ι ι η η

η η με ρο ο ος ε ε εκ τα α α α α

φου ^π9

C υμ φω ωνω ω ωως Πααρ θε ε ε νε ^π9 σε ε

ε μα κα ρι ι ι ζο ο ο με εν πι ι ι στοι ^π9

χαι αι ρε πυ υ υ λη η η η Κυ υ ρι ι ι ου ^κ9

χαι αι ρε ε πο ο λι ι ις ε ε εμ ψυ υ υ χε

^π9 χαι αι αι αι ρε δι ι η ης η μιν ε ε ε

λα α α αμ ψε ^κ9 ση η η με ε ρο ον φω ω ωως του ου

εκ σου ου τε ε χθε ε εν το ος ^Δ της εκ νε κρω

ων Α α να στα α α α α σε ε ε ε ω ω ω

^π9
ως

Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Εἰς τὰ Ἑσπέρια

Κεκραγᾶριον

Ἦχος Δ̣ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.241*

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ υ ρ ι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ε εἰς
α κου ου ου σο ο ον μου εἰς α α κου σο ον μου ου Κυ
υ υ ρ ι ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κε κρα α ξα προ ος
σε ε ε εἰς α α α κου ου ου σο ο ο ο ον
μου προ σ χ ε σ τ η φ ω ν η η η τ η η σ δε η η η σε ω ω
ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με ε ε προ ο ος

σε ε εισ α ακου σο ον μου ου Κυ ρι ι ε ε ⁶_λ

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ος ευ χη η η

μου ^Δ_λ ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο ο ον

σου ^π_ρ ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ωω

ω ων μου ^Δ_λ θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη η εισ

α ακου σο ον μου ου Κυ ρι ι ε ε ⁶_λ

Στιχηρὰ Προσόμοια

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρωῦ

Ἦχος ^Δ_λ Ββ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἐκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.242*

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν. Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων ἐγέρσεως, Πεντηκοστῇ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων, καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς, Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Π α ρε ε στιν η με σο της η με ρων των εκ σω

τη ρι ου αρ χο με ε νων ε γερ σε ως Πεν τη

χο στη δε τη θει ει α σφρα γι ζο με νων και λαμ πει

τας λαμ προ τητας αμ φο τε ε ρω θεν ε χου σα και ε

νου σα τας δυ ο και πα ρει ναι την δο ξαν προ

φαι νου σα της δε σπο τι κη ης Α να λη ψε ως σε μνυ νε

ται

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.

Ἐλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ✠

Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε λυ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι τον

Κυ ρι ον λ το αὐτὸ ✠

Ἀπὸ φυλακῆς πρώτας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρώτας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόννοι ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι ῥύπον χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἐκατέρων εὐφρόσυνον μεσότητα.

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον λ

Η κου ου σε και ευ φραν θη η Σι ων ευ αγ γε

λι σθει σης της Χρι στου ου Α να στα σε ως ⁶λ οι δε

πι στοι αυ της γο ο νοι η γαλ λι α σαν το ⁶λ του τον θε

α σα με νοι και εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ρυ υ πον χρι

στο κτο νι ι ι ας ⁶λ ⁶λ ευ τρε πι ζεται παν η γυ ρι ζου

ουσα ^π9 την των ε κα τε ε ρων ευ φρο συνον με σο τη τα ⁶λ

᾿Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. ✠

^λχ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ⁶λ και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισρα ηλ ^λχ ⁶λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

του ⁶λ τὸ αὐτὸ ✠

Ἀινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦγγικεν ἡ τοῦ θεοῦ δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντας, ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ

προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφήν καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἄψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι

Η γ γι ι κεν η του θει ουδα ψι λης χυ σις ε πι

παν τας ωσ περ γε ε γρα πται Πνευ μα τος η προ θε σμι

α κη ρυ υττει η μι σευ θει σα της με τα Χρι στου

θα να τον και τα φη ην και Α να στα σιν παρ αυ του

ου δε δο με νης α ψευ δους μα θηταις υ πο σχε σε ε

ως την του Πα ρα κλη η του δη λου σης ε πι φα νει αν

Ἐπιφάνεια κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφήν καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἄψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Ὅ τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφη μας ^ε και η αληθεια του Κυριου ^χ

με ενει εις τον αιωνωνα ^ε ^λ τὸ αὐτὸ ^ε

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.243*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, τῆς σῆς Χριστέ Ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια, ἐν ᾗ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω ^Δ

και α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^π

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει ^Δ και εις τους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α

α α μην ^π

Τ ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ω ξει

με πα σας τας η με ρας της ζω η ης μου (6')

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον γλῶσσης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τ ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

ε ε πα σας τας η με ρας της ζω η ης μου ου

ου

Ἔις τὸν Ὀτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.244*

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν μεσότης, ἐν ἣ Ἰησοῦς, παραγυμνώσας ἀμυδρῶς θεϊκὴν δυναστείαν, παράλυτον συνέσφιγξε, λόγῳ αὐτὸν τῆς κλίνης ἐξαναστήσας καὶ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν ἐν ὀστρακίνῳ σώματι, τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Π εν τη κο στης ε φε στη η κεν η των η με ρω ων με

ε σο ο ο της π εν η Χρι στος πα ρα γυ μνω σα ας

α μυ υ δρωσ θε ι κη η ην δυ υ να στει ει ει

ει αν π πα ρα λυ τον συν ε σφι ιγ ξε λο γω αυ τον της

κλι ι ι ι νη η ης εξ α α να στη η η η σας π

και θε ο πρε πως θα αυμα του ουρ γων εν ο στρα κι

νω σω ω ω μα α α α τι π τοις αν θρω ποις ε δω

ρη σα α το την αι ω νι ι ο ον ζω ω ην και το με

γα ε ε ε λε ε ε ε ος π

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Ἐν τῷ ἱερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκων καὶ ἐλέγχων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν παρρησίᾳ πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω ὕδωρ ζωηρόν, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι ποταμοὶ ρέουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς αἰωνίου. Ὡ τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι.

Μνησθητι της συναγωγης σου ης εκτησω

απαρχης

Εντωιερωεπεστης η σοφιαατου Θε

εου με σου σης της Εορτης διδασκων και ε

λεγωντους απειθειεις Ιουουδαιαιαιους τους

Φαρισαιους και Γραμμααταις και βων παρρησι

απροος αααυτους ο διψωνερχεσθω προς με

και πιι νεεετωυδωρωζω ηηρον και ου

μηδιψηηησηηηεις τον αιωωωωνα

οπιστευωντηεμηχρηστοτηητιποταμοιρευ

σου σιν εκ της κοι λι ι ι ας α αυ του ζω ω η η η

ης αι αι ω νι ι ι ι ου π ρ ω της α γα θε τη η τος

και της ευσπλαγ χνι α ας σου ρ η Χρι στε ο Θε ος η η μων

δο ο ο ξα α α α σοι π ρ

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.246*

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε λέγων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω, ὕδωρ ζωηρόν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ποταμοὶ ρεῦσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Χ Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ανεν με σω τη ης γης

Ο τε το με σον της Ε ορ της ε ε πε ε ε στη α

νε βη ο Ι η σους ε πι το ο ι ε ε ρον και ε

 δι δα σκε λε γων τους α πει θει ει εις Ι ι

 ου δαι αι αι αι ους ο δι ψων ερ χε σθω προς με και

 αι αι πι νε ε των υ δωρ ζω η ρον αι ω νι ι ον και

 ου μη δι ψη η ση η ει ει εις το ο ον αι ω ω

 να ο πι στευ ων εις ε με πο τα μοι ρευ σου

 σι εκ της κοι λι ι ι ας α αυ του και ε ξει ει το ο

 φω ω ως τη ης ζω ω ω ης

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἑπανάεκδοσις 1991 σ.247*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου Σωτῆρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον· δόξα σοι.

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνευ ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νων α α α μην

Μ ε σου σης της ε ο ορ της δι δα σκον το ος σου

Σω ω τηρ ε λε ε γο ον οι Ι ου

ου ου δαι αι αι αι οι πως ου τος οι δε ε ε γραμ

μα α τα μη η με ε μα θη η κως α γνο ου ουν

τες ο τι συ ει ει η η σο ο φι ι ι ι ι α

η κα τα σκευ α σα α σα τον κο ο ο σμον δο

ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ π δὲ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.247*

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι. (γ')

Μ ε σου σης της Ε ορ της δι ψω σαν μου την ψυ

χην Δ⁹ ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ο τι πα σι

Σω τηρ ε βο ο η σας Δ⁹ ο δι ψων ερ χε σθω προς με

και πι ι νε ε ε τω η η πη γη η της ζω ης *

Χρι στε ο Θε ος η μων δο ξα α σοι (γ')

* Δ⁹ Χρι στε ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι οι οι οι

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Θεός Κύριος

Ἦχος λ π δι —

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.248*

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η η μιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ υ ρι ι ι ου

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος ζ δι — ρ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.248*

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογισμοὺς ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ ἑστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην; ἑορτῆς μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι.

Ο παν των ε πι στα με νος των καρ δι ων λο γι

σμούς εν με σω α νε κρα ζε του ι ε ρου ε στη

κως τοις ψευ σταις λε γων α λη η θει αν τι ζη τει τε πι

α σαι ε με τον Ζω ο δο την Ε ορ της με σα ζου

σης εκ βο ων παρρησι ι α μη την κατ ο ψιν κρι σιν κρι

νε τε πα ρα νο μοι

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✠

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην τὸ ἴδιο ✠

μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων ἐν τῷ ναῷ ἐστηκώς, ἐορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ὡς βασιλεὺς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο Δε σπο της των ο λων εν τω να ω ε στη κως ^{χ ρ}

ε ορ της μεσα ζου σης Πεν τη κο στης της σε πτης ^{χ ρ} τοις

Ε βραι οις προσ λα λων δι ε λε εγ χει τρα νως ^{ν' ρ} εν παρ

ρη σι α πολ λη ως βα σι λευς ων και Θε ος ^{χ ρ} την τυ

υ ραν νον αυ των το ολμαν ^{χ ρ} η μιν δε πα σι δω ρει ει

ται δι ευ σπλαγ χνι ι αντο με γα ε λε ε ος ^{χ ρ}

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν. ➔

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι ^χ ₉

Και νυν και α ει ^χ ₉ και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^χ ₉ τὸ ἴδιον ^ϛ

Καταβασίαι

ὠδὴ α'

Ἦχος λ π ς Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.249*

Θάλασσαν ἐπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραὼ καὶ λαὸν διέσωσας ἀβρόχως
Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας· ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν,
ὠδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

Θ α α λασ σαν ε πηξας βυ θι σας συν αρ μα σι τον α

λα ζο να Φα ρα ω ^γ _{δλ} και λα ον δι ε σω σας α βρο χως

Κυ ρι ε ⁶ _λ και εις η γα γες αυ τους εις ο ρος α γι

α σμα τος βο ων τος ^Δ _{δλ} α σω μεν σοι τω Θε ω η η

μων ἄ ω δην ἐπι νικι ον τω ἐν πολεμοῖς κραταίω ἄ

ὠδὴ γ'

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ἐ στε ρε ω θη η καρ δι ι α μου ἐν Κυ

ρι ω ἄ υ ψω θη κε ε ε ρας μου ἐν Θε ω

μου ἄ ε πλα τυν θη επ ε χθρου ουσ μου το στο μα μου ἄ α'

χορός εὐφρανθὴν ἐν σωτηρίῳ σου ἄ

ὠδὴ δ'

Ὁ προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν παρουσίαν σου· διό καὶ ἀνέκραζεν ἀπὸ Θαμιὰν ἥξει ὁ Θεός· δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει/οἰκονομία σου.

Ὁ προ φη της Αβ βα κουμ τοις νο ε ροι οῖς

ο φθαλ μοις ἄ προ ε ω ρα Κυ ρι ε την πα α ρου σι αν

σου ἄ δι ο ο και α νε κρα α ζεν ἄ α πο Θαι μαν η

Ξει ο Θεος δοξα τη δοξη σου Χριστε ^Δδοξα τη οι

κονομια σου ^γ ᾠδὴ ε'

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Κυυριε ο Θεος ημων ειρηνην δος η

μιν ⁶ ^λ Κυυριε ο Θεος ημων κτησαι ημας ^γ ^δ

Κυριε εκτος σου αλλον ουκ οιδαμεν ^Δ το ονομα

σου ονομα αζοομεν ^γ ᾠδὴ ε'

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· διό, ὡς Ἰωνᾶς σοι κραυγάζω Λόγε· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ως υδατα θαλασσης φιλανθρωπε τα κυματα του

βιιιου χειμαζει με ^γ ^δ διο ως Ιωνας

σοι κραυ γα ζω Λο ο γε α να γα γε εκ φθο ρας την

ζω ην μου ε ευσπλαγ χνε Κυ υ ρι ι ε

ψδὴ ζ'

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογιζομένη, ἔδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστασία, οἱ παῖδες ὑπέφαλλον· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

των Χαλ δαι αι ων η κα μινος πυ ρι φλο γι ζω

με ε νη ε δρο σι ζε το πνευ μα τι Θε ου ε πι στα σι

α οι παι αι δες υ πε ψα λλον ευ λο γη το ος ο

Θε ος ο των πα τε ρων η μων

ψδὴ η'

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Α γ γε λοι και ου ρα νοι τον ε πι θρο νου δο ξης ε

 πο χου με νον ⁶ και ως Θε ον α παυ στως δο ο ξα ζο μεν

 ον ^γ ευ λο γει τε υ μνει ει τε και υ περ υ ψου ου

 τε εις παν τας τους αι ω ω να α α ας ^γ

Θ' ᾠδὴ

Κανὼν α', ᾠδὴ θ'

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Βα $\bar{\chi}$

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 ἄ' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.251*

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Λ ι θος α χει ρο ο τμη τος ο ρους εξ α λα ξευ

 του σου Παρ θε νε ⁶ α κρο γω νι αι ος ε τμη θη Χρι

 στος συν α α ψας τας δι ε στω σας φυ σεις ⁶ δι

ο ε πα γαλ λο μενοι σε Θε ο το κεμε γα λυ νομεν ⁶
^λ

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χριστοῦ μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν διαφερόντως πάντες, σπουδάσωμεν, ὅπως ἁγίου Πνεύματος, τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι ⁶
^λ

Ν ε αν και και νη ην πο λι τει αν πα ρα Χρι στου

με μα θη κο τες ⁶
^λ ταυ την με χρι τε λους φυ λατ τειν δι

α φε ρον τως πα αν τες σπου δα σω μεν ⁶
^λ ο πως α

γι ου Πνευ ματος την πα ρου σι αν α πο λαυ σω μεν ⁶
^λ

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύ μου τὸ θνητὸν ζωοδότα, περιβολὴν ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν, ἐνδύσας Σῶτερ συνεχῶς, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες τὸν χρόνιόν μου λύσας πόλεμον.

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι ⁶
^λ

Σ υ μου το θνη το ον Ζω ο δο τα πε ρι βο λην

α θ α ν α σ ι α ς ⁶ και της α φ θ α ρ σ ι α ς τ η ν χ α ρ ι ν ε ν

δ υ σ α ς Σ ω ω τ ε ρ σ υ ν ε ξ α ν ε σ τ η σ α ς ⁶ και τ ω Πα

τ ρ ι π ρ ο σ η γ α γ ε ς τ ο ν χ ρ ο ν ι ο ν μ ο υ λ υ σ α ς π ο λ ε μ ο ν ⁶

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ρίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Υ π ε ρ α γ ι α Θε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α ς ⁶

Ὡ ς ρ ι ζ α ν π η γ η η ν και αι τι αν της α φ θ α ρ

σ ι α ς σε Πα ρ θε νε ⁶ παν τες οι πι στοι πε πει σμε νοι

τ αι ς ευ φ η μι ι αι ς κα τα γε ρ αι ρ ο με ν ⁶ συ γ αρ

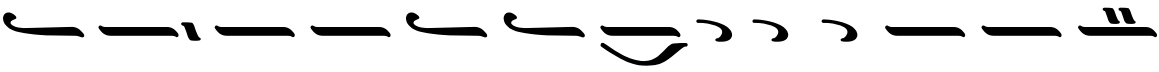
τ η ν εν υ πο στα τον α θ α ν α σ ι αν η μ ι ν ε β λ υ σ α ς ⁶

Κανὼν β', ᾠδὴ θ'

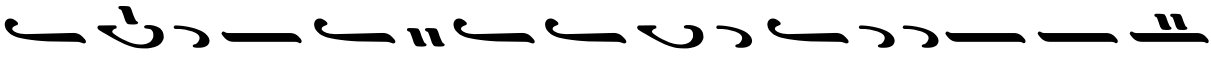
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς ἑορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων, ἀνῆλθες ὁ Σωτὴρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου, καὶ ἐδίδασκες πάντας, ἐθαύμαζον δὲ Ἰουδαῖοι, καὶ πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἔλεγον.

Δ ο ξ α σοι ο Θε ος η μων δο ξ α σοι ρ̣ δ̣

Τ ης ε ορ της με σα ζου ου σης των Ι ου δαι

ων ρ̣ δ̣ α νηλ θες ο Σω τηρ μου ε πι το ι ε ρον σου ρ̣ δ̣ και

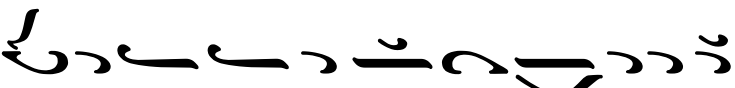

ε δι δα σκες πα αν τας ε θαυ μα ζον δε οι Ι ου δαι

οι ρ̣ δ̣ και πο θεν ου τος οι δε γραμ μα α τα μη μεμαθη κως

ε λε γον ρ̣ δ̣

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰάματα χαρισμάτων ὁ λυτρωτὴς μου πηγάζων ἐπετέλει τέρατα καὶ σημεῖα, φυγαδεύων τὰς νόσους, ἰώμενος τοὺς ἀσθενοῦντας, ἀλλ' Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο, τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Δ ο ξ α σοι ο Θε ος η μων δο ξ α σοι ρ̣ δ̣

Ἰ α μα α τα χα ρι σμα α των ο Λυ τρω της μου Δ

πη γα ζων ε πε τε λει τε ρα τα και ση μει α ν Δ φυ

γα δευ ων τας νο σους ι ω με νος τους α σθε νου

ου ουν τας Δ αλλ Ἰ ου δαι οι εξ ε μαι νο ον το τω

πλη θει των θαι μα των αυτου ν Δ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ τὸ σέβειν, τὴν ἀναρχὸν Τριάδα Πατέρα καὶ Υἱὸν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παντοκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἠδράσται, τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ν Δ

Δ λ λο τρι ι ον τοις α νο ο μοις ε στι το σε βειν Δ

την α ναρχον Τρι α δα Πα τε ρα και Υι ον τε ν Δ και

το α γι ον Πνε ευ μα την α κτι στον παν το κρα το ρι

αν δι ης ο συμ πας κο σμος η δρα α σται τω κρα τει

της ι σχυ υ ος αυ του

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομῆτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι. Αὐτὸν δυσώπει παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Εχω ρη η σας εν γαστρι ι σου Παρ θε νο μη

τωρ τον ε να της Τρι α δος Χρι στον τον ζω ο δο την

ον υ μνει πα σα κτι ι σις και τρε μου σιν οι α

νω θρο νοι αυ τον δυσ ω πει παμ μα κα ρι ι στε σω

θη ναι τας ψυ χα ας η η μων ν
 $\delta\lambda$

Καταβασία θ' ὕδῃς

Ἦχος λ π $\delta\lambda$ Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.254*

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ
Θεοτόκε, ἀμφοτέρα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μακαρίζομεν.

α \bar{x} λ λο τρι ι ον των μη τε ε ρων η παρ θε νι

α Δ $\delta\lambda$ και ξε νον ταις παρ θε νοι οις η παι δο ποι ι α ν
 $\delta\lambda$

ε πι σοι Θε ο το ο κε αμ φο τε ρα ω χο νο μη

η η θη Δ $\delta\lambda$ δι ο σε πασαι αι φυ λαι της γης α

παυ στως μακα ρι ζο με ε ε εν ν
 $\delta\lambda$

Ἔξαποστειλάριον

Ἦχος ἠ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.255*

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι συνέχομαι δίψῃ, εὐσπλαγχνε μόνε οἰκτίρμον. (β')

Ο τον κρα τη ρα ε ε χων π των α κε νω των
δω ρε ων ρη δος μοι α ρυ σασθαι υ υ δω ρεις α φε
σιν α μα αρ τι ων ρη ο τι συν ε χο ο μαι δι
ι ι ψη ρη ευσπλαγχνε μονε οικτιρμον ρη (β')

Θίς τούς Αἴνους

Πασαπνοάριον

Ἦχος ρη Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.255*

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον
Κυ υ υ ρι ι ι ι ον πη αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ωωνου ρα αων ^Δαι νει τε α α αυ το ον εν

τοι οι οις υ ψι ι ι ιστοις ^πσοι πρε επει υ υ μνο ος

τω Θε ε ω ω ^β_λ

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰ νει ει ει ει τε α αυ τον παν τες οι α

α αγ γε λοι οι α α αυ του ^παι νει ει ει ει τε

α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου ^Δσοι

πρε επει υ υ μνο ος τω Θε ε ω ω ^β_λ

Προσόμοια

Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ἦχος ^λδὲ Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.256*

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀίδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαοὺς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας

καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβοῶντες· Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Α ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυτου

Η σο φι α και δυ να μις του Πα τρο ος το α

παυ γασμα Λο γος ο α ι ι δι ος και Υι ος του Θε

ου εν ι ε ρω πα ρε γε νε το σαρ κι ι και ε

δι δα σκεν Ι ου δαι ων τους λα ους τους δει νου ους και

α γνω μο να ας και ε θαυ μα ζον της σο φι ας τον

πλου τον εκ βο ων τες πο θεν γραμ μα τα γι νω σκει

παρ ου δε νο ος μη μεμαθη κως ⁶λ

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. ↗

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ⁶λ αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα αρα ⁶λ τὸ αὐτὸ ↗

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβοῶν αὐτοῖς· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς ἄδικοι κρίνετε· ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ, τὸν Παράλυτον ἤγειρα· ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου, τί ζητεῖτέ με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας ἐγείραντα;

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ⁶λ αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω ⁶λ

Γ ραμ μα τεις ε πε στο μι ζεν Ι ου δαι αι ους δι

η λεγ χεν ⁶λ ο Μεσ σι ας Κυ υ ρι ος εκ βο ων αυ

τοις ⁶λ μη την κατ ο ψιν πα ρα νο μοι ως α α δι

κοι κρι νε τε εν Σαβ βα τω γαρ ε γω ⁶ τον πα ρα α λυ

τον η γει ρα α ο θεν Κυ ρι ος ⁶ του Σαβ βα του υ

πα ρω και του νο μου τι ζη τει τε με φο νευ σαι ⁶ τον

τους θα νο οντας ε γει ραντα ⁶

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

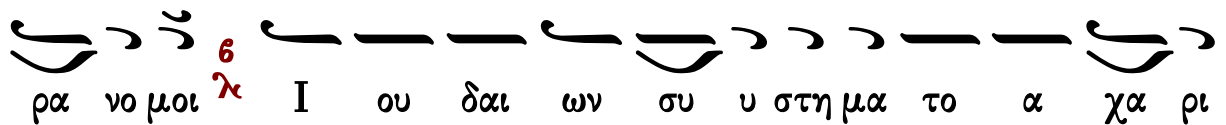
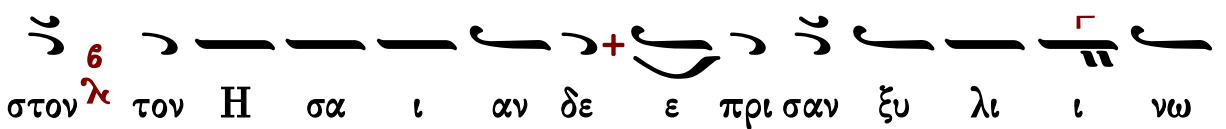
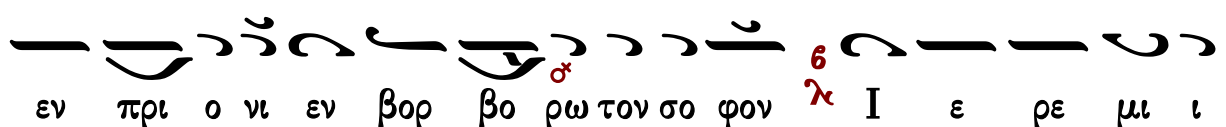
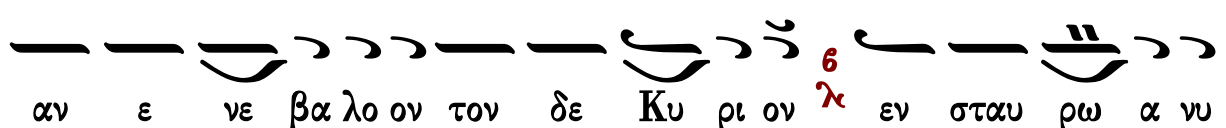
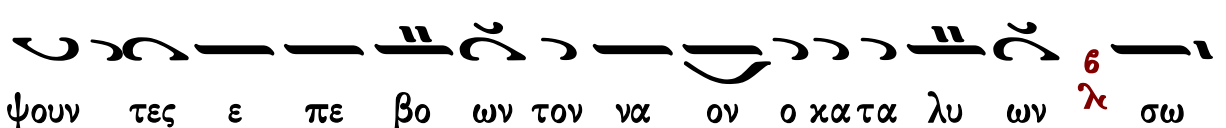
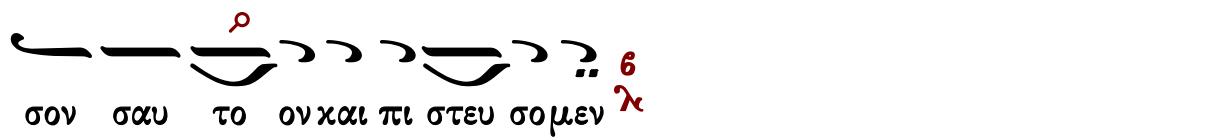
Μωϋσέα ἐλίθασαν οἱ δεινοὶ καὶ παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα τὸ ἀχάριστον, τὸν Ἥσαϊαν δὲ ἔπρισαν, ξυλίνῳ ἐν πρίονι, ἐν βορβόρῳ τὸν σοφόν, Ἱερεμίαν ἐνέβαλον τὸν δὲ Κύριον, ἐν σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἔπεβόων· Τὸν ναὸν ὁ καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ πιστεύσομεν.

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ⁶ αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου ⁶ πα σα

πνο η ^χ ^δ αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον ⁶

Μω υ σε α ε λι θα σαν οι δει νοι οι και πα

 ρα νομοι ⁶ _λ Ι ου δαι ων συ υ στη μα το α χα ρι

 στον ⁶ _λ τον Η σα ι αν δε ε περι σαν ξυ λι ι νω

 εν περι ο νι εν βορ βο ρω τον σο φον ⁶ _λ Ι ε ρε μι ι

 αν ε νε βα λο ον τον δε Κυ ρι ον ⁶ _λ εν σταυ ρω α νυ

 ψουν τες ε πε βο ων τον να ον ο κα τα λυ ων ⁶ _λ σω

 σον σου το ον και πι στευ σο μεν ⁶ _λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος $\frac{4}{\delta}$ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.257*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ φθάσαντες τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς, γνησίως φυλάζωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἄξιοι γενώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάληψιν ἑορτάσαι, καὶ τῆς παρουσίας τυχεῖν τοῦ ἀγίου Πνεύματος.

 Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ⁴ _δ και α γι

ι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^{π 9}

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει ^Δ και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην ^{π 9}

Φ ω τι σθεν τε ες α δε ελ φοι ^Δ τη Α να στα α

σει του ου Σω ω τη η η ρο ος Χρι ι ι στου ^{π 9} και

φθα σαν τες το με σον της ε ορ της της δε σπο ο ο τι

ι κης ^Δ γνη σι ως φυ υ λα ξω ω μεν τα ας ε ε

εν το λα α ας του ου Θε ε ε ου ^{π 9} ι να α

ξι οι γε ε ε νω με ε θα ^{6 λ} και την Α να α α λη η ψιν

ε ε ορ τα α α α σαι ^{π 9} και της πα ρου σι ας

τυ υ χειν χορὸς β' του ου ου α γι ι ου ου Πνευ μα α το

ος 6 λ

Δοξολογία ἦχος δ' [Λέγετος]

Πέτρον Πελοποννησίου
(διασκ. Κουντιάδου)

ἦχος δ' Β8 χ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.258*

Δο ξασοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

στοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ

δο κι ι α

Y μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν σε

δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε ε Πα τ ε ρ π α ν τ ο

κ ρ α τ ο ρ ⁶ _λ Κυ ρ ι ε Υ ι ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η σ ο υ

Χ ρ ι σ τ ε κ α ι α γ ι ο ν Π ν ε υ μ α ⁶ _λ

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ^Δ _{δλ} ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε ο υ ο Υ ι

ο ς τ ο υ Πα τ ρ ο ς ο α ι α ι ρ ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ κ ο

ο σ μ ο υ ⁶ _λ ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς α μ α ρ

τ ι ι α ς τ ο υ κ ο ο σ μ ο υ ⁶ _λ

Π ρ ο ς δ ε ε ξ α ι τ η ν δ ε η σ ι ν η μ ω ν ^Δ _{δλ} ο κ α θ η μ ε ν ο ς ε κ

δ ε ξ ι ω ν τ ο υ Πα τ ρ ο ς ^Δ _{δλ} κ α ι ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ⁶ _λ

Ο τ ι σ υ ε ι μ ο ν ο ς α γ ι ο ς σ υ ε ι μ ο ν ο ς Κυ

ρι ος ^Δ I η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μη ην ⁶ ^λ

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να ^Δ και

εις τον αι ω να του αι ω ω νος ⁶ ^λ

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυτη ^Δ α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας ⁶ ^λ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε ρων

η μων ⁶ ^λ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε νον το

ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην ⁶ ^λ

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα α περ η πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι και

ω μα τα α σου (6')

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε νε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη η ν μου ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρ ι ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δ ι δ α ξ ο ο ν μ ε ^Δ _{δλ}

τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α σ ο υ ο τ ι σ υ ε ι ο Θ ε ο ο ς

μ ο υ ⁶ _λ

Ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ^Δ _{δλ} ε ν τ ω φ ω τ ι ι σ ο υ ο

ψ ο μ ε θ α φ ω ω ς ⁶ _λ

Π α ρ α τ ε ι ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ο ς σ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω σ κ ο υ

σ ι σ ε ⁶ _λ

Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς ⁶ _λ α γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς ^Δ _{δλ} α γ ι

ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α α ς ⁶ _λ (γ)

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι ι και Υ ι ω και α γ ι ω Π νευ μα τι ⁶ _λ

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

α γιος α θα να α τος ε λε η σον η μα ας

α γι ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ο ο ο ος

α γι ο ο ο ος ι ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο

ος

α γι ι ι ος α α θα α α να α α α

τος ε λε η η σον η η μα α α α α ας

Εις την Θεϊαν Λειτουργίαν

Κοντάκιον

Ἦχος Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.263*

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς Εορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης ὁ
τῶν ἀπάντων ποιητῆς καὶ Δεσπότης πρὸς τοὺς
παρόντας ἔλεγες Χριστέ ὁ Θεός δευτε καὶ
ἀρύσασθε ὕδωρ ἀθανασίας ὅθεν σοὶ
προσπίπτομεν καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν τοὺς οἰ
κτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις
πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

Α γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ

ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον

η η η μα ας (γ')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η

η μα ας

Δ υ να μεις

Α γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ

ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον

η η η μα ας

Χερουβικόν ἦχος δ' [Ἄγια]

ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.264*

α γι α α α α α α α α α α α α

α α α α α

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι

οι τα α α α α α α α α α α Χε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου του ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι

ι ιμ μ υ υ υ υ υ υ υ σι ι κω ω

ως ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει ει ει χο

νι ι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζωωω ο

ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

Τρι α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

η η ην ^{γ'}η α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω με ε θα με ε ρι ι μνα α α

α α α α αν ^Δα

Ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ⁶λ ε ε τον

βα α σι λε ε ε ε ε ^Δα ε ε ε ε ε

ε ε βα σι λε ε ε α α α α α α α ^Δα

των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο ο

με ε ε νοι οι ⁶λ

T αις α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι αγ γε ε λι

και αι αι αι αι αι αι αις Δ α ο ρα α α α

τω ω ω ω ως γ' δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον

τα α ξε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν Δ αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α α α Δ

Λειτουργικά ἦχος πλ.δ'

Ἦχος λ π δ ι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.267*

Π α τε ε ρα Υι ον γ' και α γι ον Πνε ε ε

ευ μα Δ τρι α δα ο μο ου σι ον γ' και α χω

ω ω ρι ι ι στον β λ

Ε λε ον ει ρη η νης γ' θυ σι αν αι

νε ε σε ε ως ⁶λ

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου ^Αδ

Ε ε ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον ^{ν'}η

Δ ξι ον και δι και ον ^νδ

Δ γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ υ

υ ρι ος Σα βα ωθ ^{ν'}η πλη η ρης ο ου ρα νος ^{6'}λ

και η γη της δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις

υ ψι ι στοις ^{ν'}η ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο

με νος ^Αδ εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ^{ν'}η ω σαν

να ο εν τοις υ ψι ι στοι οι οις ^{6'}λ

α α μην

α α α α μην

ε ε υ υ μνου ου ου μεν σε ε ευ λο γου ου

ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου μεν Κυ ρι ε και δε

ο με θα α α σου ο Θε ος η η μω ω ω ω

ω ω ων

εις τὸ ἔξαιρέτως

Ἦχος λ π ς Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστήριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.268#

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιεῖται· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφοτέρω ἀνομιλήτῃ διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μακαρίζομεν.

λ λο ο τρι ι ι ι ι ο ον των μη

τε ε ε ε ε ρω ων η πα αρ θε ε νι ι ι ι

ι α και ξε ε ε ε ε ε ε ε ε νο ον ταις

παρ θε ε νοι οις η παι αι δο ποι οι οι ι ι ι ι

ι α ε πι σοι οι οι οι Θε ο ο το ο ο

κε ε αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο ο μη η η

η η θη δι ο σε πα σαι αι αι φυ λαι

αι αι τη η η ης γη ης α πα αυ στωσ μα κα ρι

ι ζο ο με ε ε εν

Κοινωνικὸν ἦχος δ' [Ἄγια]

ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.269*

Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος.

Ο τρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

τρω γω ων μου ου ου ου ου ου ου ου ου την σα α α α

α α α α α α α α α α χα α α α α α α

α α α α α α α α α α α ο τρω ω ω γων

μου ου ου τη ην σα α α α αρ κα α και αι αι αι

πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι

νω ω ω και πι νων μου ου το ο αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι μα α εν ε μοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι με ε ε ε ε ε νει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει χα γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ε ε ε ε ε εν α α α α α ε

εν αυ τω ω ω ω ω ω ω ω ει ει ει ει ει

πεν ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ο Κυ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ος

Αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α

Κυριακή Ε΄ ἀπὸ τοῦ Πάσχα (Σαμαρείτιδος)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

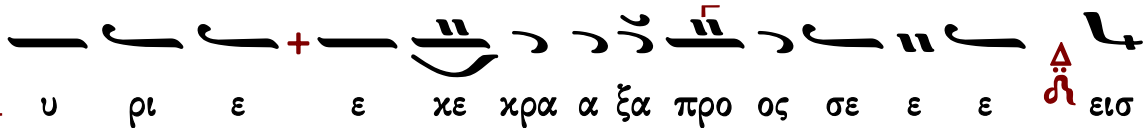
Εἰς τὰ Ἑσπέρια

Κεκραγᾶριον

Ἦχος Δ̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστᾶριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.241*

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ
 υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ε εἰς
 α κου ου ου σο ο ονμου εἰς α α κου σο ον μου ου Κυ
 υ υ ρι ι ι ι ε ^{π9} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος
 σε ε ε εἰς α α α κου ου ου σο ο ο ο ον
 μου ^{Δ̣} προ σρες τη φω νη η η τη ης δε η η η σε ω ω
 ω ως μου ^{π9} εν τω κε κρα γε ναι αι με ε ε προ ο ος

σε ε εισ α ακου σο ον μου ου Κυ ρι ι ε ε ⁶_λ

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ος ευ χη η η

μου ^Δ_λ ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο ο ον

σου ^π_ρ ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ωω

ω ων μου ^Δ_λ θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη η εισ

α ακου σο ον μου ου Κυ ρι ι ε ε ⁶_λ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος ^Δ_λ Ββ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.272*

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστέ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ε⁶ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου⁶ του⁶

εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου⁶

Τ⁶ ον ζω ο ποι ο ονσου Σταυ ρον α παυ στως προσ κυ

νουν τες Χρι στε ο Θε ος⁶ την τρι η με ρο ονσου Α ναστα

σιν δο ξα ζομεν⁶ δι αυ της γαρ α νε και νι ι σας^π

την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων φυ σιν παν

το δυ να με⁶ και την εις ου ρα νου ους α νο ο δον και

θυ πε δει ξας η μιν^Δ ως μο νος α γα θος και φι λαν θρω

πος⁶

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτήρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἐκουσίως προσηλωθεῖς, καὶ εἰς ἄδου κατελθὼν δυνατέ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, ὡς Θεός, διέρρηξας·

διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμε
Κύριε δόξα σοι.

Ε^χ με υ πο με νου σι δι και οι ^χ₆ ε ως ου
αν τα πο δω ως μοι ⁶_λ

Τ ου ξυ λου της παρα κο ης ⁶_λ το ε πι τι μι ον ε

λυ σας Σω τηρ ⁶_λ τω ξυ λω του σταυ ρου ε κου σι ως προς

η λω θεις ⁶_λ και εις α δου κα τελ θων δυ να τε ^π₉ του θα

να του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας ⁶_λ δι ο

προσ κυ νου ου μεν την εκ νε κρω ν σου Α να

στα σιν ⁶_λ εν α γα λ λι α σει βο ω ν τεσ ^π₉ παν το δυ

να με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι ⁶_λ

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Πύλας ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῶ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας, γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εκ βαθεωνε κεκραξοι Κυριε Κυ

ριε εισαακουσον της φωνη ης μου

Πυλας αδου συνεετριψας Κυριε και τω

σθαναατω του θανατου το βασιλειον

ελυσας γενοσδε το ανθρωπινον εκφθορας η

λευθερωσας ζωην και αφθαρσιαν τω κοσμω

δωρησαμενος και το μεγα ελεος

Γενηθήτω τὰ ὤτιά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς ἔλυτρώθημεν τῶν τοῦ ἄδου ἀλύττων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πάντες ἐλάβομεν κράζοντες· ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστάς, σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Γενηθητω τα ωτια σου προσεχοντα εισ

την φω νη ην της δε η σε ω ωςμου ⁶λ

Δ ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι ⁶λ την του Σω τη ρος

τρι η η με ρον ε γερσιν ⁶λ δι ης ε λυ τρω ωθη η μεν

των του α δου α λυ υ των δε σμων ⁶λ και α α φθαρ σι αν

και ζω ην ⁶λ παν τες ε λα βο μεν κρα ζο οντες ^π9 ο σταυ

ρω θεις και τα φεις και α να στας ^Δλ σω σον η μας τη

Α να στα σει ει σου μο ο νε φι λαν θρω πε ⁶λ

Στιχηρά τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος ^Δλ Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἐκδόσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.242*

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν. Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων ἐγέρσεως, Πεντηκοστῆ δὲ τῆ θείᾳ σφραγιζομένων, καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς, Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Π α ρε ε στιν η με σο της η με ρων των εκ σω

τη ρι ου αρ χο με ε νων ε γερ σε ως Πεν τη

χο στη δε τη θει ει α σφρα γι ζο με νων και λαμ πει

τας λαμ προ τητας αμ φο τε ε ρω θεν ε χου σα και ε

νου σα τας δυ ο και πα ρει ναι την δο ξαν προ

φαι νου σα της δε σπο τι κη ης Α να λη ψε ως σε μνυ νε

ται

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.

Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνοι ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι ῥύπον χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἑκατέρων εὐφρόσυνον μεσότητα.

Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι τον

Κυ ρι ον

Η κου ου σε και ευ φραν θη η Σι ων ευ αγ γε

λι σθει σης της Χρι στου ου Α να στα σε ως οι δε

πι στοι αυ της γο ο νοι η γαλ λι α σαν το του τον θε

α σα μενοι και εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ρυ υ πον χρι

στο κτο νι ι ι ας ευ τρε πι ζεται παν η γυ ρι ζου

ουσα ^π την των ε κα τε ε ρων ευ φρο συνον με σο τητα ⁶ ^λ

Ἀπό φυλακῆς πρώτας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρώτας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Ἦγγικεν ἡ τοῦ θεοῦ δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντας, ὡσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ
προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν,
παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἄψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλοῦσης
ἐπιφάνειαν.

^λ ^χ Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ⁶ ^λ α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^λ ⁶ ^χ ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ

Ἦ γ γι ι κεν η του θει ουδα ψι λης ⁶ ^λ χυ σις ε πι

παν τας ωσ περ γε ε γρα πται Πνευ μα τος ⁶ ^λ η προ θε σμι

α κη ρυ υττει η μι σευ θει σα ^Δ ^λ της με τα Χρι στου

θα να τον και τα φη ην και Α να στα σιν ^Δ ^λ παρ αυ του

ου δε δο με νης ⁶λα ψευ δους μα θηταις υ πο σχε σε ε
^π9 την του Πα ρα κλη η του δη λου σης ε πι φα νει αν ⁶λα

Στιχηρὰ τῆς Γαμαρεΐτιδος

Ἦχος ⁴π̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 ἀ' ἐκδοσίς 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.274*

Ἐπι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις,
 καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐπι τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, ἐν τῇ ἔκτῃ ὥρᾳ, τῆς Εὔας ζωγρῆσαι καρπὸν· ἡ γὰρ Εὔα ἐν ταύτῃ ἐξελήλυθεν ἐκ τοῦ παραδείσου, ἀπάτη τοῦ ὄφειως. Ἦγγικεν οὖν ἡ Σαμαρεΐτις ἀντλήσαι ὕδωρ· ἦν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτήρ· δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ γὰρ ὕδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε, καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα ἡ σώφρων, τοῖς ὄχλοις ἀνήγγειλεν εὐθύς· δεῦτε, ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
 και πολ λη πα ρ αυ τω λυ τρω σις ^π9 και αυ τος λυ
 τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χπ̣9 εκ πα σων των α νο
 μι ω ω ω ν α α α αυ του ^π9

Επι την πη γην ε πε στη η πη γη η των θαυ μα

α α των εν τη ε κτη ω ρα της Ευ α ας ζω γρη

η η σαι αι κα α αρ πον η γαρ Ευ α εν ταυ τη

εξ ε λη λυ υ θεν εκ του πα α α α ρα α δει

ει ει σου α πα τη η του ο ο ο φε ε ε ε

ως ηγ γικεν ουν η Σα μα ρει τις αν τλη σαι αι υ

υ υ υ δωρ ην ι δων ε φη η ο ο Σω ω

τηρ δος μοι υ δωρ πι ει ν κα γω υ δα τος αλ λο με

νου ου εμ πλη η η σω ω ω ω σε και εις την πο λιν

δρα μου σα η σω ω ω φρων τοις ο χλοις αν ηγ γει ει λεν

ε ευ θυς π ρ δευ τε ι δε τε Χρι στον τον Κυ ρι ι ον ρ η

τον Σω τη ρα τωωνψυ χω ω ων η η η η μων π ρ

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.275*

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν εὐσπλαγγνον· παράσχου μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίστεως, καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰνάματα, ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν, ζωοδότα, Κύριε δόξα σοι.

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ρ χ Δ

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι Δ

Ε πι το φρε αρ ως ηλ θεν ο Κυ ρι ι ος η Σα Δ

μα ρει τις η ρω ω ω τα τον ε ε ευ σπλα α ρ

α αγ χνον ρ πα ρα σχου μοι το υ υ δωρ της πι ι ρ

ι στε ως Δ και λη η ψο ο μαι της κο λυμ βη ρ

η η η θρας τα να α α α α μαα α α τα α γαλ

λι α σιν και λυ τρω ω σιν ζω ο δο τα Κυ υ ρι ι ε ε

δο ο ο ξα α α σοι

“Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ συνάναρχος καὶ συναϊδιος Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Πατρός, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ παραγέγονεν, ἣν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτήρ· Δός μοι ὕδωρ πειῖν, καὶ ἀπελθοῦσα φώνησόν σου τὸν ἄνδρα. Ἡ δέ, ὡς ἀνθρώπῳ διαλεγομένη, καὶ οὐ Θεῷ, λαθεῖν σπουδάζουσα ἔλεγεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα, καὶ ὁ διδάσκαλος πρὸς αὐτήν· Ἀληθῶς εἶπας, οὐκ ἔχω ἄνδρα· πέντε γὰρ ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ. Ἡ δέ, ἐπὶ τῷ ῥήματι ἐκπλαγεῖσα, καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα, τοῖς ὄχλοις ἐπεβόα, λέγουσα· Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, ὃς δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Ο συν αν αρχος και συν α ι δι ι ος Υι ος και

Λο γο ος του Πα α τρος ε πι την πη γην ε πε στη η

πη γη των ι ι ι α μα α των και γυ νη εκ

της Σα μα ρει ας αν τλη σαι υ υ δω ωρ πα ρα γε ε

ε γο ο ο ο νεν ην ι δων ε φη η ο Σω ω

τηρ δος μοι υ δωρ πι ειν και α πελ θου σα φω νη

σον σου ου ου το ον α α αν δρα η δε ως αν θρω

πω δι α λε γο με νη και ου Θε ε ω λα θειν σπου δα

α α α ζου σα ε ε ε λε ε ε ε γεν ουκ ε ε ε χω

α αν δρα και ο Δι δα σκα λος προς αυ την α

λη θως ει πας ουκ ε ε ε χω ω α α αν δρα πεν τε

γαρ ε σχες και νυν ον ε ε χεις ουκ ε ε στι σου ου α α

νη ηρ η δε ε πι τω ρη μα τι εκ πλα α γει

ει ει σα και εις την πο λιν δρα α μου ου ου σα τοις

ο χλοις ε πε βο α λε ε ε γου ου ου σα δευ

τε ι δε τε Χρι στον ος δω ρει ται τω κο ο σμω το με

ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ π Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.276*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, εὐρών ὁ Ἰησοῦς τὴν Σαμαρείτιδα, αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς ὁ νέφεσι καλύπτων τὴν γῆν. ὦ τοῦ θαύματος! ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, πόρνη γυναικὶ διελέγετο, ὕδωρ αἰτῶν, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, ὕδωρ ζητῶν, ὁ πηγὰς καὶ λίμνας ὑδάτων ἐκχέων, θέλων ἐλκῦσαι ὄντως αὐτήν, τὴν θηρευομένην ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, καὶ ποτίσασθαι ὕδωρ ζωῆς/ζῶν, τὴν φλεγομένην ἐν τοῖς ἀτοπήμασι δεινῶς, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Π α ρα το φρε ε ε αρ του Ι α α κωβ ευ ρω ων

ο Ι ι η η σους την Σα α α μα ρει ει ει τι

ι ι ι δα αι τει υ υ δωωρ πα α αρ α αυ

της ο νε φε σι ι ι κα λυ υ υ πτω ων τη

η ην γην ω του θα α αυ μα α α α τος ο

τοις Χε ρου βιμ ε πο χου ου με ε ε νος πορ νηγυ ναι

κι ι δι ι ι ε λε ε ε γε ε ε ε το

υ υ υ υ δωρ αι αι των ο εν υ υ δα α σι ι την

γη ην κρε μα α α α σας υ υ υ υ υ

δω ωρ ζη η των ο πη γας και αι λι ι ι μνας υ

δα α τω ωων ε εκ χε ε ε ων θε λων ελ κυ σαι ο ο

ον τως α αυ την την θη ρευ ο με ε ε ε νην υ

πο του πο λε μη η το ρο ος ε ε ε χθρου

και πο τι σα σθαι υ υ υ δω ωρ ζω ω ω ης

την φλε γο με ε ε ε ε νην εν τοις α το πη η η

μα α α σι ι δει ει ει νως ως μο νος ε

ευ σπλα α αγ χνος και αι φι λα α αν θρω ω ω ω

πος

Λογματικὸν Θεοτοκίον

Ἦχος Ἰ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.278*

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκῆσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάφῃ δυνάμεσι, καὶ σῶση Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Ο δι α α σε θε ο πα τωρ προ ο φη η η

τη ης Δα α α βιδ με λω δι κως πε ρι ι σου

προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε τω με

γα λει ει α σοι οι ποι οι η η η σα α α αν τι

πα ρε ε στη η βα σι λι ισ σα α εκ δε ε ε

Ξι ω ω ω ω ν σου ^{π9} σε γαρ μη τε ρα προ ξε νον ζω

ης α α α νε δει ει ξεν ^{6 λ} ο α πα τωρ εκ σου εν

αν θρω πη ησαι ε ευ δο ο κη η η σα ας Θε ε

ε ος ^{π9} ι ι να τη ην ε α αυ του α να πλα α α

ση η ει κο ο ο ο να ^{π9} φθα ρει ει ει ει σα αν τοις

πα α α θε ε ε ε σι ^{π9} και το πλα νη η θεν

ο ρει α α λω ω το ο ον ε ευ ρων ^Δ προ ο ο

ο ο βα α α α τον τοις ω μοις α να λα α βων ^Δ τω

Πα τρι ι ι προ οσ α γα α α α γη ^{π9} και τω ι

δι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις συν α α α α ψη

η δυ να α α με ε ε ε ε σι ^π και σω ση Θε ο

το κε τον κο σμον Χρι ι στος ^Δ ο ε χων το ο με ε ε

γα α και πλου ου ου σι ο ον ε ε λε ε ε ο ο ο

⁷
ο ος ⁶
^λ

εις τὸν Στίχον

Ἀναστάσιμον

Ἦχος ⁴
Δι ^Β

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.279*

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας, καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Κ υ ρ ι ε αν ελ θων εν τω Σταυ ρω ⁶ την προ γο νι ^λ

κην η μων κα τα α ραν εξ η λειψας ⁶ και κα τελ θων ^λ

εν τω α δη ^π τους απ αι ω νος δε σμι ους η λευ

θε ρωσας ⁶ λ α φθαρ σι ι αν δω ρου μενος των αν θρω ω

πων τω γε νει ⁶ λ δι α του το υ μνου ντες δο ξα ζο ο μεν ^{π 9}

την ζω ο ποι ον και σω τη ρι ονσου Ε γερσιν ⁶ λ

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.31*

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

^χ α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη

τω σαν οι ε χθροι αυ του ^{χ ᾠ} και φυ γε τω σαν α

πο προσ ω που αυ του ^{χ ᾠ} οι μι σου ντες αυ τον ^{χ ᾠ}

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει κται ^χ_ῳ Πα σχα και νον α γι ον Πα σχα μου στι

κον Πα σχα παν σε βα σμι ον ^χ_ῳ Πα α σχα Χρι στο ος ο

λυ τρω της ^χ_ῳ Πα σχα α μω μον Πα σχα με γα Πα

σχα των πι στων ^χ_ῳ Πα σχα το πυ λας η μιν του παραδει

ει σου α νοι οι ξαν ^χ_ῳ Πα σχα παν τας α γι α ζον πι

στους ^χ_ῳ

^Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

^χ_ῳ Ὡς εκ λει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ^χ_ῳ ως

τη κε ται κη ρος α πο προσ ω που πυ ρος ^χ_ῳ

Δευ τε α πο θε ας γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι ^{κ' ρ'} και τη Σι ων ει πα τε ^{ν'} η δε χου παρ

η μων χα ρα ας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε

ως Χρι στου ^{κ' ρ'} τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ ^{κ' ρ'} τον βα σι λε α Χρι στον θε α σα

με νη εκ του μνη μα τος ^{κ' ρ'} ως νυμ φι ον προ ερ χο

ο με ε νον ^{κ' ρ'}

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

^{κ' ρ'} Ο υ τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου ^{κ' ρ'} και οι ^{κ' ρ'} δι ι και οι

Αυτη η ημερα ην εποιησεν ο

Κυριος αγαλλιασωμεθα και ευφρανθω

μεν εν αυτη

Πασχατο τερπνον Παααασχα Κυριου

Πασχα Πασχα πανσε βασιμιον ημιν ανε

τειλε Πασχα ενχαρα αλληλους περιπτυξωμεθα

ωωω Πασχα λυτρον λυυπης και γαρ εκταφου

σημερον ωσπερ εκπαστου εκλαμψας Χριστος τα

γυναια χαρας επλησε λεεγων κηρυξατε α

ποστο οολοις

Δοξαστικὸν, τῆς Σαμαρείτιδος

Ἦχος λ π ρι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.280*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δι' ἄφατον οἰκονομίαν, ἀκούσασα ἡ Σαμαρεῖτις τοῦ λόγου σου τοῦ φιλανθρώπου, κατέλιπε τὸ ἄντλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, καὶ ἔδραμε λέγουσα τοῖς ἐν τῇ πόλει· Δεῦτε, ἴδετε καρδιογνώστην· μήτι οὗτος ὑπάρχει ὁ προσδοκώμενος Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ρι

ω ς ω ω φθη ης ε ε πι ι γης ρι Χρι στε ε ε

ε ε ο Θε ε ος δι α φα α το ον οι κο νο

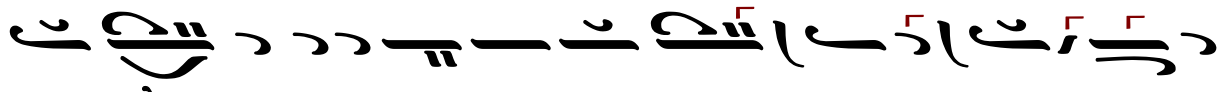
ο ο μι ι ι ι αν ρι α κου σα σα η Σα μα α

ρει ει ει τι ις του λο γου σου του φι λα α αν θρω ω ω

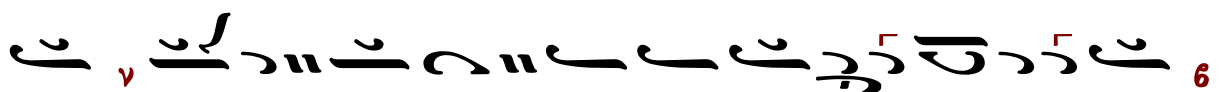
που ου ς λ κα τε λι πε το αν τλη η μα α ε πι το

 ο ο φρε ε ε ε αρ ^γ και ε ε ε δρα α α α

 με λε γουουσα α τοις εν τη η η πο ο ο ο

 λει ^γ δευ τε ε ι δε ε τε καρ δι ο ο γνω ω ω στην ^{β λ}

 μη τι ου ουτος υ υ πα α αρ χει ει ^Δ ο προσ δο

 κω με ε νος Χρι ι στος ^Δ ο ε ε χων το με ε γα ε

 ε ε λε ε ε ε ος ^γ

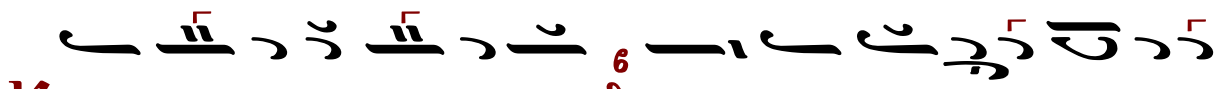
Και νῦν, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ἦχος λ π ς Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.247*

Και νῦν και ἀει και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου Σωτῆρ ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον· Δόξα σοι.

Κ αι νυ υν και α α ει ^{β λ} και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην ^γ _{δλ}

Μ ε σου σης της ε ο ορ της ^β _λ δι δα σκον το ος σου

Σω ω τηρ ^Δ _{δλ} ε λε ε γο ον οι Ι ου

ου ου δαι αι αι αι οι ^γ _{δλ} πωσ ου τος οι δε ε ε γραμ

μα α τα μη η με ε μα θη η κως ^Δ _{δλ} α γνο ου ουν

τες ο τι συ ει ει η η σο ο φι ι ι ι ι α ^Δ _{δλ}

η κα τα σκευ α σα α σα τον κο ο ο σμον δο

ο ο ξα α α α σοι οι οι οι ^γ _{δλ}

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

Ἦχος ^Δ _{δλ} Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἐκδόσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.281*

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον Ἐσχύλεται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τ^χ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα ^ε εκ του
αγ γε λου μα θου σαι αι του Κυ ρι ουμα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι ^α τοις α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ^ε ε
σχυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος
δω ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

^{*} ^α το τέλος με γα ε ε λε ο ο ος ^α

τῆς ἑορτῆς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα ὅτι πᾶσι Σωτῆρ
ἔβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^ρ δι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ^ρ δι

Μ ε σου σης της Ε ορ της δι ψω σαν μου την ψυ

χην ^Δ ρ ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ^ρ δι ο τι πα σι

Σω τηρ ε βο ο η σας ^Δ ρ ο δι ψων ερ χε σθω προς με

και πι ι νε ε ε τω ^ρ δι η πη γη η της ζω ης *

Χρι στε ο Θε ος η μω ων δο ξα σοι

* Χρι στε ο Θε ο ος η μω ων δο ξα σοι οι οι οι

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Θεὸς Κύριος

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ
μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὃ τῷ ληστῇ ἀνοίξας παράδεισον,
ἄρα ἠγέρθη, ὃ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν, ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς
ἐν ἄδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Α να βλε ψα σαι του τα φουτην εισ ο δον και την
φλο γα του αγ γε λουμη φε ε ρου σαι αι μυ ρο
ρο ροι συν τρο μω εξ ι σταν το λε γου σαι α ρα ε
κλα πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα α δει σον α ρα
η γερ θη ο και προ πα θους κη ρυ ξας την ε γερ σιν α
λη θως α νε στη Χρι στος ο Θε ος τοις εν α δη
πα ρε χων ζω ην και Α να στα σιν

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Ἁ Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἐκδόσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ τάφου Σωτὴρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ δυναστείᾳ
τῇ σῆ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἔδειξας ἐλεῆμον,
τὴν ἀνάστασιν πᾶσι· διὸ σε καὶ δοξάζομεν, μόνε φιλόνηρωπε.

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Α νε στης ως α θα να τος α πο του τα φου Σω

τηρ συν η γει ρας τον κο σμον σου τη δυ να στει α

τηση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας εν ι σχυ ι

του θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον

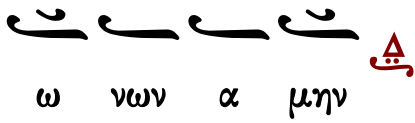
την Α να στα σιν πα σι δι ο σε και δο ξα ζο μεν

μο νε φι λαν θρω πε

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

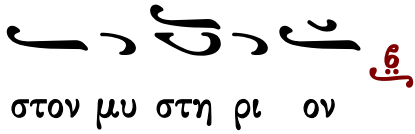
Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἀγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρόν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

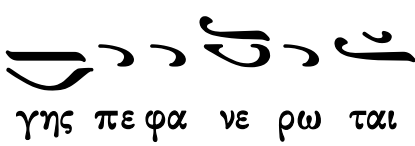
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

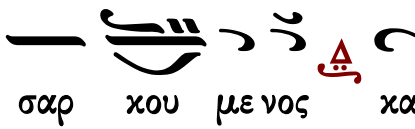
ω νων α μην

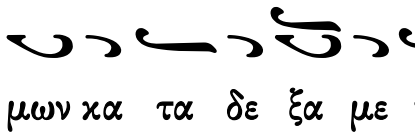
Θεοτοκίον

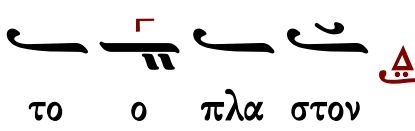
Το απαιω νος απο κρυφον και αγγελοις αγνω

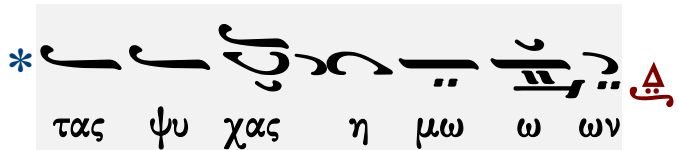
στον μυστηριον δια σου Θεο το κε τοις επι

γης πεφανερωται Θεος εν ασυγχυτω ενωσει

σαρκου μενος και Σταυρον εκουσιως υπερη

μων κα τα δεξαμενος διου αναστησας τον πρω

το οπλαστον εσωσεν εκ θανατου τας ψυχας η

μων   τας ψυχας ημων

μετά τήν β' στιχολογίαν

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.284*

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθών, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καί τῇ πέτρᾳ προσελθών, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκράγυαζε ταῖς κλαιούσαις. Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους

κραυγῆς, ἔχουσαι αἰί, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγηρται· διὸ βοᾶτε, τοῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Εκ των ανωωκατελων των υψωματων Γαβρι
ηλ και τη πετρα απροσελθων εν θαη πετρα της ζω
ης λευχειμων ανεκραυγαζεται αις κλαιου ου ου
σαι πασα ασθευμεις της θρηνωωδους κραυγης
ε εχουσαι αι αι το ευσυμπααθηητον ον
γαρ ζητειτε κλαιου ου ουσαι θαρσειτε ως αληθως εξεε
γη ηγερται διο ο βοααατε τοις αποστο
ο ολοις οτια νεστη η ο Κυυριος

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν Ἄδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ε κου σι α α σου βου λη σταυ ρον υ πε μει νας Σω

τηρ και εν μνη μα α τι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη

τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ υ στη σα με ε

νον ο θε εν δε σμευ θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα α

να το ος δει νως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν α

δη α παν τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ω ε γε ρσει

ει σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο Ζω ο δο ο ο

της με νων εις του ουσ αι ω ω νας

Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων, αμήν.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστῳ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Κα τε πλα γη η Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω ρων

και ε λαμ βα α νεν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε τον εν

τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ε ο το ο ο κε βα τον

εν πυ ρι α κα τα α φλε ε κτον ρα α βδον Α α α

ρων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνη στῳ

σου και φυ υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σι ιν ε κρα αυ γα α ζε

παρ θε ε νος τι ι ι κτει και με τα το ο ο κον

πα λιν με νει ει παρ θε ε νος

Εὐλογητάρια σύντομα (Βλέπε Κυριακή Δ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα)

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν

Ἦχος Δι' ᾠ

Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
επανέκδοσις 1991 σ.195*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα α

τι

Τ αι αις των α πο στο ο λων πρε σβει αις ε ε λε η μον εξ

α λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλημα α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Τ αι αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε λε η μον εξ

α λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλημα α των

ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ

μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα μου

α να στας ο Ι η σους α πο του τα α φου κα

θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω

ην και με γα ε λε ο ο ο ο ος

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακή Β' ἀπὸ τοῦ Πάσχα)

Ψδὴ θ' τοῦ Πάσχα - Καταβασία (Βλέπε Κυριακή Γ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα)

Ἑξαποστειλάρια

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.150*

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ')

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (γ')

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Υ ψου ται Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προσ

κυ νει τε το υ πο πο δι ω των πο δων αυ του ο

τι α α γι ος ε στι

τοῦ Πάσχα

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξάνεστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Σ αρ κι υ πνω ω σας ω ως θνη τος ο βα σι λε

ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε εξ α νε

ε ε στης Α δαμ ε γει ει ρας ε εκ φθο ρας και κα

ταρ γη ησας θα α να τον Πα σχα της α φθαρ σι ας

του κο σμου ουσωτη η ρι ον

τῆς Σαμαρείτιδος

τῆς Σαμαρείτιδος

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.286*

Σαμάρειαν κατέλαβες, Σωτήρ μου παντοδύναμε, καὶ γυναικὶ ὁμιλήσας, ἐζήτεις ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὃ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγάσας ὕδωρ, Ἑβραίοις, ἦν πρὸς πίστιν σὴν ἔλαβες, καὶ νῦν ζωῆς ἀπολαύει, ἐν οὐρανοῖς αἰωνίως.

Σ α μα ρει α αν κα τε ε λα βες Σω τηρ μου

πα αν το δυ υ να με και γυ ναι κι ο ο μι λη

η η σας ε ζη τεις υ υ δωρ του ου πι ει ν ο

εκ πε τρας α α κρο το ο μου πη γα σας υ

δω ωρ Ε βραι αι οις ην προς σην πι στιν ε ε λα

βες και νυν ζω ης α α πο λα αυ ει εν ου ρα

νοις αι αι ω νι ι ω ως

τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, μεθέορτον

τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (μεθέορτο)

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.286*

Μεσοῦσης παραγέγονας, τῆς ἑορτῆς φιλάνθρωπε, ἐν ἱερῷ καὶ ἐλάλεις· Οἱ δίψης ἔμπλεοι πρὸς με, ἔλθετε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ζωῆν καὶ ἀλλόμενον, δι' οὗ τρυφῆς καὶ χάριτος, ζωῆς τε τῆς ἀθανάτου, ἐπαπολαύσετε πάντες.

Μ ε σου σης πα α ρα γε ε γο νας της ε ορ

τη ης φι λα αν θρω πε εν ι ε ρω και αι ε λα

α α λεις οι δι ψης εμ πλε ε οι προ ος με ελ

θε τε και αι α ρυ υ σα σθε υ δωρ ζων και αι αλ

λο ο μενον δι ου τρυ φη ης και χα α ρι τος ζω

ης τε της α α θα να α του ^Δ χορός β' ε πα πο λαι

σε ε τε πα αν τε ες

Θις τούς Αϊνους

Πασαπνοάριον

Ἦχος ^Λ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδοσις 1991 σ.255*

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ον ^π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ν ου ρα α νων ^Δ αι νει τε α α αυ το ον εν

τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις ^π σοι πρε επει υ υ μνο ος

τω Θε ε ω ω ⁶ λ

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει

ὕμνος τῷ Θεῷ.

α ι νει ει ει ει τε α αυ τον παν τες οι α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του π αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου σοι
 πρε επει υ υ μνο ος τω Θε ε ω ω

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος Δ' Β8

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἐκδόσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.287*

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ του
 αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω
 συ νης αυτου

Ο Σταυρον υπομειεινας και θανατον ⁶ και α

α να στας εκ των νεκρων ⁶ παντοδυναμε Κυριε δο

ξαζομεν σου την Αα να στασιν ⁶

Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας, ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Αἰνει τε αυ τον εν η χωσαλπιγγος ⁶ και νει

τε αυ τον εν ψαλτηριω και κιθααρα ⁶

Εν τω Σταυρω σου Χριστε ⁶ της αρχαιας κατα α

ρας ηλευθερωσας ημας ⁶ και εν τω θανατω ω

σου ^π τον την φυσιν ημων τυραννησαντα δι

αβολον κατηργησας ⁶ εν δε τη εγερσει σου

χα ρας τα πα αν τα ε πλη ρω σας ⁶ λ δι ο βο ω με εν

^π ρ ο α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε δο ξα σοι ⁶ λ

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστῆ σωτήρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἀμαρτία, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλόανθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων σου.

^π λ α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ⁶ λ αι

νει τε αυ τον ^Δ εν χορ δαις και ορ γα α νω ⁶ λ

Τ ω σω Σταυ ρω Χρι στε σω τηρ ο δη γη σον η μας

ε πι την α λη θει α αν σου ⁶ λ και ρυσαι η μας των

πα γι δων του ε χθρου ⁶ λ ο α να στα εκ των νε κρων

α να στη σον η μας πε σον τας τη α μαρ τι ι ι α ⁶ ρ

^φ εκ τει ει νας την χει ρα σου φι λαν θρω πε Κυ ρι ε ^Δ τη

πρε σβει α των α γι ων σου 6
λκ

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῶν πατριῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεῖς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ
φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί,
ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν ἀθανάσιον παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων,
ὡς μόνος παντοδύναμος.

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις 6
λκ αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου 6
λκ πα σα

πνο η 6
λκ αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον 6
λκ

Τ ων πα τρι κων σου κο ολ πων μη χω ρι σθεις μο νο

γε νες Λο γε του Θε ου 6
λκ ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω ω πι αν 6
πρ αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε

6
λκ πτω σ και σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο

α πα θης τη θε ο τη τι α α να στας δε εκ νε κρων

α θα να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω

πων ως μο νος Παν το δυ ναμος

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ π Πα

ιερομονάχου Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 1931-1935
επανεκδόση 1991 σ.289#

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπιστάς τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ, πιεῖν ἐζήτει ὕδωρ παρὰ γυναικὸς Σαμαρείτιδος. Τῆς δὲ τὸ ἀκοινώνητον τῶν Ἰουδαίων προσειπούσης, ὁ σοφὸς δημιουργὸς μετοχρετεύει αὐτήν, ταῖς γλυκείαις προσρήσεσι, μᾶλλον πρὸς αἴτησιν τοῦ αἰδίου ὕδατος, ὃ καὶ λαβοῦσα, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν εἰποῦσα· Δεῦτε, ἴδετε τῶν κρυπτῶν γνώστην καὶ Θεόν, παραγενόμενον σαρκί, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Η πη γη τη η ης ζω ω ω α αρ χι ι ι

ας ^Δ I η σου ους ο ο ο Σω τη ηρ η η η η

μων ^π ε πι την πη γη η η ην ε πι ι στας του

πα ^οτρι α αρχου I ι α α κωβ πι ειν ε ε ε

ζη η η τει ει υ υ δωρ ^Δ πα ρα γυ ναι κο ος Σα

α α μα ρει ει ει τι ι ι ι ιδος ^π της

δε ^ε ε το ο α κοι νω ω νη η η τον των

I ου δαι ω ω ων προ ο οσ ει ει που ου ου

σης ^Δ ο σο φος δη μι ουρ γος με το χε τευ ει α αυ

την ^Δ ταις γλυ κει ει αι αις προσ ρη η η η η

σε ε ε ε ^π9 σι μαλ λον προς αι αι τη η σιν του α

 ι δι ι ι ου υ υ δα α α τος ο και

 λα βου σα τοις πα σιν ε κη ρυ ξε εν ει ει

 ει που ου ου σα α δευ τε ι ι δε ε ε τε των

 κρυ πτων γνω ω στη ην και Θε ε ον πα ρα γε νο ο

 με ε νο ον σα αρ κι δι α το σω ω σαι αι τον α α

 αν θρω ω ω ω πον

Καὶ νῦν... «Ἀναστάσεως ἡμέρα»

ᾠχος λ̣ π̣ ἢ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.290*

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην π ρ

Α να στα α σε ω ως η η με ε ε ε

ρα και λαμ πρυν θω ω ω ω με ε εν τη πα αν η

γυ υ υ υ ρει και αλ λη η η η η λου ους πε ρι

ι πτυ υ ξω ω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω ω

με ε εν α δε ελ φοι οι και τοις μι σου ου ου σι ιν

η η η μας συγ χω ρη η σω ω ω μεν πα

α αν τα α τη Α α να στα α α α σει και αι ου

τω ω βο η η η σω ω ω ω μεν Χρι στος α

νε στη η ε εκ νε ε ε κρων Δ θα να τωω θα α να

το ον πα τη η η η σας π και τοις ε εν τοι οις μνη μα

α σι ι η ζω ην χα α ρι σα α με ε νο

ο ο ος Δ

Δοξολογία ἦχος πλ.α'

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
(διασκ. Κουντιιάδου)

Ἦχος λ π η Κε $\bar{\chi}$

Γαβριήλ Κουντιιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.291*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θε ω η και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποις ευ δο κι ι α η

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε η προσ κυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ^{χ ρ} ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την μεγα α λην σου δο ο ξαν ^{χ ρ}

Κυ ρι ε βα σι λευ ^{ν ρ} ε που ρα νι ε Θε ε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τος ^{χ ρ} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες ^{ν ρ} Ι η σου Χρι στε και α α γι ον Πνε ευμα ^{χ ρ}

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ^{ν ρ} ο

Υι ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο

σμου ^{χ ρ} ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ας του κο ο σμου ^{χ ρ}

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ^{ν ρ} ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος ^{γ'}η και ε λε η σον η

μας ^{κ ρ}

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος ^{γ'}η Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην ^{κ ρ}

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^{γ'}η

και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να ^{γ'}η και

εις τον αι ω να του αι ω ω νος ^{κ ρ}

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη ^{γ'}η α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας ^{κ ρ}

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατερων η

μων και αι νε τον και δεδοξα σμε ενον το ο νο

μα α σου εις τους αι ω νας α μην

Γενοιτο Κυριε το ελεος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν επι σε

Ευλογητος ει ει Κυριε δι δα ξον μετα δι και

ω μα τασου (6')

Ευλογητος ει ει Κυριε δι δα ξον μετα

δι και ω μα τασου

Κυριε κατα φυγη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^χ₉ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σο ον με ^{γ'}_η ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ

τον σοι ^χ₉

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα ξο ον με ^{γ'}_η του

ποι ειν το θελη μα σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου ^χ₉

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^{γ'}_η εν τω φω τι

σου ο ψο μεθα φως ^χ₉

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε ^χ₉

Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος ^{γ'}_η α γι ος

α θα νατος ε λε η σον η μας ^{x q} (γ')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι ^{x q}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^{x q}

α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας ^{x q}

α ^x α γι ι ι ος ο Θε ε ο ο ο ος ^{γ' η}

α α α α γι ι ος ι ι σχυ υ υ ρος ^{x q}

α γι ο ος α α α θα να α το ος ε λε ε η

σο ο ο ο ον η η η η μα α α ας ^{x q}

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τρισάγιος Ὑμνος

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου Ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον 1931-1936
Ἐπανέκδοσις 1991 σ.295*

Α γι ο ο σ ο ο Θε ε ε ο ος **Α** α γι ο ο σ ι ι σχυ

υ υ ρο ο ο σ α α γι ι ο ο σ α α α α θα

α να α το ο ο ος ε λε ε ε η η η σο

ον η η η μας **π** (γ)

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω Πνευ μα

τι **Α**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην **Α** **Χ**

Α α γι ι ο ο σ α α α θα α να α το ο ο

Α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι α α γι ι ι ος α

α α θα α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α να α α

λε ε ε α α α θα α α α α α να το ο ο

ος

Ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε η ε

λε ε η σο ον η η η μα α α α α α ας

Χερουβικόν ἦχος δ' [Ἄγια]

ἦχος δ' Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.297#

ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο

ο ει ει ει χο νι ι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

ες και αι αι αι τη η η η ζω ω ω ω ω ω

ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω

ω Τρι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α χα α τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι τον

τρισ α α α α α α α α α α α α α α

α α α ια α α α α α ιι ι ι ι ι ι

Λειτουργικά ἦχος δ' [Λέγετος]

ἦχος δ' Βϛ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.299*

Π α τε ε ρ α Ὑι ον και α α α γι ον Πνε

ε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου σι ι ο ον

και α χω ω ρι ι στο ον

ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι αν αι νε

ε σε ε ω ως

Κ αι με τα του Πνευ μα το ο ος σου

ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ι ον

α ξι ι ο ον και αι δι ι και αι ο ον

α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα ωθ

πλη ρης ο ου ρα νο ος και η γη της δο ο ξη ης

σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ

λο γη με νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να ο εν

τοι ο ις υ υ ψι ι ι ι ι στοι ο ις

α α α α α α α μη η η η ην

α α α α α α α α α α μη η η η

ην

ε ε υ υ μνου ου ου ου ου μεν σε ε ευ

λο ο γου ου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ζ' και δε ο ο με ε

ε θα α α σου ου ο ο Θε ε ο ος η η η μω ω

ω ων 6 λ

Θεις τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον 1931-1935
επανάκδοση 1991 σ.301#

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ Ἄγνῃ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε·
ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμπας ἡλίου φαιδρότερον καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

ΠΑ
Ο Α αγ γε λο ο ος ε ε βο ο ο ο ο

α α τη η η η κε ε χα ρι ι ι τω με ε ε ε

νη Α γνη Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και

πα α λιν ε ρω ω ω χαι αι αι αι ρε ο σο ος

σποι οι οι οι να α α α πρ

Κοινωνικὸν ἦχος δ' [Ἄγια]

ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον 1931-1935
 επανάδοση 1991 σ.302*

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω μα α α α α α α

α α α πρ α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι σω μα α Χρι στου ου ου ου ου ου ου

ⲓⲗⲉ ⲓ ⲉⲩⲟ ⲥⲁ ⲥⲓⲱⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲁ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲁ

Κυριακή ΣΤ΄ ἀπὸ τοῦ Πάσχα (Τυφλοῦ)

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Εἰς τὰ Ἑσπέρια

Κεκραγάριον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.304*

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ υ ρ ι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε

εισ α κου ου σο ο ον μου εισ α κου σο ο ον μου Κυ

υ ρ ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κε ε ε κρα α

α ξα α προ ο ος σε εισ α α α α κου σο

ον μου ου προ ο ο σχεις τη φω νη η η τη ης δε η η η

σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε ναι αι

αι με ε προ ο ος σε ε εισ ακου σο ον μου

Κυ υρι ε ε ε ε

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθη τη προ ο ο ος ε ευ χη

η η μου ως θυμια αα μα α εν ω ω ω πι ο ο

ο ον σου ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω

ων μου ου θυ σι ι ι α α ε ε ε σπε

ε ρι ι ι νη εισ ακου σο ον μου Κυ υρι ε

ε ε ε

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.305*

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ Χριστέ, διάβολον ἤσχυνας, καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἠμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, δοξάζομέν σε Μονογενές.

Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
του ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ διὰ ἀ
βόλον ἠσχυνας καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεως
σου τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἠμβλυνας καὶ ἐ
σωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου δοξάζο
μεν σε Μονογενές

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ βασιλεὺς

τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.

Ε^ϛ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου
αν τα πο δω ως μοι

Ο^ϛ την Α να στα σιν δι δους τω γε νει των αν θρω ω
πων ως προ βα τον ε πι σφα γην η η χθη ε φρι ξαν
του τον οι αρ χον τες του α α δου και ε πηρ θησαν πυ

λαι ο δυ νη ραι εισ ε λη λυ θε γαρ ο βα σι

λευς της δο ο ξης Χρι στος λε γων τοις εν δε σμοις εξ

ελ θε τε και τοις εν τω σκο τει α να κα λυ πτε ε

σθε

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθῶν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Εκ βαθεωνε κεκραξα σοι Κυριε

Κυριε **χ**εισ **χ**αακουσον της φωνη ης μου **χ**

Μεγαθαυμα **χ**οτων αορατων κτιστης

διαφιλανθρωπιαν **ν**σαρκι παθων ανεστη

οαθανατος **χ**δευτε πατριαιαιτων εθνων τουτον

προσκυνησωμεν **χ**τηγαρ αυτου ευσπλαγχνια εκ

πλαανης ρυσθεντες **χ**εν τρισιν υποστασεεσιν

εναθεον **σ**υμνειειν μεμαθηκααμεν **χ**

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκός, λάμπαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἄδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι, φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Γ ε ν η θ η τ ω τ α ω τ α σ ο υ π ρ ο σ ε χ ο ν τ α ε ι ς

τ η ν φ ω ν η η ν τ η ς δ ε η σ ε ω ω ς μ ο υ

Ε σ π ε ρ ι ν η ν π ρ ο σ κ υ ν η σ ι ν π ρ ο σ φ ε ρ ο μ ε ε ν σ ο ι τ ω

α ν ε σ π ε ρ ω φ ω τ ι τ ω ε π ι τ ε λ ε ι τ ω ν α ι ω ω ν ω ν

ω ς ε ν ε σ ο π τ ρ ω δ ι α σ α ρ κ ο ς λ α μ ψ α ν τ ι τ ω

κ ο ο σ μ ω και μ ε χ ρ ι ς α δ ο υ κ α τ ε λ θ ο ν τ ι και τ ο

ε κ ε ι σ ε σ κ ο τ ο ς λ υ σ α ν τ ι και τ ο φ ω ς τ η ς α ν α σ τ α σ ε

ω ς τ ο ι ς ε ε ε θ ν ε σ ι δ ε ι ξ α ν τ ι φ ω τ ο δ ο τ α Κυ

υ ρ ι ε δ ο ξ α α σ ο ι

Ἐὰν ἀνομίας παρατήρησῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, χαίρει χορὸς ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλάνη, Ἄδὰμ πεσῶν ἀνίσταται, διάβολος κατήρηται.

Ε
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Τ
ον αρ χη γον της σω τη ρι ι ας η μων Χρι στον δο
ξο λο γη σω μεν αυ του γαρ εκ νε κρω ων α να στα αν
τος κο σμος εκ πλα νης σε σω σται και αι αι ρει χο ρος
αγ γε ε λων φε ε ε ευ γει δαι μο νων πλα νη Α δαμ
πε σων α νι στα ται δι α βο λος κα τη ρη γη η
ται

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ, μάλιστα ἐσμυρτισμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν προφητῶν, καὶ γινῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου καὶ παντοδύναμος.

Ⲭ
Ⲉ
νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε Ⲭⲩ
υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου Ⲭⲩⲩ
ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ ρι ον Ⲭⲩ

Ο ι της κου στω δι ας εν η χουν το υ πο των πα ρα

νο ο μων Ⲏⲓ
κα λυ ψα τε Χρι στου την ε γερ σιν και λα

βε τε αρ γυ ρι α και ει πα τε Ⲭⲩ
ο τι η μων κοι

μω με ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη θη ο νε

Ⲭⲩ
κρος Ⲭⲩ
τις ει δε τις η κου σε νε κρον κλα πε εν τα πο

τε ^{γ'}η μα λι στα ε σμυρ νι σμε νον και γυ μνον κα τα

λι πον τα και εν τω τα φω τα εν τα φι α αυ του ^χη

μη πλα να σθε Ι ου δαι αι οι μα θε τε τας ρη σεις των

προ φη των και γνω ω τε ^χη ο τι αυ τος ε στι ν α λη

θως ο λυ τρω της του κο σμου και Παν το δυ να α

μος ^χη

^Από φυλακῆς πρώτας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρώτας ἐλπιάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν
κόσμον τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

^χη ^Απο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^χη α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^χη ^χη ^η ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ^χη

Κ υ ρ ι ε ο τον α α δ η ν σ κυ λε ευ σας ^{ν'} η και τον

θα να τον πα τη η η σας Σω τη ρ η μων ^{κ'} ο φω τι

σας τον κο σμον τω Σταυ ρω ω τω τι μι ι ω ε λε

η σον η μας ^{κ'}

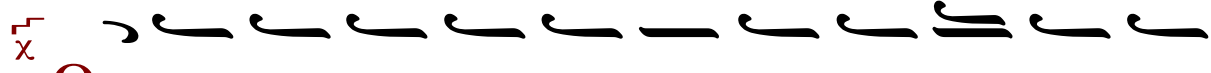

Στιχηρὰ τοῦ Τυφλοῦ

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.308*

Ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. Ὁ τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν· ἼΑρα ἐγώ, δι' ἁμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; ἼΑρα ἐγώ, δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἔνδειξιν, οὐχ ἰκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν, πότε νύξ, πότε ἡμέρα, οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες τὰ τῶν λίθων προσκρούσματα· οὐ γὰρ εἶδον τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλαστουργήσαντα, ἀλλὰ δέομαί σου, Χριστέ ὁ Θεός. Ἐπιβλέψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

^{κ'} **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη πα ρα τω λυ τρω σις ^Δ και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Ο τυ φλος γεν νη η θεις εν τω ι δι ω λο γι

σμη ω ω ε ε λε ε ε γεν α ρα ε γω ω δι

α μαρ τι ας γο νε ων ε γεν νη η η η θην α ο ο

ομ μα α α α τος α ρα ε γω δι α πι στι αν ε

θων ε γεν νη η θην εις ε ε εν δει ξιν ουχ ι κα

νω του ε ρω ω ταν πο τε ε νυ υξ πο τε ε η με

ε ε ε ρα ουκ ευ το νου σι μου οι πο δες τα των

λι ι ι ι θων προσ κρου ου ου ου σμα α α α τα

ου γαρ ει δον τον η η λι ον λα α αμ πον τα ου

δε εν ει κο νι τον ε με ε πλα α α στουρ γη η

η σα α α αν τα αλ λα δε ο μαι σου Χρι στε

ο Θε ε ος ε πι βλε ε ψον επ ε με ε ε και αι

ε λε ε η σο ο ο ο ον με

Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί. ↗

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

τὸ ἴδιο ↗

Ἔστι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, εὔρεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ σπλαγχμισθεὶς, ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ, οἱ δὲ ἀγχισταὶ αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ· Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, ἃς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων ἴασαι ἴσχυσεν; ὁ δὲ φησὶ βοήσας· Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη· Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, καὶ ἀνέβλεψα. Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, Χριστὸν Μεσσίαν, αὐτός ἐστιν ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Π α ρα γων ο Ι η σους εκ του ι ε ρου ευ

ρεν αν θρω πον τυ φλον ε εκ γε νε ε της και σπλα γ χνι σθεις

ε πε θη κε πη λον ε πι τους ο φθαλ μους α αυ του και

ει πε ε προς α αυ τον υ πα γε νι ψαι εις του Σι

λω αμ και νι ψα α με ε νος α νε ε ε βλε ε ε

ε ψε δο ξαν α να πε ε εμπων Θε ε ω οι δε αγ

χι σται αυ του ε ε λε γο ον α α αυ τω τις σου

 τας κορας δι ι ι η νοι οι ξεν
 ας ου δεις των βλε πο ον

 των ι α α σαι ι ι σχυ υ υ σεν
 ο δε

 φη η η σι ι ι βο η η σας
 ανθρωπος Ι η

 σους λε γο με ε νος ε χει ει νο ο ος μοι ε ε φη
 νι

 φαι εις του Σι λω α α αμ και α νε ε ε βλε ε

 ε ε ψα
 αυ τος ε στιν α λη η θως
 ον ε φη

 Μω σης εν τω νο ο μω ω Χρι ι ι στο ο ον Μεσ σι

 ι αν
 αυ τος ε στιν ο Σω τηρ των ψυ υ χω

 ω ων η η η η μων

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστήριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.310*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς, καὶ ἔκθαμβοι γεγονότες οἱ μαθηταί, ἐπηρώτων σε, λέγοντες· Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Σὺ δὲ Σωτὴρ μου ἐβόας αὐτοῖς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ, ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαί, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωὰμ τὴν κολυμβήθραν· ὁ δὲ, νιψάμενος, ὑγιῆς ἐγένετο, καὶ ἐβόα πρὸς σέ· Πιστεύω, Κύριε, καὶ προσεκύνησέ σοι. Διὸ βοῶμεν καὶ ἡμεῖς· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και α γι

ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ υ ρι ι ε πα ρα α γων ε ε εν τη η ο ο

δω ευ ρες α αν θρω ω ω πον τυ φλο ο ον εκ

γε ε νε ε ε της και εκ θαμ βοι γε γο νο ο τες

οι οι μα θη η ται ε πη ρω τω ων σε λε ε ε

ε ε γο ο ο ον τες Δι δα σκα λε τι ις η η μα αρ

τεν ^η ου ουτος η οι γο νει εις α αυ του ι ι

να α τυ φλο ο ο ο ος γε εν νη η η θη ^πη

συ δε Σω τηρ μου ε βο ο ο α ας α αυ τοις ^χου τε

ου τος η η μα αρ ^στεν ^η ου ουτε οι γο νει εις α αυ

του ^α αλλ ι ι να φα νε ε ρω ω ω θη τα ε ερ

γα α του ου Θε ε ου ου ου ου ου ε εν α α

αυ τω ^πε με δει ερ γα ζε ε σθαι τα ερ γα του πε ε

ε εμ φα αν το ο ος με ^χα α ου ουου δει εις

δυ υ να α ται αι ε ερ γα α α α α ζε ε

ε ε σθαι ^π και τα α α α αυ τα α ει ει πων ^χπτυ

υ υ υ υ σας χα α μαι αι αι αι ιαι αι αι αι αι

αι και πη λο ον ποι οι η η η σας ε πε χρι σας τους

ο φθαλ μου ους α α αυ του λε ε ε ξα α α ας

προ ος α α αυ τον υ πα α γε ε νι ι ψαι εις του

Σι λω ω α α αμ την κο ο ο λυμ βη η η η η

θραν ο δε νι ψα α με ε ε νος υ γι η ης

ε ε γε νε ε το και ε ε βο ο ο α α προ ο ος

σε ε πι στε ε ε λε ε ε ευ ω ω Κυ υ υ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ε και αι

αι προ ος ε κυ υ υ νη σε ε ε ε σοι δι ο βο

ω μεν και αι αι αι αι αι η η η η και αι η η μει

εις ε λε η η σον η η μα α α ας

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.312*

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκῶν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριήλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως, Ἰσραήλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ, ἔμεινεν ἀβατος, ἡ ἀμειπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν ἀφθορος, ὁ ὢν καὶ προῶν, καὶ φανεῖς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νυν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠ νας τῶν αἰ ὠ ὠ

ῶ νω ὦν α α α μην π̣ ρ̣

Εν τη Ερυθρα θα α λα α α α σ ση χ̣ ρ̣

της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμ φης εἰ εἰ κων δι ι ε

γρα α α α α φη η πο ο ο τε π̣ ρ̣ ε κει Μω

υ σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α

τος ^χ εν θα δε Γα βρι ηλ υ πη ρε τη ης του θα α

α α αυ μα α α α τος ^π το τε τον βυ θον ε πε ζε ευ

σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ ^χ νυν δε τον Χρι στον

ε γε εν νη η η σεν α α σπο ο ρω σ η η

Παρ θε ε ε ε νος ^π η θα λα α ασ σα α με τα

την πα ρο δον του ου Ισ ρα α ηλ ^χ ε ε μει νε

εν α α α βα α α α τος ^χ η α α α α α α α

με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο ο

λο ο ο ο ο ο ος ^χ με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου

η ηλ ε ε μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ο

ρος ^{π ρ} ο ω ω ω ωων και αι προ ο ων ^{χ ρ} και φα

νεις ως αν θρω ω πο ος Θε ε ε ο ος ε λε ε η

σο ον η μα α α α α α ας ^{π ρ}

εις τὴν Ἐκτενή

Ἦχος 4̣ Πα

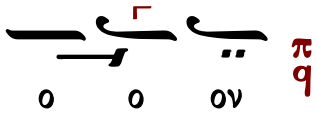
Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.313*

Κ υ ρ ι ε ε ε ε ε λε ε η η η σο ο

ο ο ο ο ο ον ^{π ρ} Κυ ρ ι ι ε ε ε ε ε ε

λε ε ε η η η σο ο ο ο ο ον ^{β λ} Κυ υ ρ ι ι ι ι

ε ^{π ρ} ε ε ε ε ε λε ε ε ε η η η σο ο

Εἰς τὸν Ἑτίχον

Ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π ᾠ Κε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοσάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.314*

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἁσμάτων
μεγαλύνομεν, ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος
Κύριος, σκυλεύσας Ἄδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

C ε τον σαρ κω θεν τα σω τη η ρα Χρι στον και των ου
ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις α σμα των με
γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε δε ε
ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α αν θρω
πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας α δου πυ λας τρι η με
ρος α νε ε στης σω ζωντας ψυ χας η η μων

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστίριον
ἀΐ εκδόσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.314*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δικαιοσύνης ἤλιε νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τοῦ φωτὸς ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσψαύσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα, τῶν ψυχῶν αὐγάσας, υἱοὺς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· Πολλή σου καὶ ἀφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία, φιλόθρωπε, δόξα σοι.

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι ←σ.104

Δ ι και ο συ νη η ης η λι ι ε ε ε νο η η

τε Χρι στε ε ε ο ο Θε ε ε ος ο τον εκ

μη τρας του φω το ος ε στε ε ρη η με ε ε ε

ε νον δι α της σης α χρα αν του προ ο οσ ψαυ σε

ε ως φω ω τι ι ι ι σας κα α ατ α α α

α αμ φω και η μων τα α ομ μα α τα των ψυ χων

α αυ γα α α σας υι ους η με ε ε ε ρα ας δει

ει ει ξο ον ι να πι στει ει βο ο ω ω ω με ε

ε εν σοι πολ λη η σου ου και α α α

α α φα α α α τος η εις η μας ευ σπλα αγ χνι

ι ι α φι λα α αν θρω ω πε δο ο ο ξα α

α α σοι

Καὶ νῦν... «**Ἀ**ναστάσεως ἡμέρα» (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.315*

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ

Σταυρῶ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τον συν α ναρ χον Λο ο γον Πα τρι και Πνευμα

τι τον εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι ι αν η

μων α νυ μνη σω μεν πι στοι και προσ κυ νη σω μεν

ο τι ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω και

θα α να τον υ πο μει ει ναι και ε γει ραι τους τε

θνε ω ω τας εν τη εν δο ξω Α να στα σει αυ

του του του ου ου ου

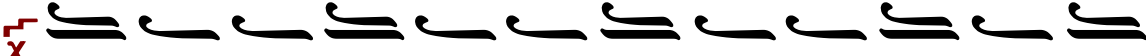
Θεοτοκίον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

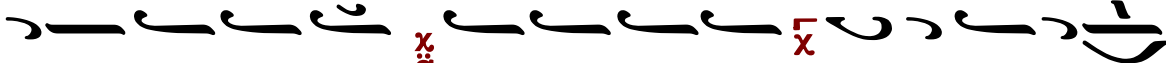

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.316*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ αι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου η α δι ο δευ

τος χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις

σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα

με η τε κου σα εν σα ρ κι τον ποι η την σου και Θε

ον   πρε σβε ευ ου σα μη ελ λει ει πης υ περ των

α νυ μνου ουν των και προσ κυ νου ουν των τον το κον

σου ου ου ου ου

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Θεὸς Κύριος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Κε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.316*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Κε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.316*

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὑμνοῖς τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἄδη φῶς ἀνέτειλε.

Τ ὸν Σταυ ρον του Κυ ρι ου εγ κω μι α σω μεν την
τα φην την α γι ι αν υ μνοις τι μη σω μεν και την
Α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν ο τι συν η
γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
κρα α τος θα να α του και ι σχυν δι α βο ο λου
και τοις εν α δη φως α νε τει ει λε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα, ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας, παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κυριε νε κρος προσ η γο ρε ευ θης ο νε κρω ω
 σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε ε θης ο κε νω ω
 ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα φον
 ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε κρου ου
 ους εξ α νε στη σας παν το δυ να με και α κα
 τα λη η πτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Χαϊρε αγιον ορος και θεοβαδιστον, χαϊρε εμψυχε βατε και ακατάφλεκτε, χαϊρε η μόνη προς
 Θεον κόσμου γέφυρα, η μετάγουσα θνητούς, προς την αιώνιον ζωήν, χαϊρε ακήρατε κόρη,
 η απειράνδρωσ τεκοῦσα, την σωτηρίαν των ψυχων ημων.

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Θεοτοκίον

Χαι ρε α γι ον ο ρος και θε ο βα δι στον ^{κ' ρ'} χαι

ρε + εμ ψυ χε βα τε και α κα τα φλε κτε ^{κ' ρ'} χαι ρε η μο νη

προς Θε ον κο σμου γε φυ ρα ^{ν'} η με τα γου σα θνη τους

προς την αι ω νι ον ζω ην ^{κ' ρ'} χαι ρε α κη η ρα τε κο ο

ρη ^{κ' ρ'} η α πει ραν δρω σ τε κου ου σα την σω τη ρι αν

των ψυ χων η η μων ^{κ' ρ'}

μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

ᾠχος λ π ᾠ Κε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.318*

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχη τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὧ ἐλεῆμον, ταφήν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερφούμενε Σωτῆρ, ὃν ὕμνοῦσιν ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Κυ ρι ε εν με σω σε προσ η λω σαν οι πα ρα

νομοι των κα τα δι ι κων και λογχη την πλευ ραν σου

εξ ε κεν τησαν ω ε λε η η μον τα φην δεκα τε δε ε

ξω ο λυ σας α α δου τας πυ υ λας και α νε ε ε

στης τρι η μερος ε δρα μον γυ ναι κες ι δει ει ν

σε και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο λους την ε γερ

σιν υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ μνου σιν αγ γε ε λοι

ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Δόξα Πατρι και Υιῷ και ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸ ξένον σου Σωτήρ μου μυστήριον, τῷ κόσμῳ σωτηρία γεγένηται· ἀναστὰς γὰρ ἐκ τάφου θεοπρεπῶς, τοὺς φθαρέντας συνήγειρας ὡς Θεός, ἡ πάντων ζωή, Κύριε δόξα σοι.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Το ξένον σου Σωτηρ μου μυστηριον τω κοσμω σωτη

ρι ι ι α γε γε νηται α να στας γαρ εκ τα φου

θε ο πρε πως τους φθα ρεν τας συν η η η γει ρας

ως Θε ος η παν των ζω η Κυ υ ρι ε δο ξα α

σοι

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Απειρογάμε νύμφη θεογεννήτρια, ή τής Εύας την λύπην χαραποιήσασα, ανυμνοῦμεν οί πιστοί και προσκυνουμέν σε, ότι ανήγαγες ήμας εκ τής αρχαίας αρᾶς, και νυν δυσώπει άπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εις τὸ σωθῆναι ήμας.

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αι

ωνων α μην

Θεοτοκίον

Απειρογάμε νύμφη θεογεννήτρια

α η της Ευας την λυυπην χαροποιήσασα

α νυ μνου μεν οι πι στοι και προσ κυ νου μεν σε ο τι

αν η γαγες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας και νυν δυσ ω

ω πει α πα αυ στως παν υ μνη τε Παν α γι ι

α εις το σω θη ναι η μας

Εὐλογητάρια σύντομα (Βλέπε Κυριακή Δ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα)

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν

Ἦχος Δι' ς

Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἐκδοση 1931-1935
επανάκδοση 1991 σ.195*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα α

τι

Τ αι αις των α πο στο ο λων πρε σβει αις ε ε λε η μον εξ

α λει φον τα πλη θη των ε μων εγ κλημα α των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ταιαις της Θεο το οκου πρε σβειαις ε ε λε η μον εξ

α λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλημα α των

ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ

μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα μου

α να στας ο Ι η σους α πο του τα α φου κα

θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω

ην και με γα ε λε ο ο ο ο ος

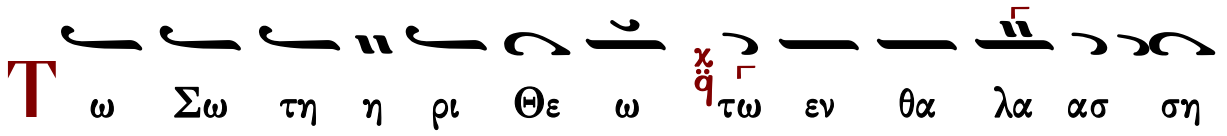
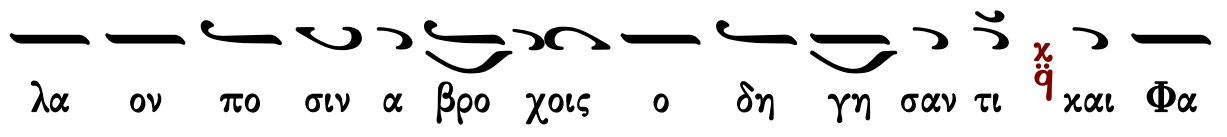
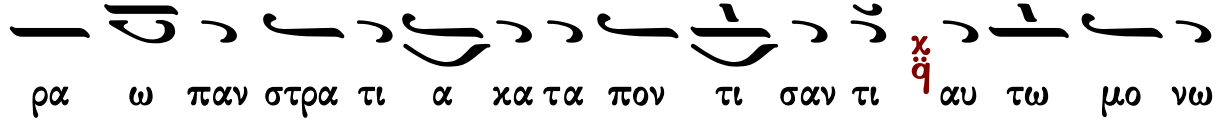
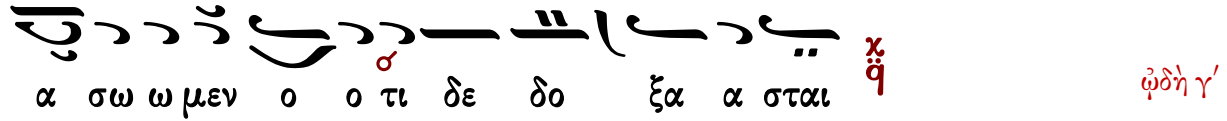
Καταβασίαι

Ἦχος λ π ῥ Κε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.319*

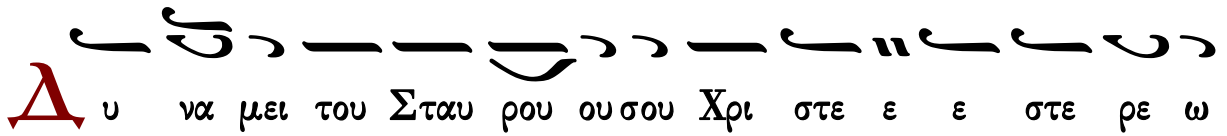
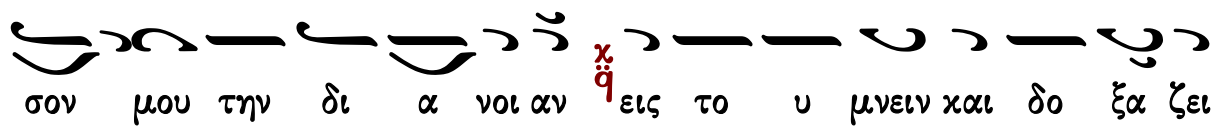
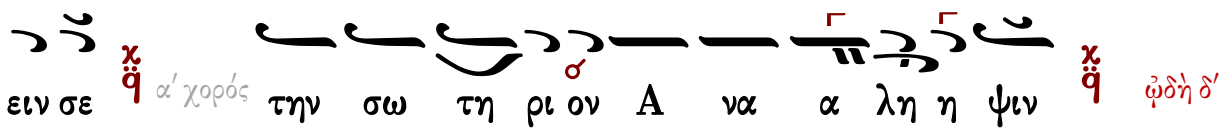
ῥδὴ ἀ΄

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραὼν πανστρατιᾶ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν· ὅτι δεδόξασται.

T ω Σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λα ασ ση

λα ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν τι και Φα

ρα ω παν στρα τι α κατα πον τι σαν τι αυ τω μο νω

α σω ω μεν ο ο τι δε δο ξα α σται

ῥδὴ γ΄

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν σου τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.

Δ υ να μει του Σταυ ρου ου σου Χρι στε ε ε στε ρε ω

σον μου την δι α νοι αν εις το υ μνειν και δο ξα ζει

ειν σε την σω τη ρι ον Α να α λη η ψιν

ῥδὴ δ΄

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν, τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, ὡς παράδεισος ἠνοίγη δι' αὐτοῦ,
καὶ ἐβόησα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν, τῆς δυναστείας τοῦ

Σταυροῦ σου ὡς παράδεισος ἠνοίγη δι' αὐτοῦ

καὶ ἐβόησα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε

Ἐ

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

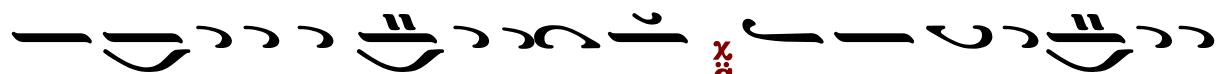

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε ἠ

μας· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ

οἶδαμεν

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σέ τὸν φιλόανθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Εκύκλωσέ με ἄβυσσος ταφή μοι τὸ κῆτος

Τον εκ Πα τρο ος προ αι ω ω νων γεν νη θεν τα Υι

ον και Θε ον και επ ε σχα των των χρο ο νων σαρ

κω θεν τα εκ παρ θε νου Μη τρος ι ε ρεις υ μνει τε λα

ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω

να α α α ας

Ψδὴ θ' τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακὴ Γ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα)

Καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανεκδόσις 1991 σ.322*

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Cε την υ περ νουν και λο γον μη τε ε ρα Θε ου την

εν χρο νω τον α χρο νον α φρα α α στως κυ η σα

σαν ^χοι πι στει ο μο φρο νως με γα λυ νο με ε ε ε

εν ^χ

Ἑξαποστειλάρια

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδη ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.514*

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (β')

α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων ^{β'}

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

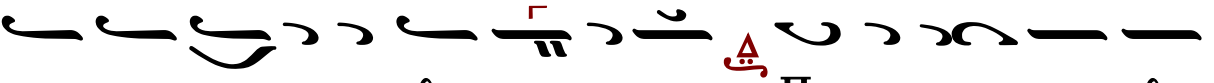
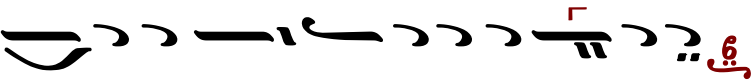
α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων ^{β'} Ὑ ψου

τε Κυ ρι ον τον Θε ον η μων ^{β'} και προσ κυ νει τε

τω υ πο πο δι ω των πο δων αυτου ^{β'} χορός β' ο τι

α α γι ος ε στι ^{β'}

Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἕξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

C αρ κι υ πνω ω σας ω ως θνη τος ο βα σι λε

 ε υς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε εξ α νε

 ε ε στης Α δαμ ε γει ει ρας ε εκ φθο ρας και

 κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα σχα της α φθαρ

 σι ας του κο σμου ου σω τη η ρι ον

Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς, πεπηρωμένους Κύριε, ἐκ ζοφερᾶς ἀμαρτίας, σὺ φωταγώγησον ἐνθεῖς, οἰκτίρμον τὴν ταπείνωσιν, καὶ τοῖς τῆς μετανοίας καθάραις με δάκρυσιν.

T ους νο ε ρου ους μου ο ο φθαλ μους πε πη ρω

με ε νους Κυ υ ρι ε εκ ζο φε ρας α α μαρ τι

 ι ι ας συ φω τα γω ω γη σο ον εν θεις οι

 κτιρ μον τη ην τα πει ει νω σιν και τοις της με τα

 νοι ας κα θα ρα ας με δα α κρυ σι

Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, εὔρε τυφλὸν ἀόμματον, πτύσας χαμαὶ καὶ ποιήσας, πηλὸν ἐπέχρισε τοῦτον, πρὸς Σιλωὰμ ἀπέστειλε, τοῦ ἀπελθεῖν καὶ νίψασθαι, ὁ δὲ νιψάμενος ἦλθε, βλέπων τὸ φῶς σου Χριστέ μου.

Π α ρα γων ο ο Σω τη ηρ η μων ευ ρε τυ φλο ον

 α ο ο μ μα τον πτυ σας χα μαι και αι ποι η η σας

 πη λον ε πε χρι ι σε του ου τον προς Σι λω α

 αμ α πε ε στει λε του α πελ θει ει ν και νι ι

 ψα σθαι ο δε νι ψα με ε νος η ηλ θε

χορὸς 6' βλε

παντοφως σου ουΧριστε ε μου ου

εις τους αιτους

Πασαπνοαριον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδοσις 1991 σ.323*

Πᾶσα πνοή ἀινεσάτω τὸν Κύριον· ἀινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον

Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ω ων ου ου ρα α α

ων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι

ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω Θε ε ω

ω ω ω

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Α ἰ ν ε ι ε ι ε ι ε ι τ ε ε α α υ τ ο ν π α α α ν τ ε ς
 ο ι α α α γ γ ε λ ο ι ο ι α α α υ τ ο υ α ι ν ε ι ε ι
 ε ι ε ι ε ι τ ε ε α α υ τ ο ν π α σ α ι α ι δ υ ν α α α
 μ ε ι ε ι ς α α α υ τ ο υ σο ι π ρ ε π ε ι υ υ μ ν ο ς τ ω ω
 Θ ε ε ω ω ω

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 ἀ' ἐκδόσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.324*

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου ἄγγελοι, οὐκ ἤσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἔρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνουῖσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὁ ἀνυμνοῖσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Α ἰ ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ε π ι τ α ι ς δ υ ν α σ τ ε ι α ι ς α υ

του ^χ α_ῖ νει τε αυ τον ^χ κα τα το πληθος της με γα

λω συ νης αυ του ^χ α_ῖ

Κ ρι ε ε σφρα γι σμε νου του τα α φου υ πο

των πα ρα νο ο μων προ ηλ θες εκ του μνη ματος ^χ α_ῖ κα

θως ε τε χθη ης εκ της Θε ο το ο κου ^χ α_ῖ ουκ ε γνω σαν

πως ε σα ρ κω ω θης οι α σω μα τοι σου αγ γελοι ^χ α_ῖ

ουκ η σθον το πο τε α νε ε στης οι φυ λασ στον τες

σε στρα τι ω ω ται ^χ α_ῖ αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι

σται τοις ε ρευ νω σι ^χ α_ῖ πε φα νε ρω ται δε τα θαυ μα

τα τοις προσ κυ νου σιν εν πι στει το μυ στη ρι ον ^χ α_ῖ ο

α νυ μνου σιν α πο δος η μιν α γαλ λι α σιν και το με

γα ε λε ε ος ^χ _q

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Α ^χ _q ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^χ _q αι

νει τε αυ τον ^χ εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα ^χ _q

Κ υ ρι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συν τρι ι

ψας και δε σμα δια ρη ξας του μνη μα τος α νε ε στης ^χ _q

κα τα λι πων σου τα εν τα φι α ^χ _q εις μαρ τυ ρι ον της α

λη θους τρι η με ε ρου τα φη ης σου και προ η γες εν τη

Γα λι λαι αι α ο εν σπη λαι αι αι ω τη ρου με

νος με γα σου το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τηρ ε

λε η σον η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα· καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σὺζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω

Κυ ρι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι το μνη η

μα του ι δειν σε τον Χρι στον το ον δι η μας πα θο ον

τά και προσελθούσαι ευρον αγγελον επι τον

λι ι ι θον καθημενον τω φοβω κυλιθεντα

και προς αυτας εβοηση λεεγων ανεστη

ο Κυριος ειπατε τοις μαθηταις οτι ανεστη εκ νε

κρων οσωζωντας ψυχας ηημων

Αινείτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε, ὡσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, μύλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνειτε αὐτον εν κυβαλοις ευηχοις αι

νειτε αὐτον εν κυβαλοις αλαλαγμου πασα

πνοηαινεσαατωτον Κυριον

Κυριε ωσπερ εξηλθες εσφραγισμενου του
 τααφου ^{γ'}ου τωσεισηληθες και των θυρων κε
 κλεισμενων προς τους μαθητασ σου ^{χ'}δεικνυων αυτοις
 τα του σωματος παθη ^{χ'}απερκατεδεξωσωτηρμα
 κροθυμησας ^{χ'}ωσ εκσπερματος Δαβιδ μωλω
 πασ υπηνεγκασ ^{γ'}ως Υιου δε του Θεου κοσμον
 ηλευθερωσας ^ο ^{χ'}μεγα σου το ελεος ακαταλη
 πτεσωτηρ ελεησον ημασ ^{χ'}

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ π ς Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 ἀΐ ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.326*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; διπλοῦς γὰρ ὡς ὥραθης ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις· οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς διήνοιξας, τοῦ ἀπὸ μητρᾶς πηρωθέντος, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς· ὅθεν Θεὸν σε ὠμολόγει τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι ←σ.104

Τ ις λα α λη η η σει ει τας δυ να στει α ας

σου ου Χρι ι ι στε ε η τις εξ α ρι ι θμη η η σει

των θα αυ μα α των σου τα α α πλη η η η η

θη δι πλου ους γαρ ως ω ρα α θης ε πι ι

γης δι ι α α γα α θο ο ο τη η η η τα δι

πλας και τας ι ι α α α σεις τοις νο ο σου ου σιν ε

χο ο ο ρη η η η γεις ^γου μο νο ον γαρ του
 ου σω μα α τος ο φθαλ μου ους δι ι η η η η η
 η η νοι ξας ^Δτου α πο μη τρας πη ρω ω ω θε
 ε εν το ος αλ λα α και του ους τη η ης ψυ υ υ υ
 χης ^γο ο θεν Θε ε ο ο ον σε ε ω μο λο ο ο
 ο γει το ον κρυ υ υ πτο ο με ε ε νον ^Δκαι
 πα α σι πα α ρε ε ε χο ο ο ον τα το
 με ε ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος ^γ

Καὶ νῦν... «Ἀναστάσεως ἡμέρα» (Βλέπε Κυριακὴ τοῦ Πάσχα)

Δοξολογία ἦχος πλ.α'

Διονυσίου Φωτεινοῦ
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ̣ ῥ̣ Κε ξ̣

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.327*

Ἐκ τοῦ ἄνω Κε εἰς τὸν κάτω Κε.

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως ^{ν'}δοξα εν υψι

στοις Θεω ^{χ' q}και επιγησει ρη η νη ^{π q}εν ανθρωποις

ευδοκία ^{q x}

Υμνου μεν σε ελογου μεν σε ^{ν'}προσκυνου μεν

σε δοξολογου μεν σε ^{χ' q}ευχαριστου με εν σοι ^{π q}δια

την μεγαλη σου δοξαν ^{q x}

Κυριε βασιλευ ^{ν'}επουρα νιε Θε

εεε Πατερ παντοκρατορ ^{χ' q}Κυριε Υιε μο

νογε νες ^δ^{χ' q}Ιησουου Χριστε ^φεε και ααγιον

Πνευμα ^{q x}

Κ υ υ ρ ι ε ο Θε ος ἡ ο α μ νο ος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι

ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ι ας του κο ο σμου

Π ρ ος δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πατρο ος και ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο ο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ α θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε ε ε ε σω το ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω

ωνος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε ε εν τη η

με ρα ται τη α να μαρ τη η του ουσ φυ λα χθη η

ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ρων η μων και αι νε το ο ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε

ε δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (6')

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε

δι δα ξο ο ο ον με τα α α α δι και ω

μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα α Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ον

σοι ^q_x

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε ε ε ε φ υ γ ο ν δ ι δ α

ξ ο ν μ ε ^x_q τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α α σ ο υ ^π_q ο τ ι σ υ ε ι

ο Θ ε ο ο ς μ ο υ ^q_x

Ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ^x_q ε ν τ ω φ ω τ ι

ι σ ο υ ο ψ ο ο μ ε θ α φ ω ω ς ^q_x

Π α ρ α τ ε ι ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω σ κ ο υ

σ ι ι σ ε ^x_q

Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς ^{γ'}_η α α γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς ^x_q α γ ι

ο ς α α θ α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α α ς ^q_x (γ')

Δ ο ξ α Πα τρι ι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω νων

α μη ην

α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

α γι ος ο ο Θε ε ο ο ο ος

α α α α γι ι ι ος ι ι σχυ υ υ ρος

α α α α α α γι ι ι α α α

γι ι ο ο ος α θα α α α α α α α

α α α α α θα α να α α το ο ος ε

λε ε η η η σον η μα α α α α α α α α ας

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἁ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.332*

Α γι ος ο Θε ε ο ος α α γι ος ι ι σχυ υ ρο

ο ος α α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε ε ε η η η σο ον η η η μας $\frac{\pi}{\eta}$ (γ')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω Πνευ μα

τι $\frac{\Delta}{\delta\iota}$

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην $\frac{\Delta}{\delta\iota}$

Α $\frac{\chi}{\chi}$ γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε λε ε

ε ε η η η σο ον η η η μας π ρ

N ε ε Δυ υ υ υ υ να α α α μισ π ρ

A γι ος ο Θε ε ο ος α α γι ος ι ι σχυ υ ρο

ο ος α α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε ε ε η η η σο ον η η η μα α α

α α ας π ρ

Χερουβικόν ἦχος πλ.α'

Ἦχος λ π ῥ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.333#

O ι οι ι οι ι οι ι οι ι οι ι οι ι οι ι οι ι οι ι οι

π ρ λ χ ι οι ι οι ι οι ι οι ι οι ι οι ι οι ι οι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ε ι χ ο ν ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο ν

τ ε ε ε ε ε σ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η η η η ζ ω ω ο ο ο ο ο ποι οι οι

ζ ω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι α α α α α α α α α α α α α α α α

α ια α α α α α α τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

* και κατά τούτον τον τρόπον

Κ αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η

η η η η η η ζω π ο ο ο ο ποι οι οι ζω

ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α χα α α α Τρι ι α α α α α

α α α α α α α α α α χα α α α α α

α α α α α χα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α λε ε Τρι α α α α α

α δι ι ι ι τον τρις α α α α α α α α α ο ον

υ υ υ υ υ υ μνο ον προσ α α α α α α

α α α α α α α π α α α α α α α υ

μνο ον προ οσ α α α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε ε

ες πα α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α σα α αν τη

ην βι ι ι ο ο πι ι κη η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

ω με ε α α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

με ε ρι ι μνα α α α α α α α α α α α α

α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ως το ον βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε **χ' q** βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε α

α α α **χ' q** των ο ο ο ο ο λω ω ων υ πο

ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι **π' q**

T αις α αγ γε ε λι ι και αις **χ' q** α ο ρα α α

τω ω ω ω ως **π' q** δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον

τα α α α α ξε ε ε ε σιν **π' q** αλ λη λου ου ου

ου ου ι α α α α α α α **π' q**

Λειτουργικά ἦχος πλ.α'

Ἦχος λ π ῥ Κε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἁ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.337*

Π α τε ε ε ρα Ὑι ον και α α γι ον Πνε ε

ευ μα Τρι α α α δα ο μο ου ου ου σι ι

ο ο ο ο ον και αι α α χω ρι στον

ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι α αν

αι αι νε σε ως

Κ αι αι με ε τα του Πνευ μα το ο ος σου

ε χομεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ι ον

α ξι ο ον και αι δι και ον

α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

γου ου ου ου ου με ε ε εν η σοι ευ χα

α ρι στου ου ου με ε ε ε εν Κυ υ ρι ι ι

ε και δε ο με θα α α α α α α α α α α α

α α α δε ο ο με ε θα α α α σου ο ο ο

Θε ε ε ε ε ο ος η η η μω ω ω ων

θις τὸ Ἐξαιρέτως

Ἦχος 4ῃ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.339*

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ Ἄγνῃ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἔρω, χαῖρε·
ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ο α α αγ γε ε λος ε ε βο ο ο α α α

τη η η η κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε ε ε νη α

γνη Παρ θε νε ε χαι αι αι ρε και αι πα α λι ιν ε ε

ρω ω ω χαι αι αι αι αι ρε ε ο σο ος

Υι υι υι ος α α νε ε ε ε στη τρι ι η η με

ρο ος εκ τα α α α φου

Φ ω τι ι ι ι ζου ου φω ω τι ι ι ζου

ου η νε ε α α Ι ι ε ε ε ρου ου ου σα α α

λη ημ η γαρ δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου ου ε

πι σε ε ε α α α νε ε τει ει ει λε χο

ο ο ο ο ρευ ε ε νυ υ υ υ υ υν και α γα

α αλ λου ου σι ι ι ων συ υ υ δε ε α α α

γνη η η η τε ε ερ που Θε ε ο ο ο

το ο ο ο ο κε ε εν τη Ε γερ σει ει του το

ο ο ο ο κου ου ου ου σου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου π ρ

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.α'

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.340*

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω π ρ ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Σω ω μα Χρι ι στου ου ου ου ου του ου ου ου

ου ου ου με τα λα α α α α α α α α

α α α α α α με τα λα α α α α α

α α α α α α α α α χα α α α α α

α α α α α α α α π α α α α α α

α α α α α α α βε ε ε ε με ε τα λα

α α α βε ε τε ε ε ε πη η γη η η η η

η η η η χη η η η η χη η η η η

χη η ης α α θα α α να α α α α

α α α α α α α α χα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α χα

α α α α θα α α να α α α α α

λα χα α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α Α θα να α του γε ε ε ευ σα α σθε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε π ρ

Πέμπτη τῆς Αναλήψεως

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Εἰς τὰ Ἑσπέρια

Κεκραγάριον

Ἦχος λ π ⲛ Πά

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδοσις 1991 σ.343*

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

N ⲛ ε ε Κυ ρι ι ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος
 ⲛ σε ⲛ εισ α α α κου ου σο ο ον μου εισ α κου σο
ο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε ⲛ Κυ ρι ε ε κε κρα
α ξα προ ος σε ει ει εισ α α α κου ου σο ο ον
μου ⲛ προ σρες τη φω νη η η η τη ης δε η η σε ω
 ⲛ ω ω ως μου ⲛ εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ος σε

ε εισ α κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι

ε

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ α τευ θυν θη τω η η η προ ο οσ ε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο

ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου

ου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη εισ α

κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἐκδόσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.344*

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοῦς, ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ, οἱ οὐρανοὶ
ἠτοιμάσαν τὸν θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον

ὄρωντες ὑπεράνω αὐτῶν, ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναίδιον. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ὅτι ἀνέβη Χριστός, ὅπου ἦν τὸ πρότερον.

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Ο Κυ ρι ι ος α νε λη φθη εις ου ρα α νους ι

να πε εμψη τον Πα α ρα α κλη τον τω κο ο ο ο σμω

οι ου ρα νοι η τοι μα σαν τον θρο νον α αυ του

νε φε ε λαι την ε πι ι βα α α σι ιν α

α αυ του αγ γε λοι θαυ μα α ζου ου σιν αν θρω

πον ο ρων τες υ περ α α α νω ω α α αυ

των ^Δο Πα τηρ εκ δε ε χει ε ται ον εν κολ ποις ε

ε χει συ υν α ι ι δι ι ι ον ^πτο Πνευ μα

το α γι ον κε λευ ει πα σι τοις αγ γε λοις α αυ

του ^Δα ρα τε πυ υ λας οι α αρ χον τε ες η η η

μων ^ππαν τα τα ε θνη κρο τη η σα α α τε ε χει ρας ^Δ

ο τι α νε ε ε βη η Χρι ι ι στος ^Δο που η

ην το προ ο ο τε ε ε ε ρον ^π

^οΕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ^ϛ

^χΕ ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε ^Δυ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον π το ιδιο

Ἀπό φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Κύριε, τῆ σῆ, Ἀναλήψει, ἐξεπλάγησαν τὰ Χερουβίμ, θεωρήσαντά σε τὸν Θεόν, ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον, καὶ δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, δόξα σοι.

Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π

Κ υ ρι ι ε τη ση Α α α να α λη η η ψει

εξ ε πλα α γη η σαν τα Χε ρου ου βιμ θε ω ρη

σαν τα σε ε το ο ον Θε ε ον ε πι νε φε λω

ω ωων α νερ χο ο ο ο με ε ε ε νον τον επ αυ

τω ων κα α α θε ζο ο ο με ε ε ε νον και

δο ξα α α ζο ο μεν σε ο τι χρη στον το ε λε ο ος

σου δο ο ο ξα α α σοι

“Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνυμνοῦμέν σου τὴν φωτοειδῆ τοῦ προσώπου μορφήν, προσκυνοῦμέν σου τὰ παθήματα, τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, τὴν ἐνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες, ἐλέησον ἡμᾶς. ἔξαπόστειλον, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του

Ε ν τοις ο ο ρε ε σι ι ι τοι οι οις α α γι

ι ι οἰς θε ω ρουν τες σου τας υ ψω ω ω

σει εις Χρι ι ι στε το α παυ γασμα της δο ξη ης

του ου ου Πα α τρος α νυ μνου ου με εν σου την

φω το ει ει δη του ου ου προσ ω ω ω που ου μο

ο ορ φην προσ κυ νου με εν σου τα πα θη η η μα

α α α α τα τι μω μεν τη η ην Α να α

α στα α α α σιν την εν δο ξον Α να λη ψι

ιν δο ξα α α ζο ο ο ον τες ε λε ε η η

η σο ον η η η μας

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεῖσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Κύριε, οἱ ἀπόστολοι ὡς εἶδόν σε, ἐν νεφέλαις ἐπαιρόμενον, ὄδυρμοῖς δακρῦων, ζωοδότα Χριστέ, κατηφείας πληρούμενοι, θρηνοῦντες ἔλεγον· Δέσποτα, μὴ ἐάσης ἡμᾶς ὄρφανούς,

οὐς δι' οἶκτον ἠγάπησας δούλους σου, ὡς εὐσπλαγχνος, ἀλλ' ἀπόστειλον, ὡς ὑπέσχοιο ἡμῖν, τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Α ἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

Κ υ ρι ι ε οι α πο στο λοι ως ει δο ον σε

εν νε φει λαι αι αι αις ε παι ρο ο ο ο με ε ε ε

νον ο θυρ μοις δα α κρυ υ υ ων ζω ο δο τα

Χρι ι στε κα τη φει ει ει ει ας πλη ρου ου με ε

νοι θρη νου ουν τες ε ε ε λε ε ε ε γον δε ε

σπο ο τα μη ε α σης η μα α α α ας ο ορ φα

α νους ^Δ η ο υς δι οι κ τον η γ α α π η η η σ ας δ ο υ λ ο υς

σ ο υ ο υ ο υ ω ς ε ε υ σ π λ α α α α γ χ ν ο ς α λ λ α π ο

σ τ ρ ι λ ο ν ω ς υ π ε σ χ ο υ η η μ ι ν ^Δ ρ τ ο π α ν α γ ι ι

ι ο ο ο ν σ ο υ ο υ Π ν ε ε ε υ μ α ^Δ ρ φ ω τ α γ ω γ ο υ ο υ ν

τ α α ς ψ υ χ α α α ς η η η η μ ω ν ^π

“Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, παραλαβὼν τοὺς σοὺς μαθητάς, εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνελάμβανες, καὶ ἰδοὺ, τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ παρῆλθες, ὁ δι’ ἐμὲ πτωχεύσας κατ’ ἐμέ, καὶ ἀναβάς· ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα

^χ **Ο** τ ι ε κ ρ α τ α ι ω θ η τ ο ε λ ε ο ς α υ

τ ο υ ε φ η μ α ς ^Δ ρ κ α ι η α λ η θ ε ι α τ ο υ Κ υ ρ ι ο υ ^χ

μ ε ε ε ε ν ε ι ε ι ε ι ς τ ο ν α ι ω ω ω ω ν α ^π

Κ υ ρ ι ι ε τ η ς ο ι κ ο ν ο μ ι α ς π λ η ρ ω σ α ς τ ο

μου στηριχο ον παραλαβων τους σουσ μαθηη

τας εις το ο ο ο ροσ των Ελαι ω ω ω ν α

νε λα α α αμ βα α α α νεσ και ι δου το στε

ρε ω μα του ου ου ρα α α νου ου ου πα α ρη

η ηλ θεσ ο δι ε με πτω χε ευ σα α ασ κα

ατ ε ε ε με και αι αι α να α βασ ο θε εν

ου ου ουκ ε ε ε χω ρι ι ι σθησ το παν α

γι ον σου Πνευ μα εξ α πο ο ο στει ει ει ει λον

φω τι ζον τα ασ ψυχα α ασ η η η η μων

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.347*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν μὴ χωρισθεῖς, γλυκύτατε Ἰησοῦ, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, συναναστραφεῖς, σήμερον ἀπ' ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καὶ τὴν πεσοῦσαν φύσιν ἡμῶν συμπαθῶς ἀνυψώσας, τῷ Πατρὶ συνεκάθισας· ὅθεν αἱ οὐράναι τῶν ἄσωμάτων τάξεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, ἐξίσταντο θάμβει, καὶ τρόμῳ συνεχόμεναι, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἐμεγάλυνον. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου συγκατάβασιν, καὶ τὴν ἀφ' ἡμῶν ἀνάληψιν δοξολογοῦντες, ἱκετεύομεν λέγοντες· ὁ τοὺς μαθητὰς καὶ τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, χαρᾶς ἀπείρου πλήσας ἐν τῇ σῇ ἀναλήψει, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς χαρᾶς, εὐχαῖς αὐτῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α

α α μην

Τ ων κο ολ πων των πα τρι ι κων μη η η χω

ω ρι ι ι σθεις γλυ υ κυ τα α τε Ι ι ι ι

ι η η η η σου και τοι οις ε πι ι γης ω ως αν

θρω ω προς συν α να α α α α α στρα α συν α να α

στρα α φει εις ση η με ε ρον απ ο ο ο ρου ου ους

των Ε λαι αι ων α νε λη φθη η ης εν δο ο ο

ο ο ξη η και την πε σου σαν φυ υ υ σιν η η

μων συμ πα θω ως α α ανυ υ ψω ω ω σας τω Πα

τρι ι συ υ υν ε κα α α θι ι ι ι σας

ο θεν αι αι ου ου ρα α νι ι ι αι των α α

σω ω ω μα α α των τα α α ξεις το θαυ μα

ε εκ πλητ το ο ο με ε ε ε ναι εξ ι ι

σταν α αν το θα α α α αμ βει ει και τρο ο ο

μω ω συν ε χο ο ο με ε ε ε ε ε ναι την

σθη φι λαν θρω πι αν ε ε με γα α α λυ υ

υ υ νον μεθ ων και η μεις οι οι ε ε ε πι ι

γης την προς η μα ας σου ου συγ κα τα α βα α

σιν και την αφ η μω ων Α να α α λη η η η

ψι ιν δο ο ο ξο ο ο λο ο γου ου ουν τες ι κε

τε ευ ο ο ο μεν λε ε ε γο ο ο ον τες

ο του ους μα θη η τας και την τε κου ουσαν σε ε

ε Θε ε ε ο ο το ο ο κον χα ρα ας α α

πει ει ρου πλη η η η σας εν τη ση η η

Α α α α να α α λη η η η η η η η η

η η η η η ψει και η μα ας α α ξι ι

ω ω ω σον των εκ λε κτων σου ου της χα α ρα α α

α ας ευ χαι αι αις α α α αυ των δι α το με

ε γα ασου ε λε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Προκείμενον

Ἦχος λ π ῥ Κε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.349*

Ὁ Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σω σον με

και εν τη δυναμει σου κρινει εις με (6')

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον με και

ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεις με ε ε ε ε

Θεις τὸν Ὑτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.350*

Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης, ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης, ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν, καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

τε ε ε χθης ως αυ τος η η η θε λη η

ε φα νης ως αυ τος η η η βου λη η θης

ε πα θες σαρ κι ι ι ι ο Θε ο ο ος η η η η

μων εκ νε κρω ωων αα νε ε ε στης πα τη η

σα α αστον θα α ναα α α τον α νε λη η φθη

η ης εν δο ο ξη ο τα συ υπα αντα πλη η ρω ω

ω ων και α πε στει λας η μιν Πνε ε ευμα θει ει

ον του α νυ μνειν και δο ξα ζει ει ν σου τη ην Θε ε

ο ο ο τη η η η τα

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ἀναλαμβανομένου σου Χριστέ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, αἱ δυνάμεις ὀρώσαι ἐτέρα τῆ ἐτέρα ἐβόων· Τίς ἐστὶν οὗτος; καὶ φησὶ πρὸς αὐτάς· Οὗτός ἐστιν ὁ κραταῖος καὶ δυνάστης, οὗτός ἐστιν ὁ δυνατὸς ἐν πολέμῳ, οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Καὶ ἵνα τί αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια; Ἐκ Βοσὸρ ἤκει, ὅπερ ἐστί, τῆς σαρκός. Αὐτὸς δὲ ὡς Θεὸς ἐν δεξιᾷ καθίσας τῆς μεγαλωσύνης, ἀπέστειλας ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἵνα ὀδηγήσῃ, καὶ σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας

α λα λα ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γαλ λι α

α α σε ως

Α να λαμβανόμενου σου Χριστέ εκ του ο ο

ρους των Ελαίων αιδύναμεις ο ορωωσαι

ετεράτη ετεεερααεβοοοο

ων τις εστιν ουτος και φησι προς αυτας ου

τος εστιν ο κραταιος και αιδύνααστης

ουτος εστιν ο δύνάτος ενποοολεε

εμω ουτος εστιν αληθως ο βασιλεευστης

δοοξης και ινατι αυτου ερυθρααται

μααατια εκβοσορηκειοπερεστι

ι ι τη ης σα α αρ κος αυ τος δεως Θε ος εν δε

ξι α κα θι σας της με γα λω ω συ υ υ νης α πε

στει λας η μιν το Πνε ε ε ευ μα το α α α γι ι ι

ι ον ι να ο δη γη ση και σω ω ση τα ας ψυ

υ χα α ας η η η η μων

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ἐκ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν Χριστέ ὁ Θεὸς ἐνώπιον τῶν σῶν μαθητῶν, καὶ ἐκάθισας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν τῇ Θεότητι, καὶ ἀπέστειλας αὐτοῖς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

νε βη ο Θε ος εν α λα λα γμω Κυ ρι ος

εν φω νη σα α α α λ πι ι ι ι γ γος

νε λη φθης εν δο ξη εκ του ο ρους των Ε λαι αι

ων Χρι στε ε ε ο ο Θε ε ε ος εν ω

πι ον των σων μα θη η των και ε κα θι σας εν δε

ξι α α α του ου Πα α α τρος ο τα συμ παν

τα πλη ρω ω ω ν τη Θε ο ο ο τη η η η τι

και α πει στει λας αυ τοις Πνε ευ μα το α α α γι

ον το φω τι ζον και στη ρι ι ι ζον και α γι α

α ζον τας ψυ υ χα α ας η η η η μων

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.352*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, τοῦ ἀνυψῶσαι τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα τοῦ Ἀδάμ καὶ ἀποστεῖλαι Πνεῦμα παράκλητον, τοῦ ἀγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι υι ω και

α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Α νε βη η η ο Θε ε ος εν α λα α α α

α α λα α εν α λα α λα α γμω ω Κυ υ ρι ι ι

ος εν φω νη η η σα αλ πι ι ι γ γος του α

νυ ψω ω ω ω ω σαι αι την πε σου ου ου ου σα αν

ει κο ο να του ου Α α α δαμ και α πο στει

ει λαι Πνε ε ε ευ μα Πα ρα α α α κλη η η η

τον του α γι α α α α α α σαι τα ας ψυ χα

α α ας η η η η μω ω ω ω ω ω ω

ω ω ωων

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.353*

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἔπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτῆς τοῦ κόσμου. (γ')

Ανε λη φθης εν δο ξηΧρι στε ο Θε ος η μων χα

ρο ποι η σας τους μα θη τας τη ε παγγε λι α

του α γι ου Πνευ μα τος βε βαι ω θεν των αυ των δι α

της ευ λο γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι ος του

Θε ου ο λυ τρω της του κο ο σμου (γ')

* ο λυ τρω της του κο ο σμου ου ου

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Θεὸς Κύριος

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.354*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με
νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ἦχος ᾠ̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.354*

Ἄγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐθαύμαζον βοῶσαι· Δόξα τῇ καταβάσει σου Σωτήρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ Ἀναλήψει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Α γ γε λων θαυ μα ζον των της α νο δου το ξε ε

νον και μα θη των εκ πλητ το με νων το φρι κτον της ε

παρ σε ως α νηλ θες με τα δο ξης ως Θε ος και πυ λαι

σοι ε πηρ θη σαν Σω τηρ δι α του το αι δυ να α

μεις των ου ρα νων ε θαυ μα ζον βο ω σαι δο ξα τη κα τα

βα σει σου Σω τηρ δο ο ξα τη βα σι λει α σου δο

ξα τη Α να λη ψει σου μο νε φι λα ανθρω ω πε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{π ρ}

τὸ αὐτὸ ↗

μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

τὴν ὠραιότητα

Ἦχος ἤ Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.355*

Ὁ προαιώνιος Θεὸς καὶ ἀναρχος, ἦνπερ ἀνείληφε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας
μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη. Ἄγγελοι προτρέχοντες, ἀποστόλοις ἐδείκνυον, τοῦτον
πορευόμενον, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς, αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον· Δόξα Θεῷ
τῷ ἀναληφθέντι.

Ο προ αι ω νι ο ος Θε ος και α αναρχος ἦν περ

αν ει ληφε ε φυ σιν αν θρω ω πει ον θε ο ποι η

σας μυστικως ση ημερον α νε λη η φθης αγ γε λοι

προ τρε χον τε ες α πο στο λους ε δει ει κνυ ον του τον

πο ρευ ο με νο ον εις ου ρα νου ο υς με τα δο ξης πολλης

αυ τω δε προσ κυ νη η σαν τες ε λε γον δο ο ξα Θε

ὠ τω α να λη φθεν τι ᾠ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ᾠ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ᾠ

τὸ αὐτὸ ✠

μετὰ τὸν Πολυέλεον

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.355*

Κατελθὼν οὐρανόθεν εἰς τὰ ἐπίγεια, καὶ τὴν κάτω κειμένην ἐν τῇ τοῦ Ἄδου φρουρᾷ, συναναστήσας ὡς Θεός, ἀδαμιαίαν μορφήν, τῇ ἀναλήψει σου Χριστέ, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν, τῷ θρόνῳ τῷ πατρικῷ σου, συγκάθεδρον ἀπειργάσω, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Κ α τελ θων ου ρα νο θεν εις τα ε πι γει α και

την κα τω κει με νην εν τη του α δου φρου ρα συν

α να στη σας ως Θε ος α δα μι αι αι αν μορ

φην ^{γ'}τη Α να λη ψει σου Χρι στε εις ουρα νους α να γα

γων ^δτω ^{χ' q}θρο ο νω τω πα τρι κω ω σου ^{χ' q}συγ κα θε

δρον α πειρ γα α σω ως ε λε η μων και φι λαν

θρω ω προς ^{χ' q}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ^{χ' q}

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^{χ' q} τὸ αὐτὸ

α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Ε κ νε ο τη το ος μου πολ λα α πο λε μει με
πα α α θη ⁶ λ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω
σον Σω τη ηρμου ⁶ λ (β')

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπέξηραμμένοι.

Ο ι μι σου ουντες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ
ρι ι ι ι ου ⁶ λ ως χορ το ος γαρ πυ ρι ε σεσθε α
πε ξη ραμ με ε νοι ⁶ λ (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄγιῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα

τι ⁶λ

Α γι ω Πνευμα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ουται ⁶λ

και κα θα αρ σει υ ψου ου ται αι λαμ πρυ νε ται ⁶λ τη

τρι α δι κη μο ο να α α δι ι ε ρο κρυ φι

ι ι ως ⁶λ

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Κ αι νυ υν και α ει ⁶λ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ⁶λ

Α γι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α ρι τος

ρει ει θρα ⁶λ αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι ι σιν προς

ζω ο γο νι ι αν ^βλ

Προκείμενον

Ἦχος Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.357*

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. (β')

Α νε ε βη ο Θε ος εν α λα λα γμω ^Δ

Κυ ρι ος εν φω νη σαλ πιγγος ^β (β')

∴ Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως.

Α νε ε βη ο Θε ος εν α λα λα γμω ^{β'} Κυ

ρι ος εν φω νη σαλ πιγγο ο ος ^Δ

Τάξις Ἑωθινοῦ Ἑυαγγελίου

Ἦχος Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.357*

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^β (β')

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Δ ι νε σα α τω πνο η πα σα τον Κυ υ ρι ο

ο ον

Μετά τὸν Ν' Ψαλμόν

Ἄργα

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.146*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Δ ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ε ευ μα τι ι ι Ταις τω ων α πο

στο ο ο ο λω ων πρε ε σβει ει ει αις ε λε η

η η μο ο ον εξ α α α λει ψο ο οντα πλη

η η θη των ε ε μω ω ω ων ε ε εγ κλη μα

α α α των

Και νυν και αιει και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ταις της Θεοτόκου, πρεσβειαις, Ἐλεημον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Και νυν και ααει και εις τους αιωνας των αι

ωνων ααμη ηην Ταις της Θεοτοοο

οκουου πρεσειειαις ελεηηημο

οον εξαααλειψοοντα πληηη

θη των εεμωωωων εεγκλημαα

αα των

Ἰδιόμελον

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.357*

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς, αἱ ἄνω δυνάμεις, τὴν ἡμετέραν φύσιν θεώμεναι, θαυμάζουσαι τοῦ
ξένου τρόπου τὴν ἀνοδὸν, διηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι· Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος;
Βλέπουσαι δὲ τὸν οἰκεῖον δεσπότην, τὰς οὐρανίους πύλας αἴρειν διεκκελεύοντο. Μεθ' ὧν
ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε, τὸν μετὰ σαρκὸς ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς κριτὴν τῶν ἀπάντων,
καὶ Θεὸν παντοδύναμον.

Ε
λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι

κτιρ μων σου εξα λει ψον το α νο ο μη μα α α

α μου

Σ η με ρον εν ου ρα νοις αι α α νω ω ω δυ υ να

μεις την η με τε ραν φυ υ σι ι ι ν θε ω ω με ε

ε ε ναι θαυ μα ζου σαι του ξε νου τρο που ου την

α α α νο ο ο ο δον δι η πο ρουν αλ λη η

λαις λε ε γου ου ου σαι τις ου τος ο πα ρα γε νο

με ε νος βλε που σαι δε τον οι χει ει ο ο ον δε ε σπο

ο ο την τας ου ρα νι ους πυ λας αι ρειν δι ε ε

ε κε λε ευ ο ο ο ον το μεθ ων α παυ στως υ

μνου ου με εν σε τον με τα σαρ κος ε χει θεν πα

λι ιν ερ χο ο ο με ε ε ε νον ως κρι τη

ην τω ωων α α πα αντων και Θε ο ον πα αντο δυ να

μο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Καταβασίαι ἀργαί

Χρόνος διπλοῦς
ῶδη α'

Ἦχος δὲ Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἑπανάκδοση 1991 σ.358*

Θείω καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω, ἔρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον. Ἴλὺν γὰρ ἔκτινάξας ὄμματος νόου, ὄρᾳ τὸν ὄντα καὶ μυεῖται Πνεύματος, γινῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Θ ε ι ε ι ω κ α α λ υ φ θ ε ι ε ι ς ο ο β ρ α α δ υ γ λ ω

ω ω ω ω σ σ ο ο ς γ ν ο ο φ ω ⁶ λ ε ρ ρ η η τ ο ρ ε ε υ

σ ε τ ο ν θ ε ε ο ο γ ρ α φ ο ν ν ο ο ο μ ο ο ν ^π ρ ι λ υ

υ ν γ α ρ ε κ τ ι ι ι ν α α α ξ α α ς ο μ μ α α α α α τ ο

ο ς ν ο ο ο ο υ ⁶ λ ο ρ α α τ ο ο ν ο ο ο ν τ α κ α ι α ι

μ υ υ ε ι ε ι τ α ι Π ν ε ε υ μ α τ ο ο ς γ ν ω ω ω σ ι ι ν ⁶ λ

γ ε ρ α ι α ι ρ ω ν ε ν θ ε ε ε ο ι ς τ ο ι ο ι ς α σ μ α α

σ ι ι ν ⁶ λ

ᾠδὴ γ'

Ἐρρηξε γαστρός ἠτεκνωμένης πέδας, ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης, μόνη προσευχῇ τῆς προφητίδος πάλαι, Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον, πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Ε ρ ρ η η ξ ε ε γ α α σ τ ρ ο ς η η η τ ε ε κ ν ω μ ε

ε ε ε ε νη ης πε ε ε δας ⁶ λ υ υ βριν τε

δυ υ υσ κα θε ε κτο ον ε ευ τε κνου ου με ε ε

νη ης ^π ρ μο ο νη προσ ε ευ χη τη η ης προ ο

φη τι ι ι ι ι δο ος πα α α λαι ⁶ λ Αν νης

φε ε ρου ου ου σης πνε ευ μα α συ υ υν τε ε

τρι ι ιμ με ε ε ε ε νον ^Δ χορηός α' προς τον δυ να

α στη ην και αι Θε ε ο ον των γνω ω σε ε ω ων ⁶ λ ᾠδὴ δ'

Ἄναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἴου μόνος Λόγος προελθών, Πατὴρ ἐξ ἀναιτίου, ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις, νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε.

α ναξ α α να α κτων οι οι οι ο ος εξ οι

οι οι οι οι ου ου μο ο ο νος ⁶ λ Λο ο γος προ

ο ε ελ θων Πα α τρο ος ε εξ α ναι αι τι ι ι ου

ου ^{π ρ} ι σο σθε νες σου ου ου Πνε ε ευ μα ται οις α

πο ο στο ο ο λοι οις ^{β λ} νη μερ τε ες ε εξ

ε ε πε εμ ψας ^{Δ δ} ω ω ως ε ευ ε ε ερ γε ε ε

ε ε της ^{Δ δ} α δου ου σι δο ο ξα τω κρα α α τει ει σου ου

Κυ ρι ι ε ε ^{β λ} ᾠδὴ ε'

Αυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων, πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον, ὧ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας. Nūn ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος, ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις

Λ υ τη η ρι ο ον κα α θα αρ σι ιν αμ πλα α α

α α κη η μα α α των ^{β λ} πυ ρι ι πνο ο ον δε

ε ξα α σθε ε Πνε ευ μα το ος δρο ο ο σο ον ^{π ρ} ω τε

ε ε κνα φω ω το ο μο ορ φα τη ης εκ κλη

η σι ι ι α ας ⁶ λ νυν ε εκ Σι ω ω ων γαρ

ε εξ ε ε λη η η λυ υ θε ε ε νο ο ο ο

ο μος ^Δ η γλωσ σο πυρ σο ο μο ορ φο ος Πνευ μα α α α

α το ος χα α α ρις ⁶ λ ῥδὴς'

Ἰλασμός ἡμῶν Χριστέ καὶ σωτηρία, ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου, ἴν', ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης ὄλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα.

λα σμος η η μιν Χρι ι ι στε ε και σω ω ω ω

ω τη η ρι ι ι α ⁶ λ ο Δε σπο ο τη η ης ε

λαμψα ας ε εκτης Πα αρ θε ε ε νου ου ^π ⁹ ι ι ν ως

προ φη η η την θη η ρο ος ε εκ θα λα ατ τι

ι ι ουου ⁶ λ στε ερ νων Ι ι ω ω ω ναν τη ης

φθο ο ρα α ας δι ι α α αρ πα α α α α σης ^Α ρ

ο ο ο λον τον Α α δαμ παγ γε ε ε νη η

πε πτω ω κο ο ο τα α ⁶ λ ωδὴ ζ'

Σύμφωνον ἔθρόησεν ὄργάνων μέλος, σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας, ἢ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις, σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν Τριάς μόνη, ἰσοσθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

C υ υμ φω νο ον ε θρο ο η η σε εν ορ γα α α α

α νω ων με ε ε λος ⁶ λ σε ε βειν το χρυ υ υ σο

ο τε ευ κτο ον α α ψυ χο ον βρε ε ε τα ας ^π ρ η του

Πα ρα κλη του ου δε ε φω σφο ο ρο ος χα α α ρι ις ⁶ λ

σε βα α σμι α α α ζει του ου βο ο α αν τρι

α α ας μο ο ο ο ο νη ι ι σο σθε ε νης α να

αρχο ος ευ λο ο ο ο ο γη η το ο ος ει φδη η'

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Αὐεὶ τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα, ὁ τρισσοφегγῆς τῆς θεαρχίας τύπος. Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην, ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου

ου ου με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον

λ υ υ ει τα α δε ε σμα και αι αι δρο ο

σι ζει ει ει ει ει τη ην φλο ο ο γα ο ο τρισ

σο φε εγ γης τη ης θε ε α αρχι α ας τυ υ υ πο

ος υ μνου σι παι αι αι αι αι δες ευ λο ο γει

ει ει ει δε το ον μο ο ο νο ον Σω τη η

η ρα και πα αν του ουρ γο ον ως ε ε ευ

ε ε ερ γε ε ε ε ε την η δη μι ουρ γη θει ει

ει σα α συμ πα α α α α σα α κτι ι ι σι ι ι ι ις

Θ' ὠδὴ

Κανὼν α', ὠδὴ θ'

Ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.362*

«Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως
κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν».

ε την υ περ νουν και λο γον μη τε ε ρα Θε ου

την εν χρο νω τον α χρο νον α φρα α α στως κυ η

σα σαν οι πι στοι ο μο φρο νως με γα λυ νο ο μεν

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σὲ τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεόν, οἱ ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως
ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες ἐμεγάλυνον.

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

ε τον Αυτρωτην του κοσμου Χριστονον Θεον

οι αποστολοι βλεποντες εν θεε εως υψου με

νον με τα δε ους σκιστωντες εμεγαλυνον

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σοῦ τὴν θεωθεΐσαν σάρκα ὀρῶντες Χριστέ, ἐν τῷ ὕψει οἱ ἄγγελοι, ἀλλήλοις διένεον Ἀληθῶς οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

ουτην θεωθεισαν σαρκαορωντες Χριστε εν

τω υψειοι αγγελοι αλληληλοις διενευ

ον αληθως ουτος εστιν ο Θεος ηημων

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σὲ τῶν ἀσωμάτων τάξεις Χριστέ ὁ Θεός, ἐν νεφέλαις αἰρόμενον ἰδοῦσαι ἔκραύγαζον τῷ τῆς δόξης βασιλεῖ πύλας ἄρατε.

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

ε των ασωματων ταξις Χριστε ε ο Θεος

εν νεφελαις αιρομενον ιδου ου ουσαι εκραυγα

ζον τω της δοξης βασιλει επιυλας αραατε

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σὲ τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα, καὶ τῇ ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα, τοῦτον μεγαλύνομεν.

Δοξα σοι ο Θεος ημων δοξα σοι

ε τον καταβαντα εως εσχαατου της γης και

τον ααανθρωπον σωσαντα και τη αναβα

σει σου ανυψωσαντα του τονμεγαλυνοομεν

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκύησας, σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σὺν ἀγγέλοις ὁρῶσα ἐμεγάλυνες.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Χ αι ρε Θε ο το κε μη τηρ Χρι στου ου του Θε ου

ον ε κυ η σας ση μερον εκ γη η ης α νι πτα με

νον συν αγ γε λοις ο ρω σα ε με γα λυ υ νες

Κανών 6', ὠδὴ θ'

Ἄσπας γηγενής

Ἦχος δὲ Ββ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.364*

Ἄγγελοι, τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότου, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο·
πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὡ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! πάντων ὁ δεσπότης γάρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς μαθηταῖς ἀπέστειλε, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίσαν τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους τελέσαν ἐν χάριτι.

Α γ γε λοι την α α νο δον του Δε σπο του ο

ρων τες εξ ε πλητ τον το πως με τα δο ξης ε πη ηρ θη

α πο της γη ης εις τα α α νω

ω των δωρεων των υπερχαταληψινωμου

στηριουφρικτου παντωνοδεσποζωνγαρ εκγης

απαιρων προς ταουρανια τοις μαθηταις α

πεσειλε Πνευμα το αγιιον το φωτισαντων

την διανοιαν και πυρινους τελεσαν ενχαριτι

Ἄγγελοι, τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο·
πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Στίφει μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν· Ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐκπέμψω ὑμῖν Παράκλητον, ἄλλον, Πατρὶ τὸν σύνθρονον, καὶ μοι ὁμότιμον, ὃν ὁρᾶτε, ἀναλαμβάνομενον, καὶ νεφέλῃ φωτὸς ἐποχοῦμενον.

αγγελοι την αανοδον του Δεσποτου ορων

τες εξεπληττοντο πως μεταδοξης επηρθη α

ποτηςγη ης εις τα ανω

Ἐπιφειμαθητων ο Κυριος εφησεν υμεις και
θισατε ⁶ ^λεις Ιεροσολυμα και γω εκπεεμψω
υμιν Παρακλητον ⁶ ^λ αλλον Πατριτον συνθρονον και
μοι ομοτιιμον ^Δ ^δον ορατε αναλαμβα νο με
νον ⁶ ^λ και νεφεληφωτος εποχου μενον ⁶ ^λ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄγγελοι, τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη, ὀρῶντες ἐξεπλήττοντο·
πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ἦρθη ἐφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια, ἄνωθεν σαρκὶ πτωχεύσαντος, τῶν οὐρανῶν, τοῦ καὶ
συνεδριά Πατρὸς τετίμηται, φύσις ἡμῶν ἡ ἔκπτωτος. Πανηγυρίσωμεν, καὶ συμφώνως
πάντες ἀλαλάξωμεν, καὶ κροτήσωμεν χεῖρας γηθόμενοι.

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω
Πνευματι ⁶ ^λ

Αγαγελοι την αανοδον του Δεσποτου ο

ωνων α μην ⁶_λ

Α^χ γ γελοι την α ανοδον του Δεσποτου ο

ρωντες εξεπλητη τον το ⁶_λ πωσμεταδοξης επηηθη

απο της γης εις τα α ανω ⁶_λ

Φως το εκ φωτος εκ λαμψαν Παν α μω με εκ σου α

νε τειλε ⁶_λ και την α μαυροτη ητα της α θε ι ας

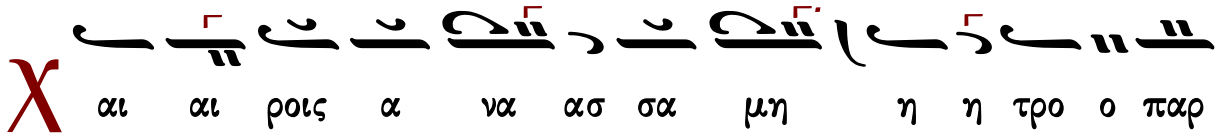

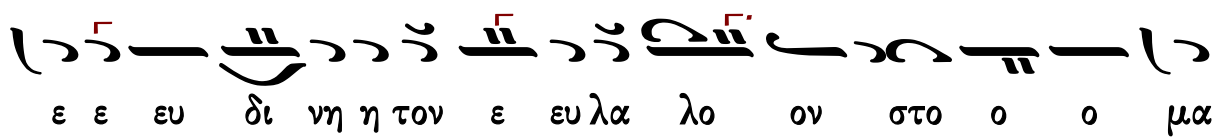
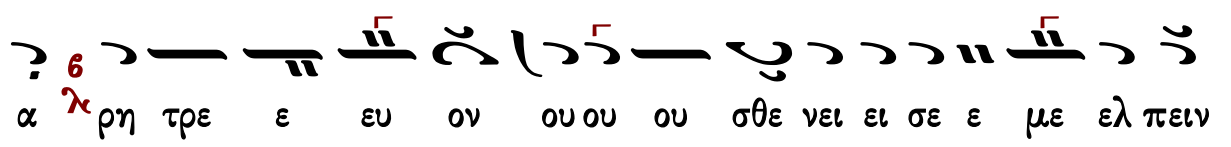
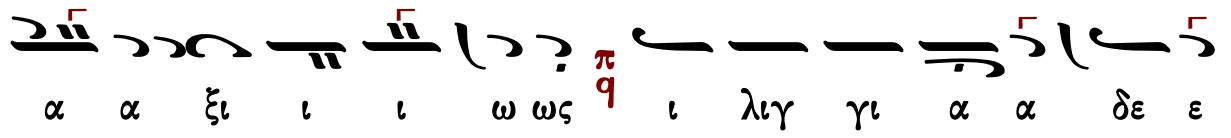
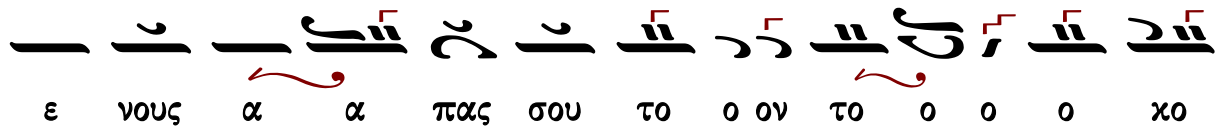
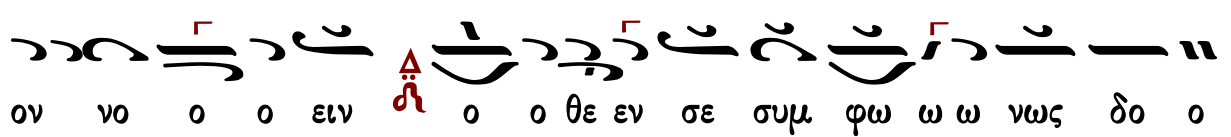
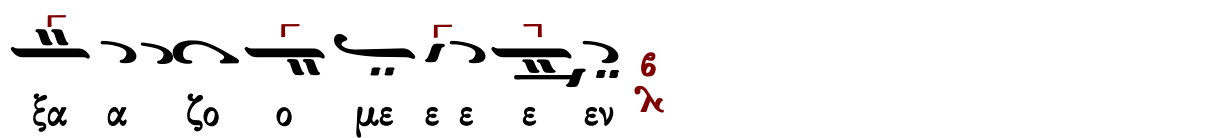
πα α σαν δι ε λυσε ⁶_λ και τους νυ κτι κα θευ δον τας

ε φωτα γω γη η σε ^Δ_α δι α του το παντες κα τα χρε

ος σε ⁶_λ εις αι ω νας α ει μακα ρι ζομεν ⁶_λ

Καταβασία θ' ὠδῆς, ἀργή

Χαίροις ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος· ἅπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα, ῥητρεῦον, οὐ
σθένει σε μέλπειν ἀξίως, ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως
δοξάζομεν.

 Χαι αι ροις α να ασ σα μη η η τρο ο παρ

 θε ε ε ε ε νο ον κλε ε ε ος α παν γα αρ

 ε ε ευ δι νη η τον ε ευλα λο ον στο ο ο μα

 α ρη τρε ε ευ ον ουου ου σθε νει ει σε ε με ελ πειν

 α α ξι ι ι ωως ι λιγγι α α δε ε

 ε νους α α πας σου το ο ον το ο ο ο κο

 ον νο ο ο ειν ο ο θε εν σε συμ φω ω ω νως δο ο

 ξα α ζο ο με ε ε ε εν

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων. Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε πύλας ἄρατε· ὁ βασιλεὺς γὰρ ἀνήλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν. (γ')

Των μαθητων ορωντων σε α ανελη η φθης

Χρι στε προς τον Πα τε ρα συν ε ε δρι α α ζων

αγγελοι προ τρε χοντες ε κρα αυ γαζον α ρα τε πυ υ

λας α α ρα τε ο βα σι λευς γα αρ α νη ηλ θε

προς την αρ χι φω ω τον δο ο ξαν (γ')

Θεις τούς Αἰνους

Πασαπνοάριον

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον ^{π ρ} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ου ου

ρα α νων ^{ρ η} αι νει τε α αυ το ο ο ν εν τοι οις υ ψι

ι ι ι στοις ^{π ρ} σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω

ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του ^{π ρ} αι νει ει ει τε α αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ^{ρ η} σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π ρ}

Στιχηρὰ προσόμοια

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Α ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης αυ του π ρ

Α γ γε λι κως οι εν κο ο σμω παν η γυ ρι ι σω ω

μεν π ρ τω ε πι θρο νου δο ξης Θε ω ε πο χου με

νω π ρ κραυ γα ζον τες τον υ μνον α α γι ος ει ο Πα

τηρ ο ου ρα νι ος π ρ ο συν α ι δι ος Λο ο γος

α γι ος ει ρ και το Πνευ μα το παν α α γι ι ον π ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ↗

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχώ σαλπιγγος αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα
ρα τὸ ἴδιο ↗ π 9

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀγγέλων, κατανοοῦντες Σωτήρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν ἀλλήλοις·
Τίς ἢ θεὰ αὐτῆς; ἄνθρωπος μὲν, τῇ μορφῇ ὁ δρώμενος, ὡς δὲ Θεός, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν,
μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ π 9

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀγγέλων κατανοοῦντες Σωτήρ τοῦ ξένου διηπόρουν ἀλλήλοις
Σωτήρ τοῦ ξένου διηπόρουν ἀλλήλοις π 9

λη λους ^{π ρ} τις η θε α αυ τη α ανθρωπος μεν τημορ φη

ο ο ρω μενος ^{π ρ} ως δε Θε ος υ περ α α νω

των ουρα νων ^{Δ Δ} με τα σω μα τος α νε ερ χε ε ται ^{π ρ}

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὄρωντες, ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε, ἤκουον ἀγγέλων, βοώντων αὐτοῖς· Τί ἐστήκατε βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

^{Γ Χ} Δ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις ^{Δ Δ} αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου ^{Γ Χ Δ Δ} πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^{Δ Δ} ^{π ρ}

^Γ Ο ι Γα λι λαι οι ο ρω ωντες α να λη φθε εν τα α

σε ^{π ρ} α πο του Ε λαι ω νος με τα σω ω μα τος Λο

γε^{π ρ} η κου ον αγ γε ε λων βο ω ωντων αυ τοις ^Δτι ε

στη κα τε βλε ποντες^{π ρ} ου τος ε λευ σε ται πα α λιν με

τα σαρ κος ^Δκα θον τρο πον ε θε α α σα α σθε^{π ρ}

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ^Δ

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.369#

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐτέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας· ἐφάνης, ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης· ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν· καὶ
ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

^Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι ^Δ

Και νυν και α α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι

^Δω ω ω νων α α μη ην ^Δ

Ε τε ε ε χθη ης ως αυ το ος η θε

ε ε λη η η η σας ε φα α νης ως αυ το ος

η η η βου λη η θης ε πα θες σαρ κι ι ι ι

ο Θε ο ο ο ος η η η η μων εκ νε κρω

ω ων α α νε ε ε στης πα τη η σα α ας τον

θα α α να α α α τον α νε λη φθη

ης ε ε εν δο ο ο ξη η ο τα συ υμ πα α αν

τα πλη η ρω ω ω ων και α πε στει λας η μιν

Πνε ε ευ μα θει ει ον του α νυ μνειν και αι

δο ο ο ξα α ζει ει ν σου *choros β'* τη ην Θε ε ο ο

ο τη η η η τα

Δοξολογία ἦχος β΄

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Κουντιάδου)
Ἄργη

Ἦχος Δι' ς'

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.370*

Δο ο ξα α σοι οι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι ι ι ι ι στοις Θε ε ω ω και ε πι γης ει

ρη η η η η νη η εν αν θρω ποις ευ δο

κι ι ι α α α

Υ μνου ου με εν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου ου ου με ε ε εν σε ε ευ

χα ρι στου ου ου με εν σοι δι α την με γα

α α λην σου δο ο ο ξαα αν

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε Πα τερ παν το κρα α α τος Κυ ρι ι ε Υι

ε μο νο γε νε ε ες Ι η σου ου ου Χρι ι στε

ε και α α γι ον Πνε ε ευ μαα α

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πα τρο ο ος ο αι αι αι

αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι αν του κο ο ο σμου

ε λε η σον η μα ας ο αι αι αι αι ρω ων τας

α μαρ τι ι ι ας του κο ο ο σμου ου ου

Π ρο οσ δε ε ξαι αι την δε η σιν η μων ο κα

θη η η με ε νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρο ο ος

και ε λε η σον η μα ας

Ο ο ο τι συ ει ει ει μο νος α γι ος συ

ει ει μο νος Κυ υ υ ρι ι ος Ι η σου ος Χρι ι

στο ος εις δο ο ο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Κ αθ ε κα α α α α στην η με ραν ευ λο

γη η η σω ω σε και αι νε ε ε ε ε

σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω ω νο ο ος

Κ α τα ξι ι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η η

ναι η μα ας

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ο ος

των πα τε ε ε ρων η μω ων και αι νε τον και δε

δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους

αι ω ω ω ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας καθ α α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε

ε δι δα ξο ο ον με τα δι και ω μα

τα α α σου (6')

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε

ε δι δα ξο ο ον με τα δι και ω μα τα α α

σου

Κ υ ρι ι ε κα τα φυ γη η ε γε νη η η

θη η μι ν εν γε νε α και γε νε α ε

γω ει πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε ε λε η σο

ο ον με ι ι ι α σαι την ψυ χη η ην μου

ο τι η μαρ το ο ον σοι οι οι

Κ υ ρ ι ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε ε φ υ υ υ γ ο ν δι

δ α ξ ο ο ο ν μ ε τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η

μ α α α σ ο υ ο τ ι σ υ ε ι ε ι ο Θ ε ο ο ο ς

μ ο υ ο υ

Ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η η ς ε ν τ ω φ ω

τ ι ι ι σ ο υ ο ψ ο ο μ ε θ α φ ω ω ς

Π α ρ α α α τ ε ι ε ι ε ι ε ι ν ο ο ν τ ο ε λ ε ο ο ο

ο ο ς σ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι ι ι σ ε

Α α γ ι ο ο ς ο Θ ε ο ς α α γ ι ο ς ι σ χ υ

ρ ο ς α γ ι ο ς α θ α α ν α α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν

η μα ας (γ)

Δ ο ξ α Πα τρι ι και Υι ω ω ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων α μη ην

α γι ι ος α θα να τος ε λε η σον η μα

ας

α γι ι ο ο ο ο ο ος ο ο Θε ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

α γι ι ο ο ο ο ος ι ι σχυ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

α γι ι ι ι ο ος α θα α α α α α

α α να α α το ο ο ο ος ε λε η η σον η η

μα α α α α α ας

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ἀντίφωνα

Ἦχος Δι

ἀντίφωνον α'

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.375*

- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. 46:2
- ∴ Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 46:3
- ∴ Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. 46:4
- ∴ Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. 46:9

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω ω τε ερ σω

σον η μας

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

ἀντίφωνον β'

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.375*

- ∴ Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. 47:2
- ∴ Ὅρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. 47:3
- ∴ Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. 47:4
- ∴ Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών, ἀγαλλιᾶσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν κριμάτων σου, Κύριε. 47:12

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν δο ξη α

να λη φθεις αφ η μων εις τους ου ρα νους ψαλ λον τα ας σοι

αλ λη λου ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Δ νε ε βη ο Θε ος εν α λα λα γμω

Κυ ρι ος εν φω νη σαλ πι γ γος σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο εν δο ξη α να λη φθεις αφ η μων εις τους ου ρα

νους ψαλ λον τα ας σοι αλ λη λου ι α

Κοντάκιον

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.376*

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Τ ην υ περ η μων πλη ρω σας οι κο νο μι ι αν και

τα ε πι γης ε νω σας τοις ου ρα νι ι οις α

νε λη φθεις εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων ου δα

μο θενχω ρι ζο ο με νος αλ λα με νων α δι α

στα τος και βο ων τοις α γα πω σι σε ε γω ει μι ι

μεθ υ μων και ου δεις καθ υ μω ω ων

Τρισάγιον

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοσις 1931-1935
έπανέκδοση 1991 σ.376*

α γι ι ι ο ο ος ο ο ο Θε ε ε

ο ο ο ο ος α α γι ι ι ο ο ος ι ι ι

σχυ υ υ ρο ο ο ο ος α α γι ι ι ος α θα α

να α α τος ε λε ε ε η σο ο ο

ον η μα ας

(6')

N ε ε Δυ υ να α α μισ **A** α γι ι ι ο ο

ος ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ος α α γι

ι ι ο ο ος ι ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ι ος α θα α να α α τος ε

λε ε ε η σο ο ο ον η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου

Ἦχος Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοσις 1931-1935
έπανάκδοση 1991 σ.377*

N ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

να α α α α Δυ υ να α α μισ

A α α α α α α α α α α α α α α α

ⲁⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ι ι ι ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι ο ο ο ο ο ο ο

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ⲛⲓ
ο ο

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
α α α α α α α α α α α α α α α

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ι ι ι ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ι ι ι ι α γι ο ο ο ο ι ι ι

ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ ⲛⲓ
ι ι ι ι ι ι ο υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

Α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε α

α α γι ι ι ο ος α θα α α α α α α α α χα

α α α α α α α α α α α να α α α

α α α ιε α θα να α α το ο ος

Ε ε λε ε ε ε ε η η η ε λε η η σο

ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α α α

ας

Ἔτερον Δύναμις τοῦ αὐτοῦ (μετὰ κρατήματος)

ἦχος Δε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἄ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.379*

N ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ να α α α α Δυ υ να α α μισ

A α α α α α α α λα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο το ο ο το

ο ο ο τε ε ε ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρε ρι ρε

ρου τε τε ε ρι ρε ε ε ρι ρε εμ τε ε ε

ρι ρε ρι ρι ρι ρε ε ρι ρε εμ ρι ιρ ρε ρι ιρ ρε

ρι ιρ ρε ρι ρι' ρι ρε το ο ο το ο ο

ο το ο ο το ο ο το ο ο το ο ο το ο ο

το ο το ο τε ε ρι ρε ε ρου τε ε ε ρι

ρε ρι ρι ρι ρε ε ε ρε ε ρε ε εμ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α

α α α α α α α λα α α α α

α α α α α α α α α ι ι ι ι ι ι

τε ε ε ρι ρε εμ τε ε ρε ρε ε ρε ε ε

ε τε ε ε ρι ι ρε ε ε ρου τεμ τε

ρε ε ρι ι ρε ε ε ρου τε ε ρι ρε ε ρε εμ

τε ε ρι ρε ε ρου τε ε ε ρι ρε ρι ρι ρι

ρε ε ε ρε ε ρε ε εμ Α α α α θα α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α λε α α θα α α α α α α α να α α το ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε λε η η σον

η η μα α α α α α ας

τε ε ε ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρε ρι ρε ρου τε

τε ε ρι ρε ε ε ρι ρε εμ τε ε ε ρι ρε ρι ρι ρι

ρε ε ρι ρε εμ ρι ιρ ρε ρι ιρ ρε ρι ιρ ρε ρι

ρι ρι ρε το ο ο το ο ο ο το ο

ο το ο ο το ο ο το ο το ο ο το ο το

ο τε ε ρι ρε ε ρου τε ε ε ρι ρε ρι ρι ρι

ρε ε ε ρε ε ρε ε εμ Θε ε ε ε ε ε

ε λε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α γι ι ο ο ο ος ι ι

ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ ι

σχυ ρο ο ο ο ο ο ρ ο ο ο ο ο ο ο χο

ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο [κράτμα] το το ο ο ο

τε ε ε ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρει ρι ρε ρου τε

τε ε ρι ρε ε ε ρι ρε εμ τε ε ε ρι ρε ρι ρι ρι

ρε ε ρι ρε εμ ρι ιρ ρε ρι ιρ ρε ρι ιρ ρε ρι

ρι ρι ρε το ο ο το ο ο ο το ο

— אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים דְּבִרְתָּא
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

דְּבִרְתָּא אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים דְּבִרְתָּא
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

דְּבִרְתָּא אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים דְּבִרְתָּא
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים דְּבִרְתָּא אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

דְּבִרְתָּא אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים דְּבִרְתָּא
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים דְּבִרְתָּא אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים דְּבִרְתָּא אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים דְּבִרְתָּא אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

דְּבִרְתָּא אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים דְּבִרְתָּא אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים דְּבִרְתָּא אֲדַבְרָא בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

ρε ε ρε ε ε ε ρι ρρε ε ρι ρε εμ

τε ε ε ρι ρε ε ρεμ τε ε ε ρι ρε ε ρεμ

τε ε ε ρι ρε εμ τε ε ρε ρε ε ρε ε ε

ε τε ε ε ρι ι ρε ε ε ρου τεμ τε

ρε ε ρι ι ρε ε ε ρου τε ε ρι ρε ε ρε εμ

τε ε ρι ρε ε ρου τε ε ε ρι ρε ρι ρι ρι

ρε ε ε ρε ε ρε ε εμ Α α α α θα α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α λε α α θα α α α α α α να α α το ο

ο ο ο ο ο ο ο ος

ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε λε η η σον
 η η μα α α α α α ας

Κύριε ἐλέησον «Πεντάπχον» Νηλέως Καμαράδου

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανεκδόση 1991 σ.384*

Κ υ ρι ε ε λε η σον Κυ υ ρι ε ε λε
 η σον Κυ ρι ε ε λε ε ε ε ε ε η σον

Κ υ ρι ε ε ε λε η σον Κυ υ ρι ε ε ε λε
 η σον Κυ ρι ε ε λε ε ε ε ε η σον

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ι Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανεκδόση 1991 σ.384*

Κ υ ρι ε ε λε η σον Κυ υ ρι ε ε λε η
 σον Κυ ρι ε ε λε ε ε ε ε ε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον Κυ υ υ ρι ε ε ε λε η

σον Κυ υ υ ρι ε ε λε ε ε ε ε η σον π ρ

Ἦχος ♩ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.384*

Κ υ ρι ε ε ε λε η σον Κυ υ υ υ ρι ε

ε ε ε λε η σον Κυ υ υ ρι ε ε λε ε

ε ε η η η η σο ον Κυ ρι ε ε ε λε

η σον Κυ υ ρι ε ε ε ε λε η σον Κυ υ υ ρι ε

ε λε ε ε ε η η η η σον π ρ

Ἦχος λ π Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.385*

Κ υ υ ρι ε ε ε λε η σον Κυ υ υ ρι ε ε ε

λε η σον Κυ υ υ ρι ε ε λε ε ε ε

η η η η σο ον Κυ υ ρι ε ε λε η σον Κυ

υ υ ρι ε ε ε λε η σον Κυ υ υ ρι ε ε

λε ε ε ε η η η η σον

Ἦχος ζω

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.385*

Κ υ ρι ε ε ε λε η σον Κυ υ υ ρι ε ε

λε η σον Κυ υ υ ρι ε ε λε ε ε

ε ε ε η σον Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ υ υ ρι ε ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε ε ε ε η η η η σον Κυ ρι ε ε

ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α Τρι α α α α α α

δι ι τον τρισ α α α α α α α α α α α α α α γι

ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α

α α α α υ μνον προ ο ο σ α α α α α α α α α α

α α α α δο ο ο υ μνο ον προσ α α δο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα σα αν τη ην βι ο ο τι

κη η η η α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

με ε θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

πασαν με ε ρι μνα α α α α α α α α αν

Από σ.266#

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε βα σι λε ε α α α α α α α α των ο ο

ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε ε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις **Δ** α ο ρα α α α τω ω ω ως **γ'**

δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε σι ι ι

ι ι ι ι ι ιν **Δ** αλ λη λου ου ι ι ι α α

α α α α α α α **Δ**

Λειτουργικά ἦχος πλ.α' (Βλέπε Κυριακή ΓΤ' ἀπό τοῦ Πάσχα)

Ἔις τὸ Ἑξαιρέτως

Ἦχος **λ π ῆ Κε**

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.388#

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

С ε τη ην υ υ πε ερ νου ουν και αι λο ο ο

ο ο γο ον Μη τε ε ε ε ε ρα α Θε ε ε ε

ου ου ου ου τη ην εν χρο ο ο νω το ο ον α χρο ο

νο ο ο ον α α φρα στω ως κυ η η η σα α α

σα αν ^χοι πι στοι οι οι οι οι ο μο φρο ο νω ως

με ε γα α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε εν ^π

Κοινωνικὸν ἦχος δ'

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.388*

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλληλούϊα.

α α α α α α α α νε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ι ι ι ι ι Κυ υ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ος εν

φω νη η η η η η η η η η η σα α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α χα α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α σα α α α α α α α εν φω

νη η η η σα α α α α α α α α α α α

αλ πι ι ι ι ι ι σαλ πι ι γ γ ο ο ο ο ο ο ο

ο ος αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α

α α α α α α

Κυριακή τῶν Πατέρων

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Εἰς τὰ Ἑσπέρια

Κεκραγάριον

Ἦχος λ π ⲛ Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδοσις 1991 σ.343*

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

N ⲛ ε ε Κυ ρι ι ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος
 ⲛ σε ⲛ εισ α α α κου ου σο ο ον μου εισ α κου σο
ο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε ⲛ Κυ ρι ε ε κε κρα
α ξα προ ος σε ει ει εισ α α α κου ου σο ο ον
μου ⲛ προ σρες τη φω νη η η η τη ης δε η η σε ω
 ⲛ ω ω ως μου ⲛ εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ος σε

ε εισ α κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι

ε

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ α τευ θυν θη τω η η η προ ο οσ ε ευ χη η

μου ὡς θυ μι ι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο

ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ω ν μου

ου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη εισ α

κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.101*

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου
καθημένους, συναναστήσης σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· ὁ πηγάζων ζωὴν, ἐξ οἰκείου

φωτός, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου

του εξ ο μο λο γη σασθαι τω ο νο ο ο μα τι ι ι

ι σου

Ν ι κην ε χων Χρι ι στε την κα τα του α α α α

δου εν τω Σταυ ρω ω α νη η η η λ θες ι να τους

εν σκο τει θα να του ου ου κα α α θη η με

ε ε νους συν α να στη η σης σε ε α αυ τω ο

εν νε κροι οις ε λε ευ θε ε ε ρος ο πη γα ζων

ζω ην εξ οι κει ει ει ει ου φω ω τος παν το

δυ υ υ να α α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε

η η η σο ον η η η μας

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν, ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἔδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αν τα α πο δω ω ως μοι

η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α τη

σας κα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε στη και

την α γαλ λι α σιν τω κο σμω ω ω ε δω ρη η

η η σα α α α το ι να παν τες κραυ γα ζο ον τες τον

υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω μεν η πη γη

της ζω ης το α προ σι το ον φως παν το

δὺ υ υ να α α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε ε

η σο ον η η η μας

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὲ Κύριε, τὸν ὄντα, ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς, ἐν τῷ Ἄδῃ; ἐπάτησας θάνατον, εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἰκετεύομεν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ βαθεων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε εισ ακουσον τη ης φω νη η η ης μου

ε ε Κυ ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α ση η

η τη η κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που

φυ υ υ γω ω μεν εν τω ου ρα α νω αυ το

ο ος κα τοι οι κεις εν τω α α α α δη ε πα α τη η

 η σας θα α να α α τον εις τα βα αθη τα α

 α τη η ης θα λα α ασ σης ε κει η χει ει ειρ σου

 Δε ε σπο ο ο τα προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προς

 πι ι πτον τες ι κε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να

 στα α ας ε ε εκ τω ων νε ε ε κρων ε λε η

 η σο ον η η η μας

Ἰδιόμελα τῆς Ἀναλήψεως

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.344*

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τήν φωνήν τῆς δεήσεώς μου.

Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοῦς, ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ, οἱ οὐρανοὶ ἠτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὄρωντες ὑπεράνω αὐτῶν, ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναίτιον. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ὅτι ἀνέβη Χριστός, ὅπου ἦν τὸ πρότερον.

 Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα ^χ εις την φω νην της δε η η η σε ω ω ω ως

μου

Ο Κυ ρι ι ος α νε λη φθη εις ου ρα α νους ^δ ι

να πε εμψη τον Πα α ρα α κλη τον τω κο ο ο ο σμω ^π

οι ου ρα νοι η τοι μα σαν τον θρο νον α αυ του ^δ

νε φε ε λαι την ε πι ι βα α α σι ιν α

α αυ του ^π αγ γε λοι θαυ μα α ζου ου σιν αν θρω

πον ο ρων τες υ περ α α α νω ω α α αυ

των ^δ ο Πα τηρ εκ δε ε χε ε ται ον εν κολ ποις ε

ε χει συ υν α ι ι δι ι ι ον ^π το Πνευ μα

το α γι ον κε λευ ει πα σι τοις αγ γε λοις α αυ
 του α ρα τε πυ υ λας οι α αρ χον τε ες η η η
 μων παν τα τα ε θνη κρο τη η σα α α τε ε χει ρας
 ο τι α νε ε ε βη η Χρι ι ι στος ο που η
 ην το προ ο ο τε ε ε ε ρον

Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρά σοι ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Κύριε, τῆ σῆ, Ἀναλήφει, ἐξεπλάγησαν τὰ Χερουβίμ, θεωρήσαντά σε τὸν Θεόν, ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον, καὶ δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, δόξα σοι.

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι
 πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Κ υ ρι ι ε τη ση Α α να α λη η η ψει

εξ ε πλα α γη η σαν τα Χε ρου ου βιμ θε ω ρη

σαν τα σε ε το ο ον Θε ε ον ε πι νε φε λω

ω ωων α νερ χο ο ο ο με ε ε ε νον τον επ αυ

τω ων κα α α θε ζο ο ο με ε ε ε νον και

δο ξα α α ζο ο μεν σε ο τι χρη στον το ε λε ο ος

σου δο ο ο ξα α α α σοι

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἀγίοις, θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνυμνοῦμέν σου τὴν φωτειδῆ τοῦ προσώπου μορφήν, προσκυνοῦμέν σου τὰ παθήματα, τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, τὴν ἐνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες, ἐλέησον ἡμᾶς.

ἔξαπόστειλον, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Ε ν τοις ο ο ρε ε σι ι ι τοι οι οις α α γι

ι ι οις θε ω ρουν τες σου τας υ ψω ω ω

σει εις Χρι ι ι στε το α παυ γα σμα της δο ξη ης

του ου ου Πα α τρος α νυ μνου ου με εν σου την

φω το ει ει δη του ου ου προσ ω ω ω που ου μο

ο ορ φην προσ κυ νου με εν σου τα πα θη η η μα

α α α α τα τι μω μεν τη η ην Α να α

α στα α α α σιν την εν δο ξον Α να λη ψι

 ιν δο ξα α α ζο ο ο ον τες ε λε ε η η

 η σο ον η η η μας

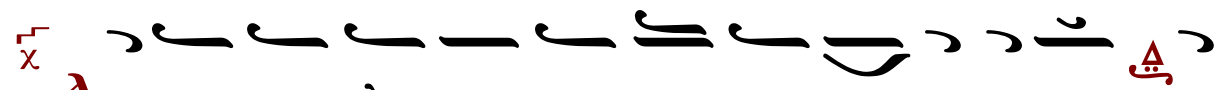
Προσόμοια τῶν Πατέρων

Ἡ ἀπεγνωσμένη

Ἦχος λ π Βϛ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.390*

Ἀπό φυλακῆς πρώτας μέχρι νυκτός· ἀπό φυλακῆς πρώτας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
 Ἐκ γαστρὸς ἐτέχθης πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ Ἄρειος
 κτίσμα σε, καὶ οὐ Θεὸν δοξάζῃ, τόλμη συνάπτων σε τὸν κτίστην, τοῖς κτίσμασιν ἀφρόνως,
 ὕλην πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ἑαυτῷ θησαυρίζων· ἀλλ' ἡ σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε
 ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

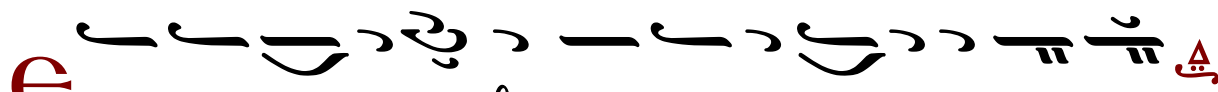
 Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

 πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

 ε πι τον Κυ ρι ον

 Ε κ γα στρος ε τε χθης προ ε ωσ φο ο ρου ου ου

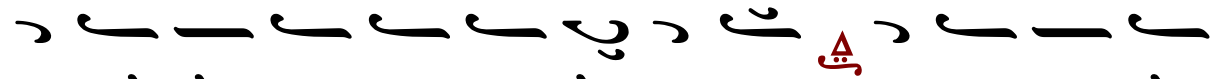

 εκ Πα τρος α μη τωρ προ των αι ω ω νων καν Α ρει

 ος κτι σμα σε και ου Θε ο ονδο ξα ζει τολ μη συν α

 πτων σε τον κτι ι στην τοις κτι σμα σι ιν α φρο νως υ λην

 πυ ρος του αι ω νι ου ε αυ τω θη η σου ρι ζων αλλ

 η Συ νοδος η εν Νι και αι α Υι ον Θε ου σε αν

 ε κη ρυ ξε Κυ ρι ε Πα τρι και Πνε ευ μα τι συ υν

 θρο ο νο ον

Ὅτι παρὰ τῶ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις,
 καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τίς σου τὸν χιτῶνα Σῶτερ διεΐλεν, Ἄρειος, σὺ ἔφης, ὁ τῆς Τριάδος, τεμὼν τὴν ὁμότιμον ἀρχὴν εἰς διαιρέσεις, οὗτος ἠθέτησέ σε εἶναι, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, οὗτος Νεστόριον διδάσκει, Θεοτόκον μὴ λέγειν ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

 Ὁ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

 και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ων αυ του

Τις σου τον χι τω να Σω τερ δι ει ει λε ε εν **Α** ρει ος

συ ε ε φης ο της Τρι α δος τε μων την ο μο τι μον

αρ χην εις δι ι αι ρει σεις ου τος η θε τη σε σε ει ει

ναι τον ε να τη ης Τρι α δος ου τος Νε στο ρι ον δι

δα σκει Θε ο το κο ον μη λε γειν αλλ η Συ νο δος η

εν Νι και αι α Υι ον Θε ου σε αν ε κη ρυ ξε Κυ

ρι ε Πα τρι και Πνε ευ μα τι συ υν δρο ο νο ον

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεῖσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Κρημνῶ περιπίπτει τῆς ἀμαρτίας, Ἄρειος, ὁ μύσας τὸ φῶς μὴ βλέπειν, καὶ θείῳ σπαράττεται, ἀγκίστρω τοῖς ἐγκάτοις, πᾶσαν ἐκδοῦναι τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν ψυχὴν βιαίως, ἄλλος Ἰούδας χρηματίσας, τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἢ ἐν Νικαίᾳ, Υἱὸν

Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι

Κ ρη μνω πε ρι πι ι πτει της α μαρ τι ι α α ας

Α ρει ος ο μυ υ σας το φως μη βλε πειν και θει ω σπα

ρατ τε ται αγ κι στρω τοι οισ εγ κα τοις πα σαν εκ δου ναι

την ου σι ι αν και την ψυ χην βι αι ως αλ λος Ι ου

δας χρη μα τι σας τη γνω μη και αι τω τρο πω αλλ η Συ

νο δος η εν Νι και αι α Υι ον Θε ου σε α νε κη

η η ρυ ξε Κυ ρι ε Πα τρι και Πνε ευ μα τι συν θρο ο

νο ον

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄρειος ὁ ἄφρων, τῆς Παναγίας, τέτμηκε Τριάδος τὴν μοναρχίαν, εἰς τρεῖς ἀνομίους τε καὶ ἐκφύλους οὐσίας· ὅθεν Πατέρες θεοφόροι, συνελθόντες προθύμως, ζήλω πυρούμενοι, καθάπερ, ὁ θεοβίτης Ἡλίας, τῷ τοῦ Πνεύματος τέμνουσι ξίφει, τὸν τῆς αἰσχύνης δογματίσαντα βλάσφημον, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἀπεφήνατο.

Ⲭ
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι

ου με νει εις το ον αι ω να

Α ρει ος ο α α φρων της παν α γι ι α α ας

τε τμη κε Τρι α α δος την μο ναρ χι αν εις τρεις α

νο μοι ους τε και εκ φυ λου ους ου σι ας ο θεν πα τε

ρες θε ο φο ο ροι συν ελ θον τε ες προ θυ μως ζη λω πυ

ρου με νοι κα θα περ ο Θε σβι τη ης Η λι ας τω του

Πνευ μα τος τε μνου σι ξι ι ι φει τον της αι

σχυ νης δο γμα τι σαν τα βλα σφη μον κα θως το Πνευ μα

α πε φη να α το ο

Δοξαστικὸν Ι

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.392*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἑναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν, ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἔλεθηῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Τ α α α ας μυ υ υ στι ι ι κα α α α ας

ση η η με ε ρον του Πνευ μα α τος σα α

α α α α αλ πιγ γα α ας τους θε ο

φο ρου ου ους πα α τε ε ε ρας α νε ε ε ευ

φη η μη η η η σω ω ω ω μεν τους με

ε ε λω ω δη η η η η η η η η σα α α μελω

δη η σα α αν τας εν με ε σω ω ω τη η

ης Ε εκ κλη η σι ι ι ι ας με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε λο ο ο ος ε ε ε εν α α

αρ μο ο ο ο νι ε εν αρ μο ο νι ι ι ο ο ον

θε ο λο γι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ας

Τρι α α α α α α δα α μι α α αν α πα

ρα α α α αλ λα α α α κτον ου σι ι ι

α αν τε και αι αι αι θε ε ο ο ο ο ο ο ο

τη η τα α α τους κα θαι ρε ε ε τα α

ας Α α α ρει ει ει ου ου ου και αι ορ

θο δο ο ο ο ξων προ μα α α α α

α α α α α χου ου ους τους πρε σβε ε

ε ε ε ευ ο ο ο ον τας πα α α αν

το ο ο τε ε ε Κυ υ ρι ι ι ι ω ε λε ε η

θη η η η η η η ναι αι αι αι τα α α α ας

ψυ χα α α α ας η η η η μω ω ω

ων

*

ἕτερη θέσι για τὴν 13η-19η Ἰουλίου

τους κα θαι ρε ε ε τα

α α ας τη η ης πλα α α νη η ης

Δοξαστικὸν II

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.394*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἑναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν, ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἔλεθηῖναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Τ α α α α ας μυ στι ι κα α α ας ση η με ε ρον

του Πνευ μα α τος σα α αλ πι ι ι ιγ γας τους

θε ο φο ρου ου ους πα α τε ε ε ρας α νε ε

ευφημη η σω ω ω ω μεν τους με ε ε

λω ω δη η σα α αν τας εν με ε ε σω ω

τη η ης Ε ε εκ κλη η σι ι ι ας με ε

ε ε ε ε λο ος εν αρ μο ο νι ι ο ον θε ο ο

λο γι ι ι ι ι ας Τρι α α δα μι

α αν α πα ρα α α αλ λα α α α κτον ου σι

ι α α αν τε και αι αι Θε ο ο ο τη η

η η τα τους και θαι ρε ε τα α ας Α α ρει ει

ει ου ου ου ου ου ου ου και αι ορ θο δο ο

ο ξω ω ων προ μα α α α α χους τους πρε

σβε ε ευ ο ο ο ον τας πα αν το ο ο τε ε ε

Κυ υ ρι ι ι ω ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χα

α ας η η η η μων

*
ἐτερι θέσι για τὴν 13η-19η Ἰουλίου [τους κα θαι ρε ε τα α ας τη

ης πλα α α νη η η η η η η ης

Δογματικὸν «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (Βλέπε Παρασκευὴ τῆς Διακαινισίμου)

Θίς τὴν Ἐκτενή

Ἦχος λ π Πά

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.395*

Κ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε λε ε η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ ρι ι

ε ε ε ε ε λε ε η η η σο ο ο ο

ον ^{ζ'} ^λ ^σ Κυ υ ρι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε λε ε ε ε ε ε η η η σοο ο ο ον

Θεις τὸν Ὑτίχον

Ἀπόστιχα

Ἦχος λ π ^θ Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.396*

Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν.

Τὴν Ἀναστασιιν σου Χριστε Σωτηρ αγ

γελοι υμνουσιν εν ουρανοις και ημας τους επι

γη ηης καταξίωσον εν καθαρα καρδια

σε εδοξα ζειν

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ ἄβδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

^ⲚⲞ ⲕⲩ ⲣⲓ ⲟⲥ ⲉ ⲃⲁ ⲥⲓ ⲗⲉⲩ ⲥⲉⲛ ⲉⲩ ⲡⲣⲉ ⲡⲣⲉ
 ⲁⲛ ⲉⲛ ⲉ Ⲕⲩ ⲥⲁ ⲧⲟ ⲉⲛ ⲉ Ⲕⲩ ⲥⲁ ⲧⲟ ⲟ ⲕⲩ
 ⲣⲓ ⲟⲥ Ⲕⲩ ⲛⲁ ⲙⲓⲛ ⲕⲁⲓ ⲡⲉ ⲣⲓ ⲉ ⲗⲱ ⲱ ⲥⲁ ⲧⲟ
 ⲡⲩ ⲗⲁⲥ ⲥⲓⲛ ⲧⲣⲓ ⲡⲥⲁⲥ ⲕⲁⲗ ⲕⲁⲥ ⲕⲁⲓ ⲙⲟϭ ⲗⲟⲥ ⲧⲟⲩ ⲁ Ⲕⲟⲩ ⲟⲥⲓⲛ ⲧⲗⲁ
 ⲥⲁⲥ ⲱⲥ Ⲟⲉ ⲟ ⲟ ⲟⲥ ⲡⲁⲛ ⲧⲟ Ⲕⲩ ⲛⲁ ⲙⲟⲥ ⲕⲉ ⲛⲟⲥ ⲁⲛ ⲧⲣⲱ ⲡⲱⲛ
 ⲡⲉ ⲡⲧⲱ ⲕⲟⲥ ⲁ ⲛⲉ ⲥⲧⲉ ⲥⲁⲥ Ⲕⲓ ⲁ ⲧⲟⲩ ⲧⲟ ⲕⲁⲓ ⲛⲉ ⲙⲓⲥ
 ⲥⲩ ⲙ ⲡⲱ ⲛⲱⲥ ⲃⲟ ⲱ ⲙⲉⲛ ⲟ ⲁ ⲛⲁ ⲥⲧⲁⲥ ⲉϭ ⲧⲱⲛ ⲛⲉ ⲕⲣⲱⲛ ⲕⲩ ⲩ
 ⲣⲓ ⲉ Ⲕⲟ ⲗⲁ ⲁ ⲥⲟⲓ ⲟⲓ

Καὶ γὰρ ἔσπερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ρεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς ἔπανορθῶσαι θέλων, σταυρῶ προσπήγνυται καὶ τάφῳ
 τέθειται· ὃν μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρῶν ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· Οἴμοι Σωτῆρ
 τῶν ἀπάντων, πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκῆσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς
 μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου,
 ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἄφ' ἡμῶν, τὸν ὄδυρμόν τῶν δακρῶν. Θρηνοῦσαι δὲ αὐταῖς,
 ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε· Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, τοῖς ἀποστόλοις εἶπατε, ὅτι
 ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Και γαρ εστε ρω σε την οικου μενην

η τις ου σαλευθη σε ται

Ρευσεως ημας της παλαι Χριστος ε πανορθω

σαι θελων Σταυρω προσπηγνυται και τα φωτεθειται

ον μυροφοροι γυναικες με τα δακρυων ζη

του ου ουσαι θρηνουσαι ελεγον οι μοι Σωτηρ

των απαντων πως κατεδεξω τα φωωικησαι οικη

σας δε θελων πως ε κλαπης πως μετετεθης ποιος δε

τοπος τον ζωηφορον κατεκρυψεσωμα αλλα

Δεσποταως υπεε εσχου ημιν εμφανηθι και

παυσον αφημων τον οδυρμον των δακρυων θρηνου

σαις δεαυταις αγγελος προς αυτα αας απεβοησε

τον θρηνον παυσαμεναι τοις αποστολοις ειπατε

οτι ανειστη ο Κυριος τω κοσμω δωρου

μενος ιλασμον και το μεγαλεεος

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

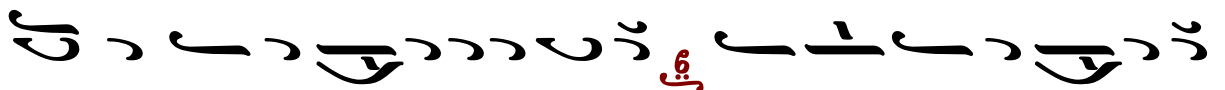
Σταυρωθεις ως ηβουληθης Χριστε και τον θανατον τη ταφη σου σκυλευσας, τριημερος ανεστης, ως Θεος μετα δοξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωὴν, και τὸ μέγα ἔλεος.

Τω οικω σου πρεπει αγιασμα Κυρι

εις μακροτητα ημερων

Σταυρωθεις ως ηβουληθης Χριστε και τον θαα

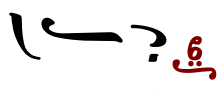
να τον τη ταφη σου ουσκυλευσας τριημερος α

 νε στης ως Θε ος με ε τα δο ξης τω κο σμω δω ρου μενος

 α τε λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε ε

 ο ος

Δοξαστικόν, τῶν Πατέρων

Ἦχος Πα

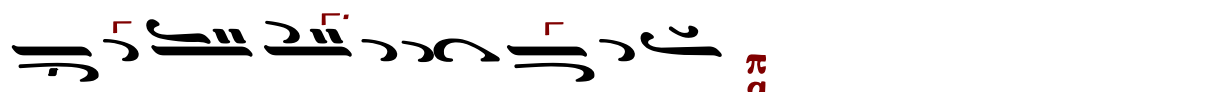
Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α΄ ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.398*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῶν θεοφόρων πατέρων, τῶν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, τῶν ὀρθοδόξων τὰ συστήματα, εὐσεβοῦντες πιστῶς ἑορτάσωμεν. Οὗτοι γάρ τοῦ δεινοῦ Ἀρείου τὸ ἄθεον δόγμα, εὐσεβοφρόνως καθεῖλον, καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν, καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον καὶ συναῖδιον, πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ, ἀκριβῶς καὶ εὐσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι· ὅθεν καὶ ἡμεῖς, τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἐπόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, σὺν Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

 Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και α

 γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

 Τ ην ε τη σι ον μνη μην ση με ε ρον των θε

ο ο ο φο ο ο ρων Πα τε ε ε ε ρων ^{π 9}

των εκ πα σης της οι κου με νης συν α α α θροι

σθε ε εν των ^{Δ δλ} εν τη λαμ πρα α α πο ο λει Νι ι

κα ε ε ε ε ων ^{π 9} των ορ θο δο ξων τα συ στη

μα α τα ^{6 λ} ευ σε βουν τες πι στως ε ε ο ορ τα α

α σωω ω ω μεν ^{π 9} ου τοι γαρ του δει νου ^σ Α α ρει ει ει

ου ^{6 σ} το α θε ο ον δο ο ο γμα ευ σε βο φρο ο

ο νω ως κα θει ει ει ει λον ^{π 9} και της Κα θο λι κης

Εκ κλη η σι ι ι ας ^{6 λ} συν ο δι κως του ου τον ε ε

ξω ω στρα α α κι ι ι ι σαν ^{π 9} και τρα νως τον Υι ο

ο οντου Θε ε ου ο μο ου σι ον και συν α ι δι ι

ον προ των αι ω νων ο ο ον τα τοις πα σιν ε δι

δα ξαν ο μο λο ο γειν εν τω τη η ης πι ι

στε ω ω ως Συμ βο ο ο λω α κρι βως και ευ

σε βως του το εκ θε ε με ε ε νοι ο θεν και

η μεις τοις θει οις αυ των δο γμα σιν ε ε ε πο με ε

νοι βε βαι ως πι στε ευ ον τε ες λα α τρε ε ευ ο ο

ο ο μεν συν Πα τρι τον Υι ον και το Πνευ μα το

πα αν α γι ι ον εν μι α Θε ε ε ο τη η τι Τρι

α αδα ο μο ο ου σι ι ο ον

Καὶ νῦν, τῆς Ἀναλίψεως

Ἦχος Δ̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.399*

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, τὸ μυστήριον, τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων κεκρυμμένον, καὶ ἀπὸ γενεῶν, πληρώσας ὡς ἀγαθός, ἤλθες μετὰ τῶν μαθητῶν σου ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε τὸν ποιητὴν καὶ πάντων δημιουργόν· τὴν γὰρ ἐν τῷ πάθει σου μητρικῶς πάντων ὑπεραλγήσασαν, ἔδει καὶ τῇ δόξῃ τῆς σαρκός σου ὑπερβαλλούσης ἀπολαῦσαι χαρᾶς, ἧς καὶ ἡμεῖς μετασχόντες, τῇ εἰς οὐρανοὺς ἀνόδῳ σου Δέσποτα, τὸ μέγα σου ἔλεος, τὸ εἰς ἡμᾶς γεγονός δοξάζομεν. Δοξαστικὸν λιτῆς Ἀναλίψεως

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι **Δ̣** κ α ι ε ι σ τ ο υ ς α ι ω ν α ς τ ω ν α ι
ω ω ω ν ω ν α α α μ η ν **π ρ**

Κ υ ρ ι ε τ ο μ υ σ τ η ρ ι ι ο ν τ ο α π ο τ ω ν α ι ω
ν ω ν κ ε κ ρ υ υ μ μ ε ε ε ε ε ν ο ν **π ρ** κ α ι α π ο γ ε

ν ε ε ω ν π λ η ρ ω σ α ς ω ω ς α γ α α θ ο ς **Δ̣** η λ θ ε ς μ ε
τ α τ ω ν μ α θ η τ ω ν σ ο υ ε ν τ ω ο ρ ε ι τ ω ν Ε λ α ι α ι ω ν **Δ̣**

ε χων την τε κου σαν σε τον ποι η την και πα α αν

τω ων δη μι ι ου ου ουρ γον π ρ την γαρ εν τω

πα θει σου μη τρι κως παν των υ περ α α αλ γη σα α

σαν ε δει και τη δο ξητης σαρ κος σου υ περ βαλ λου

ου σης α α πο ο λα α αυ σαι αι χα α α ρας ης

και η μεις μετα α σχο ο ον τες τη εις ου ρα νους α νο

ο ο δω ω σου ου ου Δε ε σπο ο ο τα το

με γα σου ου ου ε λε ε ος το εις η μα ας γε ε ε γο

νο ος δο ο ξα α ζο ο ο με ε ε ε εν εν

Ἀπολυτίκιον

Ἀναστάσιμον

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο
Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς
ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήνητησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε
δόξα σοι.

Α γ γε λι και δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα σου

και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα το

Μα ρι α ε εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου σω

μα ε σκυ λευ σας τον α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του

υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω ρου ου ου με νος την ζω

ην ο α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε δο ξα α

σοι οι

Ἦχος λ π ρ̣ —

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.401*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς πατέρας ἡμῶν
θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας·
πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ρ̣

Υ περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε ος

η η μων ρ̣ ο φω στη ρας ε πι γης τους πα τε ρας η

μων θε με λι ι ω ω ω σας ρ̣ και δι αυ των προς την

α λη θι νην πιστιν παν τας η μας ο δη γη η σας Δ ρ̣

πο λυ ευ σπλαγ χνε ε δο ξα α σοι ρ̣

* ξα α σοι οι οι οι ρ̣

τῆς Ἀναλήψεως

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.353*

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ
ωνων ἀμήν

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν χα

ροποιήσας τοὺς μαθητάς τῇ ἐπαγγελίᾳ

τοῦ ἁγίου Πνεύματος βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ

τῆς εὐλογίας ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ

Θεοῦ ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου

* ο λυ τρω της του κο ο σμου ου ου

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Θεὸς Κύριος

Ἦχος λ π Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.401*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με
ε νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι ι Κυ ρι
ι ι ου

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα Ἀναστάσιμα

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Ἦχος λ π Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.402*

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ ἄδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους: Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον.

Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τ ου τα φου α νε ω γμε νου του α δου ο δυ υ ρο με

ου η **Μ**α ρι α ε βο α προς τους κε κρυμ με νους α α

πο στο λους **ε**ξ ε ε ελ θε τε οι του αμ πε λω νος

ερ γα ται **κ**η ρυ ξα τε τον της **Α** να στα σε ε ως λο

γον **α** νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο σμω το με

γα ε λε ε ο ος

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρὸν σε νομίζουσα ἔλεγε. Ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον Ζωήν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἔμοι κραυγάσατε· Ὁ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κυριε παριστα το τω τα φω σου Μαρια η

Μαγδαληνη και εκλαιε εβοωσα και κηπου

ρον σε νομιιιζουσα λεγε που εθηκας την

αιωνιον ζωην που εκρυψας τον επιθρο

νου Χερουβιμ οι γαρ του ου του τον φυλασσοντες α

πο του φοοοβουα πεε νεκρωθησαν η τον Κυ

ριον μου δοτεμοι η συνεμοι κραυγασατε ο εν

νε κροικαι τους νεκρους αναστησας δοξαα σοι οι

Και νυν και αιει και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλῆ, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμὴ, ὃ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Και νυν και αιει και εις τους αιωνας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου μη τε ρα

ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω

Σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων

τοις αγ γε λοις συγ χα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η

α πο λο με νη δρα χμη ο παν τα σο φως οι κο νο μη

σας δο ξα α σοι οι

Μετὰ τὴν 6' Ὀτιχολογίαν

Ἦχος λ π Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἑπανεκδόση 1991 σ.403*

Ἡ Ζωή, ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Η ζω η εν τω τα α α φω α νε κει το και

σφρα γις εντω λι θω ε πε κει το ως βα σι λε α α υ

πνουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους ε

χθρους αυτου α ο ρα σι α α πα τα ξας α νε ε στη ο

Κυ ρι ι ο ος

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῷ ἐκουσίῳ θανάτῳ σου, ζωὴν ἀθάνατον εὐρομεν, παντοδύναμε καὶ μόνε τῶν ὄλων Σωτήρ· σὺ γὰρ ἐν τῇ σεπτῇ σου Ἐγέρσει, πάντας ἀνεκαλέσω, ὁ λύσας ἄδου τὸ νῆκος, καὶ θανάτου τὸ κέντρον.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι

Τ ω ε κου σι ω θα να τω σου ζω ην α θα α α

να τον ευ ρο μεν παν το δυ να με και μο νε των ο

λων Σω τηρ συ γαρ εν τη σε πτη σου Ε γε ερ σει παν τας

α νε ε κα λε σω **Α** ο λυ σας Α δου το νι κος και θα

να του ου το κεν τρο ον

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Θεοτοκε Παρθένε, ικέτευε τον Υιόν σου, τον εκουσίως προσπαγέντα εν σταυρω, και αναστάντα εκ νεκρων, Χριστον τον Θεον ημων, σωθηναι τας ψυχας ημων.

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην **Α**

Θεοτοκίον

Θε ο το κε παρ θε νε ι κε τευ ε το ον Υι ον

σου τον εκου σι ως προσ πα γεν τα εν Σταυ ρω και

α να σταν τα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων **Α**

σω θη ναι τας ψυ χας η η μω ων **Ε**

Εὐλογητάρια σύντομα (Βλέπε Κυριακή Δ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα)

Καταβασίαι ἀργαί «Θείω καλυφθεῖς» (Βλέπε Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως)

Τιμιωτέρα

- ∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47
- ∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48
- ∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50
- ∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.51
- ∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53
- ∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Ἦχος δ' Ββ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.404*

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και εν

δοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδι

αφθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε

οτο οκονσεμεγααλυνομεν

Καταβασία θ' ὑδῆς, ἀργή

Ἦχος δὲ Βε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.366*

Χαίροις ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος· ἅπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα, ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως, ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Χ α ι α ι ρ ο ι ς α ν α α σ σ α μ η η η τ ρ ο ο π α ρ
θ ε ε ε ε ε ν ο ο ν κ λ ε ε ε ο ς α π α ν γ α α ρ
ε ε ε υ δ ι ν η η τ ο ν ε ε υ λ α λ ο ο ν σ τ ο ο ο μ α
α ρ η τ ρ ε ε ε υ ο ν ο υ ο υ ο υ σ θ ε ν ε ι ε ι σ ε ε μ ε ε λ π ε ι ν
α α ξ ι ι ι ω ω ς ι λ ι γ γ ι α α δ ε ε
ε ν ο υ ς α α π α ς σ ο υ τ ο ο ο ν τ ο ο ο ο ο κ ο
ο ν ν ο ο ο ε ι ν ο ο θ ε ε ν σ ε σ υ μ φ ω ω ω ν ς δ ο ο
ξ α α ζ ο ο μ ε ε ε ε ε ν

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (β')

Ἀ γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (β')

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἀ γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ ψου

τε Κυ ρι ον τον Θε ον η μων και προσ κυ νει τε

τω υ πο πο δι ω των πο δων αυτου χορὸς β' ο τι

α α γι ος ε στι

Ἀναστάσιμον ι'

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισί Ζεβεδάιου, Ναθαναήλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν, οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πληθὸς εἶλκον ἰχθύων, ὃν Πέτρος γινούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο, οἷς τὸ τρίτον φανεῖς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθρώκων.

Τ ι βε ρι α α δος θα α λασ σα συν παι σι

Ζε ε βε δαι αι ου Να θα να η ηλ τω Πε ε τρω

τε συν δυ σιν α αλλοις πα α λαι και Θω μαν ει χε

ε προς α α γραν οι Χρι στου τη η προς τα α ξει

εν δε ξι οι οισ χα λα α σαν τες πλη θος ειλ

κο ον ι χθυ υ ων ον Πε τρος γνου ου ου ου ουσ προς αυ

τον εν η χε το οι οισ το τρι ι τον φαν νεις και α

αρτον ε δει ξε ε ε και ι χθυν ε επ αν θρα α κω

ων

Τῶν Πατέρων

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον. Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε, καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα, Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Π α τε ρων θει ει ων ση η με ρον την μνη μην ε

ε ορτα α ζοντες ταις πα ρα κλη σε σι του ου ου

των δε ο με θα Πα ανοι κτι ιρ μον πα σης βλα

βη ης αι ρε ε σε ων ρυ σαι λα ο ον σου Κυ υ ρι ε

και παν τας κα α τα ξι ι ω σον Πα τε ρα Λο γο

ον δο ξα α ζειν και το παν α γι ι ον Πνε ευ μα

α

τῆς Ἀναλήψεως

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων. Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε πύλας ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Των μαθητων ορων των σε α ανελη η φθης

Χρι στε προς τον Πα τε ρα συν ε ε δρι α α ζων

αγγελοι προ τρε χοντες ε κρα αυ γαζον α ρα τε πυ υ

λας α α ρα τε ο βα σι λευς γα ρα νη η θε

προς την αρ χι φω ω τον δο ο ξαν

Θις τούς Αἴνους

Πασαπνοάριον

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.406*

Πα α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον

σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγρα

πτον δοξα αυτη εσται πασι τοις οσι οις αυ

του

Οσταυρος σου Κυριε ζωη και αναστασις υπαρ

χειτω ωλαω σου και επ αυτω ωπεποιθο οτες

σε τον ανασταντα Θεον ημων υμνουμεν ε

λεησον ημας

Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυ

του αινειτε αυτον κατα το πληθος της με

γαλωσυνης αυτου

Ητα φησου Δε σποτα πα ρα δει σον η νοι ξετω γε

νει τω ων ανθρωπων και εκ φθορας λυ τρω θε εντες

σε τον ανα στα αν τα Θε ον η μων υ μνου μεν ε

λε η σον η μα ας

Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· σὺ ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἔλεησον ἡμᾶς.

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γαλωσυνης αυτου

Συν Πατρι και Πνευματι Χριστον ανυμνησωμεν τον

α να σταν τα εκ νε κρων και προς αυ το ον εκ βο ω ω

μεν συ ζω η υ πα αρ χεις η μων και α να στα

σις ε λε η σον η μα ας

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου, καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σα αλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι

θα ρα

Τρι η μερος α νε στης Χρι στε εκ τα φου κα α θως γε

γρα πται συν ε γει ρα ας τον προ πα το ρα η μων

δι ο σε και δο ξα α ζει το γε νος των αν θρω ω πων

καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀναστασίαν

Προσόμοια τῶν Πατέρων

Ὁλην ἀποθέμενοι

Ἦχος λ π Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.407*

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ὁλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορδαῖς

καὶ ὄργανῳ

Ὁλην συγκροτήσαντες τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην

καὶ τῷ θεῷ Πνεύματι συνδιασκεψάμενοι

το ὁμακαρίον καὶ σεπτὸν σύμβολον οἱ σεπτοί πατέρες

ἐερες θεογράφως διεχάραξαν ἐν

ω σα φε στα τα τω γε γεν νη κο τι συν α ναρχον τον
 Λο γον εκ δι δα σκου σι και παν α λη θω ω ως ο
 μο ου σι ον ταις των α πο στο ο λων ε πο με νοι
 προ δη λως δι δα χαις οι ευ κλε εις και παν ολ βι οι
 ον τως και θε ο φρο ο νε ες

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
 σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο,

ὄρον θεοδίδακτον.

^{ΜΕΛ}
Ⲭ ⲉ ⲩ ⲗⲟ ⲅⲏ ⲧⲟⲥ ⲉⲓ Ⲕⲩ ⲣⲓ ⲉ ⲟ Ⲑⲉ ⲟⲥ ⲧⲱⲛ
ⲉ ⲩ ⲗⲟ ⲅⲏ ⲧⲟⲥ ⲉⲓ Ⲕⲩ ⲣⲓ ⲉ ⲟ Ⲑⲉ ⲟⲥ ⲧⲱⲛ

ⲡⲁ ⲧⲉ ⲣⲱⲛ ⲏ ⲙⲱⲛ
ⲡⲁ ⲧⲉ ⲣⲱⲛ ⲏ ⲙⲱⲛ

Ⲑ ⲗⲏⲛ ⲉⲓⲟ ⲃⲉ ⲗⲁ ⲙⲉ ⲛⲟⲓ ⲧⲏⲛ ⲛⲟ ⲏ ⲧⲏⲛ ⲗⲁⲙ ⲡⲏ ⲃⲟ
Ⲑ ⲗⲏⲛ ⲉⲓⲟ ⲃⲉ ⲗⲁ ⲙⲉ ⲛⲟⲓ ⲧⲏⲛ ⲛⲟ ⲏ ⲧⲏⲛ ⲗⲁⲙ ⲡⲏ ⲃⲟ

ⲛⲁ ⲧⲟⲩ ⲁ ⲅⲓ ⲟⲩ Ⲡⲛⲉⲩ ⲙⲁ ⲧⲟⲥ ⲧⲟ ⲩ ⲡⲉⲣ ⲑⲩ ⲉ ⲥⲧⲁ
ⲛⲁ ⲧⲟⲩ ⲁ ⲅⲓ ⲟⲩ Ⲡⲛⲉⲩ ⲙⲁ ⲧⲟⲥ ⲧⲟ ⲩ ⲡⲉⲣ ⲑⲩ ⲉ ⲥⲧⲁ

ⲧⲟⲛ ⲅⲣⲏ ⲏ ⲥⲙⲟ ⲗⲟ ⲅⲏ ⲙⲁ ⲧⲟ ⲃⲣⲁ ⲅⲩ ⲩ ⲣⲏ ⲙⲁ ⲧⲓ ⲕⲁⲓ ⲡⲟ ⲗⲩ
ⲧⲟⲛ ⲅⲣⲏ ⲏ ⲥⲙⲟ ⲗⲟ ⲅⲏ ⲙⲁ ⲧⲟ ⲃⲣⲁ ⲅⲩ ⲩ ⲣⲏ ⲙⲁ ⲧⲓ ⲕⲁⲓ ⲡⲟ ⲗⲩ

ⲥⲩⲛ ⲉ ⲉ ⲉ ⲥⲉⲓ ⲧⲉ ⲟ ⲡⲛⲉ ⲩⲩ ⲟⲩ ⲥⲧⲱⲥ ⲁ ⲡⲉ ⲑⲧⲉ ⲅ ⲗⲁⲛ ⲧⲟ ⲱⲥ
ⲥⲩⲛ ⲉ ⲉ ⲉ ⲥⲉⲓ ⲧⲉ ⲟ ⲡⲛⲉ ⲩⲩ ⲟⲩ ⲥⲧⲱⲥ ⲁ ⲡⲉ ⲑⲧⲉ ⲅ ⲗⲁⲛ ⲧⲟ ⲱⲥ

ⲅⲣⲓ ⲥⲧⲟ ⲕⲏ ⲣⲩ ⲕⲉⲥ ⲉⲩ ⲁ ⲅ ⲅⲉ ⲗⲓ ⲕⲱⲛ ⲡⲣⲟ ⲓ ⲥⲧⲁ ⲙⲉ ⲛⲟⲓ
ⲅⲣⲓ ⲥⲧⲟ ⲕⲏ ⲣⲩ ⲕⲉⲥ ⲉⲩ ⲁ ⲅ ⲅⲉ ⲗⲓ ⲕⲱⲛ ⲡⲣⲟ ⲓ ⲥⲧⲁ ⲙⲉ ⲛⲟⲓ

ⲃⲟ ⲅⲙⲁ ⲧⲱⲛ ⲟⲓ ⲙⲁ ⲕⲁ ⲣⲓ ⲟⲓ ⲕⲁⲓ ⲧⲱⲛ ⲉⲩ ⲥⲉ ⲃⲱ ⲱⲱⲛ
ⲃⲟ ⲅⲙⲁ ⲧⲱⲛ ⲟⲓ ⲙⲁ ⲕⲁ ⲣⲓ ⲟⲓ ⲕⲁⲓ ⲧⲱⲛ ⲉⲩ ⲥⲉ ⲃⲱ ⲱⲱⲛ

ⲡⲁ ⲣⲁ ⲃⲟ ⲥⲉⲱⲛ ⲁ ⲛⲱ ⲧⲉⲛ ⲗⲁ ⲃⲟ ⲟⲛ ⲧⲉⲥ ⲧⲏⲛ ⲧⲟⲩ ⲧⲱⲛ ⲁ
ⲡⲁ ⲣⲁ ⲃⲟ ⲥⲉⲱⲛ ⲁ ⲛⲱ ⲧⲉⲛ ⲗⲁ ⲃⲟ ⲟⲛ ⲧⲉⲥ ⲧⲏⲛ ⲧⲟⲩ ⲧⲱⲛ ⲁ

ⲡⲟ ⲕⲁ ⲗⲩ ⲑⲓⲛ ⲥⲁ ⲑⲱⲥ ⲕⲁⲓ ⲑⲱ ⲧⲓ ⲥⲧⲉ ⲉ ⲉⲛ ⲧⲉⲥ ⲉ ⲗⲁ ⲉ
ⲡⲟ ⲕⲁ ⲗⲩ ⲑⲓⲛ ⲥⲁ ⲑⲱⲥ ⲕⲁⲓ ⲑⲱ ⲧⲓ ⲥⲧⲉ ⲉ ⲉⲛ ⲧⲉⲥ ⲉ ⲗⲁ ⲉ

θεν το ο ρον θε ο δι δα α κτο ον

Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικιώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνη τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι ποιμένες, ὡς δούλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

ΜΕΛ
Χ ^{ΔΙ}
C υν α γα γε τε αυ τω τους ο σι ους αυ
του

Ο λην συλ λε ξα με νοι ποι μαν τι κην ε πι στη

μην και θυ μον κι νη σαν τες νυν τον δι και ο τα

το ο ον ε εν δι κω τα τα τους βα ρει εις η λα σαν και

λοι μω δεισ λυ υ υ κους τη σφεν δο ο νη τη του

Πνευ μα τος εκ σφεν δο νη σαν τες του της Εκ κλη σι ας πλη

ρω μα τος ^ε πε σον τα ως προς θα να τον και ως α νι α

τως νο ση σαν τας ^γ οι θει οι ποι με ε νες ως δου λοι γνη

σι ω τα τοι Χρι στου ^Δ και του εν θε ε ε ου κη ρυ

γμα τος μου σται ι ε ρω τα α τοι οι ^ε

Δοξαστικὸν Ι (Νικολάου Γμύρης †1887)

Ἦχος λ π ς Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.409*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῶν ἀγίων Πατέρων ὁ χορός, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν, Πατρός, καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος ἀγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ· οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες· ὦ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλιῖται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ παραδείσου, τὰ πάγχρυσά στόματα τοῦ Λόγου, Νικαίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω ^ε και α γι ι ω ^λ

Πνευ ε ε ε ευ μα α α α τι ^γ

των αγιων Πατερε ε ε ε ε ρω ω ω

ο χο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος εκ των της οικου με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε νη η ης πε ρα τω ω ω ν συ υ υ υ υ

υ υν δρα α μω ω ω ω ν Πατρο ο ο ος

και αι Υι υι ου ου ου και Πνευμα ατος α α α

γι ι ι ι ι ου μι αν ου ου σι ι ι ι ι αν

ε δο γμα τι σε και αι φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

σιν και το μω στη η η ρι ι ι ι ον της Θε

ε ο λο γι ι ι ι ι ι ι ι ι ας τρα

νωσ πα α ρε ε ε ε δω ω κε ε ^π9τη Ε εκ κλη η

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α ^γου ους ευ φη μου

ου ουν τε ες εν πι ι ι ι ι ι ι ι στει ει ^Δ

μα κα ρι ι ι ι ι ι ι ι ι σω ω μεν λε

ε ε ε ε ε γο ο ο ο κε λε ε γο ον τεσ ^γΩ θει ει

ει ει ει ει ει α ^Δπα α α α α α α

α α ρε ε ε ε ε ε ε εμ βο ο ο πα α

ρε ε εμ βο ο ο λη η ιη η η η η ^ηθε η

γο ροι οι ο πλι ι ι ι ι ι ι ι ται αι ^Δπα

ρα τα α α α α α α α α ξε ε ω ως Κυ ρι ι ι

ι ι ου ου ου ου α στε ε ε ε ε ρε ες

πο λυ υ υ υ υ υ υ υ υ φω ω πο ο λυ

υ υ υ υ υ υ υ υ φω ω τοι οι οι του

νο η του ου ου ου ου ου ου ου ου στε ε ρε ω

ω ω ω ω ω μα α α στε ρε ω ω μα α τος της μυ

στι κη ης Σι ι ι ω ων οι α κα θαι αι αι

αι αι ρε ε τοι πυ υ υ υ υ υ υ υ γοι οι οι

οι τα μυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι πνο τα μυ ρι

ι ι ι πνο ο ο α α α α α α α α α α α α α

α α αν θη του Πα ρα δει ει ει ει ει ει ει

ει σου ου ου ου τα πα α αγ χρου υ υ υ υ σα

α α α α στο ο ο ο ο μα α α τα του Λο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο γου Νι και αι αι αι αι α ας

το κα αυ χη η η μα οι κου με ε ε ε ε νη

ης α γλα α α α α α ι ι ι ι

σμα εκ τε νω ω ω ως πρε ε σβε ε ε ε

ε ε ε ε ευ σα α πρε σβε ε ευ σα α τε

υ πε ε ε ε ερ τω ω ων ψυ χω ω ω ωων η

η η η μω ω ω ων

*

ἕτεροι θέσει γιὰ τὴν 13η-19η Ἰουλίου [ὲ] Ἐκ κλη σι ι ι ι α

ας το κα αυ χη η η μα [Ἄ]

Δοξαστικὸν Β (ἀπλοῦν)

Ἦχος λ π ς Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.411#

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῶν ἀγίων Πατέρων ὁ χορός, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν, Πατρός, καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος ἀγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσει καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ· οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες· ὦ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλιῖται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπινα ἀνθη τοῦ παραδείσου, τὰ πάγχρυσά στόματα τοῦ Λόγου, Νικαίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνευ ε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ων α γι ων πα τε ρων ο χο ο ρο ος εκ των

της οι κου με ε ε ε νης πε ε ρα α α τω ω ω ων συ

υ υν δρα α α μω ω ω ω ων Πα τρο ο ο ο ος

και αι αι Υι υι ου και Πνευ μα τος α α α γι ι ι

ου ου μι αν ου ου σι ι ι ι ι αν ε δο ο

γμα α τι σε και αι αι φυ υ υ υ σιν και το

μυ στη η η ρι ι ι ι ον της θε ε ο λο γι

ι ι ι α ας τρα νως πα α ρε δω ω κε τη η Εκ κλη

η η σι ι ι ι α ους ευ φη μουν τε ε ε ε

ες ε ε εν πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι στει μα κα ρι ι ι ι σω ω ω μεν λε ε

ε ε ε ε γο ο ο ον τες ω θει ει ει ει ει

ει α πα ρε ε ε ε ε ε μ βο ο ο πα ρε ε μ βο ο

λη η θε η γο ο ροι ο ο πλι ι ι ται πα ρα α τα

α ξε ως Κυ υ υ ρι ι ι ι ου α στε ε

ε ε ρε ε ε ες πο λυ υ υ υ υ φω ω ω ω

τοι του νο η του ου ου ου στε ε ρε ω ω ω

ω ω μα α α α τος της μυ στι κη η ης Σι ι ι

ι ων οι α κα α θαι αι αι αι ρε ται οι

οι πυ υ υ υ ρ γοι τα μυ ρι ι ι ι ι πνο ο

ο α α α α α α α αν θη του ου πα

α α ρα δει ει ει σου ου τα πα α αγ χρυ υ υ

υ σα α στο ο μα α τα του Λο ο ο ο ο ο ο

λο ο ο ο γου * Νι ι και α ας το κα αυχη η

μα οι κου με νη ης α α γλα α α α

α α ι ι σμα εκ τε νως πρε ε σβε ε

ε ε ε ευ σα α α α τε υ πε ε ερ των

ψυ χω ω ω ωων η η η η μων

* Εκ κλη σι α ας το

κα αυχη η μα

Και νυν, τὸ Ἀναστάσιμον

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.413*

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης

ἡχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος
τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς τ ω ν α ι ω

ν ω ν α μ η ν ^γ _{δλ}

Υ π ε ρ ε υ λ ο γ η μ ε ε ν η υ π α ρ χ ε ι ς Θ ε ο

τ ο ο κ ε π α ρ θ ε ν ε ^Δ _{δλ} δ ι α γ α ρ τ ο υ εκ σου σα ρ κ ω θ ε

ε ν τ ο ς ο α δ η ς η χ μ α λ ω τ ι ς τ α ι ^γ _{δλ} ο Α δ α α μ α

ν α κ ε κ λ η τ α ι η κ α τ α ρ α ν ε ν ε κ ρ ω τ α ι η Ε υ α η

λ ε υ θ ε ρ ω τ α ι ^γ _{δλ} ο θ α α ν α τ ο ς τ ε θ α ν α τ ω τ α ι

κ α ι η μ ε ι ς ε ζ ω ο π ο ι η θ η μ ε ν ^γ _{δλ} δ ι ο α ν υ μ ν ο υ ν

τ ε ς β ο ω μ ε ν ^Δ _{δλ} ε υ λ ο γ η τ ο ς Χ ρ ι ς τ ο ς ο Θ ε ο ς η μ ω ν ^β _λ

ο ου τως ευδοκη σας δο ο ξα α σοι ^ν _{δλ}

Δοξολογία ἦχος πλ.δ'

Χριστοδούλου Γεωργιάδου Κεσσανιέως
(διασχ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ π δλ Νη Ξ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.414*

Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^ν _η δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ε ω ^ν _η και ε πι γης ει ρη η νη ^ε _κ εν

α αν θρω ποις ευ δο κι ι ι α ^ν _{δλ}

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^ν _η προσ κυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ^Δ _{δλ} ευ χα ρι στου ου

μεν σοι δι α την με ε γα α λην σου δο ο ο ξαν ^ν _{δλ}

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ^ν _η ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πα τερ παν το κρα α α τος Κυ υ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Ι η σου ου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα αρ τι

ι αν του κο ο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι

αι ρων τας α μα αρ τι ι ας του κο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα α

θη η με νος εκ δε ξι ω ω ν του Πα τρος και ε

λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος ^Δ συ ει μο νος Κυ

ρι ος ^{γ'} Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ε ου Πα

τρος α μη ην ^γ

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^{γ'}

και αι νε ε ε ε ε σω το ο νο μα α α

σου ^{γ'} εις τον αι ω ω να και εις τον αι αι ω να

του αι ω ω νος ^γ

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ε ρα ταυ τη ^Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

η ναι η η μας ^γ

Ε υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ε ρων η μων και αι νε το ο ο ο

ον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα

α σου εις τους αι ω ω ω νας α α μην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι ι

σε

Ε υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε

ε δι ι δα ξον με τα δι και ω ω μα τα

σου (γ)

Κ υ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ε γε νη η η θης

η μιν εν γε νε α και γε νε ε α ε γω

ει ει ει πα Κυ υ ρ ι ε ε λε ε η

σον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

το ον σοι

Κ υ ρ ι ε προς σε κα τε ε ε ε ε φυ γον δι δα ξο

ο ον με του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι ι συ

ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σου ο ψο ο ο με θα φως

Π α ρ α τ ε ι ε ι ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ο ο ς σ ο υ

τ ο ι ς γ ι ι ν ω σ κ ο υ σ ι ι σ ε

α γ ι ο ς ο θ ε ο ο ς α α γ ι ο ο ς ι

σ χ υ ρ ο ς α α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε ε η

σ ο ν η μ α ς

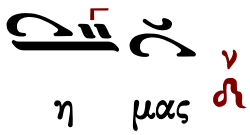
Δ ο ξ α Π α τ ρ ι ι κ α ι Υ ι ω και α γ ι ω Π νευ

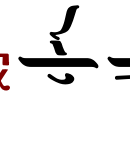
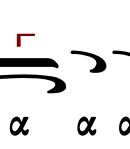
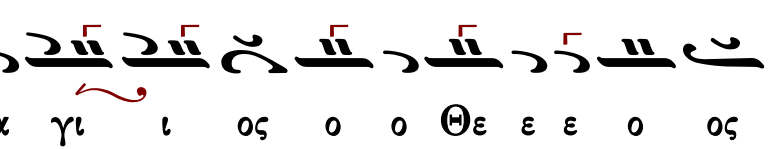

μ α τ ι

Κ α ι ν υ υ υ ν και α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω

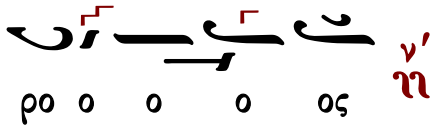

ν α ς τ ω ν αι ω ω ω ν ω ν α α μ η ν

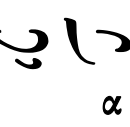
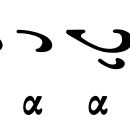

α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε ε η σ ο ν

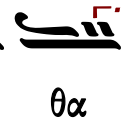
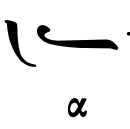
η μας

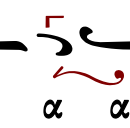
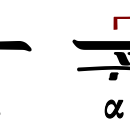
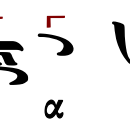
α α α α γι ι ο ο Θε ε ε ο ος η

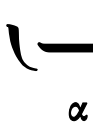
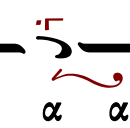
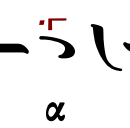
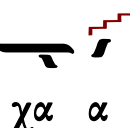

α α α α α γι ι ι ος ι ι ι σχυ υ υ

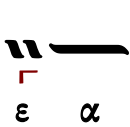

 ρο ο ο ο ος η

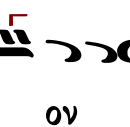
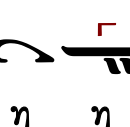
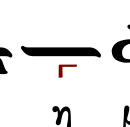

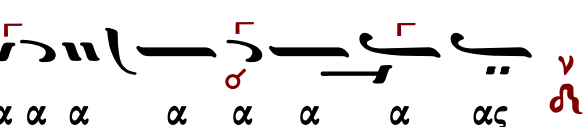
α α α α α α α α α α α γι ι ι

 ος α θα α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α χα α α α α

 α α α α χα α α α α α α χα α α α α

 λε ε α α θα α α να α α το ος ε λε ε η η

 σο ον η η η μα α α α α α α α ας η

Ἀναστάσιμον τροπάριο

Ἦχος λ π ς Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.418*

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν α
σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη
γω ω ω της ζω ης η μων κα θε λων γαρ τω θα
να τω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με
γα ε λε ο ο ο ος

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.419*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Ἰεὺ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦϊα.

Δε ευ τε προσ κυ νη σω μεν και προσ πε ε σω ω με

εν Χρι στω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

δο ξη α να λη φθεις αφ η μων εις τους ου ρα νους ψαλ λον

τα ας σοι αλ λη λου ι α

Τρισάγιον (Βλέπε Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως)

Χερουβικὸν ἦχος πλ.β'

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἐκδόσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.419*

Ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι π

Ο ι τα α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

βι μι μμ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μμ υ υ στι ι

κω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι

ο ο ει χο ο νι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε ες και αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

η η η η η η ζω ω ω ω ω ω ω ω ω ο

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω

ω ω ω ω ω ω Δ Τρι α α α α α α α α α

α α α α α α α Τρι ι ι ι ι α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α δι ι τον τρισ α α α γι ι ο ον

υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α

α α α α α δο ο ο υ μνον προ οσ α α α α α

δο ο ον τε ες πα σαν τη η ην βι ι ο ο ο

τι ι ι κη η η η ην α α πο ο θω ω ω ω

ω ω με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α με ε

ε ε ε ε ρι ι πασαν με ε ρι ι μνα αν

ω ς το ον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα σι λε ε ε ε ε α α των ο ο ο ο ο ο

λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι

αι αι αις α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ φο ρου

ου ου ου με ε νον τα α α ξε ε ε σι ιν αλ λη λου ου

ι α α α α α α α

Λειτουργικά Ι ἦχος πλ.β'

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.422*

Κ υ ρι ε ε λε ε η η η η σον

Κ υ ρι ε ε λε η η η η σον

Κ υ ρι ε ε ε λε ε η η η η σον

Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε π

Σ οι οι Κυ υ υ ρι ι ι ε π

Α μη η ην π

Π α τε ε ρα Υι ον χ και α α γι ο ον

Πνε ε ε ε ε ευ μα π Τρι α α α δα ο μου

ου ου σι ι ι ον και α χω ω ω ρι ι ι στο ο

ο ο ο ο ο ο ον π

Ε λε ον ει ρη η η νης χ θυ σι ι αν αι

νε ε ε σε ε ε ως π

Κ αι με τα του Πνευ μα το ος σου ου ου π

Ε χομεν προς τον Κυ υ ρι ι ι ον Δ

Α ξι ον και αι δι ι ι και αι αι ο ο ο ο ο

ο ο ο ον π

Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα ωθ χ

πλη η ρης ο ου ρα νος π' και η γη της δο ο

ξη ης σου π ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοι οι

οις ευ λο γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο χ

νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ω σαν να α α α

α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι στοι οις π

Α μη η η η η η π

ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι αν αι αι νε ε

σε ε ε ως

Κ αι με τα του Πνευ μα το ο ος σου

ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ο ον

α αξι ι ο ον και αι δι ι και αι ο ον

α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος

Σα βα ωθ πλη ηρης ο ου ρα νος και η γη τη

ης δο ο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α ο εν

τοιοις υ ψι ι ι ι σοι οισ

α α α α α α μη η ην

α α α α α α α α α α α α α α α

μη η ην

ε ε υ υ μνου ου ου ου με εν σε ε ευ λο

γου ου ου ου ου ου μεν σοι ε ευ χα ρι στου ου ου

με ε ε εν Κυ υ ρι ι ι ε και δε ο

ο ο με ε ε θα α α σου ου ο Θε ε ο ο ο

ο ο ο ος η η μω ω ω ω ων

Ἄξιόν ἐστιν Ι

Α α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α

α λη η η θω ω ως μα κα ρι ι ι ζει ει

ει ει ν σε ε ε ε την Θε ο το ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο κο ο ον την α ει μα κα α

α ρι ι ι ι στο ον και παν α μω ω

ω μη η η η το ο ο ο ο ον και μη τε ε ε ε ε

ρα α του ου Θε ου ου ου ου ου ου η η μω ω

ων την τι μι ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ε

ρου βι ι ι ιμ και αι εν δο ξο τε ε ε

ε ε ε ε ρα α α α α αν α συγ κρι ι

ι ι τωως τω ω ων Σε ε ε ε ε ε ε ρα α α

φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο

ρω ω ω ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γον τε ε

ε κου ου ου ου ου ου ου ου σαα α α αν

την ο ο ο ο ον τως Θε ο το ο ο ο

κον σε με γα λυ υ υ υ υ υ υ υ νο ο με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἄξιόν ἐστιν II

ἕτερον (Ἐξωτερικόν)

Ἦχος λ π Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.427*

α α α ξι ι ο ο ο ον ε στι ι

ιν ω ω ως α α λη η θω ω ω ως μα κα ρι

ι ζει ειν σε ε τη ην Θε ο το ο ο ο ο ο

χο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τη η ην α α ει μα

κα α ρι ι ι στο ον και αι αι παν α μω ω ω μη

η η η το ο ο ον και αι μη τε ε ε ε ε ε

ε ραα του ου Θε ε ου ου ου η η η μω ω ω ω

ω ω ω ωων τη η ην τι ι μι ω τε ε ρα

α αν τω ωων Χε ε ρου ου βι ι ι ι μι και αι

ε ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ραν α

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Α ἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ

αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ

αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ

αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ

αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ

π

Α ἰ νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει

ει ει ει νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ων ε εκ τω ων

ου ου ου ου ου ου ου ου του χου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ρα α α α ε εκ των ου ου

ου ου ου ου ρα α α νω ων αλ λη λου ου ου ου ι

ι ι α α α α α α α α α α α α α

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Εἰς τὰ Ἑσπέρια

Κεκραγάριον

Ἦχος ᾠ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.430*

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ υ ρ ι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε εισ

α α κου σο ο ον μου εισ α α κου ου σο ον

μου ου Κυ υ υ ρ ι ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κε κρα

α ξα προ ος σε ε ε εισ α α α κου ου σο

ο ον μου προσχες τη φω νη η η η τη η ης δε η

η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με

ε π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ι

ι ι ε π ρ

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ α τ ε υ θ υ ν θ η η η τ ω η π ρ ο ο ο ο σ ε ε υ χ η

η η μ ο υ π ρ ο ο ο ο σ ε ε υ χ η η η μ ο υ π ρ ο ο ο ο σ ε ε υ χ η

π ι ο ο ο ο ν σ ο υ ε π α ρ σ ι ς τ ω ω ν χ ε ι ε ι ρ ω ω ν

μ ο υ θ υ σ ι α ε σ π ε ε ρ ι ι ν η η ε ι σ α α α

κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε

Ἰδιόμελα

Ἦχος Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.431*

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἑξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν, καὶ Πνεῦματος ἐπιδημίαν, καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας, καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον; Ὡς μέγα τε καὶ σεβάσμιον! Διὸ βοῶμέν σοι:

Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Ε ξ α γ α γ ε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του

εξ ο μο λο γη σα θαι τω ο νο ο μα τι ι

ι ι σου

Π εν τη κο στην ε ορ τα ζο ο μεν και Πνευ ματος ε πι

δη η μι ι ι αν και προ θε σμι αν ε πα

α γ γε ε λι ι ας και ελ πι δο ος συμ πλη

η η ρω ω ω ω σιν και το μυ στη ρι ον ο ο

ο σον ως με γα α τε και αι σε βα α α σμι ι

ι ι ον δι ο βο ω ω με εν σοι δη μι ουρ

γε του παν το ος Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι. ☩

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως
ου ου αν τα α πο δω ω ως μοι π q τὸ αὐτό ☩

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν, ἐκαινούργησας Χριστέ τοὺς σοὺς μαθητάς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι, τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε π q εισ α κου σον της φω νη η η ης μου π q

Γ λω ωσ σαις α αλ λο γε ε νων π q ε και νουρ γη σας Χρι

στε τους σου ου ους μα α θη η η τας π q ι να δι

αυ των σε κη ρυ υ ξω ω σι π q τον α θα να τον Λο γον

και αι αι Θε ε ε ε ον π q τον πα ρε χον τα ταις

ψυ χαι αις η η μων το με γα ε ε ε λε ε ε ε

ος π 9

Γενηθήτω τὰ ὤτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρονε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι.

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα π 9

εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως

μου π 9

Π αν τα χορη γει το Πνε ευμα το α γι ι ον βρυ π 9

ει προ ο φη η τει ει ας ι ε ρε α ας τε λει

ει οι α γραμ μα τους σο φι α αν ε δι ι ι δα α α

α ξεν α λι εις θε ο λο ο γους α α νε ε

ε δει ει ει ει ξεν ο λον συ υγ κρο ο τει τον θε ε

σμο ο ον της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας ^π ο μο ου

σι ε και ο μο θρο νε τω Πα τρι και αι τω Υι υι ω ^η

Πα α ρα κλη η τε δο ο ο ξα α α α σοι ^π

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.433*

Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοί ὁ ἴλασμός ἐστιν.
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε.

Ε ^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν ^Δ

Ε ι δο μεν το φω ως το α α λη θι ι νον ^Δ ε λα βο

μεν Πνευ μα α α α ε που ρα α α νι ι ι ι ον ^ε

Ευρομεν πισιναληηθηθη αδιαιρετον

Τριαδαπροοσκυυου ουουντες αυτηηγαρ

ημααααςεεεσωωωωσεν

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.
Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ☩

Ενεκεν του ονοματος σου υπεμεινεν η ψυχη μου εις τον λογον σου

νασε Κυριε υπεμεινεν η ψυχη μου εις τον λογον σου

ηλπισεν η ψυχη μου επι τον κυριον

Κυυυριιιον το αυτο ☩

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Ἐν τοῖς προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν ἀποστόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Αποφυλακης πρωιας μεχρι νυκτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Ε ν τοις προ φη ταις α νηγ γει λας η μιν ο δον σω ω ω

τη ρι ι ας και εν α πο στο λοις ε λαμ ψε

Σω ω ω τη ρ η η μων η χα α ρι ις του ου ου Πνε ε

ευ μα α το ο ος σου συ ει Θε ο ος πρω ω ω

τος συ και αι αι με ε ε τα τα αυ τα και εις

τους αι ω ω ω να ας συ ει ει ει ει ει ο ο

Θε ε ο ο ος η η η η μων

“Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνου προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἑσπέρα, καὶ πρωῆ, καὶ μεσημβρία, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε Κύριε.

Χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Ε ν ταις αυ λαις σου υ μνη σω ω σε τον Σω τη η ρα

α α του κο ο σμου και κλι να ας γο ο ο νυ προσ κυ

νη η η σω ω ω σου την α η η η η τ τη τον

δυ υ υ υ να α α α μιν εν ε σπε ρα και

πρω ι και αι αι με ε ε σημ βρι ι α και εν

παν τι ι και αι ρω ευ λο γη η η η η σω ω σε

ε Κυ υ υ ρι ι ι ε

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἀναρχὸν Πατέρα, καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναίδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε ν ταις αυ λαις σου ου Κυ ρι ι ε οι πι στοι το γο

νυ υ της ψυ υ χης και του σω ω μα α τος υ υ υ

πο κλι ι ι να α α αν τες α νυ μνου μεν σε

τον α να α αρ χο ο ον Πα τε ε ρα και τον συν

α να ρ χον Υι ον και το συν α ι δι ι ον και παν α

γι ι ι ον Πνε ευ μα το φω τι ζον και α γι

α α ζον τα ας ψυ υ χα α ας η η η η μων

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα, καὶ Υἱόν, σὺν ἀγίῳ Πνεύματι· οὕτω γὰρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ προφῆται, καὶ ἀπόστολοι μετὰ μαρτύρων.

Ὅτι ἐκραταιώθη το ελεος αυ

του εφη μας και η αληθεια του Κυρι ου

με ενεις τον αι ω να

Τριαδα ομοουσιον υμνολοοογη

σωωμεν Πατερα και Υιον συναγιιω

Πνεευματι ουτω γαρ εκηρυξαν παν

τε ε ες οι οι οι προφη ηται και αποστολοι

οι με τα μαρτυ υ υ υ ρων

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ρι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστήριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.435*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι· Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναΐδιον καὶ σύνοθρονον, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον, μία δύναμις, μία οὐσία, μία θεότης, ἦν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργεῖα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἅγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ, ἅγιος ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Δ ε ευ τε λα α οι την τρισ υ πο στα τον Θε ο τη

τα προσ κυ υ υ νη σω ω με εν Υι ον εντω Πα α

τρι συν α γι ι ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Πα τη ηρ γαρ α α χρο ο ο νω ως ε γε εν νη

σεν Υι υι ον συν α ι ι δι ον και αι συ υ

υν θρο ο ο ο νον και Πνευ μα α α α γι ι ον η η

ην ε εν τω Πα α τρι συν Υι ω ω δο ξα α ζο

ο ο με ε ε ε νον μι ι α α δυ να α μι

ις μι α ου ου σι ι ι ι ι α μι α θε ε ο

ο ο της ην προσ κυ νου ουντες παν τες λε ε ε γο ο ο

ο μεν α α γι ο ος ο Θε ε ος ο τα πα α αντα

δη μι ουρ γη η σας δι Υι υι ου συν ερ γει

ει α του α γι ι ου Πνε ε ευ μα α α α τος α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος δι ου τον Πα τε ρα α ε ε

γνω ω ω κα α α α μεν και το Πνευ μα το ο ο

α γι ι ον ε πε ε δη η μη σεν ε ε εν κο ο

ο ο σμω α α α γι ος α α θα να α το

ος το Πα ρα κλη η η η τον Πνε ε ευ μα α το

εκ Πα τρο ος ε εκ πο ο ρε ευ ο ο ο ο ο

ο ο με νον και εν Υι ω ω α να παυ ο

ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι ι ι α

δο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

Ἔις τὸν Ὑτίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος λ π ♪ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.436*

Ἄγνοοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε, τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἐν τοῖς ἀποστόλοις σου γενομένην δύναμιν, τὴν ἐναλλαγὴν τῶν γλωσσῶν, μέθην εἶναι ἐνόμιζον, ἡμεῖς δὲ στηριχθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἀπαύστως οὕτω λέγομεν· Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα φιλόνηρωπε.

Ἄ γ νο οῦν τα τα ε θνη Κυ ρι ι ε την του παν
α γι ου Πνε ευ μα α τος εν τοις α πο στο λοις σου
γε νο με ε νην δυ υ να α α μιν την εν αλ
λα γην των γλω ωσ σων με θην ει ει ναι αι αι ε νο
ο μι ι ι ζον η μεις δε στη ρι χθεν τε ες υ υ υπ
α αυ των α παυ στως ου ου τω λε ε γο ο ο
μεν το Πνευ μα σου το α α γι ι ον μη αν τα

νε ε λη η ης α αφ η η η μων δε ο με

θα αφιλα α αν θρω ω ω πε

Καρδιαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Κύριε, τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡ ἐπιφοίτησις, τοὺς ἀποστόλους σου ἐμφορήσασα, ἐν ἐτέραις γλώσσαις λαλεῖν παρεσκεύασεν· ὅθεν τὸ παράδοξον, τοῖς μὲν ἀπίστοις μέθη ἐνομίζετο, τοῖς δὲ πιστοῖς πρόξενον σωτηρίας, οὗ τῆς ἐλλάμψεως καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, δεόμεθα φιλάνθρωπε.

Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ

κα α α τοι οι οι οις μου

Κυ ρι ι ε του α γι ου Πνευ μα τος η ε πι φοι

οι τη η σις τους α πο στο λους σου εμ φο ρη σα α

σα εν ε τε ε ε ραι αις γλω ω ω σ σαις λα λει ει ν

πα α α ρε σκε ευ α α α α σεν ο θεν το πα

ρα α δο ο ο ξον τοις μεν α πι στοις με θη

ε νο μι ι ι ι ζε ε ε ε το τοις δε πι ι στοις

προ ο ο ο ξε ε νον σω τη ρι ι ι ι ας ου τη

ης ελ λα α αμ ψε ε ε ε ως και η μας α

ξι ι ω ω σον δε ο με θα αφι λα α αν θρω ω ω

πε

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προσ ω που

σου και το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα

νε ε λης α απ ε ε ε μου

Β α σι λευ ου ρα νι ι ε Πα ρα α κλη η
 τε το Πνε ε ε ευμα α της α λη θει ει ει ει ας
 ο παν τα χου ου πα α ρων και τα πα α αν τα
 α πλη η η ρων ο θη σαυ ρος τωων α γα α θων και
 ζω η η ης χο ο ρη η η γος ελ θε και σκη η
 νω σον εν η η μιν και κα θα ρι ι σο ον η η μας
 α πο πα α ση η ης κη η λι ι ι δος και σω
 σον α γα θε ε τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ς Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανεκδόση 1991 σ.438*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιίας, γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε Θεὸς τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν, ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι

και νυ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Γλω ωσσαι πο ο τε συν ε χυ θησαν δι α την τολ

μαντη ης πυρ γο ποι οι οι ι ι ι ι ι ας γλωσ

σαι δε ε νυν ε ε σο ο φι ι ι σθη η η η σαν

δι α την δο ξα αντη ης θε ο γνω ω ω σι ι

ι ι ας ε χει ει κα τε δι ι κα σε Θε ε

ος τους α σε ε ε βεις τω πται αι σμα α α τι

εν τα α αυ θα ε φω ω τι σε Χρι ι στος

τους α λι ει εις τω Πνε ε ευ μα α α α τι το τε

κα τει ει ειρ γα α σθη η η α γω νι α προς τι

μω ω ρι ι ι αν αρ τι και νουρ γει ται αι η συ υμ

φω νι ι ι ι ι α προς σω τη ρι ι αν τω ων

ψυ χω ω ων η η η η μω ω ων

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ ρ δὲ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.439*

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλόανθρωπε, δόξα σοι. (γ')

Ευλογητος ει Χριστε ο ο Θε ε ος η η μων

ο παν σο ο φους τους α λι εις α να δει ει ει

ξας κα τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο α γι ι ον

και δι αυ των την οι κου με νην σα γη νε ε ευ

σας φι λαν θρω πε ε δο ξα α σοι (γ')

* φι λα ανθρωπε δο ξα σοι οι οι οι

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Θεὸς Κύριος

Ἦχος λ π δὲ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.440*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ι ι ου

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.440*

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτήν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἔστι Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἴδει γλωσσῶν, καὶ μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον, ἐφώτισε.

Τὴν με θε ο ρ τον πι στοι και τε λευ ται αν ε ορ την

ε ορ τα σω ω μεν φαι δρω ς αυ τη ε στι Πεν τη κο στη

πα γ γε λι α συ μ π λ η ρ ω σι ς και προ θε σμι ι ι α ς εν

ταυ τη η γαρ το πυρ του Πα ρα κλη η του ευ θυς ^Δ και τε

ε βη ε πι γης ωσ περ εν ει ει δει γλωσ σων ^Δ και μα

θη τας ε φω τι σε και του τους ου ρα νο μυ στα ας α νε

ε δει ει ξε ^π το φω ως ε πε ε ε στη του Πα ρα κλη του και

τον κο σμο ον ε φω ω τι σεν ^Δ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι ^Δ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην ^Δ τὸ αὐτό ^ϛ

Μετὰ τὴν 6' στιχολογίαν

Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῆ, εἰς πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα, καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτούς, καὶ ὑετίζουσα φλόξ, δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Η του Πνευ μα α τος πη γη ε πι δη μου σα τοις εν

γη εις πυρ φο ρου ους πο τα μους με ρι ζο με νη νο η

τως τους α πο στο λους ε δρο σι ζε φω τα γω γου ου ου

σα και γε γο ο νεν αυ τοις νε φος δρο σω ω δεσ το πυρ

φω τι ι ζου σα αυ τους και υ ε τι ι ζου σα φλοξ δι

ων η μεις ε λα βο μεν την χα α ριν δι α πυ ρος τε

ε και υ υ δα α τος το φω ως ε πε ε ε στη του Πα ρα

κλη του και τον κο σμο ον ε φω ω τι σε

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αι

ωνων αμην

τὸ αὐτό

Κάθισμα μετὰ τὸν Πολυέλεον

Τὸ προσταχθὲν μουσικῶς

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.442*

Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστέ, τὴν ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὴν πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, θείαν Ἀνάληψιν, τοῖς θεόπταις τὴν δόξαν σου κατέπεμψας οἰκτίρμον· Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσας τοῖς μαθηταῖς· ὅθεν, ὥσπερ κιθάρα μουσουργικὴ, πᾶσιν ἐτρανολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ μουσικῶς, Σῶτερ, τὰ ἀπηχήματα, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου.

Μετα την εγερσιν Χριστε την εκ του τα α

αφου και την προς υ υψος ουρανου θειαν Α

ναληψιν τοις θεοπταις την δοξαν σου κατε

πεμφας οι κτιρ μον ^γ Πνευ μα ευ θες εγ και νι ι σας τοις

μα θη ταις ^Δ ο θεν ωσ περ κι θα α ρα μου σουρ

γι κη ^Δ πα σιν ετρα α νο λογησαν ^γ τω θει ω πλη

κτω μω στι κως ^Γ Σω τερ τα α πη χη η μα α τα και

την οικονο μι ι α αν σου ^γ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

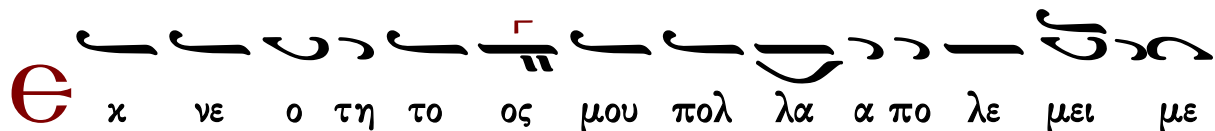
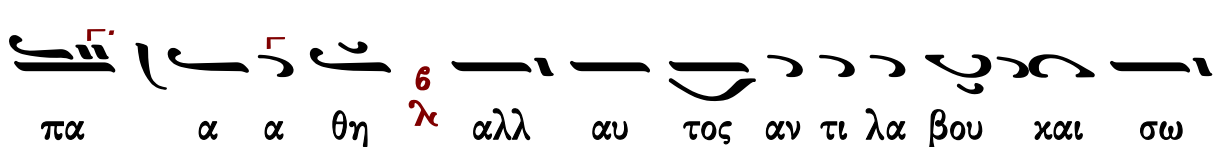

μα τι ^β ^λ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

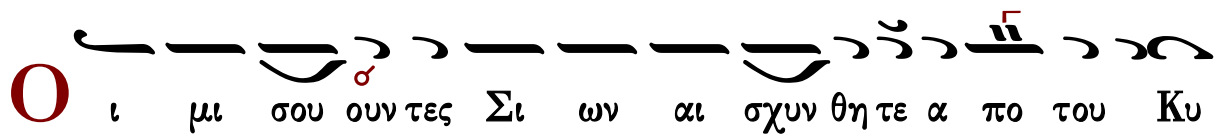
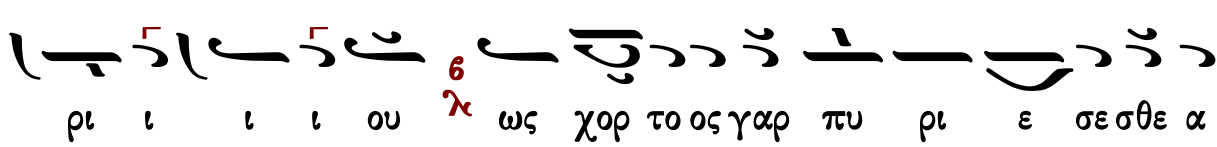

ω νων α μην ^γ ^δ τὸ αὐτὸ ^δ

α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

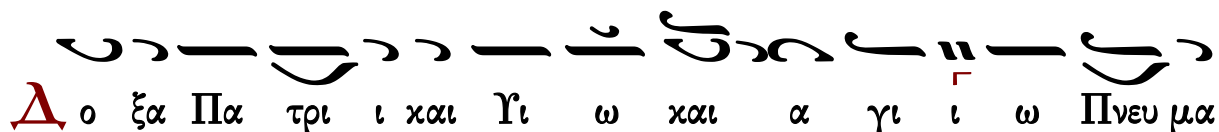

 Ε κ νε ο τη το ος μου πολ λα α πο λε μει με

 πα α α θη ἄ λ λ αυ τος αν τι λα βου και σω

 σον Σω τη ηρμου (β')

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπέξηραμμένοι.

 Ο ι μι σου ουντες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ

 ρι ι ι ι ου ὡς χορ το ος γαρ πυ ρι ε σεσθε α

 πε ξη ραμ με ε νοι (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄγιῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

 Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα

τι ⁶λ

Α γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ουται ⁶λ

και κα θα αρ σει υ ψου ου ται αι λαμ πρυ νε ται ⁶λ τη

τρι α δι κη μο ο να α α δι ι ε ρο κρυ φι

ι ι ως ⁶λ

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Κ αι νυ υν και α ει ⁶λ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ⁶λ

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α ρι τος

ρει ει θρα ⁶λ αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι ι σιν προς

ζω ο γο νι ι αν ^βλ

Προκείμενον

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.442*

Τ^χ ο Πνε ευ μα σου το α γα θον ο δη γη σει με

εν γη ευ θει ει ει ει α α ^χ_β (β')

∴ Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τ^χ ο Πνε ευ μα σου το α γα θο ο ον ο δη

γη σει με εν γη ευ θει ει ει α α α

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμὸν

Ἄργα

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.146*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Δ^χ ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ε ευ μα τι ι ι **Τ**αις τω ων α πο

στο ο ο ο λω ων πρε ε σβει ει ει αις ε λε η

η η μο ο ον εξ α α α λει ψο ο οντα πλη

η η θη των ε ε μω ω ω ων ε ε ε γ κλη μα

α α α των

Και νυν και αιει και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ταις της Θεοτόκου, πρεσβειαις, Ἐλεημον, εξάλειψον τα πλήθη, των εμων εγκλημάτων.

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην **Τ**αις της Θε ο το ο ο

ο κου ου πρε ε σβει ει ει αις ε λε η η η μο

ο ον εξ α α α λει ψο ο οντα πλη η η

θη των ε ε μω ω ω ν ε ε ε γ κλη μα α

α α των

Ἰδιόμελον

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.443*

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου

καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ε λε η σον με ο θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των

οι κτιρ μων σου ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μου

Β α σι λευ ου ου ρα α α νι ι ι ι ε Πά

ρα α κλη η τε το Πνε ε ευμα α της α α λη θει ει
 ει ει ας ο παν τα χου ουπα α ρων και τα πα α α
 αν τα α πλη η ρων ο θη σαυ ρος τωων α γα α θων
 και ζω η η η η ης χο ο ρη η η γος ελ θε
 και σκη η νω ω σο ον εν η η μιν και κα θα α
 ρι ι ι σο ον η η η μας α πο πα α ση η
 ης κη η λι ι ι δος και σω σον α γα θε ε τα ας
 ψυ χας η μω ω ω ω

Καταβασίαι διπλαῖ

πεζαί καί ιαμβικαί

Δέον ὅπως ἡ τονική βάση παραμείνῃ ἡ αὐτή.

Ὁ Γα νὰ γίνεταῖ Βου καὶ τὰνάπαλιν.

Πόντω ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Π ο ο ν τ ω ε κα λ υ ψ ε Φ α ρ α ω σ υ ν α ρ μ α σ ι ν
ο σ υ ν τ ρ ι β ω ν π ο λ ε ε μ ο υ ς ε ν υ ψ η λ ω β ρ α χ ι ο ν ι
α σ ω μ ε ν α υ τ ω ο τ ι δ ε δ ο ο ξ α α σ τ α ι

ῥοδῆ α'

Ἦχος δὲ Ββ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστήριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.444*

Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ. Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον· ἴλυν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου, ὄρᾳ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Θ ε ι ω κ α λ υ φ θ ε ι ε ι ς ο β ρ α δ υ υ γ λ ω σ σ ο ς γ ν ο ο φ ω
ε ρ ρ η τ ο ρ ε υ σ ε τ ο ν θ ε ο ο γ ρ α φ ο ν ν ο ο μ ο ν
ι λ υ ν γ α ρ ε κ τ ι ν α ξ α ς ο ο μ μ α τ ο ς ν ο ο ο
ο υ ο ρ α τ ο ν ο ο ν τ α κ α ι μ υ ε ι τ α ι Π ν ε υ μ α τ ο ς

γνωσιν γε ραι ρων εν θε οισ τοις α σμα σι

ῥοδὴ γ'

Ἦχος Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.444*

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς μαθηταῖς, Χριστέ, ἕως ἂν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρός ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Τὴν ἐξ ὑ ψους δύ να μιν τοις μα θη ταις Χρι στε

ε ως αν εν δυ ση σθε ε ε φης κα θι σα τε εν Ι

ε ρου σα λημ ε γω δε ως ε με Πα ρα κλη τον

α α λλον Πνευ μα το ε μον τε και Πα τρος α πο στε

λω εν ω στε ρε ω θη η σε ε σθε

ῥοδὴ γ'

Ἦχος Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.444*

Ἐρρηξε γαστρὸς ἡτεκνωμένης πέδας, ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης, μόνη προσευχὴ τῆς προφήτιδος πάλαι Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον, πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Ε ρ ρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε ε δας ⁶ ^λ υ

βριν τε δυσ κα θε κτον ευ τε κνου με ε ε νης ⁶ ^λ μο

νη προσ ευ χη της προ φη η τι δος πα λαι ^Δ ^λ Αν νης

φε ρου ουσης πνε ευμα συν τε τριμ με ε νον ⁶ ^λ χορὸς ἀ' προς

τον δυ να α στην και Θε ον των γνω σεων ⁶ ^λ

ῥαδὴ δ'

Ἦχος Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.445*

Κατανοῶν ὁ προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστέ ἔλευσιν, ἀνεβόα· τὴν σὴν εἰσακήκοα
Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Κ α τα νο ων ο προ φη η της την επ ε σχα των

σου Χρι στε ε ε λευ σιν α νε βο ο α ^λ την σην

εισ α κη κο α Κυ ρι ε δυ να στει αν ^Δ ^λ ο τι παν τας

του σω ωσαι τους χρι στους σου ε λη η λυ υ θας

Ῥδὴ δ'

Ἦχος δὲ Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.445*

Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἕξ οἴου μόνος, Λόγος προελθών, Πατὴρ ἐξ ἀναιτίου. Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις, νημερτές ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης, ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Α ναξ α να α κτων οι ος εξ οι ου μο ο νος

Λο γος προ ελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ι

ου ι σο σθε νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο λοις

νη μερ τες εξ ε πεμ ψας ως ευ ερ γε ε της α

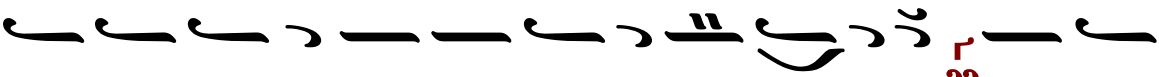

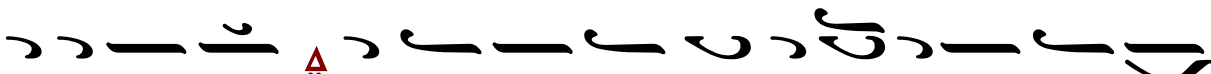

δου ου σι π ρ χσρὸς β' δο ξα τω κρα α τει σου Κυ ρι ε

Ῥδὴ ε'

Ἦχος Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.446*

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν προφητῶν, καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαρὰς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προστάγματα.

Τ ο δι α τον φο βον σου λη φθεν Κυ ρι ε **η** εν γα

στρι των προ φη των και κυ η θεν ε πι της γης πνευ μα

σωτη ρι ι ας **η** α πο στο λι κας καρ δι ι ας κτι

ζει κα θα ρας **Δη** και εν τοις πι στοις ευ θε ες εγ και νι

ζειται **η** φως γαρ και ει ρη η νη δι ο τι τα σα προσ τα

α γμα α τα **η**

ᾠδὴ ε'

Ἦχος **Δη** Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.446*

Ἀυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων, πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον, ὡ τέκνα
 φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας· νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος, ἡ γλωσσοπυρσόμορφος
 Πνεύματος χάρις.

Λ υ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ πλα κη μα

α α των **6 λ** πυ ρι πνο ον δε ξασθε Πνευ μα τος δρο ο

σον⁶ λ ω τε ε κνα φω το μορ φα της Εκ κλη σι

ι ι ας^Δ νυν εκ Σι ω ν γαρ εξ ε λη η λυ θε

νο ο μοσ⁶ λ χορὸς α' η γλωσ σο πυρ σο μορ φος Πνε ευ μα τος

χα α α ρις⁶ λ

ᾠδὴ ζ'

Ἦχος Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.446*

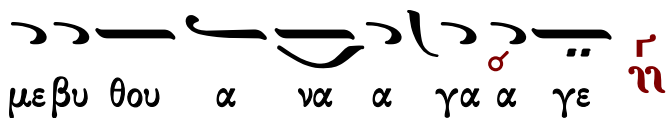
Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν μελημάτων, συμπλοῖς ποντούμενος ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθῶρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωάννης Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Ν αυ τι ων τω σα α λω των βι ο τι κων μελη

μα α των συμ πλο οις πον του ου με νος α μαρ τι ι

αις^Γ η και ψυ χο φθω ρωθη ρι προσ ρι πτου μενος^π ρ ως ο

Ι ω νας Χρι στε βο ω ω σοι^Δ εκ θα να τη φο ρου

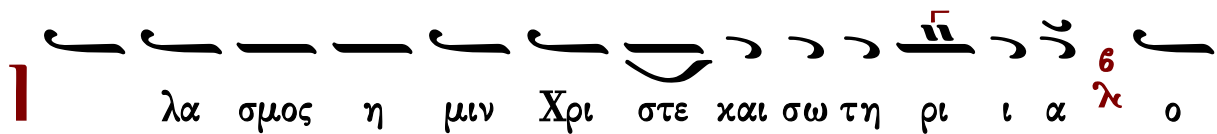

μεβυ θου α να α γα α γε

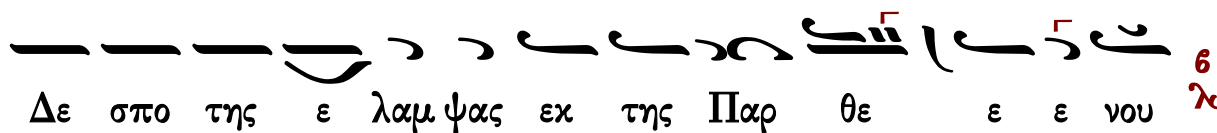

ῥοδῆ ζ'

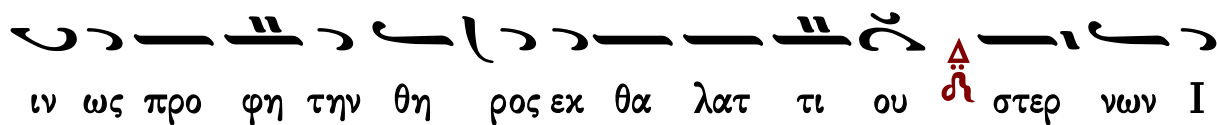

Ἦχος Βx

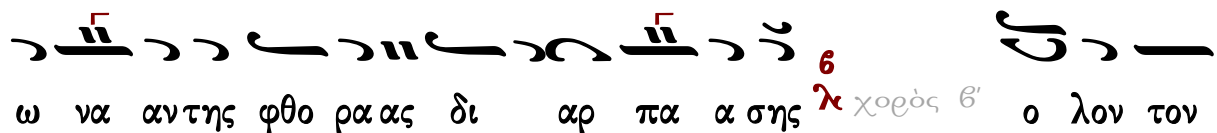

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.447*

Ἰλασμός ἡμῖν Χριστέ καὶ σωτηρία, ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου, ἵν ὡς προφήτην
θηρὸς ἐκ θαλαττίου, στέρνων Ἰωάν, τῆς φοραῆς διαρπάσης, ὄλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ
πεπτωκότα.

I λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι α ο

Δε σπο της ε λαμψας εκ της Παρ θε ε ε νου

ιν ως προ φη την θη ρος εκ θα λατ τι ου στερ νων I

ω να αντης φο ραας δι αρ πα α σης χορὸς β' ο λον τον

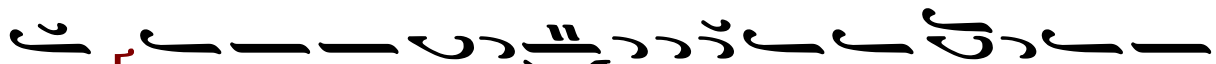

Α δαμ παγ γε νη η πεπτω κο ο τα

ῥοδῆ ζ'

Ἦχος Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.447*

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσοι παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς
ὕμνωνδίας, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ο ι εν κα μι νω του πυ ρος εμ βλη θε εν τες ο

 σι οι παι αι δεσ **η** το πυρ εις δρο σον με τε βα

 λον **α** δι α της υ μνω δι ι ας ου τω βο ω ων

 τες **η** ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε ος ο των πα

 τε ε ρων η μων **η**

ῥαήζ'

Ἦχος **α** Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανάκδοση 1991 σ.448*

Σύμφωνον ἔθροῦσεν ὀργάνων μέλος, σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας. Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις, σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη, ἰσοσθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Σ υμ φωνον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος **ε** σε

 βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον βρε ε ε τας **ε** η

 του Πα ρα κλη του δε φωσ φο ρος χα α α ρις **α** σε

βα σμι α α ζει του βο α αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε

νης **Α**χορος α' α ναρχος ευ λο γη το ος ει **ε λ**

ῶδὴ η'

Ἦχος **Γα**

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.448*

Ἀινοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βᾶτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ
δυσήχῳ Μωσεῖ καὶ παιῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε· πάντα
τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον **η**

Αφλε κτος πυ ρι ι εν Σι να προσ ο μι λου σα

βα τος Θε ον ε γνω ρι σε **η** τω βρα δυ γλωσ σω και δυσ

η η χω Μω σει **Α** και παι δας ζη λος Θε ου τρεις α να

λω τους τω πυρ ι υ μνω ω δους ε δει ξε **η** παν τα τα ε ερ

γα τον Κυριον υμνει ει τε και υπερ υψου ου τε

εις παντας τους αιωνωνας

ᾠδὴ η'

Ἦχος Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.448*

Λύει τὰ δεσμὰ καὶ ὀροσίζει τὴν φλόγα, ὁ τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος, ἕμνοῦσι παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον, Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην, ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Λυει τα δεσμα και οροσιιζει την φλο

οογα ο τρισσοφεγγης της θεαρχιας

τυυπος υμνουσι παιαιδες ευλογειτε τον μο

νον Σωτηηρα και παντουργονως ευεργετην

η δημιουργηθεισα συμπασα κτιιιιι

ιις

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ἕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Θ' ὤδὴ

Κανὼν α'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.449*

«**Μ**ὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, μήτηρ ἀπειρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν». (β')

Μ η τ η ς φ θ ο ρ α α ς δι α π ε ι ρ α κ υ ο φ ο ρ η σ α ς α
 και παν τε χ ν η μ ο ν ι Λ ο γ ω σ α ρ κ α δ α ν ε ι σ α ς α μ η τ ε ρ α
 π ε ι ρ α ν δ ρ ε πα ρ θ ε ν ε Θ ε ο τ ο κ ε δ ο χ ε ι ο ν τ ο υ
 α σ τ ε κ τ ο υ χ ω ρ ι ο ν τ ο υ α π ε ι ρ ο υ π λ α σ τ ο υ ρ γ ο υ σ ο υ
 σε ε με γ α λ υ υ ν ο ο μ ε ν (β')

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἄρματος, ὁ ζηλωτῆς καὶ πυρίπνοους χαίρων ὀχούμενος, τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοϊαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους ἀποστόλοις, ὕψ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Ε π ι πα φ λ α ζ ο ν τ ο ς πα λ αι πυ ρ ι ν ο υ α ρ μ α τ ο ς

ο ζη λω της και πυ ρι πνους χαι ρων ο χου μενος π την

νυν εκ λαμ ψα σαν ε πι πνοι αν ε δη η λου εξ υ

φους α πο στο ο λους υφ ης κατα λαμ φθεν τες την Τρι α

δα πα α σιν ε γνω ω ρι ι σαν

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἠκούετο· τῶν μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχομένης, Πνεύματος χάριτι, ποικίλως, ἐνηχοῦντο, λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γινῶσιν μυούμενοι.

Ν ο μου των φυ υ σε ων δι χα ξε ε νον η

κου ε το των μα θη των της μι α ας γαρ φω νης α πη

χου με νης πνευ μα τος χα ρι τι ποι κι λως εν η χου ουν

το λα οι φυ λαι και γλω σσαι τα θει α μεγα λει

ει α της Τρι α δος γνω ω σιν μου ου με ε νοι

Κανὼν β'

ὁ εἰρμός

Ἦχος δὲ Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.450*

Ἀπόστολοι, τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο,
ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου.

«Χαίροις ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος. Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα, ῥητρεῦον,
οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως. Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως
δοξάζομεν». (β')

Ἀποστολοῖς τὴν χάριν τοῦ Παρακλή

του λαβόντες ἐξεπλήττοντο ἐτέραις γλώσ

σαις λαλοῦντες καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου

Χαίροις ἄνασσα μητροπάρθενον κλέος ἅ

παν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα ῥητρεῦον

οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦ

ους ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν ὅθεν σε συμφώνως δο

Ξα ζομεν ⁶λ (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀπόστολοι, τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο,
ἑτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου.

Ἦδειν ἔοικε τὴν φυσίζων κόρην. Μόνη γὰρ ἐν δίνησι κεκρύφει Λόγον νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν. Ὅς δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἰδρυμένος Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι ⁶λ

Α πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη

του ^π9 λα βον τες ε ξε πλητ τον το ⁶λ ε τε ραις γλωσ

σαις λα λου ουν τες ^Δ81 κα θως το Πνευ μα ε δι δου ⁶λ

Υ δειν ε οι κε την φυ σι ι ζω ον κο ο ρην ⁶λ

μο νη γαρ εν δι νη σι κε κρυ φει Λο γον ⁶λ νο σου ου

σαν αλ θαι νοντατην βρο των φυ υ σιν ^Δος δε ξι οισ

κλι σμοι οι σι νυν ι δρυ με ε νος ⁶ ^λ Πα τρο ος πε πομ φε

την χα ριν του Πνευ μα τος ⁶ ^λ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπόστολοι, τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου.

Ὅσοις ἔπνευσεν ἡ θεόρρυτος χάρις, λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἠλλοιωμένοι, ὀθνεῖαν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην ἰσοσθενοῦσαν τὴν ἀτμητον εἰδότες, σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ⁶ ^λ

Α πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα κλη

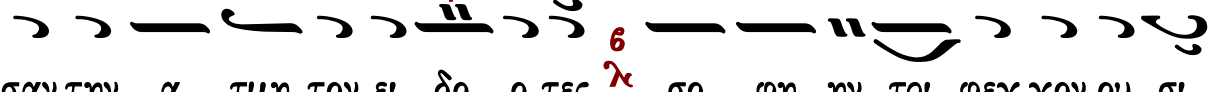
του ^π ⁹ λα βον τες ε ξε πλητ τον το ⁶ ^λ ε τε ραις γλωσ

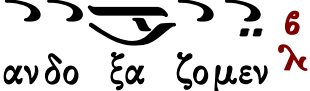
σαις λα λου ουν τες ^Δ κα θως το Πνευ μα ε δι δου ⁶ ^λ

Ο σοις ε πνευ σεν η θε ο ρρ υ τος χα α ρις ⁶ ^λ

 λαμ πον τες α στρα πτον τες ηλ λοι ω με νοι ⁶ λ ο θνει ει

 αν αλ λοι ω σιν ευ πρε πε στα α την ^Δ ι σο σθε νου ου

 σαν την α τμη τον ει δο ο τες ⁶ λ σο φη ην τρι φεγ γον ου σι

 ανδο ξα ζομεν ⁶ λ

Καταβασίαι θ' ὠδῆς

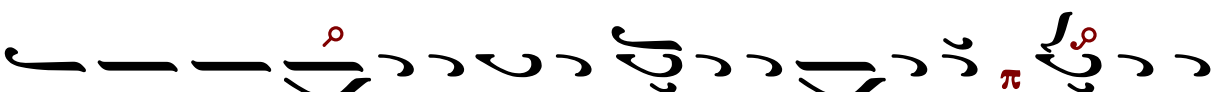
ὁ εἶρμός

Ἦχος Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἔπανέκδοση 1991 σ.449*

«**Μ**ὴ τῆς φθορᾶς διαπίρα κυφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, μῆτερ ἀπειρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστοργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν».

Μ η της φθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο φο ρη σα σα ^Γ η

 και παν τε χνη μο νι Λο γω σα ρ κα δα νει σα σα ^π η μη τερ α

 πει ραν δρε παρ θε νε Θε ο το ο κε ^Γ η δο χει ον του

α στε κτου χω ρι ον του α πει ρου πλα στουρ γου σου

σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ο εἰρμός

Ἦχος δὲ Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.450*

«Χαίροις ἀνασσα, μητροπάρθενον κλέος. Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα, ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως. Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν».

Χ α ι ρο ις α νασ σα μη τρο πα αρ θε νον κλε ε ος α

παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη τρε ευ ον

ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι λι γ γι α δε νου

ους α πας σου τον το κον νο ει ν ο θεν σε συμ φω νως δο

ξα ζο μεν

* ο θεν σε συμ φω ω νως δο ξα α ζο με ε ε ε εν

Ἑξαποστειλάρια

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προῖόν ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημηῆσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον, ἀγίασον πάντας. (β')

Τ ο παν α γι ον Πνε ευ μα π το προ ι ο ον εκ

του Πα α τρος και δι Υι ου εν δη μη η σαν τοις

α γραμ μα τοις μα α θη ταις τους σε Θε ον ε

ε πι γνο ο ον τας σω σον α γι ι α σον

παν τας (β')

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις, τοῖς ἀποστόλοις ἐπέμφθη, καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν ἅγιαν.

Φ ως ο Πα τηρ φως ο Λο ο γος φως και το

α γι ι ον Πνευ μα ο περ εν γλωσ σαις πυ ρι

ι ναις τοις α πο στο λοις ε πεμ φθη και δι αυ

του πα ας ο χο ο ο σμος φω τα γω γει ει ται ^α_Δ⁹

Τρι α δα σε ε βειν α γι αν ^η

Θεις τούς Αϊνους

Πασαπνοάριον

Ἦχος ^Λ_Δ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.453*

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς Ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ον ^π₉ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

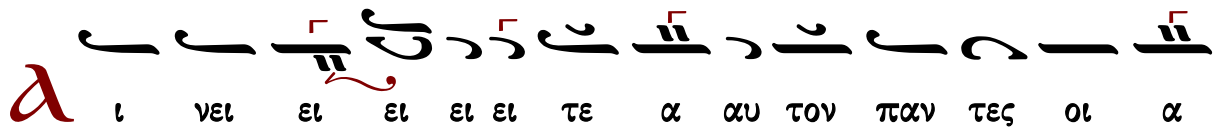
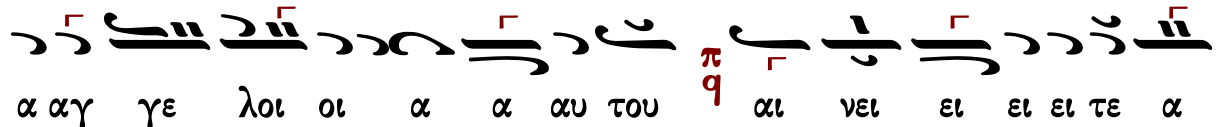
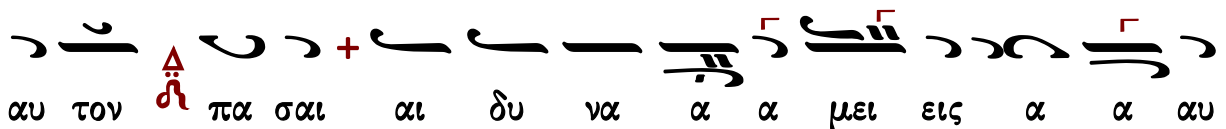
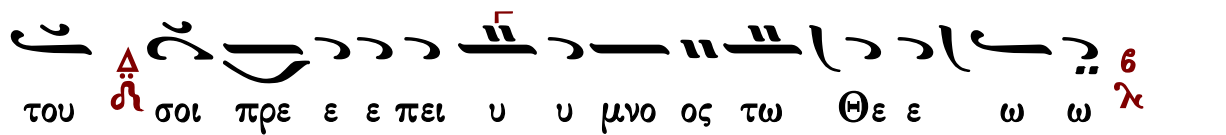
τω ω ων ου ρα α νων ^Α_Δ αι νει ει τε α α αυ το

ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις ^π₉ σοι πρε ε ε πει

υ υ μνο ος τω Θε ε ε ω ω ⁶_λ

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ

πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

 Α ι νει ει ει ει τε α αυ τον παν τες οι α

 α αγ γε λοι οι α α αυ του π ρ αι νει ει ει ει τε α

 αυ τον Δ δ πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

 του Δ δ σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε ω ω β λ

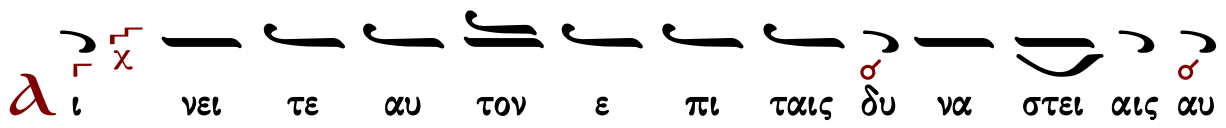
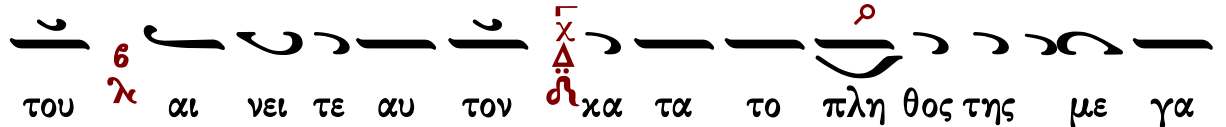
Ἰδιόμελα (είρμολογικῶς)

Ἦχος Δ δ Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.453*

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Παράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατηῆλθε τὸ ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ· Συνηγμένον τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι, καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς ἁγίας Τριάδος.

 Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις Δ δ δυ να στει αις αυ

 του β λ αι νει τε αυ τον Χ χ κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυτου ⁶λ

Π α ρα α δο ξα ση μερον ει δον τα ε θνη παν τα

εν πο λει Δα βιδ ⁶λ ο τε το Πνευ μα κα τη ηλ

θε το α γιον εν πυ ρι ναις γλω ωσ σαις κα θως ο

θε η γο ρος Λου κα ας α πε φθεγ ξα το ⁶λ φη σι γαρ συν

η γμε νων των μα θη τω ων του Χρι στου ^Δε γε

νε το η η χος κα θα περ φε ρο με νης βι αι αι ας πνο

ης ^Δ και ε πλη ρω σε τον οι οικον ου η η σαν κα θη με

νοι ⁶λ και παν τες ηρ ξαν το φθεγ γε ε σθαι ^π9 ξε νοις ρη μα

σι ^Δ ξε νοι οις δο γμα σι ^Δ ξε νοις δι δα γμα α σι ^Δ της α

γι ι ας Τρι α α δος ⁶λ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. ⁶λ

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ⁶λ αι νει
τε αυ τον ⁶λ εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα ⁶λ τὸ ἴδιον ⁶λ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν αἰεὶ, καὶ ἔστι καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' αἰεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῶ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον, ζωὴ, καὶ ζωοποιοῦν, φῶς καὶ φωτὸς χορηγόν, αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τῆς ἀγίας Τριάδος.

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ⁶λ αι
νει τε αυ τον ⁶λ εν χορ δαις και ορ γα α νω ⁶λ

Το Πνε ευ μα το ο α γι ον ην μεν α ει και ε ε
στι και ε σται ⁶λ ου τε αρ ξα με νον ου ου τε παυ σο με
νον ⁶λ αλλ α ει Πα τρι και Υι ω συν τε τα γμε νον

πνο η ^ΓΧ ^Δαι νε σα α τω τον Κυ ρι ον ⁶λ

T ο Πνε ευμα το ο α γι ον φως και ζω η και ζω σα

πη γη η νο ε ρα ^ΔΠνευμα σο φιας Πνε ευμα συν

ε σεωσ ⁶λ α γα θον ευ θε ες νο ε ρον η γε μο νε

ευ ον κα θαι αι ρον τα πται σμα τα ⁶λ Θε ος και θε ο ποι

ουν ^Δπυρ εκ πυ ρο ος προ ι ον λα λουν εν ερ γουν δι

αι ρου ουν τα χα ρι σμα τα ⁶λ δι ου προ φη ται α

παν τες και Θε ου α πο στο ο λοι με τα μαρ τυ υ ρων

ε στε φθη σαν ⁶λ ξε νον α κου σμα ^Δξε νο ον θε α μα ^Δ

πυρ δι αι ρου με ε νον ^Δεις νο μα ας χα ρι σμα α των ⁶λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστώριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.455*

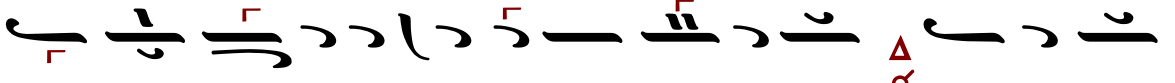

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

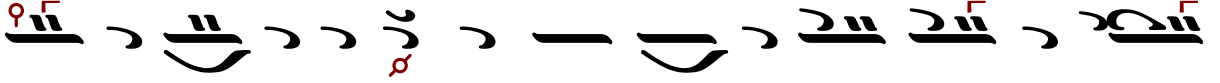
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

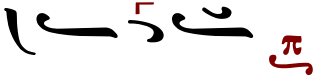

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι

 ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους

 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α

 α α μην

Β α σι λευ ου ου ρα α νι ι ι ε Πα

 ρα α κλη η η τε το Πνε ε ε ευ μα α α α της

α α λη θει ει ει ει ει ας ο παν τα χου

ου πα α ρων και τα πα α αν τα α πλη η η ρων

ο θη σου ρο ος των α α γα α θων και ζω η η

ης χο ο ρη η η γος ελ θε και σκη η νω

ω ω σο ο ο ον ε εν η η μιν και κα θα ρι ι σο

ον η μα α α α α α α ας α πο πα ση

ης κη η η λι ι ι δο ος και σω σον α γα

θε ε τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων

Δοξολογία ἦχος πλ.β'

Ἦχος λ π Πά χ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.456*

Δ ο ο ξ α α σοι οι τω δει ξ α αν τι το φως δο ξ α εν

υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ει ρη η νη

εν αν θρω ποις ευ δο κι ι ι α

Υ μνου ου με εν σε ευ λο ο γου μεν σε προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι

στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου δο ο ο

ξαν

Κ υ υ ρι ε ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε Πα τερ παν το κρα α α τος Κυ ρι ε Υι

ε μο ο νο γε νες Ι η η σου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η η

σον η μα ας ο ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ι ας του κο ο ο σμου

Π ρο οσ δε ε ξαι αι την δε η η σιν η μων ο κα

α θη με νος εκ δε ξι ω ω ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μα ας

Ο τι ου ει μο νος α α γι ι ος ου

ει ει μο νο ος Κυ υ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Καθ ε κα α α στην η με ρα αν ευ λο γη

σω σε και αι νε ε σω το ο ο νο μα α σου εις τον

αι ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του αι

ω ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ υ ρι ι ε εν τη

η με ρα α τα αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι η μα ας

Ευ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε

ο Θε ο ος των πα τε ε ε ρων η μω ων και αι

νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο ο

μα α σου εις τους αι ω ω ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα

τα α σου (6')

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ε ε

ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα

τα α σου

Κυριε καταφυγη ε γενηθησ ημι εν

εν γε νεα και γε νεα α εγω ει ει ει

πα Κυ υρι ε ε λε η η σο ον με ι ι

ασαι την ψυχη η ην μου ο τι η η μαρ

το ον σοι

Κυ υρι ε προς σε κατεφυγον διδαξο

ον με του ποιειν το θελημα α σου ο

τι συ υει ο Θεοος μου

Οτι παρ σοι η γη ζωη ης εν τω φω ω

τι ι σου ο ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα α τει ει νον το ε λε ε ο ος σου ου ου τοις

γι νωσκου σι ι σε

Α α γι ο ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ

ρος α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα

ας (γ)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων α μη ην

α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα ας

α γι ο ος ο ο Θε ε ο ο ο ος

α γι ο ος ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ος

α γι ος α θα α α α να α α α τος ε

λε ε η σο ον η η η μα α α α α α

ας

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος Δε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.461*

- ∴ Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. 18:2
- ∴ Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν. 18:3
- ∴ Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. 18:4
- ∴ Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. 18:5

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.461*

∴ Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

19:2

∴ Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. 19:3

∴ Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω. 19:4

∴ Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. 19:5

Σ ω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα θε ψαλ λον

τα ας σοι αλ λη λου ου ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Υ ψ ω θ η τ ι Κ υ ρ ι ε εν τη δυ να α μει
σου α σω μεν και ψα λου μεν τας δυ να στει ας σου σω
σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα θε ψα λ λον τα ας σοι αλ
λη λου ου ι α

Κοντάκιον

Ἦχος λ ρι δὲ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.462*

Ὄτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ο τε κα τα βας τας γλωσ σας συν ε χε ε ρι δι ε
με ρι ζεν ε θνη ο ο Υ ψι ι στος ο ρι ο τε του πυ ρος
τας γλωσ σας δι ε ε νει μεν ρι εις ε νο τη τα παν τας

ε ε κα λε ε σε και συμ φω νως δο ξα α ζο μεν

το παν α α γιον Πνευ μα α α α

Όσοι εις Χριστον

Ήχος Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοσις 1931-1935
έπανάκδοση 1991 σ.462*

Όσοι εις Χριστον έβαπτίσθητε, Χριστον ένεδύσασθε. Άλληλούια.

Όσοι εις Χριστον ε ε βα πτι ι σθη η η τε ε

Χρι στο ο ο ον ε εν ε ε ε δυ υ σα α σθε ε ε αλ

λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

σθη η τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε π ρ

Χ ρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε εν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν ε

δυ υ υ υ υ υ υ υ υ π ρ υ υ υ υ υ σα

α α ε ε εν ε ε ε δυ υ υ υ υ σα σθε ε ε

ε π ρ

Α α α α αλ λη η λου ου ου ου ι ι

ι α αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α α

α π ρ

Χερουβικόν Βαρύς

ου ου Χε ε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ

υ υ υ σπι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μυ υ σπι ι

ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει

χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο

ο ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι τη η η η η η η η η η

ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω

ω ω Τρι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α χα α α *ζ'* *λ* Τρι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α χα α α α

α α α α α *λ*ε Τρι α α α α δι ι ι *ζ'* *λ* τον τρισ

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι τον τρισ α α γι ι ι

ο ο ον *π* *ρ* υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ μνον προ οσ α α α α α α α α δο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε *ζ'* *λ* πα σαν τη η η

η ην βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η ην α α πο

ο ο θω ω ω ω με ε ε ε θα με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι πασαν με ε ρι ι μνα α α α α αν

ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε βα σι λε

ε ε ε α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο μεε ε νοι οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι

αι αι αις α ο ρα α α α α τω ω ως δο ρυ

φο ρου ου ου με νο ον τα α ξε ε ε σι ιν αλ λη λου ου

ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Βαρύς

Ἦχος Ζω

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοσις 1931-1935
έπανέκδοση 1991 σ.467*

Π α τε ε ρα Υι ο ον και α α γι ον

Πνε ε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου σι ι ο ον και

α χω ω ρι ι στο ον

ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι αν αι αι

νε ε σε ε ε ως

Κ αι με τα του Πνευ μα το ο ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ι ο ο

ον

Α ξι ι ο ον και αι δι ι και αι ο ον

Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος και η γη της

δο ο ξη η η ης σου ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι στοις ευ λο γη η με νος ο ε ερ χο με νος

εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν

να α ο εν τοις υ ψι ι ι ι στοι οις

α α α α α μη η η η ην

α α α α α α α α α α α μη η ην

ε ε υ υ μνου ου ου με εν σε ε ευ

λο ο γου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν

Κυ ρι ι ι ε ε ε και δε ο ο με ε ε θα α

α σου ου ο ο Θε ε ο ος η η η μω ω ω ω

ων

εις τὸ ἕξαιρέτως

Ἄντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν Ἰ

βαρὺς διατονικὸς

Ἦχος Ζω

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.468*

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

M η η η η τη η ης φθο ο ο ρα ας **ζ'** **λ** δι α πει

ει ει ει ρα αν κυ ο φο ρη η σα α σα α **ζ** και

παν τε χνη μο ο νι ι Λο ο ο γω ω **Δ** σα αρ

κα α δα α νει σα α σα α **ζ** Μη η η τεερ α

α πει ρα αν δρε ε **ζ'** **λ** παρ θε ε νε ε Θε ε ο ο το

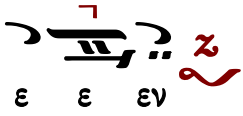
ο ο ο ο κε ε **ζ** δο χει ει ο ον του α α

στε ε ε κτου ου **Δ** χω ρι ι ο ον του α α πει ει ει

ει ρου ου ου **ζ'** **λ** πλα στουρ γου ου ου ου σου ου **Δ** σε ε

με ε γα α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε **ζ'** **λ** ε ε ε ε ε ε

Ἄντι τοῦ Ἄξιόν ἐστιν II

βαρὺς ἑναρμόνιος

ἦχος Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.469*

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Μη της φθο ρα α ας δι α πει ει ει ει ρα αν

κυ ο ο φο ρη σα σα α και παν τε χνη μο νι

Λο ο ο ο ο ο ο γω σα α αρ κα α δα α

νει ει ει ει σα α α σα α Μη τερ α πει ει ρα

αν δρε παρ θε ε νε ε Θε ε ο το ο ο κε ε

δο χει ει ει ον του ου α στε ε ε ε ε ε

η η η η χη η η η η η η η η η η

η η η η η η σει ει ο ο δη γη η σει ει

ει με ε ε χη ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν γη η η η

η ε ε ε ευ θει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει χει ει ει εν γη η η η

ε ε ευ θει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

χει ει ει ει ει εν γη η ευ θει ει ει ει ει

ει ει α α α α α αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α π

Κατευθυνθητω η προσευχη η μου ^Δως θυμα
 μα εν ωπιον σου ^βε παρσις των χειρων μου θυ
 σια εσπερινη ^Δεις ακοσον μου Κυριε ^β

Ἰδιόμελα (είρμολογικῶς)

Ἦχος ^Δ Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανεκδόση 1991 σ.453*

Ἐὰν ἀνομίας παρατήρησης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;
 Ὅτι παρά σοι ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Παράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατηῆλθε τὸ ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκάς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ· Συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι, καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Εἰ
 αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε ^βτις υ πο στη σε ται ^βο τι
 πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν ^β

Π α ρ α α δ ο ξ α σ η μ ε ρ ο ν ε ι δ ο ν τ α ε θ η η π α ν τ α

ε ν π ο λ η ι Δ α β ι δ ο τ ε τ ο Π ν ε υ μ α κ α τ η η λ

θ ε τ ο α γ ι ο ν ε ν π υ ρ ι ν α ι σ γ λ ω σ σ α ι σ κ α θ ω σ ο

θ ε η γ ο ρ ο ς Λ ο υ κ α α σ α π ε φ θ ε γ ξ α τ ο φ η σ ι γ α ρ σ υ ν

η γ μ ε ν ω ν τ ω ν μ α θ η τ ω ω ν τ ο υ Χ ρ ι σ τ ο υ ε γ ε

ν ε τ ο η η χ ο ς κ α θ α π ε ρ φ ε ρ ο μ ε ν η ς β ι α ι α ι α ς π ν ο

η ς κ α ι ε π λ η ρ ω σ ε τ ο ν ο ι ο ι κ ο ν ο υ η η σ α ν κ α θ η μ ε

ν ο ι κ α ι π α ν τ ε ς η ρ ξ α ν τ ο φ θ ε γ γ ε ε σ θ α ι ξ ε ν ο ι ς ρ η μ α

σ ι ξ ε ν ο ι ο ι ς δ ο γ μ α σ ι ξ ε ν ο ι ς δι δ α γ μ α α σ ι τ η ς α

γ ι ι α ς Τ ρ ι α α δ ο ς

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.

Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ✠

Ε ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε λυ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι τον

Κυ ρι ον τὸ ἴδιο ✠

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός·

ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπιάσω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον..

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν αἰεὶ, καὶ ἔστι καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' αἰεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον, ζωὴ, καὶ ζωοποιοῦν, φῶς καὶ φωτὸς χορηγόν, αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τῆς ἀγίας Τριάδος.

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τ ο Πνε ευ μα το ο α γι ον ην μεν α ει και ε ε

στι και ε σται ^Δ ου τε αρ ξα με νον ου ου τε παυ σο με

νον ⁶ ^λ αλλ α ει Πα τρι και Υι ω συν τε τα γμε νον

και συν α ρι θμου με νον ⁶ ^λ ζω η και ζω ο ποι ουν ^Δ

φως και φω το ος χο ρη γον αυ τα γα θον και πη γη

η α γα θο τητος ⁶ ^λ δι ου Πα τηρ γνω ρι ζεται και Υι

ος δο ξα ζε ε ται και πα ρα πα αν των γι νω σκε ται ⁶ ^λ

μι α δυ να α μις ^Δ μι α συν τα α ξις ^Δ μι α προσ κυ νη η

σις ^Δ της α γι ι ας Τρι α α δος ⁶ ^λ

“Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. ✠

^Γ ^Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

του το ἴδιο

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦον καθαῖρον τὰ πταίσματα, Θεὸς καὶ θεοποιῶν, πῦρ, ἐκ πυρός προῖόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ προφητῆται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ ἀπόστολοι, μετὰ μαρτύρων ἐστέφησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον εἰς νομάς χαρισμάτων.

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι

Τ ο Πνε ευ μα το ο α γι ον φως και ζω η και ζω σα

πη γη η νο ε ρα Πνευ μα σο φι ας Πνε ευ μα συν

ε σεωσ α γα θον ευ θε ες νο ε ρον η γε μο νε

ευ ον κα θαι αι ρον τα πται σμα τα ⁶λ Θε ος και θε ο ποι

ουν ^Δπυρ εκ πυ ρο ος προ ι ον λα λουν εν εργουν δι

αι ρου ουν τα χα ρι σμα τα ⁶λ δι ου προ φη ται α

παν τες και Θε ου α πο στο ο λοι με τα μαρ τυ υ ρων

ε στε φθη σαν ⁶λ ξε νον α κου σμα ^Δ ξε νο ον θε α μα ^Δ

πυρ δι αι ρου με ε νον ^Δεις νο μα ας χα ρι σμα α των ⁶λ

᾿Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ✠

^Γχ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ⁶λ και η α λη θει α του Κυ ρι ου ^Γχ

με ε νει εις τον αι ω ω να ⁶λ τὸ ἴδιον ✠

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Ψα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοσάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.455*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α

α α μην

Β α σι λευ ου ου ρα α νι ι ι ε Πα

ρα α κλη η η τε το Πνε ε ε ευ μα α α α της

α α λη θει ει ει ει ει ας ο παν τα χου

ου πα α ρων και τα πα α αν τα α πλη η η ρων
 ο θη σου ρο ος των α α γα α θων και ζω η η
 ης χο ο ρη η η γος ελ θε και σκη η νω
 ω ω σο ο ο ον ε εν η η μιν και κα θα ρι ι σο
 ον η μα α α α α α α ας α πο πα ση
 ης κη η η λι ι ι δο ος και σω σον α γα θε ε
 τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων

Μέγα Προκείμενον

ψαλμός 76

Ἦχος Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' έκδοσις 1931-1935
 επανέκδοσις 1991 σ.473*

Τίς Θεός μέγας ως ὁ Θεός ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Τίς Θε ε ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

ο ος η μω ων η̣ συ ει ει ει ο ο Θε ε

ο ος ο̣ ποι ω ω ω ω ν θα αυ μα σι

ι α μο ο ο νο ο ος η̣

∴ Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου.

∴ Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

∴ Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου. .

τὸ τελευταῖο

Τ̣ ις Θε ος Με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε ος η μω

ων η̣ συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ος ο̣ ποι

ω ω ω ω ν θα αυ μα α σι ι α μο ο ο

νο ο ο ος η̣

Εἰς τὸν Στίχον

Ἀπόστιχα

Ἦχος ἠ̣ Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.473*

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγονόςαι· Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστός, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ θείου φωτὸς οἱ ἐξ ἔθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ ἀγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ν ὑν εἰς ση μεῖ ει ον τοις πα σιν ^{χ̣ῆ} εμ φα νως αι γλω

ωσσαι γε γο να α σιν ^{π̣ῆ} Ι ου δαι οι γαρ εξ ω ων κα τα

σαρ κα Χρι στος ^{χ̣ῆ} α πι στι α νο ση σαν τες θε ι

κης ε ξε ε πεσον χα ρι ι τος ^{π̣ῆ} και του θει ου φω τος οι εξ

ε θνω ων η ξι ω θη μεν ^{χ̣ῆ} στη ρι χθεν τες τοις λο

γοις των μα θη των ^{χ̣ῆ} φθεγ γο με νων την δο ξαν του ευ ερ

γε ε του των ο λων Θε ου ^{π̣ῆ} μεθ ων τας καρ δι ας συν τοις

γο ο ο να σι κλι ναντες ^{ν̣ῆ} εν πι στει προσ κυ νη

σω μεν ^{χ̣ῆ} τω α γι ω Πνευ μα τι στη ρι ^ῆ χθε ε εν τες

Σωτηριων ψυχων η ημων

Καρδιαν καθαρην κτισον εν εμοι ο Θεος, και Πνευμα ευθες εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου.

Νυν το Παράκλητον Πνευμα, επι πασαν σαρκα εκκέχεται: αποστόλων γαρ χορείας αρξάμενον, εξ αυτων κατα μεθεξιν τοις πιστοις την χάριν εφήπλωσε, και πιστουται αυτου την κραταιαν επιφοίτησιν, εν πυρίνω τῷ ειδει τοις μαθηταῖς διανέμον τας γλώσσας, εις υμνωδιαν και δόξαν Θεου: διο τας καρδιας νοερῶς ελλαμπόμενοι, εν πίστει στηριχθέντες τῷ αγίῳ Πνεύματι, δυσωπουμεν σωθῆναι τας ψυχὰς ἡμῶν.

Καρδιαν καθαρην κτισον εν εμοι ο Θε

ος και Πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις ε εγ κα τοι οις

μου

Νυν το Παράκλητον Πνευμα επι πασαν σα αρ

κα εκ κε χυ υται απο στο λων γαρ χο ρει ει ας αρ ξα

με νον εξ αυ των κατα με θε ξιν τοις πι στοις την

χα α ριν ε φη πλω ω σε και πι στου ται αυ του την κρα ται

α αν ε πι φοι τη σιν εν πυ ρι νω τω ει δει

τοις μαθηταις δια νε μον τας γλωσ σας εις υ μνω

δι ι αν και δο ξαν Θε ου δι ο τας καρ δι ας νο ε ρω

ως ελ λαμ πο με νοι εν πι στει στη ρι χθεν τες τω

α γι ω Πνευ μα τι δυσ ω που ου ου μεν σω θη ναι

τας ψυ χα ας η η μων

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Νῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους, ἀπόστολοι· ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστικῇ καινότητι γνώσεως, ἣν ταῖς ξέναις φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, τὴν αἰδίου φύσιν τε καὶ ἀπλήν, τρισυπόστατον σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ, ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσι· διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκεῖνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΜΕΛ

Μ η α πο ρ ρι ψης με α πο του προσ ω που

σου και το Πνευ μα σου το α γι ον μη η αντα

νε λησ απ ε μου ^{π ρ}

Γ η

N υν πε ρι βα αλλο νται κρα τος ^{χ ρ} οι Χρι στου αφ υ

υ ψους α πο στο ο λοι ^{π ρ} εγ και νι ζει γαρ αυ του ους ο Πα

ρα κλη τος ^{χ ρ} εν αυ τοις και νι ζο με νος μου στι κη

και νο ο τη τι γνω σε ε ως ην ταις ξε ε ναις φω ναις και

υ ψη γο ρις κη ρυτ τον τες ^{χ ρ} την α ι δι ον φυ σιν

τε και α πλην ^{χ ρ} τρις υ πο στα τον σε βειν του ευ ερ γε

του των ο ο λων Θε ου ^{χ ρ} η μα ας εκ δι δα σκου ου σι ^{π ρ}

δι ο φω τι σθεν τες τοις ε κει ει νων δι δα γμα σι ^{χ ρ}

Πα τε ρα προσ κυ νη σω μεν συν Υι ω και Πνευ μα α τι ^{π ρ} δυσ

ω που ου ουν τες σω θη ναι τας ψυ χα ας η η

μων η

Δόξα... Καί νυν... «Δεῦτε λαοί» (Βλέπε Κυριακή Πεντηκοστής - Εἰς τὰ Ἑσπέρια)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ π δὲ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοση 1991 σ.439*

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλόανθρωπε, δόξα σοι. (γ')

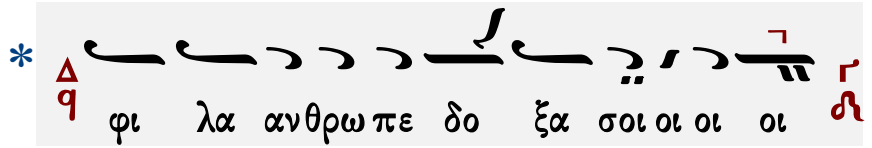
Εὐ λο γη τος ει Χρι στε ο ο Θε ε ος η η μων

ο παν σο ο φους τους α λι εις α να δει ει ει

ξας κα τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ μα το ο α γι ι ον

και δι αυ των την οι κου με νην σα γη νε ε ευ

σας φι λαν θρω πε ε δο ξα α σοι (γ')

* φιλανθρωποξασοιοιοι

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Καθίσματα (Βλέπε Κυριακή Πεντηκοστῆς - Εἰς τὸν Ὁρθρον)

Καταβασίαι «Θείω καλυφθεῖς» (Βλέπε Κυριακή Πεντηκοστῆς - Εἰς τὸν Ὁρθρον)

Θ' ᾠδὴ (Βλέπε Κυριακή Πεντηκοστῆς - Εἰς τὸν Ὁρθρον)

Ἑξαποστειλάρια (Βλέπε Κυριακή Πεντηκοστῆς - Εἰς τὸν Ὁρθρον)

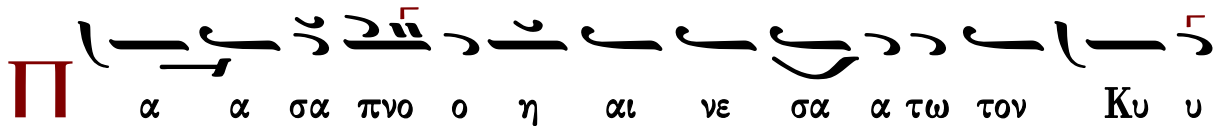
Εἰς τοὺς Αἴνους

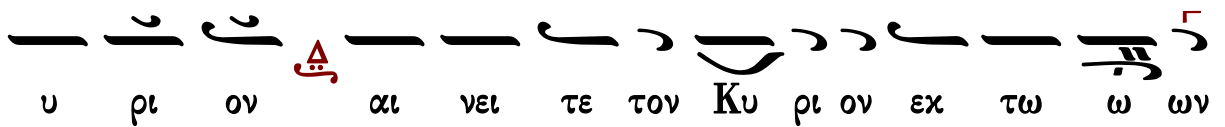
Πασαπνοάριον

Ἦχος Δι'

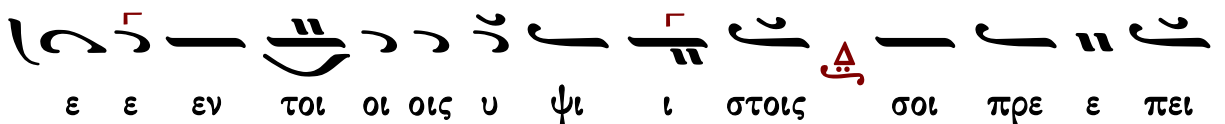
Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.67*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς Ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

 υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ν

 ου ου ρα α α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον

 ε ε εν τοι οι ος υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

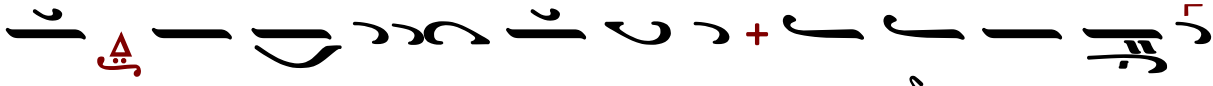

 υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε ω

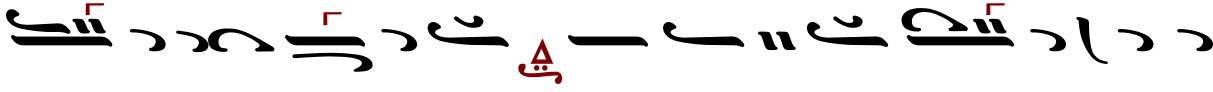
Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

 α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ

 του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α

 μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

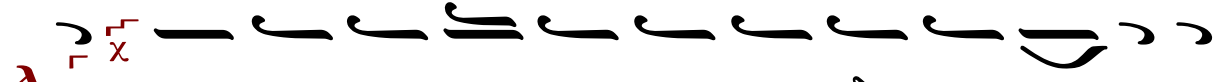
 τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.434*

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Ἐν τοῖς προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐν ἀποστόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἶ Θεὸς πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

 α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του **Α**ι νει τε αυ τον **Χ**α τα το πλη θος της με γα

λω συ νης α αυ του **Α**

Εν τοις προ φη ταις α νηγ γει λας η μιν ο δον σω ω ω

τη ρι ι ας και εν α πο στο λοις ε λαμ ψε

Σω ω ω τη ρ η η μων η χα α ρι ις του ου ου Πνε ε

ευ μα α το ο ος σου συ ει Θε ο ος πρω ω ω

τος συ και αι αι με ε ε τα τα αυ τα και εις

τους αι ω ω ω να ας συ ει ει ει ει ει ο ο

Θε ε ο ο ος η η η η μων **Α**

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ✠

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι **Α**

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα ✠ το ἴδιο

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνου προσκυνήσω σου τὴν ἀήττητον δύναμιν, ἐν ἑσπέρα, καὶ πρωτῆ, καὶ μεσημβρία, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλογήσω σε Κύριε.

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω ✠

Εν ταις αυ λαις σου υ μνη σω ω σε τον Σω τη η ρα

α α του κο ο σμου και κλι να ας γο ο ο νυ προσ κυ

νη η η σω ω ω σου την α η η η η τ τη τον

δυ υ υ να α α α μιν εν ε σπε ρα και

πρω ι και αι αι με ε ε σημ βρι ι α και εν

παν τι ι και αι ρω ευ λο γη η η η η σω ω σε

ε Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ἄναρχον Πατέρα, καὶ τὸν συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναἰδιον καὶ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι

ον

Ε ν ταις αυ λαις σου ου ου Κυ ρι ι ε οι πι στοι το γο

νυ υ της ψυ υ χης και του σω ω μα α τος υ υ υ

πο κλι ι ι να α α αν τες α νυ μνου μεν σε

τον α να α αρ χο ο ον Πα τε ε ρα και τον συν

α ναρχον Υι ον και το συν α ι δι ι ον και παν α

γι ι ι ον Πνε ευ μα το φω τι ζον και α γι

α α ζον τας ψυ υ χα α ας η η η η μων

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.476*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιτίας, γλῶσσαι δὲ νῦν ἔσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε Θεὸς τοὺς ἀσεβεῖς τῶν πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν, ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^γ _{δλ}

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^γ _{δλ}

Γ λω ω ωσ αι πο ο τε ^Δ _{δλ} συν ε ε ε χυ υ

υ υ θη η σα αν ⁶ _λ δι α την τολ μα αν τη ης πυρ γο

ποι οι οι ι ι ι ι ας ^γ _{δλ} γλω ω ω ωσ σαι δε

ε νυ υ υ υν ε σο ο φι ι ι σθη η η η

σαν ^Δ _{δλ} δι α την δο ξα αν τη ης θε ο γνω ω ω

σι ι ι ι ι ας ^γ _{δλ} ε κει ει κα τε δι ι κα α σε

Θε ε ε ο ο ος τους α σε ε ε βεις τω ω ω πται

αι σμα α α τι εν τα α αυ θα ε φω

ω τι σε Χρι ι στο ο ο ο ος τους α λι ει

εις τω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι το ο τε

κα τειρ γα α α σθη η η α α α α φω ω νι

ι ι α προς τι ι ι ι ι μω ω ρι ι ι

αν αρ τι και νουρ γει ει ει ται αι η συμ φω ω ω

νι ι ι ι α χορός β' προς σω τη ρι ι αν τω ω ν ψυ

χω ω ω ω ω ωων η η η η μων

Δοξολογία Ι ἦχος πλ.δ'

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
(διδασκ. Κουντιιάδου)

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη ϫ

Γαβριήλ Κουντιιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.477*

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υψιστοις

Θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκίαι

α

Υμνου με εν σε ευλογου μεν σε προσκυνου μεν

σε δοξολογου μεν σε ευχαριστου μεν σοι δια την

μεγαλην σου δοξαν

Κυριε βασιλευ επουρανε Θεε Πατερ

παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ιη

σου Χριστε και ααγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιο

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο

σμου ^γ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του κο ο σμου ^γ

Π ρος δε ε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος ^Δ και ε λε η σον η μας ^γ

Ο τι συ ει μονος α γι ος ^β συ ει μονος Κυ

ρι ι ος ^Δ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην ^γ

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ^Δ

και εις τον αι ω νατου αι ω ω νος ^γ ρι

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυτη ^Δ ρι α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας ^γ ρι

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ρων η μων ^Δ ρι και αι νε το ον και δε δο ξα σμε

ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην ^γ ρι

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας ^Δ ρι κα θα περ ηλ πι ι σα α μεν ε πι σε ^γ ρι

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^β ρι δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου ^γ ρι (6')

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ε ^Δ δι δα

ξο ονμε τα δι και ω μα τα α σου ^γ

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^γ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σο ονμε ^Δ ι ασαι την ψυ χη ηνμου ο τι η μαρ το ον

σοι ^γ

Κ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ονμε ^Δ του

ποι ει ν το θελη μα α σου ⁶ ο τι συ ει ο Θε ο ος μου ^γ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω τι

σου ο ψο μεθαφως ^γ

Π α ρ α τ ε ι ε ι ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ο ς σ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω σ κ ο υ

σ ι σ ε γ ρ

α γ ι ο ς ο θ ε ο ς α γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς α γ ι ο ς

α θ α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α ς (γ')

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υι ω και α γ ι ω Π ν ε υ μ α τ ι

Κ αι ν υ υ ν και α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς τ ω ν αι

ω ν ω ν α μ η ν

α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε η σ ο ν η μ α ς

α γ ι ο ς ο θ ε ε ε ο ο ς

α γ ι ο ς ι σ χ υ υ υ ρ ο ς

Α
 γι ι ι ος α θα α α α α α α να α
 το ος ε λε ε η η η σο ον η η η μα α α α
 α α ας

Δοξολογία II ἦχος πλ.δ' (τρίφωνος)

Ἦχος ἠΐ Γα̇χ̇

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
 1^η ἔκδοση 1931-1935
 ἐπανέκδοση 1991 σ.481*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι ι στοις Θε ω ω και ε πι γης ει ρη
 η νη εν αν θρω ποις ευ δο κι ι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ υ
 νου ου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου

μεν σοι ^χλα δι α την με ^Γγα α λην σου δο ο ο

ο ξαν ^Γδλ

Κ υ υ ρι [♂]ε βα σι λευ ^χλα ε που ρα νι ε

Θε ε Πα τερ παν το κρα α α α τωρ ^Γδλ Κυ υ ρι ε

Υι ε μο νο γε νες ^χλα Ι η η σου Χρι στε και α α

γι ον Πνε ε ευ μα ^Γδλ

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ^χλα ο α μνο ος του Θε

ου ^χλα ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ^Γδλ ε λε η σον

η μας ο αι αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

ο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα αθη με

νος εκ δε ξι ω ω ων του Πα τρος και ε λε η σον

η μας

Ο τι συ ει μο νο ος α α γι ος συ ει μο

νος Κυ ρι ος Ι η σουσ Χρι στος εις δο ο ο ξαν

Θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα α α στην η με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε ε σω το ο νο μα α α σου εις

τον αι ω ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω

ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ον Κυ υ ρι ε εν τη η

με ρα τα α αυ τη α να μα αρ τη τους φυλα χθη η ναι

η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε

ε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι ω

ω νας α μην

Γ ε ε νοι το ο Κυ υ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα α α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι

σε

Ευλογητος ειει Κυριεεεεεε

διδαξοον μεταδικαιωματααα

σου (6')

Ευλογητος ειει Κυυριεεεεεε

διδαξοον μεταδικαιωματααα

σου

Κυριεκαταφυγη ηεγενηθησ ημιν εν

γενεεα και γενεα εγωειπα Κυριε

ελεεησον με ιιι ασαι την ψυχη

η ην μου ο τι η μαρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ει ν το θε λη μα α α σου ο τι

συ ει ει ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι ι ι σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου

σι ι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ

ρος α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

α γι ο ος ο ο Θε ε ο ο ος

α γι ο ος ι ι σχυ υ ρο ο ος

α γι ος α α θα α α α να α α α

τος ε ε λε ε ε η σο ον η η η μα α α α

α α α α ας

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ἀντίφωνα (Βλέπε Κυριακὴ Πεντηκοστῆς - Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν)

Εἰσοδικὸν (Βλέπε Κυριακὴ Πεντηκοστῆς - Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε π ρου

ου ουου ου ου ου Χε ε ε ερου ου βι ι ι ιμ

μυ υ υ υυυ υ υ μυ υ υ σπι ι κω ω ως

ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ει χο νι ι ι ι ζο ο ο ο ον τε ε ε ε ες

και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η ζω

ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω Τρι ι ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α χα

α α α α Τρι ι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α α α α

α δι ι ι ι τον τρισ α α α γι ι ο ον

υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α

ια α α α α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ

ο οσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα α σα αν

τη η ην βι ι ο ο τι ι ι κη η η η η

α πο ο θω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω με ε λε α α πο θω ω με

ε ε θα α α με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι

ι ι ι ι πα σαν με ε ρι ι μνα α α α α α

γα α α α α α α α α αν

Από σ.44#

ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε βα σι λε ε

ε ε ε ε ε ε α α α α α των ο ο ο

λω ω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε

νοι ^{π 9}

Τ α ι ς α α γ γ ε ε λ ι ι κ α ι ς ^{χ 9} α ο ρ α α α

τ ω ω ω ω ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ ο υ ο υ με ε νο ο ν

τα α α α α ξ ε ε ε ε σ ι ν ^{π 9} α α α λ λ η

λου ου ου ου ου ι α α α α α α α α ^{π 9}

Λειτουργικά ἦχος δ' [Λέγετος] (Βλέπε Κυριακή θ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα)

θις τὸ Ἑξαιρέτως

Ἀντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν

Ἦχος ^Λ δὲ ^{Β 8}

Γαβριὴλ Κουντιιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.487*

Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος. Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα, ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

Χ α ι ρ ο ι ο ι ς Α α ν α σ σ α μ η τ ρ ο π α ρ θ ε ε ε ε

ε νο ο ν κ λε ε ε ο ς ^{β 8} α π αν γ αρ ε ε ευ δι ν η

η τον ε ευ λα λο ον στο ο ο μα α ⁶ ρη τρε ε
 ευ ον ου ου ου σθε ε νει ει σε ε με ελ πειν α α ξι
 ι ι ω ως ⁹ ι λιγ γι α α δε ε ε ε
 νου ους α α πας σου το ο ον το ο ο ο κο
 ον νο ο ο ει ει ν ο ο θε εν σε συμ φω ω ω νω ως
 δο ο ξα α ζο ο ο με ε ε ε ε εν ⁶ λ

Κοινωνικὸν Βαρυς

Πέτρου Λαμπαδαρίου
(διασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος Ζω

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.470*

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλόνηρωπε. Ἀλληλοῦια.

Τ ο Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— ε̣ χε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣

ε̣ ε̣ λε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣

ε̣ ε̣ π̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣

ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣

ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣

ε̣ ε̣ ε̣ χε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣

ε̣ ε̣ ε̣ χε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣

σου̣ ου̣ το̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣

ο̣ ο̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣

α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣

α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣

δε ο ο με ε θα α α ρ' ρ' φι λα α α α α α α χα

α α α α α α α α α α α α α α α α φι λα

αν θρω ω ω πε ε αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α α α

Εἶδομεν τὸ φῶς

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.489*

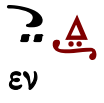
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἶδο μεν το φως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι στιν α

λη θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προσ κυ νου ου ου

ου ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε ε

Τῶν Ἁγίων Πάντων

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Εἰς τὰ Ἑσπέρια

Κεκραγάριον

Ἦχος λ π ρι Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.490*

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ υ υ υ ρι ι ι ι ε ρι ε κε κρα α ξα προ ος

σε ε ε ρι εισ α κου ου ου σο ο ον μου ου ρι εισ

α α κου σον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ρι Κυ

ρι ι ε ε ε κε κρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ρι εισ

α α α α κου ου σο ο ον μου ρι προ σχες τη φω νη

η η τη ης δε η σε ε ε ω ω ω ως μου ρι εν

τω κε κρα γε ε ναι αι με ε ε προ ο ος σε ε εἰς

α α κου σο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κ α τευ θυν θη η τω η προσ ε ε ευ χη η η

μου ου ὡς θυ μι α α μα α εν ω πι ι ι

ο ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει

ρω ω ων μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι ι νη η

εισ α α κου σο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε

Ἦχος λ ρ ῥ Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.491*

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν, ὅτι ἠυδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ε ξ α γ α γ ε εκ φυ λα κ ης τ η ν ψ υ χ η ν μ ο υ τ ο υ

ε ξ ο μ ο λ ο γ η σ α σ θ α ι α ι α ι τ ω ω ο ν ο μ α

α α τ ι ι ι ι σ ο υ

Ε σ π ε ρ ι ν ο ν υ υ μ ν ο ν κ α ι λ ο γ ι κ η ν λ α

τ ρ ε ι ε ι ε ι α ν σ ο ι Χ ρ ι σ τ ε ε π ρ ο σ φ ε ρ ο μ ε ν ο ο τ ι

η υ δ ο κ η σ α ς τ ο υ ε λ ε η σ α ι η μ α ς δι α τ η ς Α ν α

σ τ α α σ ε ε ω ς

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ω ως ου

ου αν τα πο ο ο δω ω ω ως μοι

Κ υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πορ ρι ι ψης η

μας α πο του προσ ω που σου αλ λα ευ δο κη σον

του ε λε η σαι η μας δι α της Ανα στα α σε ε ως

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χαῖρε Σιών ἁγία, μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε εισ α κου ου σο ο ον της φω ω ω νη η η ης

μου

Χ αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τηρ των εκ κλη σι

ω ω ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον σου γαρ ε

δε ξω πρω ω ω ωτη α φε σιν α μαρ τι ων δι α της

Α να στα α σε ε ως

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρός Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη η η ντη ης δε η σε ε ε ω ω ω

ως μου

Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων γεν

νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο νων ο αυ τος

εκ της απειρογα μου σαρκωθείς ^ν βουλη ησεισταυ

ρωσιν θανατου υπεμεινε ^ε και τον παλαινεκρωθεν

τα ανθρωπον εσωσε ^α δια της εαυτου ου Ανα

στα ασεεως ^ν

Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

^χ ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο

ο ι ι λα σμος ε στι ι ^ν

Τ ην εκ νε κρων σου Α να στασιν δο ξο λο γου μεν Χρι

στε ^α δι η ης η λευ θε ρωσας α δα μι αι ον γε ε νος

εκ της του α δου τυραν νι δος και ε δω ρη σω

τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι ω νι ι ον και το με

γα ε ε λε ε ος

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δόξα σοι Χριστέ σωτήρ, Υἱέ, Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγείς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστάς ἐκ τάφου τριήμερος.

Ἐ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε ε πι

ι τον Κυ ρι ο ον

Δ ο ξα α σοι Χρι στε Σω τη η ηρ Υι ε Θε ου μο νο γε

νες ο προσ πα γεις εν τω Σταυ ρω και α να στας εκ

τα α φου τρι η η με ε ρος ^γ ρι

Ἑπιγραμμα τῶν ἁγίων Πάντων

Ὁλην ἀποθέμενοι

Ἦχος λ π ^Ϟ Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.493*

Ἀπό φυλακῆς πρώτας μέχρι νυκτός· ἀπό φυλακῆς πρώτας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Οἱ πνευματορρήτορες, οἱ μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τοῦ Πνεύματος ὄργανα, πίστει χρηματίσαντες, διεσπάρησαν, εἰς τὰ γῆς πέρατα, τὸ σεπτὸν κήρυγμα, ὀρθοδόξως κατασπείροντες, ἐξ ὧν ἐβλάστησαν, θεία γεωργία καὶ χάριτι μαρτύρων τὰ στρατεύματα, πάθος τὸ σεπτὸν εἰκονίζοντες, διὰ πολυτρόπων, στρεβλώσεων μαστίγων καὶ πυρός, καὶ παρρησία πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^Ϟ Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^Ϟ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ

ε πι τον Κυ ρι ον ^Ϟ

Ο ι πνευ μα τω ρη το ρες οι μα θη ται του Σω τη

ρος ^Ϟ του Πνευ μα τος ορ γα να πι στει χρη μα τι σαν

τε ε ες δι ε σπα ρησαν ^Ϟ εις τα γη ης πε ρα τα το

σε πτο ον κη ρυ γμα ὀ ρ θο δο ο ξως κα τα σπει ραν

τες ἐξ ων ε βλα στησαν θει α γεωρ γι ι ι α και

χα ρι τι μαρ τυ ρων τα στρα τευ μα τα πα θος το σε πτον

ει κο νι ζοντες δι α πο λυ τρο ο πων στρε βλω σε ων

μα στι γων και πυ ρος και παρ ρη σι ι ι α πρε

σβευ ουσιν υ περ των ψυ χω ων η η μω ων

“Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πυρὶ ἐκκαίόμενοι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, πυρὸς κατεφρόνησαν, καὶ ὡς θεῖοι ἄνθρακες ἀναπτόμενοι, οἱ σεπτοὶ μάρτυρες, ἐν Χριστῷ ἔφλεξαν, φρυγανῶδες πλάνης φρύαγμα, θηρῶν δὲ ἔφραξαν, στόματα, σοφαῖς ἐπικλήσεσι, καὶ κάρας ἐκτεμνόμενοι, ἔτεμον ἐχθροῦ πάσας φάλαγγας, καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, προχέοντες κρουνοὺς καρτερικῶς, τὴν Ἐκκλησίαν κατήρδυσαν, πίστει ἀναθάλλουσιν.

Ὅ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ων αυ του

Πυ ρι εκ και ο με νοι της του Κυ ρι ου α γα

πης πυ ρος κα τε φρο νη σαν και ως θει οι αν θρα κε ε

ες α να πτο μενοι οι σε πτοι οι μαρ τυρες εν Χρι στω ω

ε φλε ξαν φρυ γα νω ω δεσ πλα νης φρυ α γμα θη

ρων δε ε φρα ξαν στο μα τα σο φαι αι αις ε πι κλη σε

σι και κα ρας εκ τε μνο με νοι ε τε μον ε χθρου πα σας

φα λα γγας και τους των αι μα α των προ χε ον τες κρου

νους καρ τε ρι κως την εκ κλη σι αν κα τηρ δευ σαν

πι στει α να θα αλ λου ου σα αν

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Θηρσί προσπαλαίοντες, τυμπανίζόμενοι ξίφει, ὄνυξι ξεόμενοι, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, οἱ στερροὶ μάρτυρες, καὶ πυρὶ ἐνύλω, ἀνενδότως φλογιζόμενοι, καὶ ἐκκεντούμενοι, καὶ τὰς ἀρμονίας τεμνόμενοι, ὑπέφερον στερρότατα, λήξιν προορῶντες τὴν μέλλουσαν, καὶ τοὺς ἀκηράτους, στεφάνους, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ, ᾧ παρρησία πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι

Θηρ σι προσ πα λαι ον τες τυμ πα νι ζο με νοι ξι

φει ο νυ ξι ξε ο με νοι χει ρας α φαι αι ρου με νοι

και αι στρε βλου με νοι οι στερ ροι οι μαρ τυρες και πυ ρι εν

υ υ υ λω α νεν δο ο τως φλο γι ζο με νοι και

εκ κεν του με νοι και τας αρ μο νι ι ι ας τε μο με

νοι ^Ⲅ υ πε φε ρον στερ ρο τα τα λη ξιν προ ο ρων τες την

μελ λου σαν ^Ⲛ και τους α κη ρα α τους στε φα νους και την

δο ξαν του Χρι στου ^Ⲉ ω παρ ρη σι ι ι α πρε σβευ ουσιν

υ πε ερ των ψυ χω ων η η μω ων ^Ⲅ

᾽Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐν πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ἐναθλήσαντας πίστει, ἀποστόλους, μάρτυρας, ἱερεῖς θεόφρονας, σεμνὰ γύναια, ἱερὸν ἄθροισμα, ἱεροῖς ἄσμασι, κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν, ὅτι συνήφθησαν, τοῖς ἐπουρανίοις οἱ γήϊνοι, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν, χάριτι Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ νῦν ὡς ἀστέρες, στερροὶ περιαιυγάζοντες ἡμᾶς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^Ⲫ Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας ^Ⲉ και η α λη θει α του Κυ ρι

ου ^Ⲫ με νει εις το ον αι ω να ^Ⲉ

ε ν πα σι τοις πε ρα σι τους εν α θλη σαν τας πι

στει α πο στο λους μαρ τυ ρας ι ε ρεις θε ο φρο νας

σε ε μνα γυ ναι α ι ε ρο ον α θροι σμα ι ε ροι οis

α σμα σι κα τα χρε ε ος ευ φη μη σω μεν ο

τι συ υν η φθη σαν τοis ε που ρα νι ι οis οι γη ι νοι

και πα θει την α πα θει αν χα ρι τι Χρι στου ου ου

ε κο μι σαν το και νυν ως α στε ε ε ρες στερ ροι

πε ρι αυ γα ζον τες η μας εν παρ ρη σι ι ι α πρε

σβευ ουσιν υ περ των ψυ χω ων η η μω ων

Δοξαστικόν

Ἦχος λ π Πά

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.496*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μαρτύρων θεῖος χορός, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τοῦ Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργω

τοῦ Σωτῆρος τὰ ῥήτὰ ἐπληρώσατε· ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεμχθεῖσαι, ἐκλείσθησαν, ἢ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις, τὰς εἰδωλικὰς σπονδὰς ἐξήρανε, ἢ σφαγὴ ὑμῶν, ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, τοὺς ἀσωμάτους ἐξεπλήξατε, τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε, ὧ ἀπαύστως πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Μ αρ τυ ρων θει ει ει ει ος χο ο ρος της Εκ κλη

σι α α ας η η βα α σις του Ευ αγ γε λι ου

η η τε λει ει ει ω ω ω ω σις υ μεις ερ

γω του ου Σω ω τη η ρος τα ρη τα α ε ε ε πλη ρω

ω σα α α α τε εν υ μι ιν γαρ αι αι πυ υ

λαι αι αι του ου α α α δου κα τα α τη ης εκ

κλη σι ι ι ι ι α ας α νε ω χθει ει σαι αι αι

ε κλει ει ει ει ει ει ει σθη η σαν η του αι μα

τος υ υ μων χυ υ υ υ υ υ υ σις τας ει δω λι ι

κας σπον δα ας ε ξη η η η η η η η η ρα νεν

η σφα γη η η η η η η υ υ υ υ μων α πε

ε τε ε ε κε των πι στω ωων το πλη η ρω

ω ω μα τους α σω μα α τους ε ε ξε ε

πλη η ξα α α τε τω Θε ω στε φα νη φο ο

ο ο ροι πα ρι ι ι ι στα α α α σθε ω α παυ

στως πρε σβε ε ευ ε ε ε ε τε υ πε ερ τω ων ψυ

χω ω ων η η η η μων

Λογματικὸν Θεοτοκίον

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόση 1991 σ.497*

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτετε Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κ αἰ νυ υν καὶ α α εἰ και εἰς τοὺς αἰ αἰ ω ω ω

νας τῶν αἰ ω ω ω νω ὦν α α α μὴν

Ὁ βα σι λευς τῶν ου ρα α νων δι α φι λα

α α ἀνθρῶ ω πι ι ι ἀν ε πι τη ἡς γῆς ω ω

ω ω ω φθη καὶ τοῖς ἀνθρῶ ω ω ποι οῖς συν α νε

ε ε στρα α α α α φη ἐκ Παρ θε νου ου γαρ α α

γνης σαρ κα προσ λα α α βο με ε νο ος καὶ ἐκ ταυ

της προ ε ελ θων με τα α α της προ οσ λη

η η ψε ε ε ε ως εις ε ε στι ι ιν Υι υι ος

δι πλου ου ους τη ην φυ υ υ σιν αλλ ου

ου την υ υ πο ο ο στα α α α σιν δι ο τε

λει ον α αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω

πον α λη θως κη η ρυ υ υτ το ο ο ον τες ο

μο λο γου ου μεν Χρι στον τον Θε ε ο ο ον η η η

η μων ον ι ι ι κε ε ε ε τε ευ ε ε

Μη η τηρ α α νυ υ υ υ υμ φε ε ε ευ

τε ε λε η θη η ναι τας ψυ χα α α α α ας

η η η η μω ωω ων ^γ δ

Εἰς τὸν Ἑτίχον

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα

Ἦχος ^λ π̣ δ̣ Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.498*

Ἀνήλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, πρὸς τοὺς πεσόντας, ἡ πάντων Ἀνάστασις, ὁ φωτισμός, καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

^δ νη ηλ θες ε πι Σταυ ρου ου Ι η σου ο κα

τα βας εξ ου ρα νου ^γ δ̣ ηλ θες ε πι θα να τον η ζω

η η α θα νατος ^β λ̣ προς τους εν σκο τει το φως το α λη

θι νον ^γ δ̣ προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα

σις ^Δ δ̣ ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η μων δο ο ξα α

σοι ^γ δ̣

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε, τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς ἐν Ἄδη κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε, τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ⲭ O Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ ναμιν και πε ρι ε ζωσατο Ⲯ

Χ ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε

κρων Ⲉ ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει απ

αλ λη η η λων δι ε τε με Ⲯ της α χραν του μεν ψυ

χης εν α δη κα τελ θου σης ον και ε σκυ λευ σε Ⲯ

τα φω δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α γι ι ον Σω ω ω

μα Ⲯ του Λυ τρω του ου των ψυ χων η η μων Ⲯ

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ γὰρ ἐστερεώσατε τὴν οἰκουμένην

ἡτις οὐσαλευθήσεται

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χρι

στε τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν δι

ἡμας ἡλευθέρωσας τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄ

δου καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω ζωὴν αἰ

καὶ τὸ μέγα ἔλεος

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὁ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ σταυροῦ παθῶν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας, ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἄδὰμ χειρὶ παντοδυναμῆς. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἴλασμον ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κυ

ε̣ εις μα̣ κρο̣ τη̣ τα̣ η̣ με̣ ρω̣ ων̣

Ω Δε̣ σπο̣ τα̣ τω̣ ων̣ α̣ πα̣ α̣ αν̣ των̣ α̣ κα̣ τα̣

λη̣ πτε̣ ποι̣ η̣ τα̣ ου̣ ρα̣ νου̣ και̣ γης̣ δι̣ α̣ σταυ̣ ρου̣ πα̣ θων̣

ε̣ μοι̣ α̣ πα̣ θει̣ α̣ αν̣ ε̣ πη̣ γα̣ σας̣ τα̣ φην̣ δε̣ κα̣ τα̣

δε̣ ξα̣ με̣ νος̣ και̣ α̣ να̣ στας̣ εν̣ δο̣ ξη̣ συν̣ α̣

νε̣ ε̣ στη̣ σας̣ τον̣ Α̣ δαμ̣ χει̣ ρι̣ παν̣ το̣ δυ̣ να̣ μω̣ δο̣ ο̣

ξα̣ τη̣ ση̣ τρι̣ η̣ με̣ ε̣ ρω̣ ε̣ γερ̣ σει̣ δι̣ ης̣ δε̣ δω̣

ρη̣σαι̣ η̣ μιν̣ την̣ αι̣ ω̣ νι̣ ον̣ ζω̣ ην̣ και̣ ι̣ λα̣ σμον̣

α̣ μαρ̣ τι̣ ων̣ ως̣ μο̣νος̣ ε̣ ευ̣ σπλα̣ αγ̣ χνος̣

Δοξαστικὸν

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Δεῦτε πιστοί, σήμερον χορεῖαν ἐπικροτήσαντες, εὐσεβῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τῶν ἁγίων πάντων τὴν ἔνδοξον, καὶ σεβάσμιον μνήμην, ἐνδόξως τιμήσωμεν, λέγοντες· Χαίρετε, ἀπόστολοι ἔνδοξοι, προφῆται, καὶ μάρτυρες, καὶ ἱεράρχαι. Χαίρετε, ὁσίων ὁ δῆμος, καὶ τῶν δικαίων. Χαίρετε, τιμίων γυναικῶν ὁ χορὸς καὶ Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύσατε, νίκας τῷ βασιλεῖ κατὰ βαρβάρων δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Δ ευ τε πι ι στοι ση με ρον χο ρει αν ε πι

ι κρο τη η η σα α α αν τες ευ σε βως παν η η

η γυ ρι ι σω ω ω ω μεν και των α γι

ι ω ων Πα αν των την εν δοξον και σε βα α σμι ι ι

ο ον μνη η η μνη εν δο ξως τι μη η σω ω ω

μεν λε ε γο ο ο ον τες και ρε τε α πο ο ο

ο στο λοι ε ε ε εν δο ο ο ο ξοι προ φη ται και

μα αρ τυ υ ρε ες και ι ε ρα α α αρ και και

ρε τε ο σι ω ω ω ν ο ο δη η η μοι και τω ω

ων δι και αι αι αι αι ω ω ν και ρε τε τι μι ω ν γυ ναι

κων ο χο ο ρος και Χρι στον υ περ του κο ο ο ο

σμου πρε σβε ε ε ευ σα α α α τε νι κας τω βα σι

λει κα τα βαρ βα α ρω ω ω ν δω ρη η σα α

α α σθαι και ταις ψυ και αις η η μων το με εγα

ε ε ε λε ε ε ε ος

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π̣ ⲛ̣ Δι̣

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.501*

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῶην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν

Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου Πάναγνε Χριστός

ὁ Κύριος ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν ἐμὲ ἐν

δυσάμενος τῆς πρῶην κατάρας τὸν Ἀδάμ ἀμῆ

λευθέρωσε διό σοι Πάναγνε ὡς τοῦ Θεοῦ οὐμητρί

τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς βοῶμεν ἀσιγήτως

το και ρε του ου αγ γε λου και ρε Δε σποι να προ στα σι

α και σχε ε πη και σω τη ρι α των ψυ χω ων η

μω ω ων

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ π δὴ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.502*

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφήν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ε ξ υ ψους κα τηλ θε ες ο ο ευ σπλα αγ χνος τα

φήν κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε

λευ θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να

στα σις η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

* ξα α σοι οι οι οι

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Τ ων εν ο λω τω κο σμω μαρ τυ ρων σου ως προ

φυ ραν και βυ σσον τα αι ματα η εκ κλη σι α σου

στο λι σα με ε νη δι αυ των βο α σοι Χρι στε ο Θε

ος τω λα ω σου τους οι κτιρ μους σου κα τα α πεμ

ψον ει ρη νην τη πο λι τει α σου δω ρη σαι και

ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἀγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπι-
γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρόν ἐκουσίως ὑπὲρ
ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ

ωνων ἀμήν

Τὸ ἀπαιῶνος ἀπόκρυφον καὶ ἀγγέλοις ἀγνω-

στον μυστήριον διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπι-

γῆς πεφανέρωται Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει

σαρκούμενος καὶ Σταυρόν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡ-

μῶν κατὰ δεξάμενος δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρω-

το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

μω ν

* τας ψυ χας η μω ω ν

Εἰς τὸν Ὅρθρον

Θεὸς Κύριος

Ἦχος λ π δὲ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.503*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ι ι ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς Γυναίξιν ἐβόα·
Παύσασθε τῶν δακρῦων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι· Ὅτι
ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Α
 νε στης εκ νε κρων η ζω η των α α πα α αν

των και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο

ο ο α παυ σα σθε των δα κρυ ων τοις α πο στο

λους ευ α γε λι σα σθε κρα ξα τε α νυ μνου

ου ου σαι ο τι α νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι

ος ο ευ δο κη σας σω σαι ως Θε ος το γε νος τω

ων α αν θρω ω ω πων

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄνθρωποι τὸ μνημῆμά σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἔκτης θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὐταὶ εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών· Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Α ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε ε σφρα α γι σα αν

το αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ

λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γερ

με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις

μα θη ται αις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η

ζω η των α πα α αν των και δι ε λυ θη τα δε

σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Και νυν και αιει και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

‘Ο δι’ ημας γεννηθεις εκ Παρθενου, και σταυρωσιν υπομεινας αγαθε, ο θανατω τον θανατον σκυλευσας, και εγερσιν δειξας ως Θεος, μη παριδης ους επλασας τη χειρι σου· δειξον την φιλανθρωπιαν σου ‘Ελεημον, δεξαι την τεκουσαν σε Θεοτοκον, πρεσβευουσαν υπερ ημων,

καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρωσιν

υ πο μει ει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα

να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος

μη πα ρι δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι ι ι σου δει

ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η η μον

δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το ο ο κον πρε

σβευ ουσαν υ περ η μων και σω στον Σω τηρ η μων λα

ον α πε γνω ω σμε ε ε νον

Μετὰ τὴν 6' στιχολογίαν

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.505*

Λευχειμονῶν ὁ Γαβριὴλ παιδρὸς ἐπέστη, ὡς περ ἐν εἶδει ἀστραπῆς, Χριστοῦ τῷ τάφῳ, καὶ τὸν λίθον ἐκύλισεν ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ φόβος μέγας συνέσχε σου τοὺς φρουροὺς, καὶ ἄφνω ἔμειναν πάντες ὡσεὶ νεκροί, ἀπὸ τοῦ τάφου οἱ φύλακες, καὶ τοῦ λίθου ἡ σφραγίς. Αἰσχύνθητε παράνομοι· γινῶτε, ὅτι ἀνέστη Χριστός.

Λευχειμωνων ο Γαβριηλ παιδρος ε πε ε
ε στη λωσ περ εν ει δει α στρα πης Χρι στου τω
τα α α φω και τον λι θον ε κυ λι σε εν α πο
του μνη μει ου και φο βος με γας συν ε ε σχε
σου τους φρου ρους και α φνω ε μει ναν πα αν τες ωσ
ει νε κροι α πο του τα α α φου οι φυ λα κες
και του λι θου η σφρα γις αι σχυν θη τε πα ρα νο ο

μοι γνω τε ο ο τι α νε ε στη Χρι στος ^γ _{δλ}

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π δλ Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.505*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίοις προσέταξας Γυναίξί, κυρῆξαι τὴν Ἐγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὄρων κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα, καὶ πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι ^γ _{δλ}

Α να στας εκ του τα α φου ως α λη θως ^Δ _{δλ} ταις

ο σι αις προσ ε ε ε τα ξας γυ ναι ξι ^γ _{δλ} κη ρυ

υ υ ξαι την ε γερ σι ν α πο στο λοις ως γε γρα

πται ⁶ _λ και δρο μαι ος ο Πε τρος ε πε στη τω μνη μα τι ⁶ _λ

και το φως το εν τα φω ο ρων και τε πλητ τε το ο

οθεν και κα τει δε τα ο θο ο νι α μο ο να χω ρι

ις του θει ου σω μα το ος εν αυ τω κα τα κει με

να και πι στευ σας ε ε βο η η σε δο ξα σοι Χρι

στε ε ο Θε ος ο τι σω ω ζεις α παν τας Σω τηρ η

μων του Πα τρος γαρ υ πα αρχεις α πα αυγα α σμα

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ἐπί σοι χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπί σοι χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα σοι.

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Επι σοι χαι ρει Κε χα ρι τω με νη πα σα η

κτι ι σις αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω πων το ο γε

ε ε νος η γι α σμε νε να ε και πα ρα δει

σε λο γι κε πα ρ θε νι κο ον και χη μα εξ ης Θε

ος ε σα ρ κω ω θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι

ων υ πα ρ χων Θε ε ος η η μων την γαρ σην μη

τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ρα πλα τυ

τε ραν ου ρα των α πει ε ρι γα σα α το ε πι σοι χαι

ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι ι σι ις δο ξα α

σοι

Καταβασίαι (τῆς Θεοτόκου)

Ἄγαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

(διασκ. Γ. Κουντιάδου) χρόνος διπλοῦς
ῶδὴ α'

Ἦχος δὲ βα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.507*

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι
Μητρὶ· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Α νοι οι ξω ω το στο ο μα α μου ου ου

και πλη η ρω θη η σε ε ται Πνε ευ μα α το ος και

λο ο γον ε ε ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι

Μη η τρι ι και ο ο φθη σο ο μαι φαι δρω ω ω ως

πα αν η η γυ υ ρι ζων και α α σω γη η η θο

ο με ε νος τα α α αυτης τα α θαυ μα α τα α ῶδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγχροτήσαντας,
πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τους σου ου ουους υ μνο ο λο ο γουους Θε ε ο

ο το ο ο ο κε η ζω ω σα και αι αι α

φθο ο νος πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η η

σα α α α αν τα ας πνευ μα τι κο

ον στε ρε ε ε ω ω ω ω σον και εν τη η

η θει α α δο ξη η σου ου ου στε φα α α νω

ων δο ο ο ο ξης α α ξι ω ω σο ον

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Την α νε ξι χνι α στο ον θει ει ει ει α αν βου

ου λη ην τη ης εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου σαρ κω

ω σε ε ω ως σου ου του Υ υ ψι στου ου ο ο προ ο

φη η η της Αβ βα α κου ου ουμ κα τα νο ω ων

ε ε κραυ γα α ζε δο ο ξα τη η δυ να α α α μει

ει σου ου Κυ ρι ι ε ε

ὠδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ε ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι

τη η η θει α α δο ξη η σου συ υ υ γα αρ α

πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε σχες εν

μη η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α αν τω

ων θε ε ε ον και αι τε ε ε το ο ο ο κας

α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ον πα α σι ι τοι οις

υ μνου ου σι ι σε ε ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα

βε ευ ο ο ον τα ⁶λ ῶδῆς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τ ἠν θει αν τα αυτη ην και πα αν τι ι μο ον ^π9 τε λου

ουν τε ες ε ο ορ τη η ην οι οι θε ο ο φρο ο νε

ες ⁶λ της Θε ο μη η η το ο ο ο ο ρο

ος ^π9 δευ τε τας χει ει ει ει ρας κρο ο τη η η σω ω ω

ω με εν ^Δδ τον εξ αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον

δο ξα α ζο ον τε ες ⁶λ ῶδῆς'

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως

πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ε ευ σα αν ^{π 9}

τη κτι ι σει ει οι οι θε ο ο φρο ο νε ες ^{6 λ} πα

ρα α τον κτι ι ι σα α α αν τα ^{π 9} αλ λα α

πυ ρο ος α πει ει λη ην ^{6 λ} αν δρει ει ως πα α α τη

η σα αν τες χαι αι αι αι ρο ον τες ε ε ψα αλ λο ον ^{6 λ}

υ περ υ υ υ μνη η η η τε ε ^{π 9} ο των πα

α τε ρω ων Κυ ρι ι ος ^{Δ λ} και Θε ο ος ε ευ λο

ο γη το ο ος ει ει ^{6 λ} ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ υ ρι ι ο ον

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη κα

α μι ι ι νω ω ο το ο ο ο ο ο κος της

Θε ε ο το ο κου ου δι ι ε σω ω σα α το ο

το ο τε με εν τυ υ που με ε νο ο ος νυ υν δε

ε ε εν ερ γου ου ου με ε ε ε νος την οι

κου με νη ην α πα α σαν α γει ρει ει ει ψα α

α α λ λου ου ου ου σαν τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο

ο ο ον υ υ μνει τε τα α ερ γα α και αι αι υ υ περ

υ υ ψου ου ου ου τε ε εις πα αν τας τους αι ω

ω ω ω ω να α α α α ας

Καταβασία θ' ὑδῆς

Ἦχος δὲ Ββ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.510*

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἄλῳν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη ἀειπάρθενε.

α πας γη η γε νη η ης σκιρ τα τω τω Πνε ευ

μα τι ι λααμ πα α δου χου ου με ε νο ο ος παν η η

γυ υ υ ρι ζε ε ε τωω ω ω δε α υ λω

ων Νο ο ο ο ων φυ υ υ υ σι ις γε ραι αι ρου ου

σα α τα ι ε ρα α θα αυ μα α σι ι α της

Θε ο ο ο μη η η η το ο ο ο ο ρο ο ος και

αι βο α α α α τω ^Αχαι αι ροι οις πα αμ μα κα α ρι

ι στε ε ⁶ ^λ Θε ο ο το ο ο ο ο κε α γνη η η η α

ει πα αρ θε ε ε νε ε ε ε ε ε ⁶ ^λ

Σύντομοι

ὥδη α'

Ἦχος ^Δ ^δ Β8

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.511*

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι
Μητρὶ· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

^Α ^χ νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω θη σε ε ται

Πνευ μα τος ⁶ ^λ και λο γον ε ρευ ξομαι τη βα α σι λι δι

Μη τρι ⁶ ^λ και ο φθη σομαι φαι δρωσ παν η γυ υ ρι

ζων ^π ⁹ και α σω γη θο μενος τα αυτηστα θαυ ματα ⁶ ^λ

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τοὺς σου οὺς υ μνο λο γους Θε ο το ο ο

κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ

κρο τη σα αν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και

εν τη θει α δο ξη σου χορὸς ἀ στε φα νων δο ο ξης α

ξι ω σον

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Την α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ

της Παρ θε νου σαρ κω σε ε ως σου του Υ υ ψι στου ο

ο προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο

ξ α τ η δ υ ν α μ ε ι σ ο υ ο υ Κυ ρ ι ε

ὠδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ε ξ ε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη

σου σου υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε σχες

εν μη η τρα τον ε πι παν των Θε ον και τε το

κας α χρονον Υι ο ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω

τη ρι ι αν βρα βευ οντα

ὠδὴ ε'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ

την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει

ρας κρο τη σω μεν ^Δ τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον

δο ξα ζοντες ⁶ ^λ

ῶδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρά τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔφαλλον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες

πα ρα τον κτι σαν τα ⁶ ^λ αλ λα πυ ρο ος α πει λην ⁶ ^λ

αν δρει ως πα α τη σαν τες χαι ρον τες ε φα λλον ⁶ ^λ υ

περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος ^Δ και Θε ος

ευ λο γη το ος ει ⁶ ^λ

ῶδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α ^χ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν

τον Κυριον ⁶ ^λ

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιινω ο το

οκος της Θεοτουκου διεσωσατο ⁶ ^λ το τεμεντυ

που μεε νος ^π ⁹ νυν δε ε εν εργου μενος ⁶ ^λ την οικου

μενην απασαν αγειρει φαλλουουσαν ^Δ ^{δλ} τον Κυριον υ

μνει ει τε τα ε εργα ⁶ ^λ και υπερυψου ουτε εις

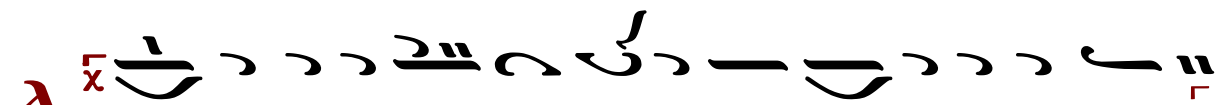
παντας τους αιωωω νααα αας ⁶ ^λ

Καταβασία θ' ὠδῆς

Ἦχος ^λ ^{δλ} Β8

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.514*

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἄύλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη ἀειπάρθενε.

 πας γη γε νης σκιρ τα τω τω Πνευ μα τι λαμ πα α
 δου χου με νος παν η γυ ρι ζε τω ω δε α υ λων
 Νο ων φυ υ σις γε ραι ρου σα τα ι ε ρα θου
 μα σι α της Θε ο μη το ο ρος και βο α α τω χαι ρις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το ο κε α γνη η α ει
 πα α αρ θε νε ε ε ε

Ἑξαποστειλάρια

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.514*

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (β')

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (β')

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ ψου

τε Κυ ρι ον τον Θε ον η μων και προσ κυ νει τε

τω υ πο πο δι ω των πο δων αυτου χορός β' ο τι

α α γι ος ε στι

ἀναστάσιμον α'

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.514*

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἔξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω, μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Τ οις μα θη ται αις συν ε ελ θω μεν εν ο ρει

Γα α λι λαι αι ας πι στει Χρι στο ον θε α α

σα σθαι λε γον τα ε ε ξου σι ι αν λα βειν των α νω

ω και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα α σκει βα

πτι ζειν ει εις το ο ο νομα του Πα τρος ε ε θνη

πα αν τα και του Υι ου ου ου ου ου και α γι ου

Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μυ σταις ω ως υ

πε σχε το ο ο ε ως της συ υν τε λει ει α ας

τῶν ἁγίων Πάντων

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.515*

Τὸν βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, ἀποστόλους, προφήτας, μάρτυρας, ἱεράρχας τε ἀσκητὰς καὶ ὁσίους, ἱερομάρτυρας ἅμα, φιλοθέους γυναικῆς καὶ τοὺς δικαίους ἅπαντας καὶ ἀγγέλων τὰς τάξεις χρεωστικῶς, ὕμνοις καταστέψωμεν δυσωποῦντες, τῆς δόξης τούτων τεύξασθαι, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Τ ον βα πτι στη ην και Προ ο δρο μον α πο στο λου

ους προ φη η τας μαρ τυ ρας ι ι ε ρα αρ χας

τε α σκη τας και αι ο σι ι ους ι ε ρο μαρ τυ υ ρας

α α μα φι λο θε ου ους γυ ναι αι κας και τους

δι και αι ους α α παντας και αγ γε λω ων τας τα

α ξεις χρε ω στι κω ω ω ω ως υ μνοις κα τα

στε ψω μεν δυ υσ ω που ουν τες της δο ξης του ου των

τευ ξασθαι αι αι προς Χρι στου του ου Σωτη η ρο ος

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.516*

Ὁ ἄνω δοξαζόμενος, θεϊκῶς ὑπ' ἀγγέλων, κόλπων πατρῶων ἀχραντε, μὴ ἐκστάς ἀπορρήτως, τοῖς κάτω συνανεστράφη, σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, τούτῳ Ἀγνή, ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεισαμένη, ὃν αἶτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Ο α νω δο ο ξα ζο ο με νος θε ι κως υ υπ

α γ γε ε λων κολ πων πα τρω ω ν α α χραν

τε μη εκ στας α α πορρη η τως τοις κα τω συν

α α νε στρα α φη συ δε ταυ τη ης υ πη ηρ ξας της

σω τη ρι ι ας προ ο ξενος εξ α γνων σου ου αι μα

α των του τω α γνη η η η η η υ περ λο γον σαρ

κα δα νει ει σα με ε νη ον αι τη σαι τοις δου λοις σου

ου ου *χορός β'* λυ τρον δου ναι αι πται σμα α των

Θίς τούς Αἴνους

Πασαπνοάριον

Ἦχος λ π ρι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' έκδοσις 1931-1935
έπανάκδοσις 1991 σ.516*

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς Ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Π α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον

εχ τω ω ω ω ω ν ου ου ρα α α νω ω ν αι

αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Αινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

αι νει ει τε α αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε

λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει ει τε α

αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ε

ω

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.517*

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ

τῆς δουλείας τοῦ ἄλλοτρίου, ὡς οἰκτίρων καὶ Φιλάνθρωπος.

Του ποιησαι εν αυτοις χριμα εγγραπτον
δοξα αυτη εσται πασι τοις οσι οισ αυτου
Κυυριε ει και χριτη ριιω παρε
στης υπο Πιλααα του κρινομενος
λειφθης του θροοου του Πατρισυκααθεζο
μενος και αναστασας εκ νεκρωων τον κοσμον
ηλευθερωσας εκ της δουλειας του αλλοτριου
ουως οικτιρων και φιλανθρωπος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται σε ἐφύλαττον· καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Α ἰ νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεως

αυτου

Κ υ υ ρι ε ει και ως θνη τον εν μνη μει ει

ω Ι ου δαι οι σε ε κα τεθεν το αλλ ως βα σι λε

α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυ λατ

τον και ως ζω η ης θη σου ρο ο ον σφρα γι δι ε

σφρα γι σα αν το αλ λα α νε στης και πα ρε ε ε

σχες α φθαρ σι ανταις ψυ χαι αις η η μων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· ὅτι νεκροὺς ἀνίσταῖ καὶ θάνατον κατήργησε· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν Ταφὴν σου καὶ τὴν Ἑγερσιν.

Α ἰ νει τε αὐ τὸν ἐ πι ταις δυ να σταις αὐ

του αἰ νει τε αὐ τὸν κα τα το πλῆ θος της μεγα λω

συ νης αὐτου

Κ υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φριτ τει ει γαρ

και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αὐ του ου την δυ να μιν

ο τι νε κρου ους α νι στα α α και θα να τον κα τηρ

γη σε δι α του το προσ κυ νου ου μεν την τα φην

σου και την ε ε γε ερ σιν

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὁ ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γύναια ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Α ἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βι σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει τε

τον ζω ντα με τα α των νε κρων α νε στη Θε ος ων

και τη οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

ᾠδὴ τῶν ἁγίων

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ἦχος Ββ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.519*

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ,
Τοὺς ἁγίους ὁ Κύριος, τοὺς ἐν γῆ ἑθαυμάστωσε· τὰ αὐτοῦ γὰρ στίγματα καὶ παθήματα, ἐν

τῇ σαρκὶ ἀνεδέξαντο, ἐν τούτοις κοσμούμενοι, καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, προφανῶς ἀναθέμενοι, οὓς ὑμνήσωμεν, ὡς ἀμάραντα ἄνθη, ὡς ἀστέρας, ἀπλανεῖς τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐθειλόθυτα θύματα.

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω και

νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

Τους α γι ους ο Κυ ρι ος τους εν γη η ε θαυ μα

στω σε τα αυ του γαρ στι ι γμα τα και πα θη μα τα

εν τη σαρ κι α νε δε ξαν το εν του ου τοις κο

σμου μενοι και ταις θει αις καλ λο ναις προ φα νω ως α να

θε μενοι οι ους υ μνη σω μεν ως α μα ραν τα αν θη

ως α στε ρας α πλα νεις της εκ κλη σι ας ως ε

θε λο ο θυ τα θυ μα τα

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ✠

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους ⁶λ αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα γμου ⁶λ πα σα

πνο η ^χαι νε σα α τω τον Κυ ρι ον ⁶λ τὸ ἴδιον ↗

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Σὺν προφήταις, ἀπόστολοι, σὺν ὅσοις διδάσκαλοι, σὺν ἱερομάρτυσι πάντες δίκαιοι, καὶ γυναικῶν αἱ ἀθλήσασαι, καὶ πόθῳ ἀσκήσασαι, τῶν ἁγίων ἢ πληθῆς, καὶ δικαίων τὰ τάγματα, εὐφημείσθωσαν, ἱεραῖς μελωδίαις, ὡς τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμοι, ὡς παραδείσου οἰκήτορες.

Ε κε κρα ξαν οι δι και οι ^χ και ο Κυ ρι ος

εις η κου σεν αυ των ⁶λ

C υν προ φη ταις α πο στο λοι συν ο σι οι οις δι

δα σκα λοι ⁶λ συν ι ε ρο μα αρ τυ σι παν τες δι και

οι ⁶λ και γυ ναι κων αι α θλη σα σαι ^π9 και πο ο θω

α σκη σασαι των α γι ων η πλη θυς και δι και αι ων

τα τα γμα τα α ευ φη μει σθω σαν ι ε ραις μελω

δι αις ως της α ανω βα σι λει ας κλη ρο νο μοι

ως πα ρα δει ει σου οι κη τορες

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, ἀρετῶν ἐν φαιδρότητι, οἱ Χριστοῦ τὸν θάνατον μιμησάμενοι, ἀθανασίας τὴν πρόξενον, ὁδὸν οἱ βαδίσαντες, οἱ τὰ πάθη τῶν βροτῶν, χειρουργία τῆς χάριτος, ἐκκαθάραντες, οἱ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ὁμοψύχως, ἐναθλήσαντες γενναίως, ἀνευφημείσθωσαν μάρτυρες.

Θαυ μα στος ο Θε ος εν τοις α γι οις αυ του

ο Θε ος Ισραηλ

Ο ι την γην ου ρα νω σαν τες α ρε τω ων εν φαι

δρο τη τι οι Χρι στου τον θα α να τον μι μη σα με

νοι ⁶α θα να σι ας την προ ξε νον ο δο ον οι βα

δι σαν τες οι τα πα θη των βρο των ^Δχει ρουρ γι ι α

της χα ρι τος εκ κα θα ραν τες ⁶οι εν ο ο λω τω

κο σμω ο μο ψυ χως εν α θλη σαν τες γεν ναι αι ως ^Δ

αν ευ φη μει ει σθω σαν μαρ τυρες ⁶

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν α'

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.520*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος, καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδασκόμενοι, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρῦσαι τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοῦς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιαγωνίζετο, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω Πνε

ε ευ μα α α α τι ^π₉

Εἰς το ο ο ο ρος τοις μα θη ται αις ε

πει ει ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε

ε ε γε ε ε ε ε νοις π⁹ δι α την χα μο θεν η

ε ε πα αρ σι ιν ε ε πε στη η ο Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ος π⁹ και προσ κυ νη η η σα αν τες α αυ το

ον π⁹ και την δο θει ει σαν ε εξ ου ου σι ι αν η παν

τα α χου ου ου ου δι ι δα χθε ε ε εν τες π⁹ εις

την υπ ου ρα α α νο ον Α^Δ εξ α πε ε στε ε ε

ε ελ λο ο ο ον το q^x κη η ρυ υ υ υ υ ξαι αι η

την εκ νε κρω ων Α να α α α α α α στα

α α Αναστα α σι λι ι ι ι ι ν και την εις

ου ρανους α πο ο κα τα α α α στα α α α σιν

οι οι οι οισ και αι συ υν δι αι ω ω νι ι ι ι

ζει ει ει ν ο α ψευ δης ε ε πηγ γει ει

ει ει λα α α α το Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ο

ο ος και Σω τηρ τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η

μων

Δοξολογία ἦχος α'

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
(διδασκ. Κουντιιάδου)

Ἦχος Πα ς

Γαβριήλ Κουντιιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.522*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις

Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ

δο κι ι α

Y μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ο ξαν

K υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τωρ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες Ι η σου Χρι στε και α α γι ον Πνε ευ μα

K υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο

σμου ^{π ρ} ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι

ι ας του κο ο σμου ^{π ρ}

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ^{Δ ρ} ο κα θη μενος εκ

δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^{π ρ}

Ο τι συ ει μονος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος ^{Δ ρ} Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην ^{π ρ}

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^{Δ ρ} και ⁺

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να ^{Δ ρ} και

εις τον αι ω να του αι ω ω νος ^{π ρ}

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ⁺

τα αυ τη ^Δα να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μα ας ^{π ρ}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε

ρων η μων ^Δκαι αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μη ην ^{π ρ}

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^Δκα θα

περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ^{π ρ}

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ^Δδι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα α σου ^{π ρ} (6')

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ^Δδι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου ^{π ρ}

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^{π ρ} ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ^Δ ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ον

^{π ρ}
σοι

Κ υ ρ ι ε προς σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

Θε ο ος μου ^{π ρ}

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως ^{π ρ}

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι

ος α θα νατος ε λε ησον η μα ας π 9 (γ')

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Α γι ος α θα νατος ε λε ησον η μα ας π 9

Α ^χ α γι ος ο ο Θε ε ε ο ος

Α α γι ος ι ι σχυ υ υ ρο ος

Α α γι ο ος α θα α να α το ος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μα α α ας π ρ

Ἀναστάσιμον τροπάριο

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1^η ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.525*

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν

α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρχη γω της

ζω ης η μων π ρ κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να

τον Δι το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε ο ο

ος π ρ

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ἀπολυτίκιον Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.526*

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμου·

ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ
τοῖς ἐν ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ
παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μνημη δι και αι ου μετ εγ κω μι ι ι

ων σοι δεαρ κε σει η μαρ τυ ρι α του Κυ ρι ου Προ

οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και προ φη των σε

βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει θροις βα πτι

σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το ο μενον ο θεν της

α λη θει ας υ περ α θλη η σας χαι ρων ευ

ηγ γε λι σω και τοις εν α α α δη Θε ον φα

νε ρω θεν τα εν σα ρ κι τον αι ρον τα την α μαρ

τι αν του κο ο ο σμου και πα ρε χον τα η

μιν το με γα ε λε ος

Κοντάκιον

Ἦχος λ π δὲ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.527*

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῶ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως τῷ φυτουργῶ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε τοὺς θεοφόρους μάρτυρας ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε

Τρισάγιον (Βλέπε Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως)

εἰς τὴν Ἑκτενῆ

Ἦχος λ π ρι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.527*

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^γ ρι Κυ ρ ι ε
ε λε ε ε ε η σον ^β λ ρι Κυ ρ ι ε ε λε ε
ε η σον Κυ υ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^δ ρι Κυ ρ ι
ε ε λε ε ε ε η σον ^β λ ρι ε ε λε ε ε ε
η σο ο ο ο ον ^γ ρι

Χερουβικόν ἦχος πλ.δ'

Ἦχος λ π ρι Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.527#

Ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ρι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι γ

οι τα α α α α α α α α α α α α α α

α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου

ου ου ουου Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι μ μ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μ υ υ υ υ

στι ι κω ως ει οκ νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον τρις

α α α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι τον τρις α α γι ι ο ον υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο ο ον προσ α α α α α α α α α α δο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο προσ α α α δον τε ε

ε λε ε ε ε ες πα α α α α α α α α σαν την

βι ι ο ο ο ο ο τι ι ι βι ο τι κη η η η η

η η η ην α α πο ο ο θω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω με ε θα α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε

ε ρι ι ι μνα α α ια α α α α α αν

ω ς το ον βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε βα α σι ι ι ι λε

ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε βα σι λε ε ε α α α

ια α α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι και αις α ο ρα α

α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

ε σι ι ι εν αλ λη λου ου ι ι ι α α α

α α α α α α γ
α δ

Λειτουργικά ἦχος πλ.δ'

Ἦχος λ π δ Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.530*

α γα πη σω ω σε ε Κυ ρι ι ε η ι σχυ

υς μου ου ου Κυ ρι ι ος στε ρε ε ε ω ω

ω μα α α α α μου και κα τα φυ γη η η μου

και ρυ υ στη ης μου

α τε ε ρα Υι ον και α α α γι ον Πνευ

μα Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και α χω ρι στον

ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε ε ε σε ως

Κ αι με τα του πνευ μα τος σου ^{6 λ}

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^Δ

Α ξι ον και δι και ον ^{γ δ}

* ον ε στι ^Δ Προς κυ νειν Πα τε ε ρα Υι ον ^Δ και

α γι ον Πνε ε ευ μα ^{6 λ} Τρι α δα ο μο ου σι ον και α

χω ω ω ρι στον ^{γ δ}

Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος

Σα βα ωθ ^Δ πλη ρης ο ου ρα νος ^{γ δ} και η γη η

της δο ξης σου ^{6 λ} ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ^Δ ευ

λο γη με νος ο ερ χο μενος ^{6 λ} εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ι ι ου ^Δω σαν να α ο εν τοις υ ψι ι

ι στοις ^γαι

α α α μην ^{γ'}η

α α α α α α μην ^βλα ^γαι

ε ε υ υ μνου μεν ^βλα σε ε ε ευ λο γου ου ου

ου μεν ^Δσοι ευ χα ρι στου ου μεν Κυ ρι ε ^βλα και δε ο

με θα α α α σου ^Δο Θε ος η μων ^γαι

Ἄξιόν ἐστιν

Ἄναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας
(διασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ π ς Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.532*

α ξι ον ε στιν ω ως α α λη η η θω ω ως ^{γ'}η

μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε την Θε ε ο το ο ο

ο κο ο ν την α ει μα κα ρι ι στο ο ν και παν

α μω ω μη η η το ο ο ν και μη τε ε ε ε

ρα α του ου Θε ου ου η η μω ω ν την τι

μι ω τε ε ε ρα α αν των Χε ε ρου ου βι ι

ι ι ι μ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α

αν α συ γ κρι ι ι ι τω ως τω ω ω ν Σε

ε ρα α φι ι μ την α δι α φθο ο ο ο ο ρω

ως Θε ο ν Λο ο γο ο ν τε κου ου ου ου ου σα α

αν την ο ν τω σ Θε ο το ο ο ο κο ο ο ν σε

ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο ο *

με ε ε ε ε ε ε εν γ α
ἕτερα κατάληξη

* γ α
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εν γ α

Ἄξιόν ἐστιν ἕτερα ἦχος Βαρύς

Ἄξιόν ἐστιν Ι

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
(διασκ. Γ. Κουντιάδου)

ἦχος Ζω

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.533*

ἑναρμόνιος

α ξι ον ε στιν ω ωως α λη η η θω ω

ω ω ως μα κα ρι ι ζειν σε ε τη ην Θε ε

ο το ο ο ο ο κοο ον την α ει μα κα α ρι

ι στον και παν α μω μη η το ον και μη τε ε

ρα α του ου Θε ου ου η η η μω ω ν την

τι μι ω τε ε ε ραν τω ωων Χε ρου ου ου βι ι

ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε

ραν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ρα α φι

ι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ω ως

Θε ε ον Λο ο γο ον τε κου ου ου ου ου σα α

αν την ον τως Θε ο το ο ο ο κο ον σε ε

με ε γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο ο ο

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἄξιόν ἐστιν ἢ

χρωματικὸς ἑναρμόνιος

Α ξι ο ον ε στι ι ι ι ι ιν ως α α

λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ει ν σε ε ε

ε ε ε τη η ην Θε ε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο

ον τη ην α ει μα κα α ρι ι ι στο ο ο

ο ο ον και παν α μω ω μη η η η η

τον και μη τε ε ε ε ε ε ρα α α του ου Θε

ε ου ου η η η μω ω ω ων τη ην τι μι ω

τε ε ε ε ε ρα α α α αν των Χε ε ρου

βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε

ραν α συγ χρι ι ι ι ι ι τω ωως τω ω ω

ων Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη ην α δι α

φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο

ο ο γο ο ον τε ε ε ε κου ου ου ου ου σα α α

αν την ο ο ο ο ο ο ον τως Θε ο το ο ο ο

ο ο ο κον σε ε ε ε ε με ε ε γα

α α α λυ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν

Ἄγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἦχος πλ.α'

Πέτρου Λαμπαδαρίου
(διασκ. Γ. Κουντιάδου)

ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.535*

θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι πρε πει ει ει αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε ε ε ε ε πρε πει ει ει

αι αι αι αι νε ε ε σι ι ι ι ι ι ι

ις ^{π ρ} αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α α ^{π ρ}

Αινεῖτε τὸν Κύριον ἤχος πλ.δ'

Θεοδώρου Φωκαέως
(διασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ π ρ Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.537*

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι ^{π ρ} αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ^ρ

^ρ αι αι αι αι αι ^φ αι αι αι αι αι ^ρ αι αι αι αι ^φ αι

αι αι αι αι ^ρ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι και αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ^ρ

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα

α α α α α α α α α α ε ε εκ τω ω ω ων

ου ου ου ου ου ου ου ρα α εκ των ου ρα νω ω ω ιω

ω ω ω ων αλ λη λου ου ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

Εἶδομεν τὸ φῶς

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἶδο μεν το φως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι στιν α

λη θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προσ κυ νου ου ου

ου ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε ε

εν

Παράρτημα

Ν' Ψαλμὸς

ἦχος β'

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανάκδοσις 1991 σ.540*

Ε^κ λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των

οι κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο μη μα α α

μου

Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ας

μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον

με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μου εν ω πι ον μου ε στι δι α παν

τος

Οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον εν

ω πι ον σου ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

δου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη φθην και εν

α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα α πησας τα α δη

λα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσα

μοι

Ραν τις με υσωπω και καθρησθησμαι

πλυνει εις με και υπερχειο να λευκανθησμαι

Ακου τις μοι αγαλλιασιν και ευφρο

συ υνην αγαλλιασονται οστε ατεταπεινω

με να

Απο οστρεψον το προσωπον σου απο

των αμαρτιων μου και πασας τας ανομινας

μου εξαιψον

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε

οςκαιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

μου

Μηαπορριψησμεαποτουπροσωπουσουκαι

τοπνευμασουτοαγιονμηαντανελησαπεμου

ου

Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτηρι

ουσουκαιπνευματιηγεμονικωστηριξονμε

Διδαξωανομουςταςοδουοιουσουκαιασε

βειειςεπισεεπιστρεψουσι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ασμου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου την

δι και ο συ νην σου

Κ υ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι οι ξης και το

στο μαμου αν αγ γε λει την αι νε σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω ματα ουκ ευδο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με ε

νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με

νην ο Θε ος ουκ εξ ου δε νω ω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σου την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ υ νης

α να φο ραν και ο λο και τω μα τα

Τ ο ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ σι α στη ρι

ον σου μο ο σχους και ε λε η σον με ο Θε ος

Πεντηκοστάρια

Εύντομα

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
επανέκδοσις 1991 σ.195*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα α

τι

Τ αι αις των α πο στο ο λων πρε σβει αις ε ε λε η μον ε ξ

α λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα α των

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ταις της Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Τ αι αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε λε η μον ε ξ

α λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ε^χ λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ

μων σου εξ α λει ψον το α νο ο μη μα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα α φου κα

θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω

ην και με γα ε λε ο ο ο ο ος

Ἄεγά

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
ἀ΄ ἐκδοσίς 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.146*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Δ^χ ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ε ευ μα τι ι ι Ταις τω ων α πο

στο ο ο ο λωων πρε ε σβει ει ει αις ε λε η

η η μο ο ον εξ α α α λει ψο ο οντα πλη

η η θη των ε ε μω ω ω ων ε ε εγ κλη μα

α α α των

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ταις της Θεοτόκου, πρεσβειαις, Ἐλεημον, εξαλειψον τα πληθη, των εμων εγκληματων.

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α α μη η ην Ταις της Θε ο το ο ο

ο κου ου πρε ε σβει ει ει αις ε λε η η η μο

ο ον εξ α α α λει ψο ο οντα πλη η η

θη των ε ε μω ω ω ων ε ε εγ κλη μα α

α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ
μέγα ἔλεος.

ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ

μων σου εξ α λει ει ψον το α νο ο ο μη μα α α

μου

να στας ο ο Ι ι η η σου ους α πο του ου

τα α α α α α α α φου κα α θω ω ως προ ο ει

ει ει ει πε ε ε εν ε ε δω κεν η η μιν την

αι ω νι ι ον ζω ω η ην και με ε ε γα α α

ε ε λε ε ε ο ο ο ος

ἦχος βαρύς

Ἦχος Ζω

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.543*

ε^χ λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος π^qκα τα

το με γα ε λε ος σου η και κα τα το πλη θος των

οι κτιρ μω ων σου π^q εξ α λει ψον το α νο μη μα α α

μου ζ

ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ας

μου η και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σο ο ον

με ζ

Ο τι την α νο μι ανμου ε γω γι νω ω σκω ^ρη

και η α μαρ τι α μου εν ω πι ο ονμου ε στι

δι α παν το ος ^ζ

Σ οι μο νω η μαρ τον ^ρη και το πο νη ρον εν ω πι

ον σου ε ποι η σα ^πρ ο πως αν δι και ω θης εν τοις λο

γοις σου ^ρη και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι αι αι σε ^ζ

Ι δου ου ου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη φθην ^π

και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μου ^ζ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα πη σας ^ρη τα α δη λα

και τα κρυ φι α της σο φι ας σου ε δη λω σας μοι ^ζ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη σομαι ^{π ρ}

πλυ νει ει εις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σομαι ^ζ

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην ^{ρ η} α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω

με ε να ^ζ

Α πο στρε ψον το προσ ω πο ον σου α πο των α ^σ

μαρ τι ω ων μου ^π και πα α α σας τας α νο μι ας

μου εξ α λει ψον ^ζ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος ^{π ρ} και

πνε ε ευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προσ ω που σου

και το πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μου

α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη ρι ου

σου και πνε ε ευ μα τι η γε μο νι κω ω στη ρι ξο

ον με

Δι δα ξω α νο μου στας ο δου ους σου και α σε

βει εις ε πι σε ε πι στρε ψου σι

Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σωτηριasmus^π αγαλλι ασειται η γλωσσα μου την

δι και ο συνησου

Κυριε ταχειλημου ανοι οι ξεις και το στο

μα μου αν αγγειλητην αινεσι ι ιν σου

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω Θεω πνευμα συντετριμμε ε

νον καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην ο

Θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εντη ευδοκiasου

την Σι ων ^{ζ'} και οι κο δο μη θη η τω τα τει χη Ι ε

ρου σα λημ ^ζ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ υ νης ^ζ

α να φο ρα αν και ο λο καυ τω ματα ^ζ

Τ ο τε α νοι σου σιν ^ζ ε πι το θυ σι α στη ρι

ον σου μο ο σχους ^π και ε λε η σον με ο Θε ος ^ζ

Πεντηκοστάρια

Ἄεγά

Ἦχος ^ζ Ζω

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἐκδόσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.226*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υ ι ω ^ζ και α γι ι

ω Πνε ευ μα α α τι ι ι **Τ**αις των α πο

στο ο ο ο λω ω ων πρε σβει ει αι αις ε λε η η

η η μων εξ α α λει ει ψον τα α πλη η η

η θη η η των ε μω ω ων ε εγ κλη μα α

α α των

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ταις της Θεοτόκου, πρεσβειαις, Ἐλεημων, εξάλειψον τα πληθη, των εμων εγκληματων.

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω να

ας των αι ω ω ω νω ων α α α μη η ην

Ταις της Θε ο το ο ο ο κου ου ου πρε σβει ει αι αις ε

λε η η η η μων εξ α α λει ει ψον

τα α πλη η η η θη η η των ε μω ω ων ε

εγ κλη μα α α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ
μέγα ἔλεος.

ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ

μων σου ε ξα α λει ψο ον το α νο ο μη μα α

α α μου

α να στας ο ο Ι η η σου ουσ α πο του τα α

α φου κα θω ως προ ει ει ει ει πεν ε ε

δω ω κεν η η μιν την αι ω νι ι ο ο ον ζω ω η

η η η ην λ και με ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο

ο ος

ἦχος πλ.α'

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.547*

ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι

κτιρ μω ων σου εξ α λειψο ον το α νο μη μα α α μου

ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ας

μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σο ο ον

με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι ι α μου εν ω πι ο ον μου ε στι δι α παν

τος

Οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον εν ω

πι ον σου ε ποι η σα ο πως αν δι και ω θης εν τοις λο

ο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι αι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη φθην και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε ε με η μη τη ρου

δου ου γαρ α λη θει αν η γα πη σας τα α

δη λα και τα κρυ υ φι α της σο φι ας σου ε δη λω σα

αας μοι π

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη σο μαι

πλυ νει εις με και υ περ χι ο να λευ καν θη η σο μαι π

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο συ

νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με ε ε

να π

Α πο στρε ψον το προσ ω πο ο ον σου α πο των

α μαρ τι ω νων μου και πα α α σας τας α νο μι ας

μου εξ α α λει ψον π

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνε ε ευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα

α τοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προσ ω που σου και το

πνευ μα σου το α γιον μη αντα νε λησα π ε μου

Αποδος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη ρι ου

σου και πνε ε ευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξο οον

με

Δι δα α ξω α νο μους τας ο δους σου και α

σε βεις ε πι σε ε ε πι στρε ψου σι

Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της σω

τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου

την δι και ο συ νην σου

Κ υ ρι ε τα χει λημου α νοι οι ξεις και το

στο μαμου αν αγ γε λει την αι νε σι ι ν σου

Ο τι ει η θελη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω ματα ουκ ευ δο κη η η σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ

με ε ε νον καρ δι αν συν τε τριμ με ε νην και τε

τα πει νω με ε ε νην ο Θε ος ουκ εξ ου δε νω

ω ω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου την

Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα

λημ π

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νης α

να φο ρα αν και ο λο καυ τω μα τα π

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σου

μο ο σχους και ε λε η σον με ο Θε ος π

Πεντηκοστάρια

Άεγά

Ήχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.550*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Δ ο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι ι

και Υι υι ω και α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α

τι ι ι **Τ**αις των α πο στο ο ο ο λω ω ων πρε

σβει ει ει ει ει ει ει ει αις ε λε η η η η η

μον εξ α λει ψον τα πλη η η η θη των

ε μω ωων ε εγ κλη η μα α α α α των

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νων α α μη η ην **Τ**αις της

Θε ο το ο ο ο κου ου ου πρε σβει ει ει ει ει

ει ει αις ε λε η η η η η μον εξ α λει ψον τα

πλη η η η η θη των ε μω ωων ε εγ κλη η

μα α α α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
ἔξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ
μέγα ἔλεος.

ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πληθος των οι

κτιρ μω ων σου ε α λει ψον το α νο ο μη η μα α α

α α μου στιχ. ΓΜ

α να στας ο ο Ι η η η σου ους α πο του τα α

α α α φου κα α θω ως προ ο ει ει ει ει ει

πεν ε ε ε ε ε δωω κεν η η μι ιν την

αι ω νι ον ζω η η η ην και με ε ε γα ε

ε ε λε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος λ π ῥ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.551*

Κ υ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε

η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

τὸ τέλος τοῦ δ'

* Κυ ρι ε ε λε ε η η σον

Ὅταν ὁ Ἀρχιερεὺς...

...ἀσπάξῃται τὸ εὐαγγέλιον

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.551*

δου ου ου ου ου ου γα α αρ α λη η

υ υ υ υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ τε π ρ

ⲛ ⲟ ⲛ

Ⲉ ⲛ ⲓ ϣ ⲟ ⲟ λ λ α α α α α α α α

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲧⲉ ⲁⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ϣ ⲟ ⲟ ⲧⲁ α α α α α

Εἰς χειροτονίας

Ἦχος γ'. Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.553*

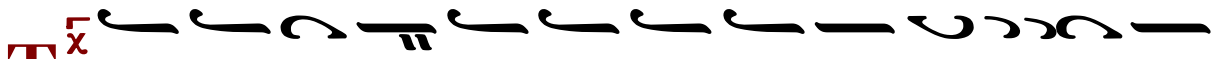

ⲁ ⲛ ⲧⲓ ⲓ ⲟ ⲟ ⲟ ϣ ⲛ ⲁ ⲧⲓ ⲓ ⲟ ⲟ ⲟ ϣ ⲛ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲧⲓ ⲟ ⲟ ⲟ ϣ ⲛ

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν

Ἦχος ⲁⲓ

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.553*

Τον Δε σπο ο την και Αρχι ερε α η μω

ων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ λα ε τη δε σπο τα

εις πολ λα ε τη δε σπο τα εις πολ λα ε τη δε σπο

τα α α

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν

Θετόκε Παρθένε... Ι

Ἄργουσύντομον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.554*

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θ ε ο το ο κε ε ε ε Πα αρ θε ε ε νε **χ̣ ᾠ̣**

χαι αι αι ρε κε χα ρι τω με ε νη η η η Μα α

ρι ι ι α **χ̣ ᾠ̣** ο Κυ υ υ υ ρι ι ο ο ος

με ε ε τα α σου ου ^πε ευ λο ο ο ο γη

η με ε ε νη ^χσυ υ ε εν γυ υ ναι αι ξι ι ι

ι ι ι ι ι ^χκαι ευ λο ο ο ο γη η με ε ε

νος ^χο κα αρ πο ο ο ος τη η ης κοι οι οι λι ι ι

α α ας σου ^χο τι Σω τη η ρα α α ε τε ε κε

ε ε ες τω ων ψυ χω ω ων η τω ων ψυ

χω ω ων η η μω ω ων ^χ

Θετόκε Παρθένε... II

Σύντομον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.554*

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θ ε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^νη και ρε κε χα ρι

τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ υ ρι ι ος με τα
 σου ευ λο γη με νη συ ε εν γυ ναι ξι και ευ
 λο γη με νος ο καρ πο ος τη ης κοι λι ας σου ο
 τι Σω τη ρα ε ε τε ε κε ες των ψυ χω ων η η
 μω ω ω ω ν

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν

Ἦχος Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
 Μουσικόν Πεντηκοστάριον
 α' ἔκδοσις 1931-1935
 ἐπανέκδοσις 1991 σ.555*

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεινάσαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐχ ἔλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Π λου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει να σαν οι δε
 εκ ζη τουντες τον Κυ ρι ον ουκ ε λαττω θη σονται
 παν το ος αγα θου

τὸ τέλος τοῦ γ'

ου ου ου ου ου του ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου

ου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μ υ

υ στι ι ι ι κω ω ω ως ει χο νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο

νι ι ι ι ζο ο ον τε ες και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι λαι αι αι αι αι αι αι τη η ηζω ο ο ο ο ποι

οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α α α α α

α χα α α α α α α α ιε Τρι ι α α α α δι ι

ι τον τρισ α α α α α α γι ι ον υ υ υ

υ υ υ υ μνο ο ο ο ο ον προ οσ α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α δο ο ο ο ο ο ο ο υ υ μνον προ οσ α α

α α α δο ο ον τε ες πα α α α α α α α α α

α α α σα α α αν τη η ην βι ι ο ο τι ι ι

κη η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω με ε θα α α με ε ε ε

ε ε

ε ε

με ε ρι ι ι μνα αν

ω ς τοον βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε ε α α

των ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο ο ο με ε ε νοι

οι

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αι αι αις α ο ρα α α α α τω ω ως

του Θε ου ου ου ου ου ου ου η η η μω ω

ων πη ην τι μι ι ω ω τε ε ε ε

ρα α αν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ιμ

και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α α

συ υγ κρι ι ι ι ι τω ω ω ως των Σε ε ε

ε ε ε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη ην α

δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ω ως Θε ο

ον Λο ο γο ο ον τε κου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου σα α α αν την ο ον

τω ως Θε ε ο ο ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ον

σε με γα α λυ υ υ υ υ υ υ νο ο με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εν π ρ

Ἦχος πλ.α' II

Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου
(διδασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστήριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.559*

α ξι ι ο ον ε ε στι ιν ω ω ως α α λη η

θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ει ν σε την Θε ο

το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τη η η ν α α

ει μα κα α ρι ι ι στο ον και παν α μω

ω ω μη η η τον και μη τε ε ε ε ε ρα α του

Θε ου ου ου η η η μω ω ω ω ω ων π τη

η ην τι ι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ωων Χε ε

ρου ου βι ι μ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε

ρα αν α συ υγ χρι ι ι ι ι ι τως των Σε

ε ε ρα α α φι ι ι ι ι ι μ τη η ην α α

δι α φθο ο ο ο ο ρωσω Θε ον Λο ο ο ο ο

ο γον τε κου ου ου ου ου σα α α α α αν

την ον τω ως Θε ε ο το ο ο ο ο ο

κο ον σε ε ε ε με γα λυ υ υ νο ο ο με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

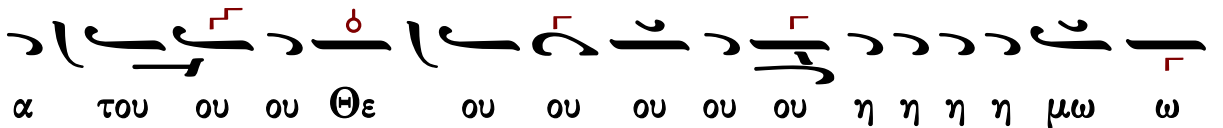
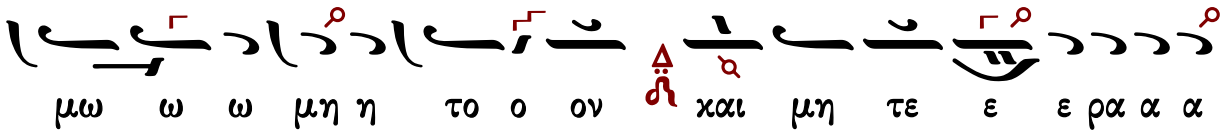
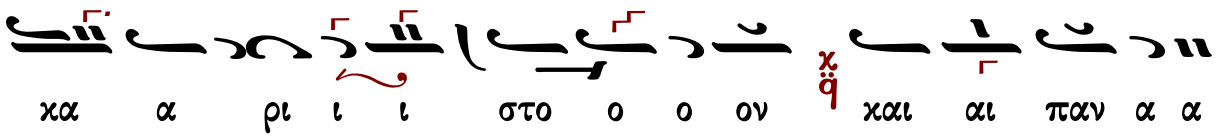
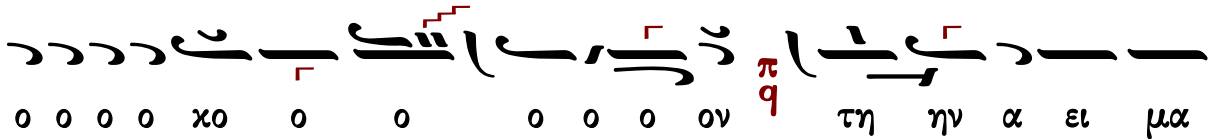
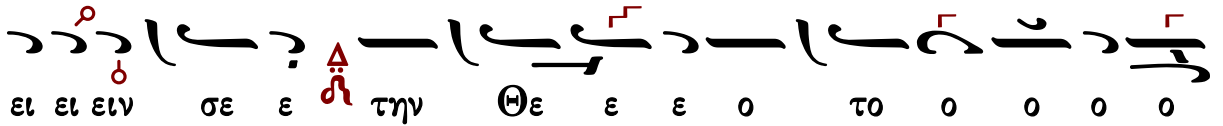
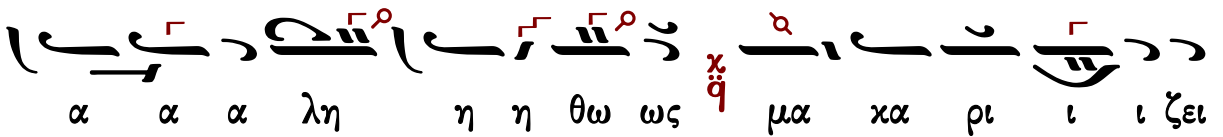
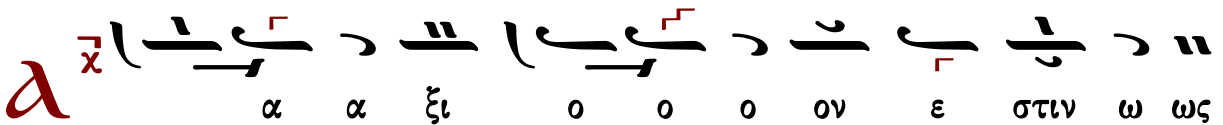
ε ε ε ε ε εν

Ἦχος πλ.α' III

Ἦχος λ π ῥ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.560*

[Τονισθὲν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1917, ἐν Στάρρα Ζαγόρα τῆς Βουλγαρίας, διαμένοντος ὡς ὁμήρου πολέμου.]

ω ω ω ω ων πη ην τι μι ω τε ε ε

ραν τω ων Χε ε ρου βι ι ι ι ιμ και ε

εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ κρι

ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων Σε ε ε ε ε ρα α α

α φι ι ι ι ι ι ιμ τη ην α δι α φθο

ο ο ο ο ο ρω ω ω ως Θε ο ο ο ο

ον Λο ο ο γον τε ε κου ου ου ου ου ου σα α

α α α α αν την ο ο ο ο ο ο ον

τω ω ω ω ως Θε ο ο το ο ο ο κο ο ον

σε ε ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ υ νο

ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εν π ρ

Εἰς Μνημόσυνα

Ἦχος λ π ρ Νη

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανεκδόσις 1991 σ.562*

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Μ ε τα α των α γι ι ι ω ω ν α να πα αυ σο ον

Χρι ι στε ε λε ε ε ε ε ε ρ τας ψυ χας τω ων

δου ου ου ου ου ου λω ω ω ω των δου ου λω ων σου ρ

ε ε εν θα α α ουκ ε ε ε ε στι ι πο ο

ο ο ο νο ος ου λυ υ υ πη ου στε ε ε ε

ε να α α ου στε να α γμο ο ιο ο ο ος ρ αλ λα

ζω η η η η α α α τε λε ε ε ε

ε ευ τη η η η τος

Ἦχος ἠ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α' ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.562*

Α ι ω νι α α η μνη η η μη Αι ω νι α η

μνη η η μη Αι ω νι α αυ τω ων η μνη μη

Α ι ω νι α α η μνη η η μη Αι ω νι

α η μνη η η η μη Αι ω νι α αυ τω

ων η μνη μη η η η

ΤΕΛΟΣ

ΤΩ ΔΕ ΔΩΡΕΟΔΟΤΗ ΘΕΩ
ΔΟΣΑ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ

